

ΕΝΩΣΙΣ
ΕΛΛΗΝΩΝ
ΧΗΜΙΚΩΝ

50
ΧΡΟΝΙΑ ΖΩΗΣ
ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΩΣ

7 ΙΟΥΛΙΟΥ 1924

6 ΙΟΥΛΙΟΥ 1974

ΑΘΗΝΑ 1974

**ΤΟ « ΠΡΩΤΟ ΠΙΑΤΟ »
ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΡΥΖΙ**

Μαγειρός

**πρώτο σε ποιότητα
πρώτο σε νοστιμιά
πρώτο σε κατανάλωση
πρώτο στο τραπέζι**

Είκοσι πέντε ολόκληρα χρόνια
βελτιώνουμε συνεχώς όλες
τις ποιότητες ρυζιού που
παράγουμε στην εύφορη
γη μας, στις Σέρρες.

Με τέλεια μηχανήματα και
ηλεκτρονικούς διαλογείς,
επεξεργαζόμαστε, σφυρί-σφυρί,
στά δικά μας εργοστάσια τό
πρώτο ρύζι της αγοράς.

Το ρύζι ΜΑΓΕΙΡΟΣ όφειλει
την ασύγκριτη νοστιμιά του
στην μακρόχρονη πείρα μας
και στην άπαραντη φροντίδα
πού του αφιερώνουμε.

**ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ Α.Ε.
ΑΦΟΙ ΧΑΤΖΗΘΑΝΑΣΙΑΔΗ**

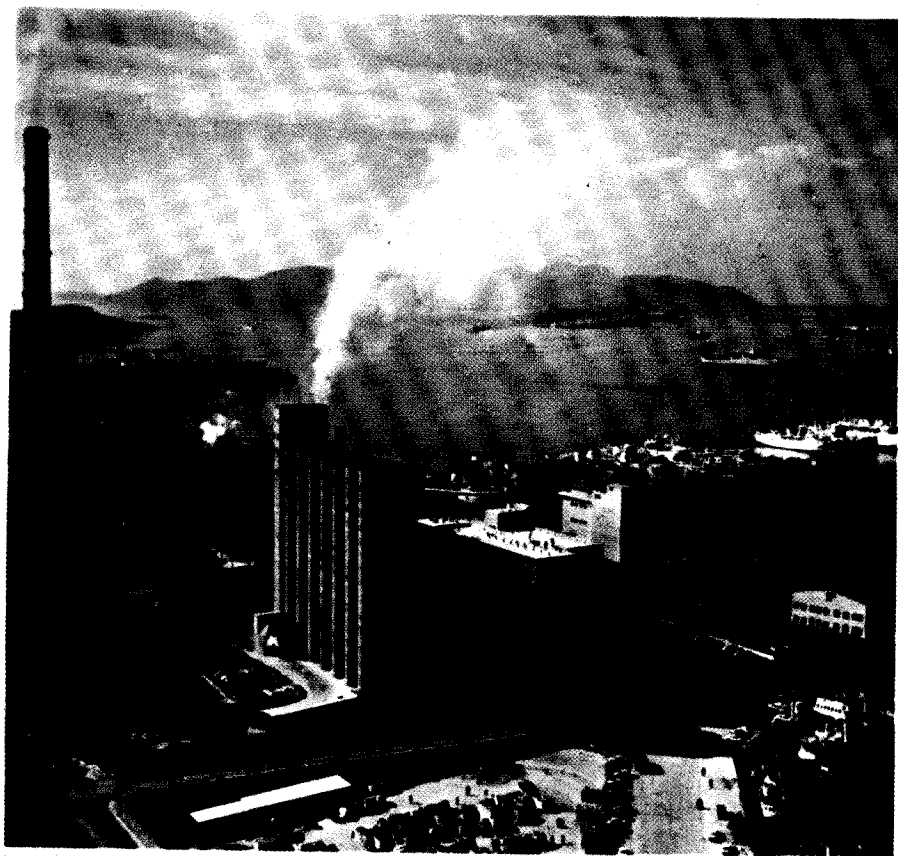
ΡΥΖΙ

Μαγειρός

ΦΡΟΝΤΙΣΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ ΩΣ ΤΟ ΠΙΑΤΟ

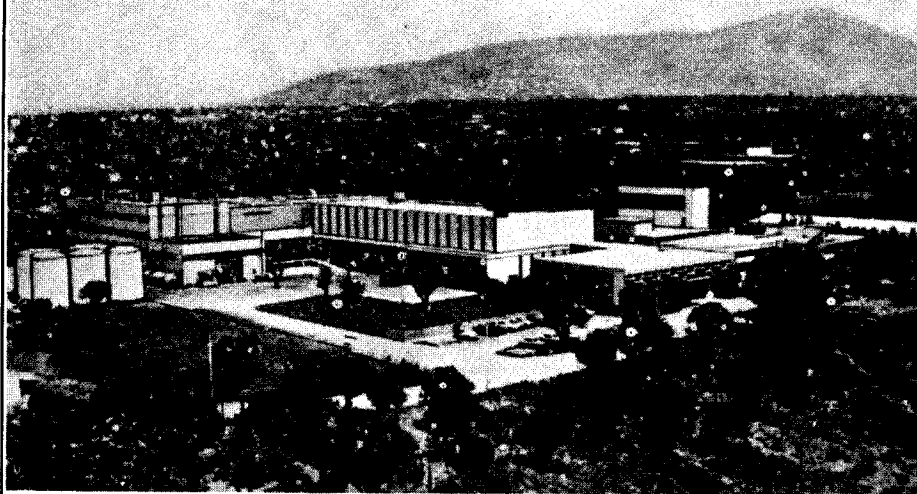

ΜΥΛΟΙ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΠΑΠΟΥΤΣΑΝΗΣ

Μιά σειρά προϊόντων
ύψηλης τεχνολογίας:

ΚΛΑΔΟΣ ΣΑΠΩΝΟΠΟΙΑΣ

Σάπωνες άρωματικοί
Σάπωνες κοινού
Βιομηχανικοί σάπωνες
(Συρματουργίας - Υφαντουργίας)
Φαρμακευτικοί σάπωνες
Ρευστοί σάπωνες

ΚΛΑΔΟΣ ΧΗΜΙΚΩΝ

Λιπαρά όξέα λίπους
Λιπαρά όξέα φοινικό -
πυρηνελαιίου
Έλαϊνη
Στεατίνη
Γλυκερίνη φαρμακευτική
Γλυκερίνη έκρηκτικών
Γλυκερίνη Χημική

ΚΛΑΔΟΣ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ

Άρώματα
Πρώτοι ύλοι άρωματοποιίας
Πρώτοι ύλοι καλλυντικών

Π. Δ. ΠΑΠΟΥΤΣΑΝΗΣ Α. Ε.

ΚΑΤΩ ΚΗΦΙΣΙΑ · ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘ.: ΠΑΔΠΑΠ ΚΗΦΙΣΙΑ · ΤΕΛΕΧ: 214175 VIOR GR · ΤΗΛ. 8010 961-2-3-4-5

Σας προσφέρουμεν 30 ετών πείραν εις τὰ
βιοχημικά

- Biochemica **Test** Combinations
- Monotest
- 'Αντιδραστήρια δι' Αυτόαναλυτάς
- BM CONTROL πρότυπα όρου
- BM πρότυπα ύδατικά διαλύματα

- Βοηθητικά αντιδραστήρια
- Αίμοδιαγνωστικά
- ΕΝΖΥΜΑ, ΣΥΝΕΝΖΥΜΑ, ΥΠΟΣΤΡΩΜΑΤΑ
- Όργανα εργαστηριακού εξοπλισμού του οίκου OXFORD (συσκευαί όγκομετρήσεως, τιτλοποιήσεως, δειγματοληψίας κ.ά.

Διά πάσαν πληροφορίαν ώς
 και προσωπικήν εξυπηρέτησιν
 εις τό εργαστήριόν σας

541.219

- ΑΙΜΟΣΦΑΙΡΙΝΗ (άντιδραστ. DRABKIN)
- ΑΙΜΟΣΦΑΙΡΙΝΗΣ ΠΡΟΤΥΠΑ ΔΙΑΛΥΜΑΤΑ
- ΑΙΜΟΣΦΑΙΡΙΝΗ ΕΜΒΡΥΙΚΗ
- ΑΛΔΟΛΑΣΗ
- ΓΑΛΑΚΤΙΚΗ ΑΦΥΔΡΟΓΟΝΑΣΗ (LDH) - όλική και ίσοένζ.
- ΓΑΛΑΚΤΙΚΟΝ ΟΞΥ
- Υ - ΓΛΟΥΤΑΜΥΛ ΤΡΑΝΣΙΠΕΠΤΙΔΑΣΗ (Υ-GT **MONOTEST**)
- ΓΛΥΚΟΣΟ - δ - ΦΩΣΦΟΡΙΚΗ ΑΦΥΔΡΟΓΟΝΑΣΗ
- ΚΡΕΑΤΙΝΗ
- ΚΡΕΑΤΙΝΟΦΩΣΦΟΚΙΝΑΣΗ - ένεργός - (CPK)
- ΚΡΕΑΤΙΝΟΦΩΣΦΟΚΙΝΑΣΗ - όλική - (CPK **MONOTEST**)
- ΛΕΥΚΙΝΑΜΙΝΟΠΕΠΤΙΔΑΣΗ (LAP)
- ΛΙΠΑΡΑ ΟΞΕΑ - έλεύθερα -
- ΛΙΠΙΔΙΑ ΟΛΙΚΑ
- θ - ΛΙΠΟΠΡΩΤΕΪΝΑΙ
- ΟΥΡΙΑ (ένζυματικώς)
- ΟΥΡΙΚΟΝ ΟΞΥ "**URICA QUANT**" (ένζυματικώς)
- ΠΥΡΟΣΤΑΦΥΛΙΚΟΝ ΟΞΥ
- ΠΡΩΤΕΪΝΗ (ΟΛΙΚΑ ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ)
- ΣΑΧΧΑΡΟΝ ΑΙΜΑΤΟΣ "**GOD - PERID**" (ένζυματικώς)
- ΣΙΔΗΡΟΣ
- ΤΡΑΝΣΑΜΙΝΑΣΗ GOT ή GPT
- ΤΡΑΝΣΑΜΙΝΑΣΗ GOT ή GPT (**MONOTEST**)
- ΤΡΙΓΛΥΚΕΡΙΔΙΑ (ένζυματικώς)
- ΦΩΣΦΑΤΑΣΗ ΑΛΚΑΛΙΚΗ ή ΟΞΙΝΟΣ
- ΦΩΣΦΟΡΟΣ ή/και ΦΩΣΦΟΛΙΠΙΔΙΑ
- ΧΑΛΚΟΣ
- ΧΟΛΕΡΥΘΡΙΝΗ - όλική και έμεσοσ-
- ΧΟΛΗΝΕΪΤΕΡΑΣΗ
- ΧΟΛΗΤΕΡΙΝΗ - όλική ή/και έστέρες-

Διαθέτομεν όλοκληρωμένον διαγνωστικόν πρόγραμμα βιοχημικών σέτ και αντιδραστηρίων, ώς και πλήρη σειράν μεμονωμένων χημικών και βιολογικών ούσιων - ΕΝΖΥΜΑ, ΣΥΝΕΝΖΥΜΑ, ΥΠΟΣΤΡΩΜΑΤΑ κ.ά. - ύψηλοτάτης χημικής καθαρότητος, διά έρευνητικούς σκοπούς και τήν ένζυματικήν διαγνωστικήν.

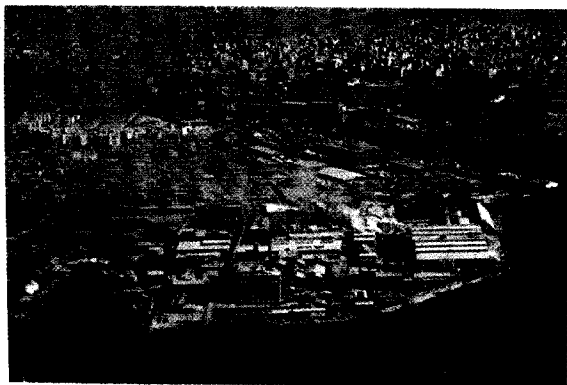

Μπέριγκερ Μανχάϊμ Έλλάς ε. π. ε.

Άθναϊ (107): Μάρνη & Κουμουνδούρου 37.
 Τηλ: (021) **541.219, 541.505, 525.201**
 Θεσσαλονίκη: Έλ. Βενιζέλου 14. Τηλ: (031) 239 - 651

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ & ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑΣ

ΕΔΡΑ :

ΑΘΗΝΑΙ 118 ΛΕΩΦ. ΑΜΑΛΙΑΣ 20
ΤΗΛΕΦ. 323.6010-19 ● 323.6090-99
ΤΗΛΕΤ. 21.51.60 ΤΗΛΕΓΡ. ΘΞΕΑΛ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ :

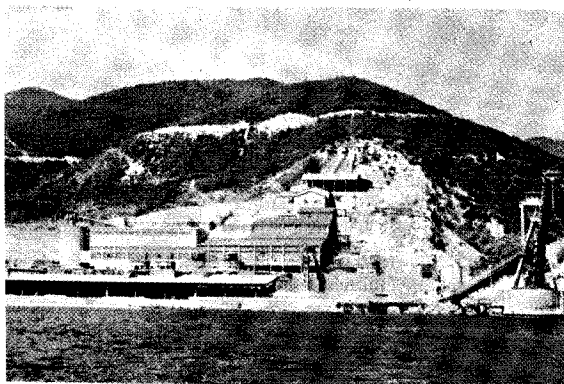
ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
- ΟΔΟΣ ΦΦΑΙΣΤΟΥ Ι
ΤΗΛΕΦ. 461.3971 ΤΗΛΕΤ. 21.23.81

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ :

ΣΤΡΑΤΩΝΙΟΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΡΜΙΟΝΗ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΥΠΕΡΦΩΣΦΟΡΙΚΑ ΛΙΠ/ΤΑ
ΑΝΑΜΙΚΤΑ »
ΣΥΝΘΕΤΑ »
ΑΝΟΡΓΑΝΑ ΘΞΕΑ & ΑΛΑΤΑ
ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ
ΕΝΤΟΜΟΚΤΩΝΑ
ΥΑΛΟΠΙΝΑΚΕΣ
ΘΕΙΟΥΧΟΣ ΣΙΔΗΡΟΣ
» ΜΟΛΥΒΔΟΣ
» ΨΕΥΔΑΡΓΥΡΟΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕΤΑΛΛΕΥΜΑΤΩΝ
ΣΤΡΑΤΩΝΙΟΥ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΑΝΩΝΥΜΟΙ ΕΤΑΙΡΙΑΙ :

ΧΗΜΙΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΗ & ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΛΑΡΥΜΝΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΙΝΩΝ & ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΥΑΛΟΥΡΓΕΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ - OWENS

Johnson

GOLDEN RONDELL - Χρυσή Ροτόντα - είναι τὸ ὄνομα τοῦ ἑξακοντατοῦ θεάτρου τῆς **JOHNSON** στὸ **RACINE, WISCONSIN**, ὅπου προβάλλεται καθημερινῶς ἡ πολυβραβευμένη ταινία τῆς **Johnson** «*To be alive*».

Ἡ Χρυσή Ροτόντα, στήθηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Διεθνή Ἐκθεστὴ τῆς Νέας Ὑόρκης τὸ 1964|1965. Τὸ θέατρο καὶ ἡ ταινία ἦταν ἀπὸ τὰ πιὸ ἐντυπωσιακὰ ἐκθέματα ποὺ προέβησαν τὸν θαυμασμό ἑκατομμυρίων ἐπισκεπτῶν.

Ἡ ἐταιρεία **JOHNSON**, συνεχίζοντας τὴν ἀπλὴ φιλοσοφία τοῦ ἴδρυτοῦ τῆς, κατῴρθωσε νὰ εἶναι ἡ πρώτη βιομηχανία στὸν κόσμο παραγωγῆς στιλβωτικῶν καὶ ἄλλων χημικῶν προϊόντων.

Ἦδη κατὰ τὰ πρῶτα τῆς βῆματα στὸ **RACINE, WISCONSIN**, τῶν Ἦνωμένων Πολιτειῶν, ἡ **JOHNSON**

διακρίθηκε γιὰ τὸ σωστὸ ἐπιχειρηματικὸ τῆς πνεῦμα καὶ γιὰ τὴν ἰκανότητά τῆς νὰ ἀναπτύσσεται ὀλοένα καὶ περισσότερο.

Στὴν ἀρχὴ τῆς ἱστορίας τῆς, ἡ **JOHNSON** ξεκίνησε ἀπὸ μιὰ μικρὴ ομάδα ὑπαλλήλων ποὺ ἐργάζονταν σὲ νοικιασμένες ἐγκαταστάσεις. Σήμερα ἐξελιχθῆκε σὲ ἓνα πολυεθνικὸ ἐπιχειρηματικὸ κολοσσὸ μὲ περισσότερες ἀπὸ 36 βιομηχανικὲς μονάδες ἐγκατεστημένες σὲ ὅλα τὰ μέρη τῆς ὑδρογείου. Τὰ προϊόντα τῆς **JOHNSON** διανέμονται σὲ περισσότερες ἀπὸ 120 χῶρες.

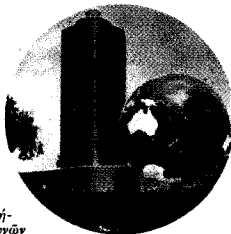
Ἡ **S.C. JOHNSON & SON (HELLAS)** ἰδρύθηκε τὸ 1965, κατασκευάζει καὶ διανέμει περισσότερα ἀπὸ 20 προϊόντα, ἡ ποιότητος τῶν ὁποίων ἔχει ἀναγνωρισθεῖ ἀπὸ ἑκατομμύρια Ἑλλήνων καταναλωτῶν.

Στὴν Ἑλλάδα ὅπως καὶ σὲ ὅλες τῆς χῶρες τοῦ κόσμου, ἡ **JOHNSON** παραμένει πιστὴ στὰ λόγια τοῦ ἴδρυτοῦ τῆς.

«Προσφέροντας πάντοτε κάτι καλύτερο ἀπὸ τοὺς ἀνταγωνιστὰς καὶ ἔξροντας πῶς νὰ τὸ πῆ στοὺς καταναλωτὰς» ἔχει κερδίσει τὸ κοινὸ ποῦ «ἐπιμένει πάντα νὰ ζητᾷ τὰ προϊόντα τῆς **JOHNSON**».

Ἡ διάσημος
ἀρχιτέκτων
**Frank Lloyd
Wright** σχε-
δίασε αὐτὸ τὸ
μεγαλοπρεπὲς
κτίριο, προορι-
σμένο νὰ εἶναι
τὸ παγκόσμιο
κέντρο διοική-
σεως καὶ ἐρευνῶν
τῆς **JOHNSON**.

Τὸ κτίριο θεωρεῖται ἓνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα
σύγχρονα ἀρχιτεκτονικὰ μνημεῖα.

Σύμβολο

στην ανάπτυξη
τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας.

Ἡ Δρ. Δ. Α. ΔΕΛΗΣ Α.Ε.
ἀντιπροσωπεύει εἰς τὴν Ἑλλάδα
τὰ μεγαλύτερα ἐργοστάσια
χημικῆς βιομηχανίας τῆς Δ. Γερμανίας
BAYER, BASF, HÜLS, STOCKHAUSEN, DIAMALT, κ. ἄ.
Εἶναι ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους προμηθευτὰς πρώτων ὑλῶν
τῆς Ἑλληνικῆς Χημικῆς Βιομηχανίας.
Τὸ ἔμπειρο τεχνικὸ καὶ ἐπιστημονικὸ
προσωπικὸ τῆς παρακολουθεῖ καὶ ἐπιλύει
κάθε τεχνικὸ πρόβλημα.

Δρ Δ.Α. ΔΕΛΗΣ ΑΕ

ΑΘΗΝΑΙ 117
ΠΛ. ΜΠΕΝΙΖΕΛΟΥ 5
ΤΗΛ. 3231.801

ΘΕΣ/ΝΙΚΗ - ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 19
ΤΗΛ. 262665

Κρυογενής α.ε

Η ΠΛΕΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Μια πλήρης τεχνική όργανωση
ἄριστα κατηρτισμένη, εις ὅλας τὰς βαθμίδας,
εἶναι στὴν διάθεσιν τῶν πελατῶν μας
πρὸς ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων τους.

Κατασκευάζομεν θάσει προνομίου τῶν
Ἑργαστασίων :

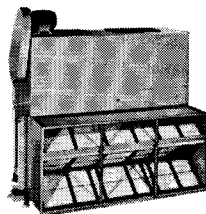
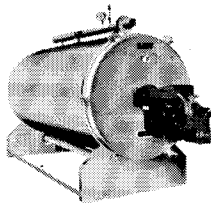
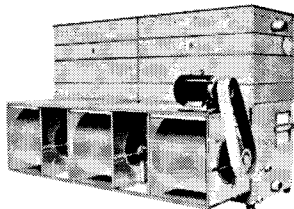
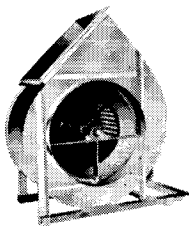
CHICAGO BLOWER

Modlair

Pieren

GAMMA
Reckittoren AG

CB Sand Allevators Limited

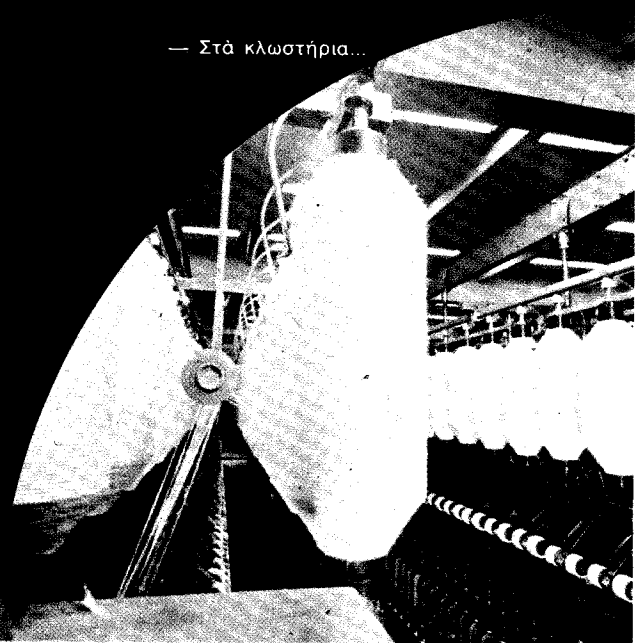

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ

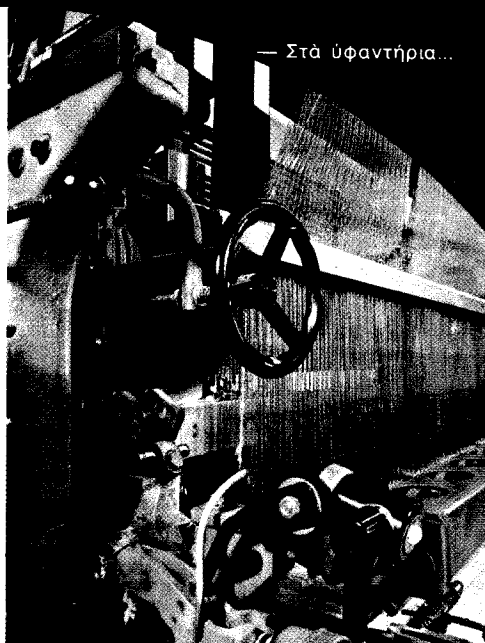
Η βιομηχανία πού στέκει ψηλά καί σκοπεύει πάντα ψηλότερα

Σε όλα τὰ τμήματα ό εξοπλισμός έκσυγχρονίζεται διαρκώς.

— Στά κλωστήρια...

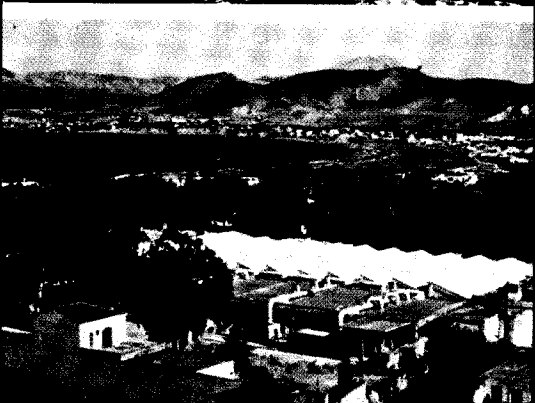
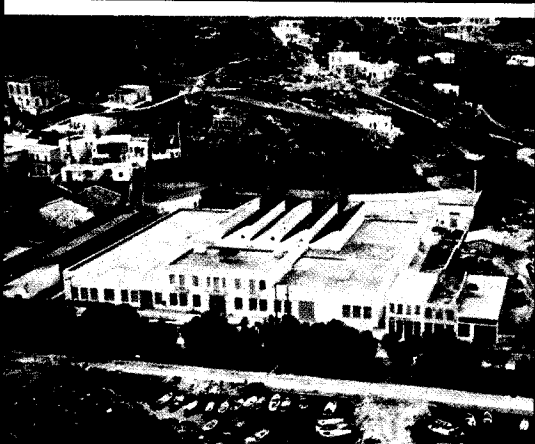
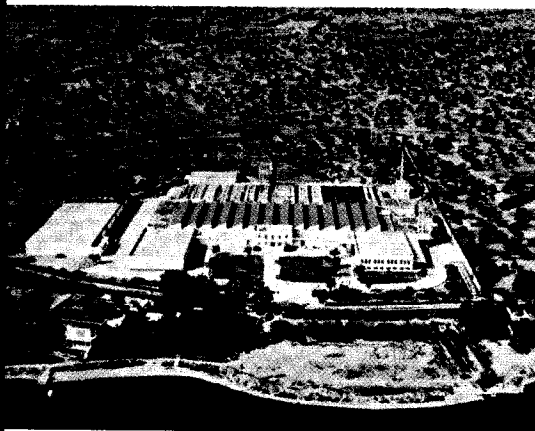
— Στά ύφαντήρια...

— Στό πλεκτήριο...

Καί στό φινιρί...

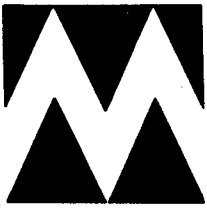
Οι σύγχρονες βιομηχανικές εγκαταστάσεις της Πειραικής - Πατραϊκής άπλώνονται ολοένα και περισσότερο.

— Πάτρα, Νέα Πέραμος, Σύρος, Χαλκίδα.
Τέσσερα κολοσσιαία συγκροτήματα που καλύπτουν περίπου 300.000 τετρ. μέτρα.

	1962	1973	
ΚΕΦΑΛΑΙΑ			
ΜΕΤΟΧΙΚΑ			
ΑΠΟΣΕΜΑΤΙΚΑ			
	164.200.000	655.000.000	δρχ
ΚΥΚΛΟΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ			
	505.900.000	1.800.000.000	»
ΕΞΑΤΟΓΕΣ			
	52.850.000	512.000.000	»
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ			
έτημα	3.887	4.000	
ΑΠΟΔΟΧΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ			
	103.600.000	320.000.000	δρχ
ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΠΡΟΔΥΝΑΜΗ			
	7.650 HP	27.000 HP	
ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ 1974 - 1976			
	ΔΡΧ. 1.500.000.000		

ΠΕΙΡΑΙΚΗ-ΠΑΤΡΑΙΚΗ
γύνει, σταλίζει, νοτιοευρεί!

**ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ**

**Εἰδικὸν τμήμα
Χημικῶν οὐσιῶν
καὶ χημικῶν ὀργάνων**

Διὰ χημικοὺς ἢ βιοχημικοὺς.

ΩΡΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 2 ΤΗΛ. 624.905

ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΤΗΣ HOECHST

- ® **Hostalen**
Πολυαιθυλένιον ύψηλης πυκνότητας
- ® **Hostalen LD**
Πολυαιθυλένιον χαμηλής πυκνότητας
- ® **Hostalen PP**
Πολυπροπυλένιον
- ® **Hostaform**
Συμπολυμερές άκετάλης
- ® **Hostalit**
Πολυβινυλοχλωρίδιον
- ® **Hostalit Z**
Πολυβινυλοχλωρίδιον ύψηλης άντοχής
- ® **Hostyren**
Πολυστερίνη
- ® **Hostapor**
Διογκούμενη πολυστερίνη
- ® **Hostaflon**
Πολυτετραφθοροαιθυλένιον
- ® **Hostadur**
Πολυαιθυλεντερεφθαλάτ
- ® **Hostaset**
Θερμοσκληρυνόμεναι ρητίναι
Φαινόλης (PF) - Ουρίας (UF)
Μελαμίνης (MF) - Μελαμίνης -
Φαινόλης (MP)
Άκορέστου Πολυεστέρος (UP)

Η Hoechst
αυτοαίξει
τό μέλλον

HOECHST ΕΛΛΑΣ Α.Σ.Ε.Ε.
Αθήναι: Νέα Έρυθραία, οδός Τατοίου
Τοχ. Θυρίαι: 62 - Τηλέφ. Κέντρον 8010.811
Βελώνη Διοικητήριου 91 - Τηλ. 922.225

® Σίγμα κατατέθην τής HOECHST AG.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΣΚΑΛΙΣΤΗΡΗ

Κατά τὸ 1974 ὁ κύκλος ἐργασιῶν τοῦ Μεταλλευτικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Συγκροτήματος Σκαλιστήρη, ἑνὸς τῶν μεγαλύτερων τῆς χώρας, θὰ ἀνέλθῃ εἰς 1.800 ἑκατ. δρχ. καὶ αἱ ἐξαγωγαὶ εἰς τὸ

ποσὸν τῶν 55 ἑκατ. δολλ., ἤτοι 1.650 ἑκατ. δρχ., δεκαπλασιασθεῖσαι ἐντὸς τῆς τελευταίας δεκαετίας. Μεταξὺ τῶν προϊόντων τὰ ὁποῖα ἐξήχθησαν περιλαμβάνονται: ὁ θωεΐτης, τοῦ ὁποῖου ἡ ποιό-

της θεωρείται ως μία των καλλιτέρων του κόσμου, χρησιμοποιούμενος διά την βιομηχανίαν αλουμινίου και τσιμέντου, τὸ πυρολουσιτικὸν μαγνήσιον, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖται διά τὴν βιομηχανίαν Ξηρῶν ἠλεκτρικῶν στοιχείων, ὁ χρωμίτης, ὁ ὁποῖος χρησιμοποιεῖται διά τὴν βιομηχανίαν πυριμάχων πλίνθων καὶ τὸ σπουδαιότερον ἢ διεθνῶς γνωστὴν διὰ τὰς τεχνολογικὰς ιδιότητάς της καὶ περιζήτητος εἰς τὴν παγκόσμιον ἀγορὰν διπυρος μαγνησία ΣΚΑΛΙΣΤΗΡΗ. Ἡ τελευταία αὕτη χρησιμοποιεῖται ὡς πρώτη ὕλη διὰ τὴν κατασκευὴν πυριμάχων πλίνθων, διὰ βασικοὺς βιομηχανικοὺς κλάδους, ὡς ἡ χαλυθουργία, ἡ τσιμεντοβιομηχανία, ἡ ὑαλοουργία, ἡ σακχαρουργία, ἡ ἄσβεστοποιία, καθὼς καὶ πλείσται ἄλλαι μεταλλουργικαὶ βιομηχαναὶ ἢ ἐφαρμογαί, ὅπου ἀπαντῶνται ἰδιαιτέρως ὑψηλαὶ θερμοκρασίαι. Μέχρι τοῦ 1972 ὀλόκληρος ἡ παραγωγὴ τῆς διπύρου μαγνησίας διετίθετο εἰς τοὺς πλέον γνωστοὺς κατασκευαστὰς πυριμάχων τοῦ ἔξωτερικοῦ, ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ὅμως τοῦ 1973, ὁπότε ἐτέθη εἰς λειτουργίαν τὸ ἀπολύτως σύγχρονον Ἐργοστάσιον Πυριμάχων τοῦ Συγκροτήματος, ἔν σημαντικὸν ποσοστὸν ταύτης βιομηχανοποιεῖται εἰς τὴν χώραν μας καὶ οἱ κατασκευαζόμενοι πυριμαχοὶ πλίνθοι, διατίθενται εἰς τὴν παγκόσμιον καὶ ἑλληνικὴν βιομηχανίαν, ὅπου εὐρίσκουν εὐμενεστάτην ὑποδοχὴν μεταξὺ τῶν πλέον ἀπαιτητικῶν καταναλωτῶν τῆς Εὐρώπης καὶ ἄλλων βιομηχανικῶς ἀνεπτυγμένων χωρῶν.

Ἡ ἱστορία τοῦ Συγκροτήματος Σκαλιστήρη ἔχει τὴν ἀρχὴν της εἰς τὸ ἔτος 1932 ὅταν ἤρchiσεν ἡ δραστηριότης τοῦ Δημητρίου Σκαλιστήρη με μεταλλευτικὰς ἐρεῦνας εἰς τὴν βωξίτοφόρον περιοχὴν Ἐλευσίνας, ὅπου ὀλίγον πρὸ τοῦ 2ου παγκοσμίου πολέμου καὶ εὐθύς μετ' αὐτὸν ἦτο συγκεντρωμένη ἡ δραστηριότης. Τὸ ἔτος 1947 ἀποκτᾶ τὴν πλειοψηφίαν τῆς Α. Ε. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΩΝ — ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΩΝ, ἰδρυθείσης τὸ 1913, με κύριον

ἀντικείμενον τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ μαγνησίτου, ἐνῶ ἀπὸ τοῦ 1950 ἡ ἀνάπτυξις τῶν μεταλλείων μαγγανίου περιοχῆς Δράμας κάμει διεθνῶς γνωστὴν τὴν ἑλληνικὴν παραγωγὴν πυρολουσιτοῦ, διὰ τῆς διαθέσεως εἰς τὴν παγκόσμιον ἀγορὰν τοῦ ἐκλεκτῆς ποιότητος προϊόντος ἐμπλουτισμοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα «ΓΡΑΝΙΤΗΣ», ἀπαραίτητου πρώτης ὕλης διὰ τὴν βιομηχανίαν Ξηρῶν στοιχείων (BATTERY GRADE).

Κατὰ τὴν περίοδον 1955 — 1961, παραλλήλως πρὸς τὰ ἀνωτέρω, ἀναπτύσσεται δραστηριότης εἰς τὰ βωξίτικα κοιτάσματα Παρνασσού—Γκιώνας καὶ τὰ λιγνιτικά κοιτάσματα περιοχῆς—Εὐβοίας, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐτροφοδοτεῖτο ἡ Δ. Ε. Η. με στερεὰ καύσιμα.

Ἀπὸ τοῦ 1959 χρονολογεῖται ἡ ἔντονος δραστηριότης εἰς τὸν τομέα μαγνησίτου, ὡς πρώτης ὕλης διὰ τὴν βιομηχανίαν βασικῶν πυριμάχων πλίνθων. Μακροχρόνιοι ἐρευνητικαὶ προσπάθειαι, μελέται, πειραματισμοὶ καὶ πάσης φύσεως δοκιμαί, καταλήγουν εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν προῖκοθέσεων διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ μαγνησίτου καὶ τὸ 1963, παράγονται, με ἐπίκεντρον τὸ Μαντουδί—Εὐβοίας, δέκα περίπου χιλιάδες τόννοι διπύρου μαγνησίας. Κατὰ τὰ ἐπόμενα χρόνια λαμβάνει χώραν ἀνάπτυξις γιγαντιαίων ὑπαίθριων ἐκμεταλλεύσεων, ἐγκαταστάσεων ἐμπλουτισμοῦ, συγκροτήματος ἔξ περιστροφικῶν κλιθῶν, ἐτησίως δυναμικότητος ἄνω τῶν 300.000 τόννων διπύρου μαγνησίας καὶ ἐνὸς συγχρόνου, ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, ἐργοστασίου βασικῶν πυριμάχων πλίνθων καὶ πυροχρωμάτων, ἐτησίως δυναμικότητος 42.000 τόννων, ἡ ὁποία ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1975 ἐπεκτεινομένη θὰ ἀνέλθῃ εἰς 60.000 τόννους.

Κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος 1975 ὁ κύκλος ἐργασιῶν τοῦ Συγκροτήματος Σκαλιστήρη προβλέπεται νὰ ἀνέλθῃ εἰς 2.500 ἑκατ. δρχ. καὶ αἱ ἔξαγωγαὶ εἰς 75 ἑκατ. δολλ..

ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΣΚΑΛΙΣΤΗΡΗ

Σικελίας 18—20 · Ἀθήναι Τηλ. 9221-411/419
ΤέλεΞ: 215433 SCAL GR

ΠΛΑΣΤΙΚΑΙ
ΠΡΩΤΑΙ ΥΛΑΙ

ΕΠΙΔΕΣΜΙΚΟΝ
ΥΛΙΚΟΝ

ΧΡΩΜΑΤΑ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΑ
ΚΑΙ
ΙΑΤΡΙΚΑ ΕΙΔΗ

ΧΗΜΙΚΑ
ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΦΑΡΜΑΚΟ-
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Ν. ΠΕΤΣΙΑΒΑΣ Α.Ε.
ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ 11 & ΒΟΥΛΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ 119
ΤΗΛ. 32 30 451 - 10 ΓΡΑΜΜΑΙ

X

ΜΙΑ ΔΙΑΥΓΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑ!

CAVIROS, ELISSAR, CIMAROSA.
Κρασιά άμόλυντα, καθαρά.
Σας αποκαλύπτουν την
ευγένεια την ποιότητα,
την καλαισθησία. Δύσκολα
κρασιά γιατί απαιτούν
άληθινά καλό φαγητό και
έκλεπτυσμένο γούστο.

ΚΑΒΕΙΡΟΣ

© 1988

ΚΑΒΕΙΡΟΣ ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ, ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ 2, ΑΘΗΝΑΙ 610, (ΠΥΡΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ), ΤΗΛ. 7792-608/9

ΜΟΤΟΡ ΟΪΛ (ΕΛΛΑΣ)

ΔΙΰΛΙΣΤΗΡΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ Α.Ε.

ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ 2 ΑΘΗΝΑΙ — ΤΤ. 125

ΤΗΛ.: 32.46.311 - 15
ΤΕΛΕΞ: 215741 ΜΟΤΟ GR

ΤΗΛΕΓΡ.: «ΜΟΤΟΡΟΙΛΑ» ΑΘΗΝΑΙ
Τ. Θ.: 914.

Τὸ Διΰλιστήριον εὐρίσκεται εἰς τὸ 71ον χιλιόμετρον ἐξ Ἀθηνῶν καὶ 6 χιλιόμετρα ἀπὸ τῆς Διώρυγος Κορίνθου, ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν—Κορίνθου. Ἡ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας κατεχομένη ἔκτασις ἀνέρχεται εἰς 1.800.000 τετραγωνικά μέτρα.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ παρόντος διΰλιστηρίου τῆς ΜΟΤΟΡ ΟΪΛ ἤρχισε τὸν Ἰούνιον τοῦ 1971 καὶ συνεπληρώθη ἐντὸς 17 μηνῶν. Ἡ παροῦσα δυναμικότης τοῦ Διΰλιστηρίου διὰ παραγωγὴν καυσίμων ἀνέρχεται εἰς 1.700.000 μετρικοὺς τόννους ἑτησίως, ἐκ τῶν ὁποίων 120.000 εἶναι λιπαντικά.

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1975 ὅταν καὶ θὰ συμπληρωθῇ ἡ ἐπέκτασις του, ἡ δυναμικότης του θὰ ἀνέλθῃ εἰς 7.000.000 μετρικοὺς τόννους ἑτησίως.

Τὰ ὑπὸ τοῦ Διΰλιστηρίου παραγόμενα προϊόντα ἑτησίως εἶναι:

Υγραέριον	42.000	M.T.
Νάφθα	1.398.000	M.T.
Καυσίμων ἀεριοποιημένων	475.000	M.T.
Πετρέλαιον ἐσωτερικῆς καύσεως	2.265.000	M.T.
Πετρέλαιον ἐξωτερικῆς καύσεως	2.690.000	M.T.
Λιπαντικά	120.000	M.T.
Παραφίνη (κηρός)	1.000	M.T.
Θεῖον	8.000	M.T.

Αἱ ἐγκαταστάσεις ἀντιπροσωπεύουν κεφάλαιον τῆς τάξεως 120.000.000 \$ ἐν τῷ συνόλῳ του εἰσαγόμενον ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ ΜΟΤΟΡ ΟΪΛ ἀπασχολεῖ 700 περίπου ἄτομα ὡς Διοικητικόν, Ἐπιστημονικόν καὶ Τεχνικόν προσωπικόν.

• Η Shell και τα βιομηχανικά δάπεδα.

Σας φαίνεται παραξενο. Κι όμως η σχέση της Shell με τα βιομηχανικά δάπεδα είναι μεγάλη. Γιατί τα βιομηχανικά δάπεδα MASTIC FLOORING (Δάπεδα Ασφαλτικής Μαστικής) είναι προϊόντα της Shell Composites Limited.

- Είναι δάπεδα με εξαιρετική αντοχή και μεγάλη διάρκεια ζωής (πάνω από 20 χρόνια).
 - Μόνιμα απαλλαγμένα από σκόνη.
 - Αντιολισθηρά.
 - Χωρίς αρμούς και με μέσο πάχος δαπέδου 12 χιλ.
 - Στεγνά στην υγρασία.
 - Αυτόσουλώνονται, δηλαδή κάθε κορματίδιο που θα παρουσιαστή επουλώνεται με την κυκλοφορία τροχών πάνω στην επιφάνεια.
 - Περιορίζουν κατα πολύ το θόρυβο.
 - Ακολουθούν τους κανόνες υγιεινής και είναι ασσα.
 - Δεν απλώνουν ούτε διαρρέουν.
 - Ανθεκτικά στη φωτιά.
- Για όλα αυτά η Shell έγγυεται και δίνει περισσότερη θωροπντητα στην απόφασή σας να χρησιμοποιήσετε βιομηχανικά δάπεδα MASTIC FLOORING. Η βιομηχανία φαρμάκων HÖCHST, το ΕΠΤ, το Πυριτιδοποιείο, Καλυκοποιείο κ.θ. έμπιστεύθηκαν το δίδυμο

MASTIC FLOORING-Shell

ΕΛΑΪΣ

Α. Ε. ΕΛΑΙΟΥΡΓΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΝΕΟΝ ΦΑΛΗΡΟΝ

Ἡ «ΕΛΑΪΣ» ἰδρύθη τὸ 1920 ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ Κ. ΜΑΚΡΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ» καὶ τὸν τίτλον «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΛΑΙΟΥΡΓΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΕΛΑΪΣ», εἰς τὸν ἐν Νέῳ Φαλήρῳ χῶρον, εἰς τὸν ὁποῖον στεγάζονται σήμερον τὰ κεντρικὰ Ἔργαστάσια.

Τὸ 1932, ἐν ὄψει ἐπεκτάσεως τῶν ἐγκαταστάσεών της, ἡ Ἐτερορρυθμὸς Ἐταιρία μετετρέπη εἰς Ἀνώμυον.

Τὴν Ζωηράν ἐξέλιξεν τῆς Ἐταιρίας ἀνεκομὴν ὁ Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, κατὰ τὸν ὁποῖον ὑπέστη ὀδυνηρὰ πλήγματα εἰς τὰς κτιριακὰς καὶ ἐν γένει μηχανικὰς ἐγκαταστάσεις της.

Κατὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ὁ θάνατος ἀπεστέρησε αὐτὴν τῆς πολυτίμου παρουσίας τοῦ μέχρι τότε Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀριστοτέλους Μακρῆ.

Ἀπὸ τὴν ἀναμορφωθείσαν Διοίκησιν ἤρχισε τὸ βαρὺ ἔργον τῆς ἀνασυγκροτήσεως, τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὁποῖου ἠκολούθησαν ἐκτεταμένα ἔργα ἐπεκτάσεως καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ, διὰ τῶν ὁποίων ἐδημιουργήθη ἡ μεγαλύτερα παραγωγικὴ μονὰς λιπαρῶν τῆς χώρας μας καὶ μία ἐκ τῶν πλεόν συγχρόνων τῆς Εὐρώπης.

Τὸ 1962 ἡ «ΕΛΑΪΣ» συνεταιρίσθη μὲ τὴν «UNILEVER», ἡ ὁποία εἶναι ἡ πρώτη εἰς παγκόσμιον κλίμακα Ἐταιρία παραγωγῆς λιπαρῶν.

Ἀρχὴ τῆς Ἐταιρίας εἶναι ὁ ΣΕΒΑΣΜΟΣ καὶ ἡ ΠΟΙΟΤΗΣ ὁ «πιστεῦω» της.

Σεβασμὸς πρὸς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους καὶ τὰς ἐπιταγὰς τῆς πολιτείας
Σεβασμὸς πρὸς τὸ καταναλωτικὸν κοινόν. Ὁ σεβασμὸς αὐτὸς ἐκφράζεται διὰ τῆς ποιότητος τῶν προσφερομένων προϊόντων

Σεβασμὸς πρὸς τὸ ἄτομον καὶ τοὺς ἐν τῇ Ἐταιρίᾳ συνεργάτας.

Πρώτη ὕλη τῶν παραγομένων ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας προϊόντων εἶναι δι' ἄλλα μὲν τὸ ἐλαιόλαδον καὶ δι' ἄλλα τὰ διάφορα φυτικὰ ἔλαια.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω πρώτων ὑλῶν παράγονται ἓνα πλῆθος ἐδωδιμῶν προϊόντων τὰ ὁποῖα διαιροῦνται εἰς 3 κατηγορίας : ΕΛΑΙΑ (ἐλαιόλαδα - σπορέλαια) — ΜΑΡΓΑΡΙΝΑΙ - ΜΑΓΕΙΡΙΚΑ ΛΙΠΗ. Ἐπίσης παράγονται διάφορα προϊόντα προοριζόμενα ὡς πρώτη ὕλη διαφόρων κλάδων τῆς Βιομηχανίας Τροφίμων.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΤΟΥΣ 1973

1. ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ, Δρχ. 286.041.448

2. ΚΥΚΛΟΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ, Δρχ. 979.068.000

3. ΠΑΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ Δρχ. 158.707.497

4. ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ: 500 ἄτομα.

ΓΗΠΕΔΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ:

α.	Κεντρικὸν Ἔργαστάσιον, ἑκτασίς	M2	12.281
β.	Παράρτημα Α΄	»	M2 2.099
γ.	» Β΄	»	M2 14.585
δ.	» Γ΄	»	M2 1.052

Δ Ι Ο Ι Κ Η Σ Ι Σ

Β. Β. ΜΕΛΑΣ — ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Α. Α. ΜΑΚΡΗΣ — ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΤΕΧΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Α. Γ. ΜΕΛΑΣ — ΣΥΜΠΡΑΤΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΕΒΓΑ Α.Β.Ε.Ε.

Το γάλα άναφέρεται ως τὸ «πιὸ κοντὰ στὸ τέλειο τρόφιμο πού μᾶς παρέχει ἡ φύση». Εἶναι πραγματικά ἐπιστημονικὸ δεδομένον ὅτι τὸ γάλα καὶ τὰ προϊόντα τοῦ μᾶς παρέχουν σὲ σημαντικὲς ποσότητες τὰ περισσότερα θρεπτικὰ συστατικὰ ἀπὸ ὅποιοδήποτε ἄλλο τρόφιμο μόνο του. Τὸ πολὺτιμο ὅμως αὐτὸ προϊόν εἶναι συγχρόνως καὶ τὸ πιὸ εὐαίσθητο στὶς ἀλλοιώσεις καὶ συνεπῶς καθίσταται μὴ διατηρήσιμο καὶ ἐπικίνδυνον ἂν δὲν ὑποστῇ τὴν κατάλληλη ἐπεξεργασία.

Στὸν τομέα τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ γάλακτος καὶ τῆς μεγάλης ποικιλίας τῶν γαλακτοκομικῶν προϊόντων ἡ βιομηχανία ΕΒΓΑ ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητα, ἀπὸ τὸ 1934, τὴν τεχνολογικὴ πρωτοπορία στὸν ἑλληνικὸ χῶρο. Χρησιμοποιώντας πάντοτε εἰδικευμένο προσωπικὸ, εἰσήγαγε πρώτη στὴ χώρα μας τὴν παστερίωση πού θεωρεῖται διεθνῶς ὡς ἡ σημαντικώτερη προσφορά τῆς ἐπιστήμης στὴν γαλακτοκομία. Ἡ παστερίωση, ὡς γνωστόν, εἶναι μία μέθοδος ἐπεξεργασίας θερμοευαίσθητων τροφίμων μὲ τὴν ὁποῖαν ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ προϊόντος ἀπὸ κάθε παθογόνου ἢ ἐπιβλαβῆ μικροοργανισμό, μειώνεται κατὰ 99.99% τὸ σύνολο τῆς μικροβιακῆς χλωρίδος, διατηρουμένων συγχρόνως στὸ μέγιστο δυνατό ποσοστὸ τῶν ὀργανοληπτικῶν ἰδιοτήτων τοῦ νωποῦ προϊόντος καὶ τῆς θρεπτικῆς ἀξίας τῶν συστατικῶν τῆς.

Πρῶτη ἐπίσης ἡ ΕΒΓΑ ἐφήρμοσε τὴ μέθοδο φυσικοῦ ἐμπλουτισμοῦ τοῦ παστεριωμένου γάλακτος στὴν τεραστία σημασία γιὰ τὸν ἀναπτυσσόμενον ὄργανισμό βιταμίνη D³ διὰ τῆς ἐπενεργείας ἐπὶ τοῦ προϊόντος ὑπεριώδους ἀκτινοβολίας (ΓΑΛΑ ΑCTINISE).

Στὰ παγωτὰ, ἡ ΕΒΓΑ, ἔκινώντας ἀπὸ τὸ 1937, παρακολουθεῖ συστηματικὰ ὅλες τίς τελευταῖες τεχνολογικὲς ἐξελιξεις παρασκευῆς καὶ ἐπεξεργασίας μιγμάτων, συσκευασίας καὶ διατηρήσεως τοῦ τελικοῦ προϊόντος. Ἔτσι, πρώτη πάντα στὸν τόπο μας παρήγαγε τὰ διάφορα εἶδη τυποποιημένων παγωτῶν (πλακίδια σὲ ζυλάκι, παγωτὰ σὲ πλαστικὸ κύπελλο κλπ.) καὶ σήμερα, ἀκολουθώντας τὴ σύγχρονη ἀντίληψη τῆς διαιτητικῆς, ὅτι τὸ παγωτὸ δὲν ἀποτελεῖ μόνο ἓνα ἀναψυκτικὸ ἀλλὰ παράλληλα καὶ κυρίως μία ὑψηλῆς θρεπτικῆς ἀξίας τροφή, κυκλοφορεῖ τὰ παγωτὰ FAMILY σὲ οἰκογενειακὴ συσκευασία καὶ ποιότητα ἀνάλογη πρὸς τὰ καλλίτερα ἀντίστοιχα ξένα προϊόντα. Σύμφωνα πάντα μὲ αὐτὴ τὴν ἀποψη τοῦ παγωτοῦ-τροφίμου, ἡ ΕΒΓΑ θὰ διαθέτῃ πλεόν τὰ παγωτὰ τῆς σ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ ἔτους καὶ ὄχι μόνο τὸ καλοκαίρι ὡς ἀναψυκτικὰ.

Τὴν παράδοση τῆς ὑψηλῆς ποιότητος ἡ ΕΒΓΑ ἀκολουθεῖ καὶ στὰ ἄλλα προϊόντα τῆς, (τὸ σοκολατοῦχον γάλα, τὸ ἀγελαδινὸ καὶ πρόβειο γισοῦρτι κλπ.) ἐφαρμόζοντας πάντοτε τὰ νεώτερα ἐπιτεύγματα τῆς τεχνολογίας, ἐκσυγχρονίζουσα ἀντιστοίχως, τὸν μηχανικὸ τῆς ἐξοπλισμὸ καὶ διενεργοῦσα συνεχῆ καὶ αὐστηρὰτα ἔλεγχο σὲ ὅλα τὰ στάδια ἐπεξεργασίας τῶν προϊόντων τῆς.

ΚΩ 3010

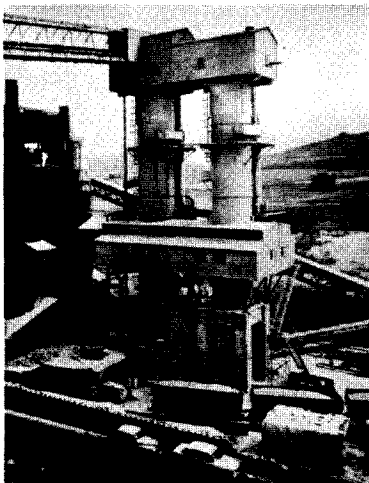
μαλακώνουν τόν λαιμό

ΑΣΒΕΣΤΟΚΑΜΙΝΟΙ - ΘΕΙΟΚΑΜΙΝΟΙ ΕΒΕΡΧΑΡΤ ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Λειτουργία με Κώκ - Πετρέλαιον - Ύγραέριον

eberhardt

EBERHARDT-KALKSCHACHTÖFEN

KALKSCHACHTÖFEN - TYPE OW
Bauart West's Manchester-Eberhardt
mit Ölfeuerung System Catagas

2 Kalkschachtöfen
West's Manchester
Leistung 2 x 100 t/d
Standort Yorkshire

Wir übernehmen die Lizenz
für die BRD und andere Länder.

Einfache Konstruktion,
Wartung und Bedienung.
Hohe Betriebssicherheit.
Gute Wärmerwirtschaft.
Auch für Gasfeuerung.

Außerdem liefern wir:
zentrale Gas-Zusatzfeuerung,
System Fels-Werke Goslar,
Hohe Heizkosteneinsparung
bei niedrigem Aufwand!

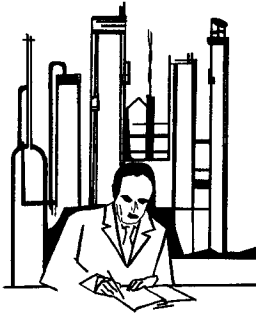
Bitte fordern Sie weitere
Informationen an.

Maschinenfabrik H. Eberhardt
3340 Wolfenbüttel Postfach 266
Tel. 05331/22002 Telex 0962620

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ:

ΕΜΜ. ΒΕΡΟΥΤΗΣ

Γ' Σεπτεμβρίου 18 ΑΘΗΝΑΙ - Τηλ. 546.481 ΤΕΛΕΞ 42.96

ΜΟΣΧΟΛΙΟΣ ΧΗΜΙΚΑ Α.Ε.

**Προγραμματίσατε τις παραγγελίες
χημικῶν προϊόντων σας;**

Είναι περιττή ἡ μέριμνα φορτώσεως, μεταφορᾶς καὶ ἀποθηκεύσεως ἀποθεμάτων, εἰς βάρος τοῦ κεφαλαίου, τοῦ κόρου καὶ τοῦ χρόνου σας.

Εἴμεθα ἔτοιμοι

νά σας προσφέρουμε τίς ὑπηρεσίες μας, θέτοντας στή διαθεσί σας :

- Ἀποθήκας εἰς Ἀθήνας (Μοσχάτον) καὶ Θεσσαλονίκην μέ συνεχῆ ἀποθέματα ἄνω τῶν 900 προϊόντων.
- Τό τμήμα Ἀντιπροσωπειῶν μας (ΙΜΟΚΑ) γιά τήν ἔρευνα τῆς διεθνούς ἀγορᾶς χημικῶν.
- Τεχνικόν τμήμα γιά τήν παροχή ἐπιστημονικῶν πληροφοριῶν.
- Μεταφορικά μέσα δι' ἀμέσους παραδόσεις στίς ἀποθήκες σας.

Γιά καταλόγους, εἰδικές ἐγκυκλίους καὶ τεχνικές πληροφορίες, ἀπευθυνθῆτε στά γραφεῖα μας :

ΜΟΣΧΟΛΙΟΣ ΧΗΜΙΚΑ Α.Ε.

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ 37 - ΑΘΗΝΑΙ Τ.Τ. 107 - ΤΗΛ. 545.811
ΥΠΟΚ/ΜΑ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ : ΤΕΡΜΑ 26ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΤΗΛ. 521.283

συμπληρώνοντας κι' ἀποστέλλοντας στήν ἀνωτέρω διεύθυνσι τὸ ἀπόκομμα :

Παρακαλοῦμεν, ἀποστείλατέ μας, τεχνικές πληροφορίες γιά τὰ κάτωθι χημικά προϊόντα ἢ γενικόν κατάλογον.

.....
.....
.....

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ

Δ/ΝΣΙΣ »

Ἀρμόδιος

Ἐπιθυμοῦμεν ἐπίσκεψιν σταλέχους σας.

ΝΑΙ ΟΧΙ

Τό φυσικό αναψυκτικό **Citral**

Πορτοκάλι, μανταρίνι, γκρέϊπ φρούτ.

Δώστε στα παιδιά χυμό CITRAL, τó φυσικό αναψυκτικό.

Θά είναι σαν να τους δίνετε

τίς βιταμίνες που χρειάζονται κάθε μέρα.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΧΡΩΜΑΤΩΝ ΕΠΕ

ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΣ - ΑΤΤΙΚΗΣ

ΧΡΩΜΑΤΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ

SYNTOL — Διά μεταλλικές επιφανείας

VINYKOT — Βινυλικά διά προστασίαν εκ χημ. επιδράσεων

ERODUR — Έποξειδικά διά προστασίαν εκ χημ. επιδράσεων

CIMENTOL — διά Μόνωσιν και Προστασίαν Οικοδομικών επιφανειών

ΦΟΥΡΝΟΥ — διά μεταλλικά αντικείμενα

MARTELE & ΜΕΤΑΛΛΙΖΕ διά προστασίαν και διακόσμησην μετάλλων

ΧΡΩΜΑΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

SYNTOL — Δι' έπιβατικά, φορτηγά και Γεωργικά Μηνήματα

Στόκοι — Άσάρια — Διαλυτικά

ΧΡΩΜΑΤΑ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

NAVYTEX — Έφαλοχρώματα, Έσαλοχρώματα υπερκατασκευών κτλ.
με βάσιν Λινέλαιον, συνθετικές ρητίνες, Βινυλικά, έποξειδικά, Πολυου
ρεθάνην, Χλωροκαουτσούκ

ΒΕΡΝΙΚΟΧΡΩΜΑΤΑ & ΥΠΟΣΤΡΩΜΑΤΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

SYNTOLAC
NOVOKOT
GRANIKOT
ΒΕΛΑΤΟΥΡΑ

EXTRALIN
CIMENTOL
GRANITEX
REAL

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Παραλία Άσπροπύργου

ΑΠΟΘΗΚΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ Ζαΐμη 5

ΑΠΟΘΗΚΗ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ Σιαστίσης 7

Τηλέφ.

55.74.111 - 115

55.73.490

610.210 - 638.503

234.590

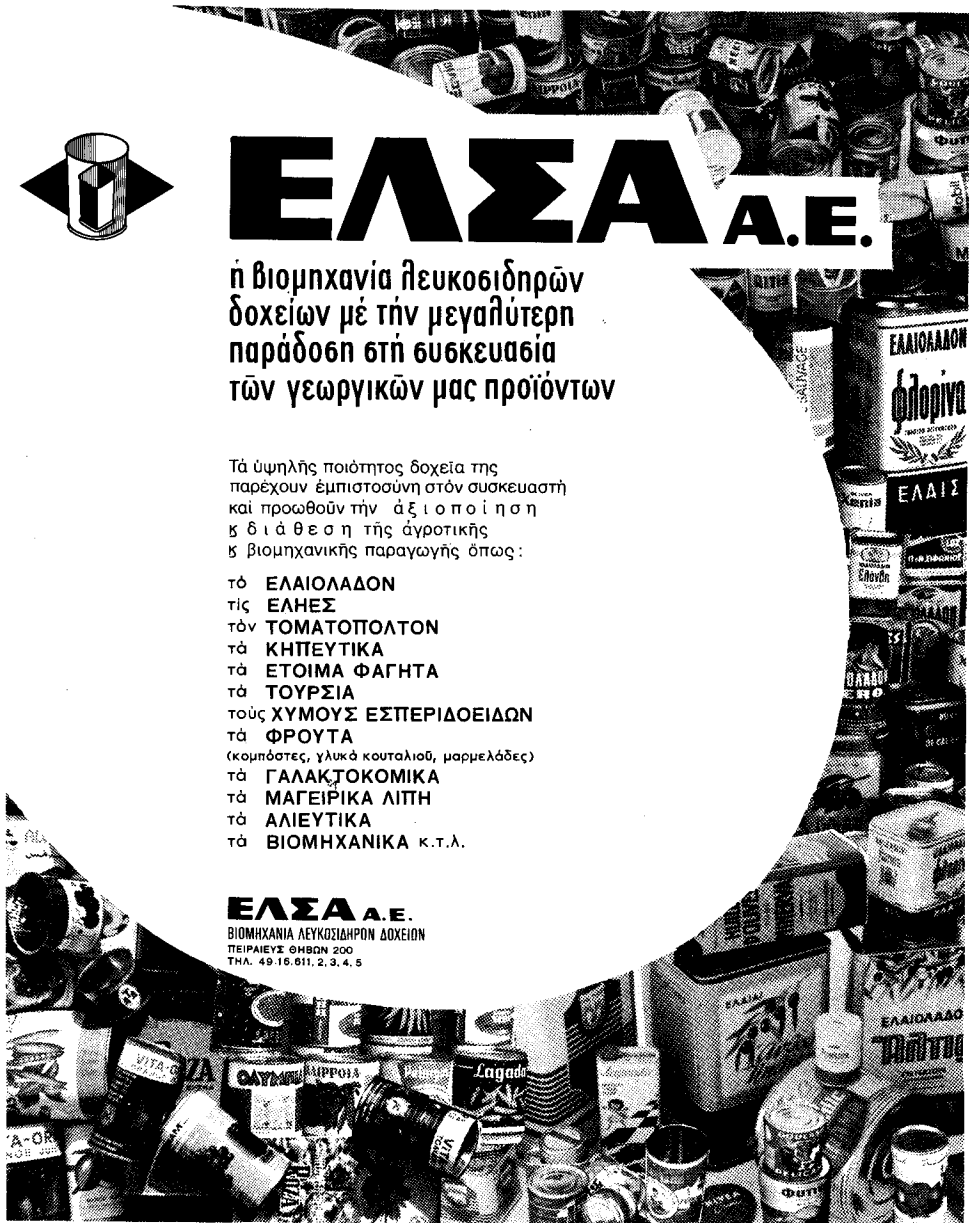
ΕΛΣΑ Α.Ε.

ή βιομηχανία λευκοσιδηρών
δοχείων με την μεγαλύτερη
παράδοση επί ευσκευασία
των γεωργικών μας προϊόντων

Τά υψηλής ποιότητας δοχεία της
παρέχουν έμπιστοσύνη στον συσκευαστή
και προωθούν την αξιοποίηση
εξοικονόμηση της αγροτικής
βιομηχανικής παραγωγής όπως:

- τό ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΝ
- τίς ΕΛΗΣΣ
- τόν ΤΟΜΑΤΟΠΟΛΤΟΝ
- τά ΚΗΤΕΥΤΙΚΑ
- τά ΕΤΟΙΜΑ ΦΑΓΗΤΑ
- τά ΤΟΥΡΣΙΑ
- τούς ΧΥΜΟΥΣ ΕΣΠΕΡΙΔΟΕΙΔΩΝ
- τά ΦΡΟΥΤΑ
(κομπόστες, γλυκά κουταλιού, μαρμελάδες)
- τά ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΚΑ
- τά ΜΑΓΕΙΡΙΚΑ ΛΙΠΗ
- τά ΑΛΙΕΥΤΙΚΑ
- τά ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ κ.τ.λ.

ΕΛΣΑ Α.Ε.
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΛΕΥΚΟΣΙΔΗΡΩΝ ΔΟΧΕΙΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΕΩΣ ΘΗΒΩΝ 200
ΤΗΛ. 49 16.911.2, 3, 4, 5

- Λουκάνικα μπρέκφαστ
- Λουκάνικα Φραγκφούρτης
- Μπέϊκον • Ζαμπόν

και 66 ακόμη τύποι άλλαντικών
ύψηλης ποιότητας.

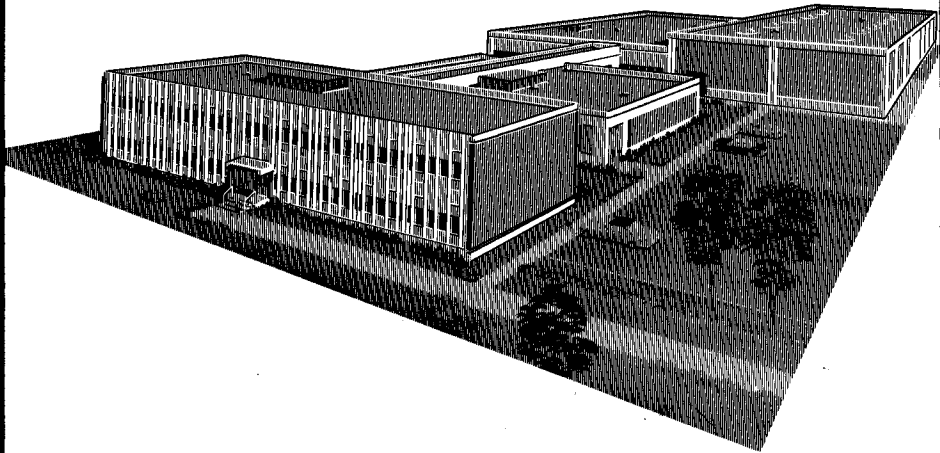
Σας τα προσφέρει η βιομηχανία
άλλαντικών «**NIKAS**» Α.Β.Ε.

Τὸ νέον ἐν Ἑλλάδι
ἔργοστασιον τῆς

Sterling Drug Hellas, A.E.

Winthrop

Ταχ. Θυρίς 650 - Ἀθήναι
Τηλ. 66.65.001 - 66.65.002

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 50 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, ὡς ἀναγγέλλομεν τὴν λειτουργίαν τοῦ νέου Ἐργοστασίου μας ἐν Παλλήνῃ Ἀττικῆς, 15ον χιλ. Λεωφ. Μαραθῶνος καὶ

Σὰς ὑπενθυμίζομεν τὰ προϊόντα μας ποιότητος :

ARALEN, CILFOMIDE, FRANOL, HYPAQUE, ISUPREL, LEVOPHED, MILIBIS, MYCARTAL, MYTELASE, NEOSYNEPHRINE, N.R.T., ONOTON, PANASORB, PEPSAMAR, PHISOHEX, PLAQUENIL, SOSEGON, TELEPAQUE, TRANCOPAL, WINSTROL, WINTHROCINE CREAM, WINTOMYLON.

ΣΧΟΛΑΙ ΚΟΝΤΟΡΑΒΔΗ

ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΜΕΣΑΙ ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

● ΣΧΟΛΗ ΒΟΗΘΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

Έκπαιδευσις Έργοδηγών Χημικῆς Βιομηχανίας καὶ Παρασκευαστῶν διὰ Χημικὰ καὶ Βιοχημικὰ Έργαστήρια.

● ΣΧΟΛΗ ΒΟΗΘΩΝ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΩΝ

Κατάρτισις Βοηθῶν τῶν Ἱατρῶν Μικροβιολόγων διὰ τὰ ἰδιωτικὰ Έργαστήρια ἀναλύσεων, τὰς ἰδιωτικὰς Κλινικὰς καὶ τὰ Κρατικὰ Νοσοκομεία.

● ΣΧΟΛΗ ΒΟΗΘΩΝ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ

Έκπαιδευσις Βοηθῶν Φαρμακοποιῶν διὰ τὰς Φαρμακευτικὰς Βιομηχανίας, τὰ Νοσηλευτικὰ Ἱδρύματα, τὰ Φαρμακεία, τὰς Φαρμακευτικὰς Ἀντιπροσωπείας κλπ.

● ΜΕΣΗ ΣΧΟΛΗ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ

Σπουδαὶ Ραδιοφωνίας, Τηλεοράσεως, Τηλεφωνίας, Αυτόματιμοῦ, Γενικῶν Ἡλεκτρονικῶν.

● ΣΧΟΛΗ ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΩΣ

Έκπαιδευσις Τεχνικῶν διὰ τὰς ποικίλας ἐφαρμογὰς τῆς Τηλεοράσεως.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐιδικότητας ἡ φοίτησις εἶναι ΔΙΕΤΗΣ (πρῶτὴ ἢ βράδι) διὰ τοὺς ΑΠΟΦΟΙΤΟΥΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ καὶ ΤΡΙΕΤΗΣ διὰ τοὺς ἔχοντα^ς ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟΝ Γ' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ. Εἰς τὰς ΣΧΟΛΑΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ καὶ ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΩΣ ἐγγράφονται καὶ πτυχιούχοι Κατωτέρων Τεχνικῶν Σχολῶν.

● ΣΧΟΛΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ

Έκπαιδευσις Προγραμματιστῶν διὰ τὰ Μηχανογραφικὰ Κέντρα Τραπεζῶν, Κρατικῶν Ὀργανισμῶν καὶ μεγάλων Ἐμπορικῶν Ἐπιχειρήσεων. Πρακτικὴ ἐξάσκησις ἐντὸς τῆς Σχολῆς ἐπὶ ἰδιοκλήτου Ἡλεκτρονικοῦ Ὑπολογιστοῦ. Φοίτησις ΜΟΝΟΕΤΗΣ, πρωινὴ ἢ βραδινὴ. Δεκτοὶ ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ἢ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ ΜΕΣΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ.

Διεύθυνσις Σπουδῶν :

Α. ΚΟΝΤΟΡΑΒΔΗ, Χημικοῦ

Β. ΚΟΝΤΟΡΑΒΔΗ, Ἱατροῦ - Μικροβιολόγου

Σ. ΚΟΝΤΟΡΑΒΔΗ, Ἡλεκτρονικοῦ, Μ. Sc.

ΕΓΓΡΑΦΑΙ: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ 8 π. μ. - 10 μ. μ.

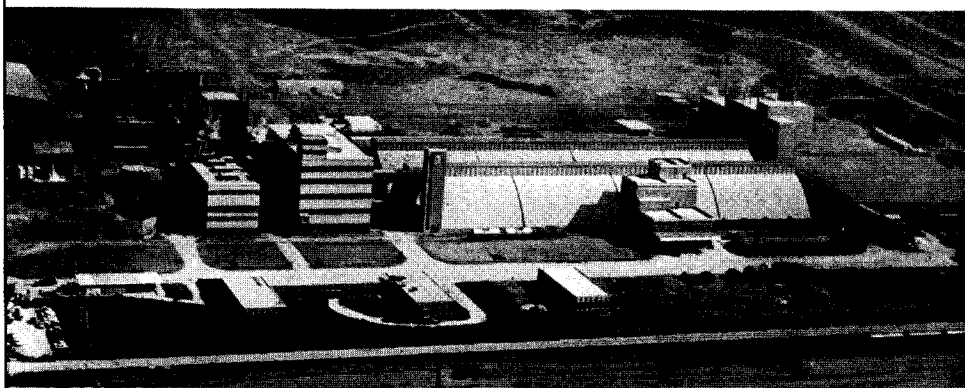
ΚΩΛΕΤΤΗ 14 (Πλ. Κάνιγγος). Τηλ. 619.300 - 613.027

ΕΜΜΑΝ. ΜΠΕΝΑΚΗ 59.

Τηλ. 630.176 - 619.334

ΧΗΜΙΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

ΝΙΚΗΣ 4 - ΑΘΗΝΑΙ

**ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ**

ΔΥΝΑΜΙΚΟΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ:

ΘΕΙΪΚΟΝ ΟΞΥ	:	850	τόννοι	ήμερησίως
ΦΩΣΦΟΡΙΚΟΝ ΟΞΥ	:	250	"	"
ΣΥΝΘΕΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ	:	1000	"	"
ΝΙΤΡΙΚΟΝ ΟΞΥ	:	420	"	"
ΝΙΤΡΙΚΗ ΑΜΜΩΝΙΑ	:	550	"	"

- ΑΝΤΙΒΙΩΤΙΚΑ
- ΙΔΙΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΑ
- ΕΡΟΥΛΟΧ

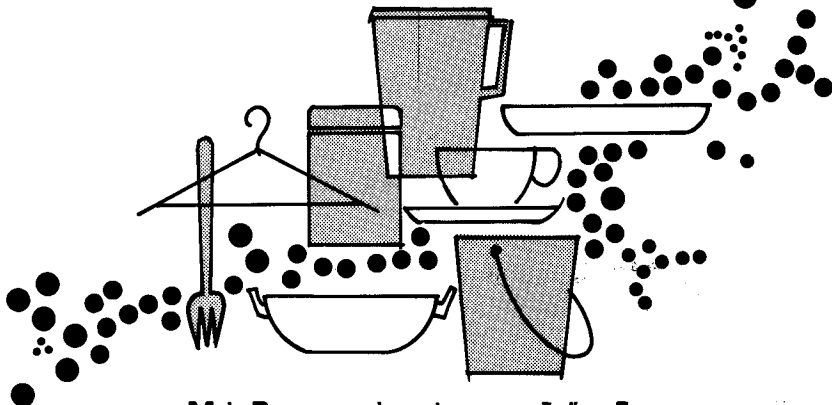
ΧΡΙΣΠΑ Α.Ε.

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ & ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
210Ν ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΟΝ ΛΕΩΦ. ΛΑΥΡΙΟΥ - ΚΟΡΩΠΙ
ΤΗΛ. 66.42.996. 66.42.997

A.B.I.P.

μιά δυναμική παρουσία στήν βιομηχανία ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ

Έπιτελείο έπιστημόνων συνεργατών
Είδικευμένο τεχνικό προσωπικό
Άρτιες μηχανικές εγκαταστάσεις
Πρώτες ύλες ύψηλης ποιότητας
Μεγάλη ποικιλία προϊόντων

Μιά Βιομηχανία σέ συνεχή άνοδο

• ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΙΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ
ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ • ΕΠΕΚΤΙ-
ΝΕΤΑΙ ΣΕ ΝΕΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ
ΤΟΥ ΠΛΑΣΤΙΚΟΥ • ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΕΙ
ΑΝΟΙΓΜΑΤΑ ΣΕ ΝΕΕΣ ΑΓΟΡΕΣ ΣΤΗΝ
ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ.

A.B.I.P.

ΑΤΤΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ

ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΥΡΜΠΑ Α.Β.Α.Ε.Ε.

ΛΥΚΑΒΙΤΟΥ 6, ΑΙΓΑΛΕΩ - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛ. 56.11.662 & 56.11.594

Έπεβλήθη μέ τήν ποιότητα

Ἡ Βιομηχανία Η. Δ. ΛΙΖΑΣ κ ΣΙΑ έπεβλήθη στην αγορά του έσωτερικού και του έξωτερικού μέ τήν ύψηλή και σταθερή ποιότητα τών προϊόντων πού διαδέτει.

Τό τμήμα όξοποιίας μέ τά τέλεια και σύγχρονα μηχανήματά του πού κατασκευάσθηκαν από έλληνικά χέρια βάσει τών προδιαγραφών του Κου Η. ΛΙΖΑ χημικού-μηχανικού, παράγει τό μοναδικής ποιότητας ΞΥΔΙ ΤΟΠ, πού έχει κατακτήσει τήν έλληνική αγορά.

Τό τμήμα ποτοποιίας μέ τήν πολυετή πείρα και τίς έκλεκτές πρώτες ύλες παράγει υπό τήν έποπτεία του Κου Χ. ΛΟΥΤΖΑΚΗ, χημικού-οίνολόγου, τά διεθνούς ποιότητας ΛΙΚΕΡ ΑΙΟΛΙΚΗ, άποκλειστικά από φυσικά προϊόντα και τό ΟΥΖΟ ΠΕΡΓΑΜΟΣ, πού οί έξαγωγές του σ' όλο τόν κόσμο αύξάνουν χρόνο μέ χρόνο.

Έτσι ή βιομηχανία Η. Δ. ΛΙΖΑΣ κ ΣΙΑ, μέ τίς ύψηλές δυνατότητες πού τής παρέχουν ή ποιότης τών προϊόντων της και ό τέλειος μηχανικός έξοπλισμός της, συνεχίζει τήν πορεία της στον δρόμο τής προόδου.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΗΛΙΑΣ Δ. ΛΙΖΑΣ κ ΣΙΑ

ΚΡΕΜΑ BEBELAC ΒΑΝΙΛΛΙΑ

Είναι μία θρεπτική και εύπεπτος τροφή εξ όρυξης και γάλακτος συνισταμένη εκ κόκκων γάλακτος 50%, ρυζαλεύρου 27%, ζαχαρόζης 18,4%, βιταμινών, μεταλλικών αλάτων και βανίλλιας.

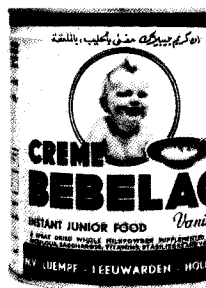
Είναι ιδεώδης τροφή κατάλληλος προς διατροφήν βρεφών άνω των τριών μηνών σύμφωνα με τās οδηγίās του Ίατρου.

Ή κρέμα BEBELAC με έλαφράν γεύσιν βανίλλιας λόγω τής ύψηλης θρεπτικής άξίās της είναι μιá ιδεώδης τροφή διá βρέφη, ώς και διá νέους και ήλικιωμένους.

ΚΡΕΜΑ ΚΑΚΑΟΥ BEBELAC

Ή ΚΡΕΜΑ ΚΑΚΑΟΥ BEBELAC είναι μιá γαλακτούχος τροφή, εύπεπτος, πλουσία εις μεταλλικά άλατα και βιταμίνες. Είναι συνεπώς πολύ κατάλληλος διá τήν διατροφήν τών βρεφών άπό τόν έκτο μήνα ή και ένωρίτερον, κατόπιν έντολης του ίατρου.

Ή κρέμα BEBELAC με γεύσιν κακάου, λόγω τής ύψηλης θρεπτικής άξίās της (πρωτείνες, βιταμίνες και μεταλλικά άλατα) άποτελεί έπίσης μιάν ύπεροχη λιχουδιá διá μικρά παιδιá, διá μαθητάς και έφήβους.

ΜΕΣΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ 100 γραμμ. κόκκων κρέμας	ΚΡΕΜΑ BEBELAC ΒΑΝΙΛΛΙΑ	ΚΡΕΜΑ BEBELAC ΚΑΚΑΟ
Πρωτεΐναι	15,3 %	11,3 %
Μεταλλικά άλατα	3,5 %	2,5 %
Λιπαρά ούσια	13,0 % *	10,9 %
Υγρασία	3,6 %	3,0 %
Ρυζάλευρον	27,0 %	
Άραβοσιτάλευρον		20,3 %
Λακτόζη	10,2 %	16,0 %
Σάκχαρον	18,4 %	31,2 %
Κακάο		4,8 %
Βιταμίναι		
	A: 750 I.U. D ₂ : 350 I.U. C: 20 mg.	A: 625 I.U. D ₂ : 350 I.U. C: 20 mg.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΕΙΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
BEBELAC ΕΠΕ
ΑΘΗΝΑΙ: ΔΕΛΗΓΙΩΡ
ΤΗΛ. 533.352

BEBELAC

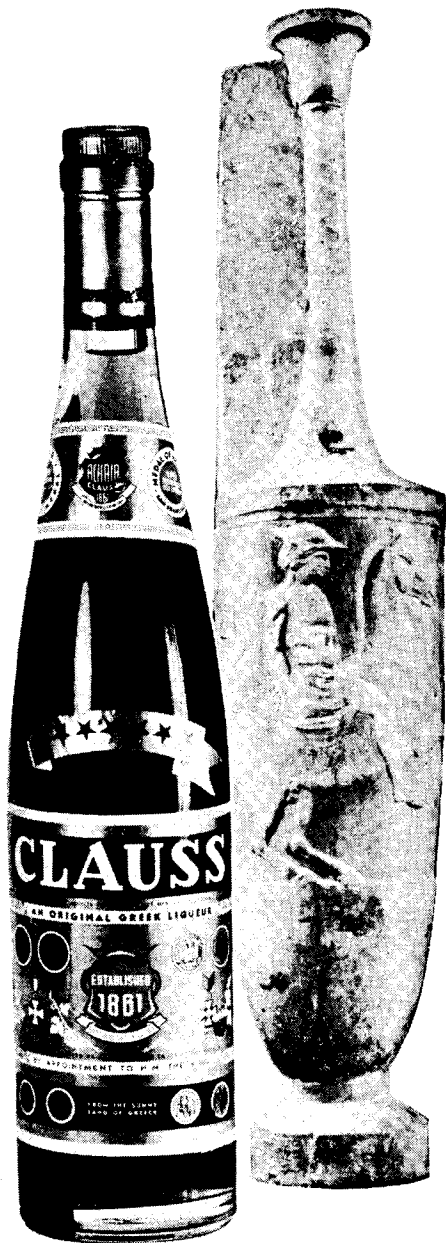
Z 12
 είναι γάλα μερικώς αποβουτυρωμένο
 με σακχαρόζη, ισχνότερον του μητρι-
 κού προορίζεται ειδικώς διά την κα-
 νονή διατροφήν υγιών βρεφών, και
 κατά τους θερινούς μήνας, και ως
 συμπρωματική τροφή βρεφών θηλα-

Tò Z 18
 είναι γάλα με καλαμοσάκχαρον και αντι-
 στοιχει, περισσότερον από κάθε άλλο,
 πρὸς τὸ μητρικόν.

Tò Z 28
 είναι πλήρες γάλα εἰς κόνιν μετὰ κα-
 λαμοσακχάρου, περιέχον 28ο)ο λίπος.

ΛΕΙΣΤΙΚΟΙ
 ΩΓΕΙΣ
 ΙΑΝΟΜΕΙΣ
 ΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΒΕΒΕΛΑC ΕΠΕ
 ΑΙ: ΔΕΛΗΓΩΡΓΗ 59
 33.352
 ΑΘΗΝΑ

ΜΕΣΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ 100 γραμμαρίων κόνεως	Z 12	Z 18	Z 28
Πρωτεΐναι	21,0 %	20,8 %	19,2 %
Λακτόζη	29,2 %	29,2 %	26,7 %
Μεταλλικά άλατα	5,0 %	4,2 %	3,7 %
Λιπαράι ούσαιι	12,0 %	18,0 %	28,0 %
Σακχαρόζη	30,0 %	25,0 %	20,0 %
Υγρασία	2,8 %	2,8 %	2,4 %
Βιταμίναι	C: 40 mg. D: 300 I.U.	C: 40 mg. D: 450 I.U.	C: 40 mg. D: 566 I.U.
Θερμίδες	430	462	515

**“Ένα σύγχρονο
ἀριστούργημα**

ΕΠΤΑ ΑΣΤΕΡΩΝ
ΑΧΑΪΑ - CLAUSS
ὁ καρπὸς ἑκατὸ ἐτῶν
πείρας στὴν τέχνη
τῆς ἀποστάξεως.

**ΑΧΑΪΑ
CLAUSS**

ΑΧΑΪΑ CLAUSS ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ Α.Ε. • ΑΠΟ ΤΟ 1861 • TAX. ΘΥΡ. 35, ΠΑΤΡΑΙ • ΤΗΛ. 325051-7
Ἐπισκεφθῆτε τὰς ἐγκαταστάσεις - Εἴσοδος ἐλευθέρα - Δοκιμὴ Οἴνων Δωρεάν

Η παραγωγή σας είναι στα χέρια σας!

* Χωρίς τόν κίνδυνο των
ζιζανίων και των άσθε-
νειών των φυτών.

19 ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗΣ ΦΥΤΟΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

1. **ΑΓΚΡΑΛ 90.** Ουδέτερος διαδρεκτικός και προσκαλλητικός παράγοντας που αυξάνει την δραστηριότητα των γεωργικών φαρμάκων.
2. **ΑΓΚΡΘΕΩΝ** Έκλεκτικό φυτοορμονικό ζιζανιοκτόνο για την καταστροφή των ζιζανίων στα σιτηρά και τους όφρακους.
3. **ΓΚΡΑΘΕΩΝ** Γενικό ζιζανιοκτόνο επαφής. Ίδια αποτελεσματικά στα άγροστούδια. Καταργεί την καλλιέργεια του έδαφους και προστατεύει με ελάχιστη δαπάνη τα άμπελα, τις έληδες και τα δένδρα σας από τα επιβλαβή ζιζάνια.
4. **ΡΕΓΚΑΘΩΝ** Μεταφυτοκτόνο ζιζανιοκτόνο για την καταστροφή των πλατυφύλλων ζιζανίων σ' όλες τις καλλιέργειες. Χρησιμοποιείται εις μεγάλη κλίμακα για την αποξήρανση των στελεχών της πατάτας και της μηδικής.
5. **ΓΚΡΑΜΟΝΑ** Ειδικό ζιζανιοκτόνο επαφής με μακράν υπολειμματική δράση για την καταπολέμηση των ζιζανίων της πατάτας.
6. **ΓΚΡΑΜΟΖΙΜ** Ειδικό ζιζανιοκτόνο για την καταπολέμηση των ζιζανίων εις τα βυθόδενδρα, άμπελα, έληδες κλπ.
7. **ΤΟΥΤΑΚΟΛ** Ζιζανιοκτόνο επαφής με μακράν υπολειμματική δράση. Χρησιμοποιείται για την καταπολέμηση των ζιζανίων σε διομηχανικούς χώρους, πλατείες, δρόμους, σιδηροδρομικές γραμμές, νεκροταφεία κλπ.
8. **ΝΤΑΚΤΑ** Προφυτοκτόνο εκλεκτικό ζιζανιοκτόνο για τον έλεγχο των έτησιων άγροστοδών και πολλών πλατυφύλλων ζιζανίων στα κερμβόδια (μπαρόντι, κοκκάρι...) πράσσα, σκόδα, φρούλες, φασόλια, φακές, λάχανα, κουνουπίδια, πεπόνια, καρπούζια, κολοκύθια, κριφύλλια (κουσκούττα), άνθοκομικά, φυτώρια δένδρωλλιών, άραχίδα κλπ.
9. **ΜΙΑΚΕΡΜΠ ΣΟΥΠΕΡ** Νέο επαναστατικό διασυστηματικό ούδιοκτόνο, ειδικό για την πρόληψη και την καταπολέμηση του ούδιου (μπάστρα) στα άγγουρια, κολοκύθια, πεπόνια και καρπούζια.
10. **ΜΙΑΚΟΛ** Μικτοκτόνο επαφής, άριστο για την πρόληψη και την καταπολέμηση των ούδιων στη μηλιά, ροδακινιά, δερκωκιά και τριανταφυλλιά.
11. **ΝΤΑΚΟΝΙΑ** Μικτοκτόνο με μεγάλο φάσμα δράσεως. Καταπολέμει αποτελεσματικά περονόσπορο, άνθρακνισο, βοτάνη, κλαδοσπόριο, κομμίσι, κερκόσπορο, ριζοκτόνια, σκτερία, μούλια κ.ά., σε πολλές καλλιέργειες είτε είναι άδελυπτες είτε σε θερμοκήπια.
12. **ΠΙΡΙΜΟΡ** Έξειδικευμένο έντομοκτόνο για την καταπολέμηση της μελίγκρας σ' όλες τις καλλιέργειες (καπνό, ροδακινίες, λαχανικά, καλλωπιστικά κ.ά.), ακόμη εξολοθρεύει γρήγορα και αποτελεσματικά όλα τα είδη της μελίγκρας και τα είδη εκείνα που είναι ανθεκτικά στα δηληνησομορφικά έντομοκτόνα. Δεν μυρίζει και δεν θλάει τις μέλισσες και τα άλλα ωφέλιμα έντομα, είναι μικρής τοξικότητας.
13. **ΑΚΤΕΛΛΙΚ 50** Νέο έντομοκτόνο εύρους φάσματος δράσεως, ενεργεί γρήγορα σ' επαφής, διά στομάχου και δι' ατμών. Κατάλληλο διά ψεκασμούς στη λαχανοκομία λίγες μέρες πριν τη συγκομιδή. Δεν είναι φυτοτοξικό.
14. **ΑΓΚΡΘΕΙΩΝ** Έντομοκτόνο με μεγάλο φάσμα δράσεως που καταπολέμει άριστα την επιδημία της άμπελου, φυλλοδέτες, φυλλορύπτες, πυρροτροπή έλαιας, άνθοτροπή κλπ.
15. **ΦΩΣΦΕΡΝΟ** Ίσχυρότατο έντομοκτόνο με δάσι το παραθύρι.
16. **ΜΠΕΡΕΛΕΣ** Αύθιχτος παράγοντας με εκπληκτικά αποτελέσματα στην πρόληψη της άγινώρας και της φράουλας, στην προδιάθεση του πατατοσπόρου, την αύξηση της παραγωγής και βελτίωση της ποιότητας στα ραβόκι σταφύλια και στη σουλιανία. Σε όμαλοφόρα πορτοκάλια και κλημνίνες έμποδίζει την καρπότητα του Ίουσιου και αυξάνει την παραγωγή με ελάχιστη δαπάνη.
17. **ΧΑΡΑΚΙΝΗ** Ειδική ορμόνη που χρησιμοποιείται με το ΜΠΕΡΕΛΕΣ και αντικαθιστά το πολυδάπανο χασάκι στη μάχη σταφίδας.
18. **ΦΥΟΜΟΝΗ** Ορμόνη αντικαρπώτικη και ερροβολίας μωσχευμάτων.
19. **ΡΕΥΠΛΕΣ** Ίχνοστοιχεία σιδήρου, ψευδαργύρου, χαλκού, μαγνησίου και μαγγανίου, για την αντιμετώπιση έλλειψης των άνωτέρω ίχνοστοιχείων (τροφοπενιών).

Έννέα ειδικοί γεωπόνοι στην διάθεσί σας:

ΑΝΩΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

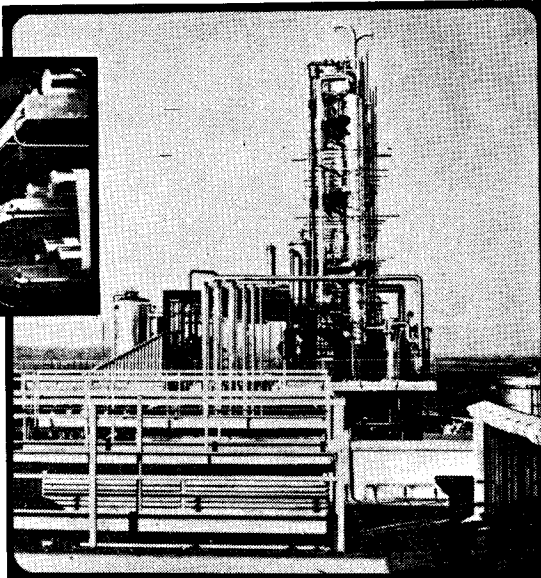
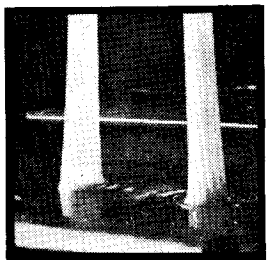
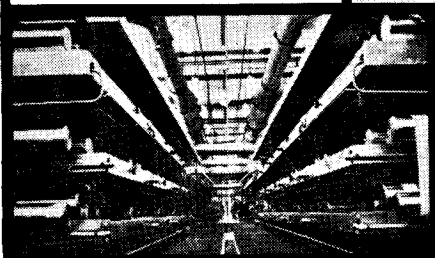
ΑΘΗΝΑΙ: Στουρνάρα 40, τηλ. 548.171 — ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ: Φυλάγγων 22, τηλ. 538.034

ΚΑΝΟΥΜΕ ΔΙΚΑ ΜΑΣ
ΤΑ ΔΙΚΑ ΣΑΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Προμηθεύς

BOMBYΚΡΥΛ Α.Ε.

Ἡ ἑλληνικὴ παράδοση καὶ ἡ Ἴταλικὴ τεχνικὴ δημιουργοῦν κολοσσὸ παραγωγῆς Ἀκρυλικῶν ἰνῶν στὴν Ἑλλάδα!...

Συνολικὸν ὕψος ἐπενδύσεων 700.000.000 δρχ.

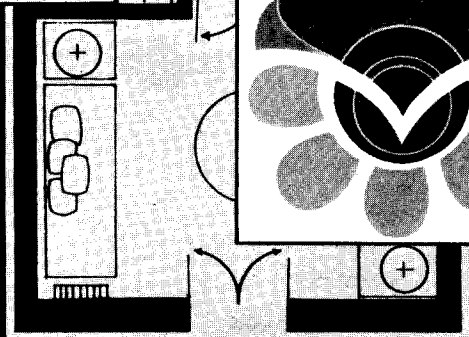
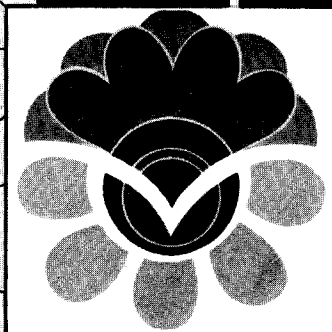
Ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία BOMBYΞ Α.Ε. μετὰ τὴν ὑπερκατονταετῆ παράδοση στὴν κλωστοϋφαντουργία καὶ τὸ κολοσσαιο Ἴταλικὸ συγκρότημα, μετὰ τὴν σύγχρονη τεχνικὴ, SNIA VISCOSA SPA., ἰδρύουν στὴν Ἑλλάδα τὴν πρώτη μονάδα παραγωγῆς καὶ ἐπεξεργασίας Ἀκρυλικῶν ἰνῶν. Οἱ δυνατότητες παραγωγῆς τῆς μονάδος, μετὰ τὸ σύστημα συνεχοῦς πολυμερισμοῦ τῆς SNIA VISCOSA SPA., θὰ ἀνέρχωνται στὸ ὕψος τῶν 12.000 τόννων Ἀκρυλικῶν ἰνῶν ἑτησίως, μετὰ δυνατότητα αὐξήσεως στὸ ἐγγὺς μέλλον.

SNIA

BOMBYΞ

Τὸν πλήρη τεχνικὸ καὶ μηχανολογικὸν ἔξοπλισμὸ τῆς νέας μονάδος, θὰ προμηθεύσῃ ἡ SNIA VISCOSA SPA., ἡ ὁποία θὰ παροῦσαί τὴς τεχνικὲς καὶ τεχνολογικὲς μεθόδους τῆς, γιὰ τὸ μοντάρισμα καὶ τὸ ἔκκινημα τῆς μονάδος. Κατὰ τὴν λειτουργία τῆς μονάδος θὰ ἐφαρμοθοῦν ὅλες οἱ πρόσφατες τεχνολογικὲς ἐξελιξίσεις καὶ βελτιώσεις ποὺ ἐμελετήθησαν στὰ ἐργαστήρια ἐρευνῶν τῆς SNIA VISCOSA SPA.

επένδυσις ὀμορφιάς

Γιὰ τοίχους καὶ γιὰ δάπεδα, σὲ μεγάλη ποικιλία σχεδίων καὶ χρωμάτων, τὰ πλακίδια Κεραμεικῆ Cedit, σὰς χαρίζουν χίλιες νέες διακοσμητικὲς ἰδέες καὶ μιὰ μοναδική προσφορά: Τὴν ὑπεροχή τους στὴν ποιότητα, στὴν ἀντοχή, στὴν ὀμορφιά καὶ στὴν ποικιλία. Γιατὶ ἡ συλλογὴ Κεραμεικῆ Cedit ἀνανεώνεται συνεχῶς μὲ καινούργια σχέδια.

ΚΕΡΑΜΕΙΚΗ *Cedit*

ΓΕΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε., ΚΛΑΔΟΣ ΠΛΑΚΙΔΙΣΤΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6, ΤΗΛ. 324.6611, ΑΘΗΝΑΙ 122 • ΕΚΘΕΣΙΣ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 5, ΤΗΛ. 323.3719

A. Γ. ΠΕΤΖΕΤΑΚΙΣ Α.Ε.

Η Βιομηχανία Πλαστικών και Έλαστικού Άρ. Γ. Πετζετάκις άποτελεί κλασσικόν παράδειγμα παραγωγικής μονάδος ή όποία με τήν ταχείαν άνοδον τών επενδύσεών της, της παραγωγής και τών εξαγωγών της και εις τας τέσσαρας Ήπειρους και τήν εξαιρετικόν ποιότητα των προϊόντων της, έγινε μία εταιρεία Διεθνούς προβολής οικονομικώς ισχυρά, τεχνολογικώς μεταξύ τών πρώτων εις τόν κόσμον και με άριστας προοπτικές διά τό μέλλον. Ίδρυτής, έμφυχωτής και τό μεγαλύτερον κεφάλαιον της εταιρείας ύπήρξεν ό Άρ. Πετζετάκις. Τό επιχειρηματικόν του πνεύμα, τό εφευρετικόν του δαιμόνιον και ή άπέραντος αγάπη του πρός τούς συνεργάτας και συνανθρώπους του, τρανόν παράδειγμα της όποίας είναι ή διαθήκη του, ύπήρξαν τά χαρακτηριστικά γνωρίσματα του Άρ. Πετζετάκι.

* Ύπήρξε παράδειγμα ήθικου ανθρώπου και άριστου επιστήμονος. Οι καρποί της πολυετούς επιστημονικής προσπάθειας του έπισφραγίζουν τό τέλος της δεκαετίας 1950—1960 ότε ολοκληρωται και κατοχυρωται διεθνώς ή εύρύτητα πλέον γνωστή εφευρέσεις του, διά τήν δομήν και κατασκευήν εύκάμπτων πλαστικών σωλήνων, ένισχυομένων δι' έλικοειδοϋς σπείρας συντέτηγμένης έντός του τοιχώματος του σωλήνος, τών μετέπειτα γνωστών παγκοσμίως σωλήνων υπό τό έμπορικόν σήμα HELIFLEX. Τό έτος 1971 άξιοποιήθηκε βιομηχανικώς σειρά νέων εφευρέσεων του Άρ. Πετζετάκι, διεθνώς κατοχυρωμένων, σχετικώς με πλεκτικές μηχανάδες μεθόδους συνεχούς παραγωγής έλαστικών σωλήνων, ειδικούς ταχυσυνδέσμους δικτύων άρδεύσεως και ύδρευσεως, διαξονικώς προσανατολισμένα πλαστικά κ. ά.

* Η Βιομηχανία Πετζετάκι εκτός του Κεντρικου Έργοστασίου της έχει έν Ελλάδα 2αν μονάδα διά παραγωγήν προϊόντων έξ έλαστικού εις Άγιον Ίωάννην Ρέντην και 3ην μεγάλην μονάδα διά τήν κατασκευήν σκληρών σωλήνων εις Θήβας.

Η εταιρεία έχει επίσης θυγατρικές εταιρείας εις τό Ίράν, Πορτογαλίαν, τήν Ιταλίαν, τήν Γαλλιαν, τήν Γερμανίαν, τήν Άμερικην, παρεχώρησεν δε τήν άδειαν εκμεταλλεύσεως τών κατοχυρωμένων διεθνώς διπλωμάτων εύρεσιτεχνίας του ίδρυτου της και παρέχει τεχνικώς συμβουλές εις τας μεγαλύτερας βιομηχανικές εταιρείας του κόσμου όπως ή GOOD YEAR, DUNLOP, PIRELLI, GENERAL TIRE, TOYO RUBBER, EMPIRE RUBBER και άλλας, εξάγει δε εις 70 χώρας.

Η περίπτωση της Βιομηχανίας Πετζετάκι άποδεικνύει τό τί μπορεί νά πραγματοποιήση μία παραγωγική μονάς όταν ή λειτουργία, ή όργάνωσις, ή δραστηριότης και ή κοινωνική πολιτική αυτής βασίζεται εις τας δημιουργικές ικανότητας και τών φωτισμένων νούν ένός Πετζετάκι και τήν σκληράν εργασία τών συνεργάτων του.

Αείζει ν' άναφερθῃ ότι τό πνεύμα της εργασίας και της άνόδου ύπάρχει έντονον και μετά θάνατον του ίδρυτου της εταιρείας.

Έν χαρακτηριστικόν παράδειγμα :

ΕΤΗ	ΣΥΝΟΛ. ΠΩΛ.	ΕΞΑΓΩΓΑΙ	ΚΕΡΔΗ	
1971	179.264	94.144	23.553	Φεβρουάριος
1972	305.264	120.668	56.250	Φεβρουάριος
1973	425.631	178.978	77.338	Φεβρουάριος
1974	737.848	477.106	140.007	(προβλεπόμενα)

CIBA-GEIGY HELLAS S.à.r.l.

Θυγατρική Έταιρεία της CIBA-GEIGY SA, Bâle Suisse
Ἀποκλειστικός ἀντιπρόσωπος Οἴκων ἐξωτερικοῦ:

SUPRAMAR CHEMICALS INC., New Jersey.

ROHNER SA, Bâle Suisse.

CHEMISCHE FABRIK PHERSEE, Augsburg.

CLEMENS TRUMPLER, Worms/Rhein.

SOCIETE RAPIDASE, Seclin-France.

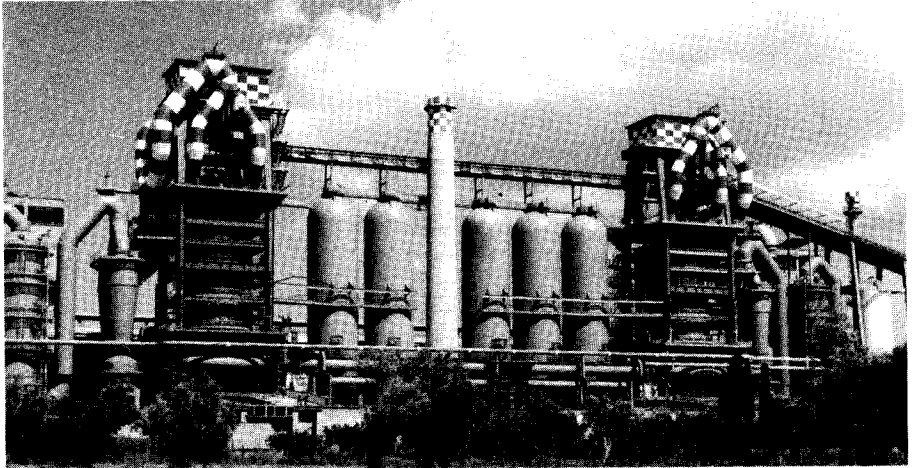
CESALPINIA spa, Bergamo-Italy.

ZYMA SA, Nyon-Suisse.

Χρώματα - Φαρμακευτικά - Χημικά -
Πλαστικά - Κτηνιατρικά

κ. Κουβέλης

ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗ Α.Ε.

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

- Λιμενικάι
- Παραγωγής Μεταλλουργικού Κώκ
- Ύψικαμίνων
- Χαλυβουργείων
- Παραγωγής Όξυγόνου
- Έλασματουργείων Έπιμήκων Ράβδων Χάλυβος
- Έλασματουργείων Θερμής και Ψυχράς Έλάσεως Πλατέων Προϊόντων
- Συρματοουργείων

ΠΡΟΪΟΝΤΑ

- Χυτοσίδηρος
- Σίδηρος εις Τύπους
- Σίδηρος εις Πρίσματα
- Σίδηρος Μπετόν
- Σίδηρος εις Ράβδους
- Χαλυβδόφυλλα Θερμής και Ψυχράς Έλάσεως εις Ρόλλους
- Χαλυβδοταινιάι Ψυχράς Έλάσεως
- Χαλυβδόφυλλα Θερμής και Ψυχράς Έλάσεως
- Συρματοουργικά Είδη
- Μεταλλουργικόν Κώκ
- Πίσσα

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ 122

Δραγατσανίου 8

Τηλέφωνα: 323.7811-15—324.3411-19

Τηλεγρ. Δ/σεις: ΦΕΡΟΧΑΛ

TELEX: 21 6631 - 21 6632 FER0 GR.

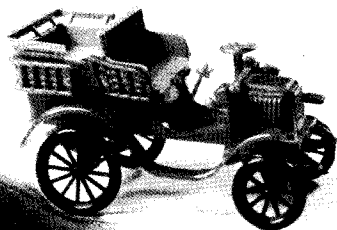
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ

ΕΛΕΥΣΙΣ Παραγωγής Σιδήρου Τηλέφ. 554.6351-56—554.2001-04

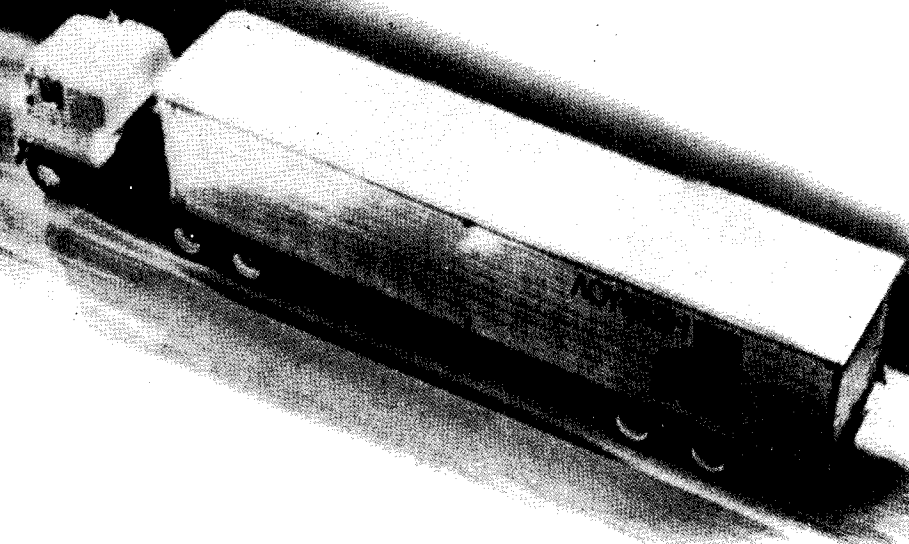
Ύψικαμίνων Τηλέφ. 554.6451-55—554.2005-09

ΑΘΗΝΑΙ 303 Πειραιώς 197

Τηλέφωνα: 36 1095-96

σήμερα
βρισκόμαστε παντού...

...και είμαστε μία σημαντική παρουσία στην ευρωπαϊκή αγορά ειδών διατροφής. Κάποτε πελάτες μας ήταν μία γειτονιά. Σήμερα φθάνομε και στο πιο απόμακρο ελληνικό χωριό και τροφοδοτούμε τη διεθνή αγορά.

Γιατί είμαστε μία από τις 50 μεγαλύτερες ελληνικές βιομηχανίες με 6 εταιρείες, 7 καταστήματα, 5 εργοστάσια και 650 υπαλλήλους σε μονάδες εξοπλισμένες με τις πιο σύγχρονες εγκαταστάσεις παραγωγής.

Οι νέες συνθήκες κι η ολοκληρωμένη μας ταυτότητα εκφράζονται στη νέα μας μορφή:

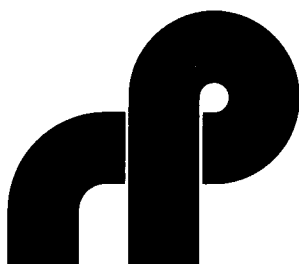
Νέο δυναμικό σήμα, νέα όψη στις εγκαταστάσεις και τα καταστήματα, νέα αυτοκίνητα, νέες συσκευασίες προϊόντων, νέο πρόγραμμα επικοινωνίας με τους πελάτες μας. Νέα μορφή που συνεχίζει την παλιά οικογενειακή παράδοση ποιότητας, την πίστη μας στη θερμή επαφή με τον κάθε Έλληνα.

 ΛΟΥΜΙΔΗ

Le groupe Rhône-Poulenc

Une entreprise à vocation internationale

chef de file des grandes sociétés françaises et l'une des premières à accéder à la dimension internationale. Elle occupe aujourd'hui 119.000 personnes et réalise un chiffre d'affaires annuel supérieur à 15 milliards de francs.

RHÔNE-POULENC

textiles

Une politique d'expansion continue a conduit RHÔNE-POULENC à développer sur plusieurs continents son potentiel de fabrication de fibres chimiques qui résulte de la valeur de ses techniques.

Les Sociétés Textiles du Groupe fabriquent des fils et des fibres:

- synthétiques: polyamides, polyesters, polyacryliques, polychlorovinyls, polyoléfiniques.

- artificiels: viscose ou acétate, polynosiques

qui sont bien connus sous les noms des marques:

Tergal, Crylor, Nylfrance, Bidim, Cidéna, Clevyl, Cordyl, Cryldé, Gemel, Méryl, Obtel, Oroc, Rhodia, Rhonel, Rhovyl, Rilsan, Tercryl, Zantrel.

chimie

Ce secteur groupe des fabrications chimiques de toutes sortes. On y dénombre plusieurs milliers de produits organiques et minéraux, matières plastiques et silicones. Il réunit les activités de S.U.C.R.P. Rhône-Progil, Thann et Mulhouse. Sifrance, Sodethane, Prodelec,

Stavinor, Hickson's Xylochimie.

RHÔNE-POULENC S.A.

Agent en Grèce: Rhodia Hellas SARL. 22 rue Voulis, Athenes 126

Tél.: 3225.178, 3231.435, 3231.060, 3231.366, 3244.518

Telex: 216148 RHOD

1932

1973

“ΒΙΟΧΡΩΜ,, Α.Ε.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΧΡΩΜΑΤΩΝ ΑΝΙΛΙΝΗΣ

**ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ & ΓΡΑΦΕΙΑ : ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 3 - ΑΓΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ - ΑΤΤΙΚΗ
ΤΑΧΥΔΡ. Δ/ΝΣΙΣ : ΘΥΡΙΣ 722 - ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛΕΓΡ. Δ/ΝΣΙΣ : «ΒΙΟΧΡΩΜ» ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΦΩΝΑ : 561 69 67-9 TELEX : 5043 VIOC GR**

για σας
πού αγαπάτε
τόν τέλειο ήχο

JVC

NIVICO

5331
Ήξιόν 4 μεγαφώνων, 4 Way. Ίσχύος 80 Watt. Ρυθμιζόμενον εις WOOFER & TWEE TER. Απόκρισις 30-25000 Hz.

VR-5535
Ραδιοενασχής AM-FM-STEREO 150 Watt με τὸ σύστημα SEA (ρύθμισις 5 περιοχῶν τῆς φασατρικῆς συχνότητος). Απόκρισις 10 - 50.000 Hz. Παραμόρφωσις 0,4%.

VT-500
TUNER AM-FM-STEREO δυνάμενον νὰ μετατραπῆ εἰς τετραφωνικό. Ἐυαίσθησις εἰσόδου 1,7 μV.

1688
Μαγνητόφωνο μικρῆς κασέτας μετὸ σύστημα μειώσεως θορύβου ANRS πατέντα τῆς JVC (Ανώτερο τὰ DOLBY). Ἰσοδυναμίας κασέτας χρωμαίου ή SH. Απόκρισις 30-19000 Hz. Παραμόρφωσις 0,13% RMS

VS-5323
Ήξιόν 3 μεγαφώνων, 3 Way. Ίσχύος 50 Watt ρυθμιζόμενον εις TWE-ETER. Απόκρισις 37 - 25.000 Hz.

VC-9
Μικρὸ μαγνητικὸ τετραφωνικῆς κεφαλῆς, ἐλλειπτικῆς βελόνης, ματὲρ B πλόων διατάξεως. Απόκρισις συχνότητος 10 - 25.000 Hz Wow & Flutter 0,05%. Λόγος σήματος πρὸς θόρυβον καλλίτερος τῶν 58 db.

1260
Μαγνητόφωνο κασέτας 8 TRACK με αὐτόματον STOP, προσωρινὴ στάσι και γρήγορη ταχύτητα (F.F.). Απόκρισις 30 - 16.000 Hz.

VN-900
Ἐνασχής STEREO 220 Watt μετὸ σύστημα SEA (ρύθμισις ἑπτὰ περιοχῶν τῆς ακουστικῆς συχνότητος) 40 Hz, 150 Hz, 400 Hz, 1000 Hz, 2400 Hz, 6.000 Hz και 15.000 Hz εἰς ± 12 db.

ΤΡΑΝΣΤΕΚΟΜ-ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ Α.Ε.

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗΣ 29 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 9234.477 - 913.415

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΠΑΥΛΟΥ ΜΕΛΑ 6 ΤΗΛ. 237.641

JVC
NIVICO

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ
ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΣΤΟ ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΟ
ΗΧΟ

VICTOR COMPANY OF JAPAN

η πρώτη γεωργική βιομηχανία της Ελλάδος

Η Έλληνική Βιομηχανία Σακχάρως έκλεισε ήδη δεκατέσσερα χρόνια ζωής. Άνω-νωμος Έταιρεία με την ιδρυτική πρωτοβουλία του Έλληνικού Δημοσίου, εμφανίσθηκε το 1960, σκοπεύοντας την κάλυψη της εσωτερικής ζήτησεως σακχάρως. Αυτή την στιγμή είναι η πρώτη γεωργική Βιομηχανία της Χώρας, με επενδεδυμένο κεφάλαιο 2.342.529.000 δραχμών και ετήσιο κύκλο εργασιών 1.484.656.000 δραχμών.

Ένα εργοστάσιο στην Λάρισα (1961), δεύτερο στο Πλατύ (1962) και τρίτο στην πόλι των Σερρών (1963), με δυνατότητα επεξεργασίας 2.000 τόννων τεύτλων ημερησίως το καθένα, συνθετούν την δραστηριότητα της Έταιρείας, την εξόρμησι της πρώτης έξεστιας της. Ακολούθως η προσπάθεια της Έταιρείας εστράφη κυρίως στην επαύξηση της δυναμικότητος της με την επέκτασι των εργοστασίων της και με την ίδρυσι νέων βιομηχανικών μονάδων. Αυτή η προσπάθεια, στην καρποφορία της, ώδηγησε στα έξης επιτεύγματα:

- Έργοστάσιο Πλατέως 6.000 τόννοι τεύτλων ημερησίως
- Έργοστάσιο Σερρών 2.600 τόννοι τεύτλων ημερησίως
- Έργοστάσιο Λαρίσης 3.600 τόννοι τεύτλων ημερησίως με πρόγραμμα περαιτέρω επέκτασεως σε 6.000 τόννους μέχρι το 1975.

Παράλληλα η Έταιρεία διέκρινε την ζωτική αναγκαιότητα της δημιουργίας νέων μονάδων και σχεδίασε την εγκατάστασι δύο νέων εργοστασίων. Το πρώτο από αυτά εγκαινιάσθηκε το 1972 και λειτουργεί ήδη στην Ξάνθη, με δυναμικότητα επεξεργασίας 3.000 τόννων σακχαροτεύτλων ημερησίως. Για το δεύτερο έπελέγη η περιοχή Όρσειάδος και προβλέπεται ασφαλής η λειτουργία του το 1975, άφου η διαδικασία της ανέγερσεως του εύρισκεται ήδη έν έξελιξι.

Στήν άποφασιστική καμψη προς την κατάκτηση των πρώτων στόχων της, έντεινον-τας συνεχώς τις προσπάθειές της και εύρύνοντας τόν χώρο των δραστηριοτήτων της, η Έλληνική Βιομηχανία Σακχάρως έχει δικαίωμα νά άνευζή αισιόδοξα τό μέλλον και νά προχωρή με την συνείδησι της διπλής προσφοράς της. Προσφοράς στον έλληνικό λαό με ένα έθνικό προϊόν, σε πλήρη έπάρκεια. Και προσφοράς στην γεωργική οικονομία της χώρας, με την ένίσχυση της τευτλοκαλλιεργείας και τήν έξ αυτής αναδιάρθρωσι των καλλιεργιών, την συμβολή της στην άνάπτυξι της κτηνοτροφίας και τήν επαύξηση του γεωργικού εισοδήματος.

ΧΡΙΣΤΟΦ. ΜΠΑΡΛΑΣ Α.Ε.

- ΑΙΘΕΡΙΑ ΕΛΑΙΑ (ESSENCES)
- ΧΡΩΜΑΤΑ ΦΥΤΙΚΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ,
ΦΑΡΜΑΚΩΝ, ΠΟΤΩΝ & ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ

ΖΕΣΤΑΙΝΟΥΜΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Αυτό είναι τό σήμα μας και τό σύνθημά μας.
Είμαστε μιά άπό τίς μεγαλύτερες βιομηχανίες
παραγωγής νημάτων γιά κάθε χρήση, και ή πρώ-
τη εξαγωγική μονάδα του κλάδου.

Έτσι, δέν ζεσταίνουμε μόνο τούς Έλληνες!
Τά προϊόντα μας κατακτούν δύσκολες αγορές
όπως είναι ή Δυτική Εύρώπη.

Ό στόχος μας:
Νά ζεσταίνουμε
όλο και περισσότερο κόσμο!

ΜΑΛΛΙΑ ΓΙΑ ΠΛΕΞΙΜΟ

Σ. ΠΡΟΥΣΑΛΟΓΛΟΥ & ΥΙΟΣ Α.Ε. ΠΕΙΡΑΙΩΣ 18 ΜΟΣΧΑΤΟ

Χρωματισθεία ΛΟΥΚΑΪΤΗ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1890

Έργοστάσιον Χρωμάτων & Χημικών Προϊόντων

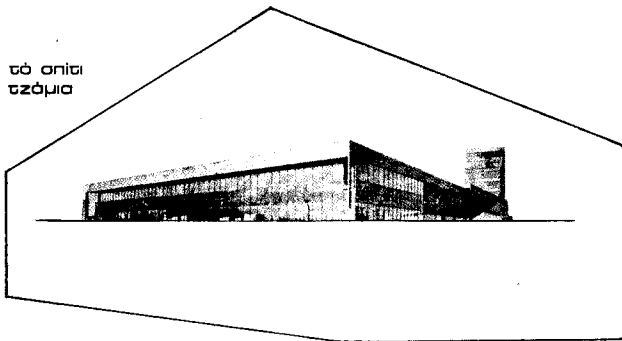
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΘΗΝΑΙ, ΤΑΤΟΪΟΥ 60 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ. 27.78.503, 27.92.076
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: ΤΡΙΠΟΛΙΣ, ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 30
ΤΗΛ. 22.200

ROLCO- BIANIA Α.Ε.

πρoϊoντα:

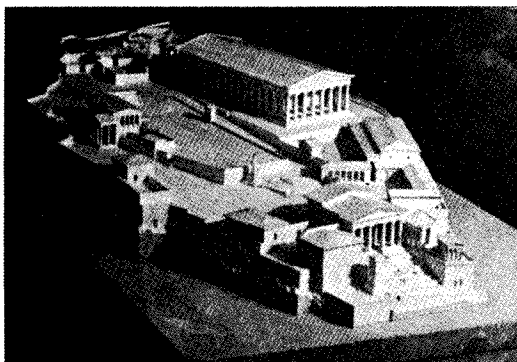
ROL
AVA
ESSEX
FORTE
FORTE
V82
ROLI
PURLAN
MAYA
BIONOL
NIBO

για τo σιτι
για τζoμια

ή μεγαλύτερη έλληνική βιομηχανία απορρυπαντικών

ΑΤΕΛΙΕ ΓΥΨΟΤΕΧΝΙΑΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ Π. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ 96 - ΤΕΡΨΙΘΕΑ

ΑΝΩ ΓΛΥΦΑΔΑ

ΤΗΛ. 8046.671, 8044.811

ΤΗΛ. ΟΙΚΙΑΣ: 8047.103

ΒΙΑΣΦΑΛΤ

**ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΑΣΦΑΛΤΙΚΩΝ & ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΜΟΝΩΣΕΩΝ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΛΙΘΑΝΘΡΑΚΟΠΙΣΣΗΣ**

Άσφαλτόπανα όλων των τύπων - άσφαλτόκολλες
άσφαλτικά στεγανά επιχρίσματα (έν ψυχρώ) VIPAST
Υλικά άρμών διαστολής - άσφαλτικά αντίσκληρακά θερνίκια VILAC
SILEX ανόργανα στεγανά επιχρίσματα ύδατος υπό πίεσιν
ήλεκτρομονωτικοί άσφαλτοι ύψηλής τάσεως BSS 1858
όξειδωμένοι άσφαλτοι - βιομηχανικά άσφαλτικά υλικά
άπαντα τά προϊόντα λιθανθρακοπίσσης - κρεζωτέλαιον
οιλικόναι - έπιχρίσματα συνδετικών ρητινών NOVOLAC
SILVERLAC άνακλαστικά χρώματα άλουμινίου
άσφαλτοι όδοποιίας - άσφαλτικά γαλακτώματα - άσφαλτικοί πολτοί
άντιυδροφιλα - υλικά άρμών άεροδρομίων - τάπητες άεροδρομίων
Τεχνική Υπηρεσία Μελετών - Υπεύθυνα συνεργεία στεγανοποιήσεων

ΚΟΥΚΟΥΒΑΟΥΝΕΣ - ΑΘΗΝΑΙ - (021) 275 15 55 - 278 17 35

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1930

ΔΗΜ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ - ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ - ΕΞΑΓΩΓΑΙ

ΑΘΗΝΑΙ (143)

38, ΛΕΩΦ. ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ (ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ), 5ος ΟΡΟΦΟΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

«ΔΕΜΠΕΤΡΟΣ»-ΑΘΗΝΑΣ

ΤΗΛΕΦ: 629.050 (ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ)

629.040 (ΓΡΑΦΕΙΩΝ)

5.720.995 (ΑΠΟΘΗΚΗΣ)

TELEX: 21-6938 DEMP

ΑΔΕΙΑ ΕΜΠΟΡ. ΑΝΤΙΠΡ. ΑΡ. 25

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΟΜΕΝ :

- ΠΡΩΤΑΣ ΥΛΑΣ - ΧΗΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ -ΕΙΔΙΚΑ ΧΗΜ. ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΝ
- ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ,
- ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ, ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ,
- ΕΝΖΥΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΝ ΑΠΟΡΡΥΠΑΝΤΙΚΩΝ, ΑΜΥΛΟΥ, ΚΛΠ.
- ΣΥΝΘΕΤΙΚΑΣ ΡΗΤΙΝΑΣ - ΧΡΩΜΑΤΑ - ΣΤΕΓΝΩΤΙΚΑ - ΧΗΜ. ΟΞΕΙΔΙΑ ΣΙΔΗΡΟΥ ΚΛΠ. ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΝ ΧΡΩΜΑΤΩΝ, ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ ΚΛΠ.
- ΠΛΑΣΤΙΚΟΠΟΙΗΤΑΣ — "J - M. CELITES" ΒΟΗΘΗΤΙΚΑ ΔΙΗΘΗΣΕΩΣ ΚΛΠ.
- ΟΞΕΙΔΙΟΝ ΨΕΥΔΑΡΓΥΡΟΥ, ΒΙΟΜΗΧ. ΕΛΑΙΑ ΚΛΠ.

ΠΛΗΡΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ

ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

Ἡ «ΔΕΛΤΑ ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.» ἰδρύθηκε τὸ 1965 καὶ ἀποτελεῖ συνέχεια γαλακτοκομικῆς ἐπιχειρήσεω τοῦ ἰδρυτοῦ καὶ προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου της κ. Ἀριστείδη Δασκαλόπουλου.

Στὴν ἀρχὴ λειτούργησε ὡς ἀνὸς προσωπικὴ ἐπιχείρηση καὶ τὸ 1968 μετετράπη σὲ Ἀνώνυμο Ἑταιρεία. Καὶ στὰ 9 χρόνια τῆς ζωῆς της, χάρις στὶς ἄοκνες προσπάθειες τοῦ ἰδρυτοῦ της, τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ διοικητικοῦ προσωπικοῦ της καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων της, κατῶρθωσε νὰ συμπεριληφθῆ στὸν πίνακα τῶν 100 πρώτων βιομηχανιῶν τῆς Ἑλλάδος. Ὁ σύγχρονος καὶ πρότυπος μηχανολογικὸς ἐξοπλισμὸς καὶ οἱ ἐγκαταστάσεις τῆς Ἑταιρείας φτάνουν τὸ ὕψος τῶν 150.000.000 δραχμῶν.

Χάρις στὴν συνεργασία καὶ τὴν ὀρθολογιστικὴ διάρθρωση τοῦ ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ καὶ μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ ἐμπειροῦ καὶ ἱκανοῦ ἰδρυτοῦ της κ. Δασκαλοπούλου, ἡ ΔΕΛΤΑ κατορθώνει νὰ ἀναπτύσσει συνεχῶς καὶ ἐπιτυχῶς τοὺς σημερινούς 5 κλάδους παραγωγῆς της: Γάλακτος, Σοκολατούχου γάλακτος ΜΙΛΚΟ, γιανούρης, γιανούρης μὲ φρούτο ΔΕΛΤΙΝΑ καὶ παγωτοῦ.

Σήμερα ἡ «ΔΕΛΤΑ» δύναται νὰ ἐπεξεργάζεται εὐχερῶς 300 τόννους γάλακτος ἡμερησίως, νὰ ἐμφιαλῶνῃ 400.000 φιάλες γάλακτος «ΜΙΛΚΟ» νὰ παρασκευάζῃ 120.000 κύπελλα γιανούρης, 80.000 κύπελλα γιανούρης μὲ φρούτα «ΔΕΛΤΙΝΑ» καὶ 50.000 τόννους παγωτοῦ διαφόρων ποικιλιῶν.

Ἐπίσης ἀπὸ τὴν μεγάλη ποικιλία τῶν παγωτῶν, τὰ οἰκογενειακὰ «ΜΑΓΙΟΡΚΑ», ΝΤΟΜΙΝΟ, «FLORIDA», ΜΠΡΑΛΙΝΑ καὶ «ΤΑΪΤΗ» ἀποτελοῦν προϊόντα Εὐρωπαϊκῶν ἀξιώσεων.

Ἡ Βιομηχανία ΔΕΛΤΑ ἀπασχολεῖ τὸν χειμῶνα 350 ἄτομα καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν θερινῶν μηνῶν 550.

ΠΡΟΦ. ΔΑΝΙΗΛ καὶ ΚΕΡΚΥΡΑΣ - ΤΑΥΡΟΣ - (ΠΑΡΟΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΡΑΛΛΗ 43)
ΤΗΛ. 359.611 - 15

ΕΝΩΣΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΩΣ 1924 - 1974

Ἀφιεροῦται εἰς τὸν λαὸν καὶ τοὺς χημικοὺς
τῆς ἡρωικῆς Κύπρου

ΑΘΗΝΑΙ 1974

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

Διὰ τὴν περίοδον
Σεπτεμβρίου 1974 — Φεβρουαρίου 1975

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ	Πρόεδρος
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ Γ. ΚΑΒΑΓΕΩΡΓΗΣ	Ἀντιπρόεδρος
ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΑΝΔΡΕΟΥ	Γενικὸς Γραμματεὺς
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ Κ. ΦΑΚΙΤΣΑΣ	Ταμίας
ΕΙΡΗΝΗ Χ. ΔΗΛΑΡΗ	Κοσμήτωρ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΚΑΜΠΙΤΣΗΣ	Τακτικὸν Μέλος
ΚΑΔΜΟΣ Ε. ΤΖΟΥΒΕΛΕΚΗΣ	Τακτικὸν Μέλος
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ε. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗΣ	Ἀναπληρωματικὸν Μέλος
ΙΩΑΝΝΗΣ Ε. ΣΑΚΛΑΡΙΔΗΣ	Ἀναπληρωματικὸν Μέλος

**ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ
ΕΠΙ ΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙ ΤΩΝ 50 ΕΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ**

**(Ως συνεπληρώθη και άνεμορφώθη κατά τήν
Συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 23ης Σεπτεμβρίου 1974)**

- ΑΝΔΡΕΟΥ Α. ΣΤΕΦΑΝΟΣ, Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν
ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Σ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Χημικὸς Ὑπουργείου Ἐμπορίου
ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ Ι. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ, Πρόεδρος Ἐνώσεως Ἑλλήνων Οἰνολόγων
ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ Α. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ, Μέλος Διοικ. Ἐπιτροπῆς Τεχν. Ἐπιμε-
λητηρίου Ἑλλάδος, Πρόεδρος τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Χη-
Μηχανικῶν, Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς
ΒΑΡΒΟΓΛΗΣ Α. ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Ὁμότ. Καθηγητῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
ΒΑΡΝΑΒΑΣ Ν. ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ, Πρόεδρος Πανελληνίου Συλλόγου Χημικῶν Βιο-
μηχανίας, Ἀντιπρόεδρος Ἐπιτροπῆς
ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Γ. ΚΑΤΙΝΑ, Πρόεδρος Συνδέσμου Συνταξιούχων Χημικῶν
ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ὁμότ. Καθηγητῆς Ε. Μ. Πολυτεχνείου, Πρόε-
δρος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν καὶ Πρόεδρος τῆς Ἐπι-
τροπῆς
ΔΕΡΛΕΡΕΣ Μ. ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ, Γενικὸς Τεχνικὸς Διευθυντῆς Α.Ε.Ε.Χ.Π. καὶ
Λιπασμάτων
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ. ΑΓΓΕΛΟΣ, Ὁμότ. Καθηγητῆς Σχολῆς Εὐελπίδων, πρῶην
Πρόεδρος Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν
ΔΗΜΟΤΑΚΗΣ Ν. ΠΑΥΛΟΣ, Καθηγητῆς Πανεπιστημίου Πατρῶν
ΔΙΑΛΛΙΝΑΣ Γ. ΜΙΧΑΗΛ, Πρόεδρος Συνδέσμου τῶν ἐν Κρήτῃ Χημικῶν
ΔΟΥΛΑΔΙΡΗΣ Ν. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ, Πρόεδρος Συλλόγου Χημικῶν Θεσσαλίας
ΙΟΡΔΑΝΙΔΗΣ Θ. ΧΡΗΣΤΟΣ, τ. Μέλος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως
ΚΑΒΑΓΕΩΡΓΗΣ Γ. ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, Ἐπίτ. Διευθυντῆς Γεν. Χημείου τοῦ Κρά-
τους, Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν
ΚΑΛΛΙΚΟΥΝΗΣ Ν. ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Πρόεδρος Συλλόγου Χημικῶν Μεσσηνίας
ΚΑΜΠΙΤΣΗΣ Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Μέλος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως
ΚΑΝΔΗΛΗΣ Δ. ΙΩΑΝΝΗΣ, τ. Πρόεδρος Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν
ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ Ν. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ, Ἐπίτ. Διευθυντῆς Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους
ΚΑΡΝΗΣ Σ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ, πρῶην Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν
ΚΑΤΑΚΗΣ Φ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Καθηγητῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Πρόεδρος
Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐνώσεως

ΚΑΤΣΟΥΛΗΣ Γ. ΙΩΑΝΝΗΣ, Ἀναπληρωτῆς Γεν. Διευθυντῆς Ὑπουρ. Βιομηχανίας, τ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν

ΚΟΥΜΟΥΛΟΣ Δ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Ὑφηγητῆς Ε.Μ. Πολυτεχνείου, Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐνώσεως

ΚΩΝΣΤΑΣ Σ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ, πρῶην Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν

ΚΩΝΣΤΑΣ Ε. ΖΗΣΗΣ, Ἐπίτ. Γεν. Διευθυντῆς Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους

ΜΑΤΣΟΥΚΗΣ Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Πρόεδρος Συλλόγου Χημικῶν Ἀχαΐας

ΜΕΛΑ - ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ ΖΩΗ, πρῶην Διευθυντῆς Ἑλληνικοῦ Ἰνστιτούτου Παστέρ

ΜΕΡΚΑΤΗΣ Λ. ΙΩΑΝΝΗΣ, Ἐπίτ. Διευθυντῆς Ὑπουργείου Βιομηχανίας, τ. μέλος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως

ΜΟΣΧΟΣ Δ. ΠΑΣΧΑΛΗΣ, τ. Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν

ΝΕΥΡΟΣ Ι. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, πρῶην Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ν. ΑΝΤΩΝΙΟΣ, χημικὸς βιομηχανίας

ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ Α. ΓΕΩΡΓΙΟΣ, τ. μέλος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως

ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Η. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, Ἐπίτ. Διευθυντῆς Ὑπουργείου Γεωργίας

ΠΑΠΟΥΤΣΑΝΗΣ Π. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, χημικὸς - βιομήχανος

ΠΙΤΣΙΓΚΩΝΗΣ Π. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Πρόεδρος Συνδέσμου Χημικῶν Βορείου Ἑλλάδος

ΣΑΚΛΑΡΙΔΗΣ Ε. ΙΩΑΝΝΗΣ, Πρόεδρος Ἐνώσεως Ἑλλήνων Βιοχημικῶν

ΣΤΑΜΑΤΑΚΗΣ Δ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ, τ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν

ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Ι. ΟΡΕΣΤΗΣ, Ὁμότ. Καθηγητῆς Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ Ε. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ, Ὁμότ. Καθηγητῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, Ἐπίτ. Γεν. Διευθυντῆς Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους

ΤΕΡΜΕΝΤΖΗΣ ΚΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ, πρῶην Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν

ΤΖΟΥΒΕΛΕΚΗΣ Ε. ΚΑΔΜΟΣ, Μέλος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν

ΤΣΑΤΣΑΣ Α. ΘΕΟΔΩΡΟΣ, τ. Ἀντιπρόεδρος Ἑλλην. Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας

ΦΑΚΙΤΣΑΣ Κ. ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ, Γυμνασιάρχης, Ταμίας τῆς Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν

ΧΡΥΣΑΓΗΣ Σ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ, τ. Πρόεδρος τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας

Τὸ χρονικὸν τῆς ζωῆς καὶ τῆς δράσεως τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν κατὰ τὰ 50 ἔτη τῆς σταδιοδρομίας της, ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς κινήσεως πρὸς δημιουργίαν ἐνὸς χημικοῦ σωματείου (Μάρτιος 1924) καὶ ἀκολούθως ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς οὐσιαστικῆς ἰδρύσεως αὐτῆς (7 Ἰουλίου 1924) μέχρι τῆς σήμερον (Ἰούλιος 1974), συνετάχθη μὲ κυρίαν ἱστορικὴν πηγὴν τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων της, τὰ πρακτικὰ τῶν Γεν. Συνελεύσεων τῶν μελῶν της καὶ τὰς εἰς τὰ «Χημικὰ Χρονικά», ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των (1936), δημοσιευθεῖσας ἐπισήμους ἀνακοινώσεις.

Τὸ ἱστορικὸν τοῦτο ὑλικόν, κατόπιν λεπτομεροῦς μελέτης ὄλων αὐτῶν τῶν πηγῶν, συνεκεντρώθη παρὰ τοῦ ἐξ ἡμῶν Κωνστ. Σ. Ἀποστολοπούλου καὶ ἀπετέλεσε τὴν βάσιν διὰ τὴν συγγραφὴν τοῦ χρονικοῦ παρὰ τοῦ ἐξ ἡμῶν Ἰω. Κανδήλη, Μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς Ἑορτασμοῦ τῆς 50ετηρίδος τῆς Ε. Ε. Χ. Διὰ τὸν τελικὸν ἔλεγχον τοῦ κειμένου συνειργάσθησαν ἐπίσης μετ' αὐτοῦ καὶ τὰ ἄλλα μέλη τοῦ ἁρμοδίου κλιμακίου τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐπιφορτισμένου μὲ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἐκδόσεως τοῦ πανηγυρικοῦ τούτου τεύχους.

Εἰς ὀλίγας μόνον περιπτώσεις αἱ ἀνωτέρω βασικαὶ ἱστορικαὶ πηγαὶ συνεπληρώθησαν καὶ ἀπὸ πληροφορίας καὶ ἀναμνήσεις τῶν συναδέλφων τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὰς κατὰ καιροὺς ἐκδηλώσεις καὶ ἐνεργείας τῆς Ἑνώσεως, ὅπως καὶ ἀπὸ ἄλλα παράλληλα δημοσιεύματα.

Εἶναι ἐνδεχόμενον τὸ χρονικὸν τοῦτο νὰ παρουσιάσῃ, εἰς τινὰς περιπτώσεις, ἰδίᾳ διὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς Ἑνώσεώς μας, ὠρισμένα κενά, ὀφειλόμενα εἰς τὴν παράλειψιν μνημονεύσεως ἐπισυμβάντων γεγονότων παρὰ τῶν πρακτικῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ τῶν Γεν. Συνελεύσεων ἢ παρὰ τῶν δημοσιευμάτων τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν». Τοῦτο εἶναι φυσικὸν καὶ θὰ πρέπει νὰ συγχωρηθῇ ἢ τοιαύτῃ συντομίᾳ ἐξιστορήσεως τῶν ἀντιστοίχων χρονικῶν περιόδων, ἢ ὀφειλομένη εἰς τὴν περιληπτικότητα τῶν ὑπαρχόντων κειμένων τῶν πρακτικῶν.

Ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον ἐπεδιώχθη καὶ ἐτηρήθη μετὰ προσοχῆς κατὰ τὴν σύνταξίν του εἶναι ἡ ἀντικειμενικότης ὡς πρὸς τὴν παρουσίαν τῶν γεγονότων καὶ ὁ λιτὸς τρόπος τῆς ἐκθέσεως αὐτῶν. Κανὼν ὑπῆρξεν ἡ ἱστορικὴ διαφύλαξις ἐκ τῶν ἐκάστοτε γεγονό-

των και ενεργειῶν μόνον τῶν σημαντικῶν και τῶν ἐχόντων γενικωτέραν σημασίαν διὰ τὸν κλάδον και τοὺς ἀγῶνας του και ἡ παράλειψις ὅλων τῶν λεπτομερειακῶν ἢ τῶν ἐχόντων προσωπικὴν μορφήν.

Παραδίδοντες εἰς τοὺς συναδέλφους, τοὺς παλαιοὺς και τοὺς νεωτέρους, ἀλλὰ και τοὺς ἐπελευσομένους, τὸ παρὸν χρονικὸν τῆς 50ετοῦς ζωῆς τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, ἐπιθυμοῦμεν νὰ γνωρίσωμεν εἰς αὐτούς, ὅτι κατὰ τὴν σύνταξίν του και τὴν παράλληλον εἰκονογράφειν, σκοπὸς μας δὲν ἦτο μόνον ἡ ζήρὰ και ἀντικειμενικὴ παρουσίασις τῶν γεγονότων και ενεργειῶν τῆς 50ετίας, τῶν ἐξ αὐτῶν ἄλλων ἐμφανῶς σημαντικῶν και ἄλλων φαινομενικῶς δευτερευούσης σημασίας. Σκοπὸς μας ἦτο κάτι περισσότερον τούτου. Ἦτο, ὅπως διὰ τῆς λεπτομεροῦς και ἀντικειμενικῆς ἐξιστορήσεως, γνωρίσωμεν εἰς αὐτούς, τοὺς σκληροὺς ἀγῶνας τοῦ κλάδου, τοὺς ἄλλοτε γονίμους και ἄλλοτε ἀγόνους, διὰ τὴν ἐπιστήμην τῆς Χημείας και τὴν προᾶσπισιν τοῦ χημικοῦ ἐπαγγέλματος εἰς τὴν χώραν μας και διὰ τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι εἰργάσθησαν μὲ ἐπιμονὴν και πίστιν χάριν αὐτῶν. Νὰ παρακολουθήσουν διὰ τῶν γραμμῶν τοῦ χρονικοῦ τούτου τὰς περιπετείας, τὰς ὁποίας ὁ κλάδος ἀντιμετώπισε, μέχρις ὅτου φθάσῃ εἰς τὸν σημερινὸν σταθμὸν τῶν 50 ἐτῶν τῆς ζωῆς του και τῶν διαγραφομένων εὐδιῶνων προοπτικῶν του.

Τὸ χρονικὸν τοῦτο τῆς μέχρι τοῦδε ζωῆς τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν παρουσιάζει και μίαν ἀκόμη ἀξιοθαύμαστον διαπίστωσιν, τιμῶσαν τὸν κλάδον μας και τοὺς πρωτεργάτας του. Ὅτι κατὰ τὰ μακρὰ αὐτὰ και πλήρη δυσκολιῶν διαρρυσάντα ἔτη, δὲν ὑπῆρξεν οὐδὲ πρὸς στιγμὴν χαλάρωσις ἢ διακοπὴ τις ἐπὶ τῆς συνοχῆς τῆς Ὄργανώσεως, ἐπὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ και τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν μελῶν της και ἐπὶ τῆς ἐργατικότητος τῶν ἡγητόρων της. Περίπτωσις πράγματι σπανία διὰ τὴν ἐλληνικὴν πραγματικότητα, ἀποτελοῦσα παράδειγμα ἄξιον ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως.

Αὐτὴ ἡ διαπίστωσις, ἡ τόσον σαφῶς διαγραφομένη διὰ τοῦ ἀνὰ χεῖρας χρονικοῦ τούτου, ἴσως νὰ ἀποτελῇ και τὴν σημαντικωτέραν προσφορὰν του. Διότι βεβαιώνει τὸ ἀνώτερον πνεῦμα, τὸ ὁποῖον κατηύθυνεν ὅλους τοὺς μέχρι σήμερον, μετὰ τήσεως ἀφοσιώσεως ἐργασθέντας ὑπὲρ τῆς Ἐνώσεώς μας. Διότι ἀποδεικνύει τὰς ἀνωτέρας ἰδεολογικὰς ἀρχάς, αἵτινες ἐπρυτάνευσαν και ὠδήγησαν ὅλους εἰς τὰς προσπαθείας των, αἱ ὁποῖαι ὀφείλουσαν νὰ παραδειγματίσουν και νὰ καθοδηγήσουν και τοὺς σημερινοὺς και τοὺς ἀριανούς, εἰς τὴν ἡγεσίαν τοῦ κλάδου, διαδόχους των.

ΙΩ. Α. ΚΑΝΔΗΛΗΣ

*Ἀθῆναι, 10 Ἰουλίου 1974

Κ. Σ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΓΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΘ. ΚΑΒΑΓΕΩΡΓΗΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τὸ χημικὸ ἐπάγγελμα κατὰ τὰ παλιότερα χρόνια καὶ ἡ πρώτη κίνησις γιὰ τὴν ἰδρύσιν τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν

Ἡ Ἑνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν ἐμφανίζεται ὡς ὀργανωμένο σωματεῖο ἀπὸ τὸ καλοκαίρι τοῦ 1924. Ἐνας πύρηνος ὅμως ἀπὸ ἐνθουσιώδεις πρωτοπόρους, στὸ χημικὸ ἐπάγγελμα, ἐκείνους ἀκριβῶς ποὺ κινήθηκαν γιὰ τὴν ἰδρύσιν της, ἔχει σχηματισθῆ ἀπὸ μερικὰ χρόνια νωρίτερα. Ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματα τῆς λειτουργίας τῶν νεοἰδρυμένων χημικῶν σχολῶν στὴν Ἀθήνα καὶ συγκεκριμένα ἀπὸ τὸ χειμῶνα τοῦ 1919 - 1920. Γι' αὐτὴ τὴν πρώτη κίνησις καὶ γενικώτερα τὴν παλιότερη ἐποχὴ τῆς Χημείας καὶ τῶν Χημικῶν στὸν Τόπο μας θὰ πρέπει νὰ μιλήσουμε, συνδέοντάς τιν μετὰ τὴ ζωὴ καὶ τὴν ἱστορία τῶν 50 χρόνων τῆς Ἑνώσεώς μας, ἀπὸ τὸ 1924 καὶ ὕστερα.

Στὴν Ἑλλάδα ἡ Χημεία ἦταν γνωστὴ ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ περασμένου αἰῶνα ὡς ἓνα μάθημα, ὡς ἓνας κλάδος τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ὄχι ὡς ξεχωριστὴ ἐπιστήμη, μετὰ ἐπαγγελματικὴ ἀποστολὴ ποὺ θὰ πρόσφερεν ὑπηρεσίες στὸ κοινωνικὸ σύνολο. Ὁ πολλὸς κόσμος ἐγνώριζε ἀπὸ τότε καὶ ζητοῦσε, ὄλο καὶ περισσότερο, τὴ βοήθειαν τοῦ γιατροῦ, τοῦ φαρμακοποιοῦ, τοῦ μηχανικοῦ καὶ ἤξερε τίς ἐπιστήμες ποὺ ἀντιστοιχοῦσαν στὸν καθένα ἀπ' αὐτούς, μὰ δὲν ἐγνώριζε οὔτε τὸ χημικὸ οὔτε τὴ χημεία καὶ τὴ χρησιμότητά της.

Τὸ μάθημα τῆς χημείας παλαιότερα διδασκόταν στὸ Πανεπιστήμιον ἀπὸ τὸν Βασιλῆα Ἐ. Λάντερν καὶ ἀργότερα ἀπὸ τὸν Ἀλ. Βενιζέλον καὶ τὸν Ἀν. Χρηστομάνον. Ἦταν ἓνας κλάδος ἀπὸ τίς Φυσικὰς Ἐπιστήμες, στίς ὁποῖες μορφῶνονταν οἱ ἀδριανοὶ Καθηγητῆς τῶν γυμνασίων, καὶ ἀκόμα ἀποτελοῦσε ἓνα χρήσιμο βοηθητικὸν μάθημα γιὰ τὴν συμπληρώσιν τίς γνώσεις ἐκείνων ποὺ σπούδαζαν καὶ θὰ ἐξασκοῦσαν ἀργότερα τὴν ἰατρικὴν ἢ τὴν φαρμακευτικὴν. Ἡ χημικὴ ἀνάληξις ἦταν κάτι τὸ ἄγνωστο καὶ σχεδὸν ἄχρηστο γιὰ τὸν τόπον μας καὶ ἡ χημικὴ βιομηχανία ἀκόμη ἀνύπαρκτη.

Μόλις κατὰ τὸ τέλος τοῦ 19ου αἰῶνα καὶ κατὰ τὰ πρῶτα χρόνια τοῦ 20ου πρωτοεμφανίζονται μερικὲς βιομηχανίες, οἱ περισσότερες μικρές, ποὺ σωστότερα θὰ πρέπει νὰ ὀνομασθοῦν βιοτεχνίες. Ὅλες αὐτὲς δούλευαν μετὰ τὴν καθοδήγησιν τῆς πείρας τῶν τεχνιτῶν, τῶν μαστόρων, χωρὶς οἱ ἰδρυτῆς τους νὰ καταλαβαίνουν τὴν ἀνάγκην καὶ νὰ ζητοῦν γιὰ τὴν δουλειά τους κάποια ἐπιστημονικὴ βοήθειαν.

Οί εξαιρέσεις τοῦ κανόνα αὐτοῦ, ἀπὸ τὶς λίγες ἐπιχειρήσεις, ἐκεῖνες ποὺ δικαιολογημένα μποροῦσαν νὰ πάρουν τὸ χαρακτηρισμὸ τῆς βιομηχανίας, σημειώνονται μόλις κατὰ τὰ πρῶτα χρόνια μετὰ τὸ 1900. Αὐτὲς δημιουργήθηκαν σιγὰ - σιγὰ ἀπὸ μερικοὺς πρωτοπόρους χημικοὺς σπουδασμένους στὸ ἐξωτερικόν, ὅπως ὁ Νικ. Κανελλόπουλος, ὁ Λεοντ. Οἰκονομίδης, ὁ Ἄνδρ. Χατζηκυριάκος, ὁ Λ. Ἀραπίδης καὶ ἄλλοι.

Ἔγστερα ἀπ' αὐτοὺς τοὺς λίγους χημικοὺς, ποὺ ἐργάζονταν καὶ ἔβαζαν τὰ πρῶτα θεμέλια τῆς βρεφικῆς ἀκόμα βιομηχανίας μας, ἦσαν γνωστοὶ σὰν χημικοὶ οἱ Καθηγητὲς ποὺ δίδασκαν τὴ Χημεία στὸ Πανεπιστήμιο καὶ τὸ Πολυτεχνεῖο. Ὁ Κ. Ζέγγελης, ὁ Γ. Ματθαίουπουλος, ὁ Ἄν. Δαμβέργης, ὁ Ἄλ. Βουρνάζος, ὁ Τηλ. Κομνηνός, ὁ Ὅθων Ρουσσόπουλος, ὁ τελευταῖος μὲ τὴ δική του ἰδιωτικὴ Σχολή, καὶ ἄλλοι.

Οἱ περιπτώσεις νὰ ζητηθῆ γιὰ τὴ βιομηχανία ἢ γιὰ τὶς κρατικὲς ὑπηρεσίες ἕνας ἐπιστήμονας, ποὺ νὰ μπορῆ νὰ χρησιμοποιήσῃ ἐπαγγελματικὰ τὶς χημικὲς γνώσεις, εἶναι σπάνιες καὶ ὅταν ζητοῦνται εἰδικοὶ γιὰ τὶς θέσεις αὐτές, διορίζονται εἴτε οἱ ἐλάχιστοι χημικοί, οἱ σπουδασμένοι στὸ ἐξωτερικόν, εἴτε οἱ διπλωματοῦχοι τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν. Γιατὶ πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς, ποὺ ἔδειχναν μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον κατὰ τὶς σπουδὲς τοὺς στὰ χημικὰ μαθήματα, ἀφιερώνονταν κατόπιν ἐπαγγελματικὰ σ' αὐτὸ τὸν κλάδο καὶ δούλευαν σὰν χημικοί.

Αὐτὲς τὶς λίγες ἀνάγκες σὲ χημικοὺς, εἰδικὰ τῆς βιομηχανίας, τὶς ἐξυπηρετοῦσε ἀκόμα καὶ ἡ βιομηχανικὴ καὶ ἐμπορικὴ Ἀκαδημία τοῦ χημικοῦ Ὅθωνος Ρουσσόπουλου. Σπουδασμένος κι αὐτὸς στὸ ἐξωτερικόν, ἴδρυσε κατὰ τὸ 1894 τὴν ἰδιωτικὴν αὐτὴ σχολή, μέσης μορφώσεως, ποὺ ἔνας ἀπὸ τοὺς κλάδους τῆς εἶχε ἀποστολὴ νὰ καταρτίξῃ χημικοὺς προοριζόμενους γιὰ τὴ βιομηχανία. Σ' αὐτοὺς περισσότερο στηριζόταν ἡ βιομηχανία μας, κατὰ τὶς δύο πρῶτες δεκαετηρίδες τοῦ 20οῦ αἰῶνα, κατὰ τὴν ἐποχὴ δηλ. κατὰ τὴν ὁποία ἄρχισε σιγὰ - σιγὰ νὰ μεγαλώνῃ.

Κατὰ τὰ πρὶν ἀπὸ τὸν πρῶτο μεγάλο πόλεμο χρόνια, τὴ χημεία, ποὺ ἦταν ἀκόμα ἐλάχιστα γνωστὴ στὸν Τόπο μας σὰν ξεχωριστὸ ἐπάγγελμα, τὴν ἐξασκοῦσε ἕνα μωσαϊκὸ ἀπὸ ἐπιστήμονες καὶ ἄλλους ἐπαγγελματίες. Ἦταν οἱ λίγοι σπουδασμένοι στὸ ἐξωτερικόν χημικοὶ καὶ χημικοὶ μηχανικοί, οἱ ἀπόφοιτοὶ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ρουσσόπουλου καὶ οἱ ἐμπειρικοὶ ἢ οἱ πρακτικοί. Ἀπ' αὐτοὺς ἄλλοι εἶχαν κάτι ἀμφίβολες γνώσεις χημείας, ἄλλοι εἶχαν κάποια πρακτικὴ πείρα, ἐπάνω σὲ θέματα ἐφαρμογῆς, καὶ ἄλλοι, χωρὶς καμμιά θετικὴ γνώση, ἦταν γεμᾶτοι προκαταλήψεις καὶ λανθασμένες δοξασίες καὶ ἀσκοῦσαν τὴν πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῆς χημείας σὰν μιὰ μορφή μαγείας.

Ὁ κόσμος ἐπρόσβλεπε γιὰ πρώτη φορὰ τὴ νέα αὐτὴ ἐπιστήμη καὶ περισσότερο τὴν ἐθαύμασε κατὰ τὴ διάρκειαν τοῦ πρώτου μεγάλου πολέμου. Σ' αὐτὸν οἱ ἐμπόλεμοι νικῶσαν περισσότερο μὲ τὰ κατορθώματα τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς τοὺς παρὰ μὲ τοὺς μαχητὲς καὶ τὰ ὅπλα τοὺς. Γιατὶ ὁ πόλεμος αὐτός, ποὺ χαρακτηρίστηκε σὰν ὁ πόλεμος τῆς Χημείας, ἔδειξε πόσο μεγάλη βοήθεια μποροῦσε νὰ δώσῃ ἡ χημικὴ βιομηχανία στοὺς ἐμπολέμους, μὲ τὰ νέα ἄφθονα χρήσιμα προϊόντα τῆς. Σὲ τρόφιμα καὶ ἐνδύματα, σὲ ὑποκατάστατα τῶν δυσεύρετων φυσικῶν ὑλῶν, σὲ ἰσχυρότερα ἐκρηκτικὰ, σὲ καινούργια πολεμικὰ μέσα, ὅπως τὰ πολεμικὰ ἀέρια, καὶ ἄλλα.

Οί νέοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης παρακολούθησαν μὲ θαυμασμό ὅλες αὐτὲς τὶς καταπληκτικὲς προόδους τῆς νέας ἐπιστήμης καὶ ὄνειροπολοῦσαν νὰ τὴ σπουδάσουν καὶ ν' ἀφιερωθοῦν καὶ ἐκεῖνοι σ' αὐτήν. Τὸ γενικὸ λοιπὸν ἐνδιαφέρον γιὰ τὴ Χημεία, οἱ ὑποχρεώσεις τῆς βιομηχανίας μας ποὺ διαρκῶς μεγάλωναν καὶ ἡ πρόβλεψη γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς οἰκονομίας τοῦ Τόπου, ποὺ μετὰ τὸν πόλεμο θάπρεπε ν' ἀξιοποιήσῃ τὶς νεοαπελευθερωμένους περιοχὰς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῆς Θράκης, ἦταν φυσικὸ νὰ ὀδηγήσῃ στὴν ἴδρυση ἑλληνικῶν ἀνωτάτων χημικῶν σχολῶν. Ἐπρεπε νὰ μορφώσουμε δικούς μας, πραγματικοὺς χημικοὺς, γιὰ νὰ ἰκανοποιήσουμε τὶς προβλεπόμενες ἀνάγκες καὶ ὑποχρεώσεις.

Τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, τὸ μοναδικὸ ἀκόμη γιὰ τὴν Ἑλλάδα, μὲ τὴ Φυσικομαθηματικὴ του Σχολή, ἦταν προετοιμασμένο γιὰ τὴν καινούργια αὐτὴ ἀποστολή, ἀφοῦ καὶ μὲ τοὺς διπλωματούχους του, τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, παρ' ὅτι ἡ κατάρτισί τους στὴ Χημεία ἦταν γενικὴ καὶ ὄχι εἰδικευμένη, κατώρθωνε νὰ μορφώσῃ ἐπιστήμονες ποὺ ἐργάζονταν μὲ ἐπιτυχία σὰν χημικοί. Ἰδρυσε λοιπὸν ἀμέσως, κατὰ τὸ καλοκαίρι τοῦ 1918, τὸ Χημικὸ Τμῆμα στὴν Φυσικομαθηματικὴ Σχολή του, διχοτομώντας τὸ παλαιὸ Τμῆμα τῆς τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν. Σχεδὸν ταυτόχρονα καὶ τὸ Πολυτεχνεῖο ἴδρυσε τὴ σχολὴ Χημικῶν Μηχανικῶν σκοπεύοντας νὰ μορφώσῃ μ' αὐτὴ χημικοὺς, ποὺ κυριώτερη ἀποστολή τους θὰ ἦταν νὰ δουλέψουν στὴ Βιομηχανία. Ἐτσι, τὸ καλοκαίρι τοῦ 1918 ἰδρύθηκαν οἱ δύο πρῶτες χημικὲς μας σχολές, καὶ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1918 γράφτηκαν οἱ πρῶτοι φοιτητὲς τῆς Χημείας. Ἀπὸ τότε ἀρχίζει συστηματικὰ ἡ σπουδὴ τῆς Χημικῆς ἐπιστήμης στὴν Ἑλλάδα.

Τὸ χειμῶνα τοῦ 1918 - 1919 οἱ δύο αὐτὲς σχολές ἐλειτούργησαν μὲ σπουδαστὲς τοῦ ἀ' ἔτους ἀπὸ τοὺς νεοεγγραφέντες ἀλλὰ καὶ τοῦ γ' ἔτους ἀπὸ τοὺς παλαιότερους, τοὺς μεταγραφέντες. Γιατὶ τὸ Πανεπιστήμιον ἔδωσε τὸ δικαίωμα σ' ἐκείνους ποὺ σπούδαζαν ἢ τελείωναν τὶς Φυσικὲς Ἐπιστήμες, ἐὰν θέλουν νὰ γίνουν χημικοί, νὰ ἐγγραφοῦν στὸ γ' ἔτος τοῦ νέου Τμήματος, τοῦ χημικοῦ, καὶ τὸ Πολυτεχνεῖο δέχτηκε σὰν τριτοετῆς σπουδαστὲς τῆς νέας Σχολῆς του τοὺς διπλωματούχους τῶν Φυσικῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Ἀπ' αὐτοὺς, τοὺς λίγους, ποὺ προέρχονταν ἀπὸ μεταγραφή, ἄρχισαν νὰ βγαίνουν, μετὰ τὸ 1920, οἱ πρῶτοι χημικοὶ καὶ χημικοὶ μηχανικοί, ἐνῶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, τοὺς κανονικὰ πρωτογραμμένους, στίς δύο νέες σχολές, ἀπὸ τὸ 1922.

Τὰ μαθήματα τοῦ πρώτου χρόνου 1918 - 1919 ἄρχισαν πολὺ καθυστερημένα, στίς 8 Ἰανουαρίου 1919, ἐξ αἰτίας τῆς ἐπιδημίας τῆς λεγόμενης ἰσπανικῆς γρίπης, ποὺ θέρριξε τὴν ἐποχὴ ἐκείνη στὴν Ἀθήνα. Καὶ γι' αὐτὸ οἱ συγκεντρώσεις καὶ τὰ μαθήματα εἶχαν ἀπαγορευθῆ. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐργαστηριακὲς ἀσκήσεις καθυστεροῦσαν, γιατί τὰ ἐργαστήρια παρουσίαζαν πολλὰς ἐλλείψεις. Τὸ πανεπιστημιακὸ χημεῖο, τῆς ὁδοῦ Σόλωνος, εἶχε κατὰ τὸ 1911 καὶ οἱ ἐπισκευὲς του δὲν εἶχαν ἀκόμη συμπληρωθῆ. Ἀσκήσεις κανονικὲς, γιὰ τοὺς καινούργιους φοιτητὲς, πρωτόγιναν κατὰ τὸ β' χρόνον, δηλ. τὸ χειμῶνα τοῦ 1919 - 1920. Ἐγὼ μόνον ἔτυχον νὰ ἔχω προηγηθῆ, παίρνοντας ἀπὸ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1919 μὴ θέσῃ στὸ μικρὸ δωμάτιον τῶν βοηθῶν τῆς Ἀνοργάνου Χημείας, δουλεύοντας σὰν ὑποβοηθὸς τοῦ ἐργαστηρίου αὐτοῦ κοντὰ στοὺς ἐπιμελητὲς του Δ. Δάλαμα καὶ Ν. Οἰκονομόπουλο.

Όταν οί συνάδελφοί μου, από τούς πρωτογραμμένους, όπως κι ἐγώ, στοὺ Χημικὸ Τμήμα, ἄρχισαν νᾶρχωνται στὴν Ἐνορία γιὰ νὰ πάρουν, δύο - δύο, μὰ θέση καὶ νὰ ἀσκηθοῦν, ἐγὼ ἤμουν ἐκεῖνος ποὺ τούς ὑποδεχόμουν καὶ τούς βοηθοῦσα νὰ ἐξοικονομήσουν αὐτὴ τὴ θέσουλα στοὺς πάγκους τῆς μεγάλης καὶ μοναδικῆς αἴθουσας. Νὰ βροῦν ἢ καὶ νὰ ἀγοράσουν ἀκόμα τὰ ἀπαραίτητα χημικὰ ὄργανα. Οἱ δυσκολίες ἦταν μεγάλες καὶ ἡ βοήθεια γιὰ τὴν ἀντιμετώπισή τους ἀπαραίτητη.

Ἔτσι, ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 1920, ὅλα τ' ἀπογεύματα, οἱ συμφοιτητές μου, στριμωγμένοι μέσα στὴ μεγάλη αἴθουσα τῶν ἀσκήσεων τῆς Ἐνορίας, βοηθώντας ὁ ἓνας τὸν ἄλλο, ἄλλοτε μὲ σοβαρότητα καὶ ἄλλοτε μὲ πειράγματα ἢ μικροκαυθαδάρια, προσπαθοῦσαν μὲ τὶς ἀσκήσεις στοὺς Ἐργαστήριον — ἔστω καὶ μ' αὐτὲς τὶς ὑποτυπώδεις — νὰ συμπληρώσουν τὶς χημικὲς τὸς γνώσεις. Νὰ γνωρίσουν ἀπὸ κοντὰ αὐτὰ ποὺ εἶχαν διαβάσει ἢ εἶχαν ἀκούσει ἀπὸ τούς δασκάλους τὸς τοῦ πρώτου χρόνου, τὸ Ζέγγελι καὶ τὸ Δάμα. Ἦταν φυσικὸ λοιπὸν ἐγὼ, παλαιότερος στοὺς Ἐργαστήριον αὐτό, παίζοντας τὸν ρόλο τοῦ βοηθοῦ καὶ ἔχοντας γνωριμία μὲ τούς ἐπιμελητές του νὰ γίνω τὸ κέντρο ὅλου αὐτοῦ τοῦ φοιτητοκόσμου. Νὰ τρέχουν ὅλοι σὲ μένα καὶ νὰ δημιουργήσω μαζί τὸς πολλὰς φιλίες καὶ δοσοληψίες καὶ νὰ βρεθῶ, μὲ τὸν τρόπο αὐτό, στὴν πρωτοπορία τῶν καινούργιων φοιτητῶν τῆς ἐποχῆς.

Ἡ μεγάλη αὐτὴ αἴθουσα, μὲ τὴ θολωμένη ἀτμόσφαιρα ἀπὸ τούς ἀποπνικτικοὺς ἀτμούς καὶ τὶς βαρεῖες μυρωδιὰς τῶν ἐξατμίσεων, καὶ τὸ διπλανὸ μικρὸ ἐργαστηριακὸ τῶν βοηθῶν, ὅπου τὸ δικό μου γραφεῖο, ἔγιναν τὸ κέντρο τοῦ φοιτητικοῦ κόσμου τῆς Χημείας. Τὴ δύσκολη ἐκείνη γι' αὐτοὺς ἐποχῆ, ποὺ τὴν κυριαρχοῦσαν οἱ νεανικοὶ ἐνθουσιασμοί, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀνησυχίες, ὅπου ἡ σοβαρότητα καὶ ἡ εὐθύνη γιὰ τὸν ἐκκολαπτόμενο καινούργιο κλάδο ἀναμειγνύονταν, ἀπὸ τούς πρώτους πιστοὺς του, μὲ τὰ φοιτητικὰ γλέντια καὶ τὴν εὐτράπελη συννααστροφή τὸς, μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς πὸς κροφορήθηκε ἡ αὐριανὴ Ἐνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν. Σ' αὐτοὺς τὸς χώρους καὶ ἀπ' αὐτοὺς τὸς ἀνθρώπους, δημιουργήθηκε ἀπὸ τότε ὁ πυρήνας τῆς.

Μικρὲς φιλικὲς ὀμάδες, ἀπὸ τούς φοιτητὲς αὐτοὺς, σχηματίστηκαν τὴ χρονιά ἐκείνη, ποὺ κατὰ κάποιον τρόπο, οἱ περισσότερες, συνδέθηκαν ἀκτινωτὰ μαζί μου. Ἡ ὀλιγάριθμη παρέα ποὺ εἶναι ἡ ἴδια, αὐτὴ ποὺ ἀργότερα, τὸ καλοκαίρι τοῦ 1924, βρέθηκε στὴν πρωτοπορία καὶ δημιούργησε τὴν Ἐνωσή μας, ἡ γνωστὴ στοὺς παλαιότερους φιλικὸς κύκλος μὲ τὸ παράνομο «παλιοπαρέα», συνδέθηκε καὶ σφυρηλάτησε τὸς δεσμούς τῆς, τὸς ἀκόμα ἀκατάλυτους, τὸν ἐπόμενο χρόνο. Τὸ χειμῶνα τοῦ 1920 - 1921 τὴν ἀποτελέσαν ὁ (†) Σ. Ἀναγνωστόπουλος, ὁ Ἄγγ. Δημητρίου, ὁ (†) Δ. Καραθανάσης, ὁ Ι. Καρακάλας, ὁ Ν. Καρνής, ὁ Β. Κυριαζόπουλος, ὁ (†) Χρ. Μαλαγαρόδης, ἡ Ζωὴ Μελεῶ, ὁ Γ. Μυρσειώτης, ὁ Γ. Τερμεντζῆς καὶ ἀκόμα ἐγὼ παίζοντας τὸ ρόλο τοῦ συνδετικοῦ κρίκου.

Μοῦ δόθηκε εὐκαιρία σὲ ἄλλο δημοσίευσμά μου νὰ περιγράψω τὴ φοιτητικὴ ζωὴ μέσα στὶς ἐργαστηριακὲς αἴθουσες τῆς Ἐνορίας Χημείας, τῆς Ὀργανικῆς καὶ τῆς Φυσικῆς, κατὰ τὸς χρόνους ἐκείνους.

Πολλὰ συζητούσαμε μέσα στοὺς καπνισμένους καὶ περιορισμένους χώρους τοῦ

Χημείον ὅπου εἴμαστε κλεισμένοι, δουλεύοντας ἀτέλειωτες ὥρες, γιὰ τὴν καλύτερη μόρφωσή μας καὶ γιὰ τὰ προβλήματα ποὺ θ' ἀντιμετωπίζαμε στὸ μέλλον. Καὶ εἴμαστε γεμάτοι ἐνθουσιασμό καὶ ἐλπίδες ἀφοῦ μὲ τὴ δουλειά μας, ὅπως πιστεύαμε, θ' ἀξιοποιούσαμε τὸν κρυφὸ πλοῦτο τῆς καινούργιας μεγάλης Ἑλλάδας ὕστερα ἀπὸ τὸ ξάπλωμά της σὲ περιοχὰς ἀνεκμετάλλευτες, ὅπως ἡ Μακεδονία, ἡ Θράκη καὶ ἡ ἀπεραντή Μ. Ἀσία. Ἐμεῖς οἱ χημικοὶ θὰ εἶχαμε περισσότερο αὐτὸ τὸ καθῆκον, ἀλλὰ καὶ τὴν τιμὴ.

Βρισκόμαστε στὸ χειμῶνα τοῦ 1921 - 1922 καὶ ὁ στρατός μας, ποὺ ἀνάμεσά του ὑπηρετοῦν τώρα καὶ πολλοὶ φίλοι μας, συμφοιτητές μας, ὥστε νὰ τὸν νοιώθουμε ἀκόμα περισσότερο δεμένο μαζί μας, κρατᾶει καλὰ στὸ βάθος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ὅλες αὐτὲς τὶς παρθένες ἐκτάσεις τὶς πιστεύαμε ἀναπόσπαστα ἑλληνικὲς καὶ πρὸς αὐτὲς στρέφονταν διαρκῶς οἱ σκέψεις μας καὶ γι' αὐτὲς φούντωναν τὰ ὄνειρά μας.

Οἱ σπουδὲς μας, μὲ τὸ τέλος τοῦ 1922, συμπληρώνονταν καὶ ἕνας - ἕνας ἀπὸ μᾶς ἔβγαине στὴν κοινωνία, μὲ τὸ λαμπρὸ του καὶ θαυματοργῶ — ὅπως τὸ πίστευε — δίπλωμα τοῦ χημικοῦ. Ἀντιμετώπιζε ὁμως τώρα — ξαφνικὰ κι ἀνεπάντεχα — μιὰ ὀδυνηρὴ πραγματικότητα. Στους λίγους τελευταίους μῆνες τὰ λαμπρά του ὄνειρα εἶχαν μονομιᾶς καὶ ὀριστικὰ σβύσει.

Ἡ Ἑλλάδα μας περνᾶει μιὰ μοναδική, μέσα στὴν μακράϊων ἱστορία της, καταγίδα, μιὰ ἀληθινὴ καταστροφή. Ἡ Μικρὰ Ἀσία καὶ ἡ Ἀνατολικὴ Θράκη ἔχουν χαθῆ, ὁ στρατός μας ἔχει διαλυθῆ, ἡ Πατρίδα μας ἔχει καὶ πάλι μικρύνει καὶ μέσα στὰ περιορισμένα ὄριά της εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ συντηρήσῃ, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν παλιὸ της πληθυσμό, καὶ ἕνα τεράστιο νεοφερμένο πλῆθος κατατρεγμένων ἀνθρώπων. Αὐτῶν τῶν ξεριζωμένων ἀπὸ τὶς χαμένες πατρίδες τους, τῶν δυστυχισμένων ἀδελφῶν μας, ποὺ τώρα ἐμεῖς ὀφείλομε νὰ τοὺς δώσουμε στέγη, ψωμί, δουλειά.

Ἐμεῖς, οἱ καινούργιοι χημικοὶ, ποὺ ἀποφοιτοῦμε, ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1922 καὶ πέρα, καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ χημικὲς μας σχολές, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι λοιπόν, μέσα σ' αὐτὴ τὴ γενικὴ συμφορὰ ποὺ χτυπάει τὴν Πατρίδα, νὰ περιμένουμε. Καὶ ὁ ἀριθμὸς μας διαρκῶς μεγαλώνει, ἐνῶ ὅλα τὰ ὄνειρα καὶ οἱ ἐλπίδες ἔχουν μονομιᾶς ξεχαστῆ. Ποιὸς μπορεῖ, αὐτὴ τὴν ὥρα, νὰ σκεφθῆ τὴ Χημεία καὶ τοὺς Χημικούς; Νὰ μιλήσῃ γιὰ νέες κρατικὲς θέσεις, γιὰ νέες βιομηχανίες, γιὰ μελέτες τοῦ ἀνεκμετάλλευτου ἑλληνικοῦ πλούτου;

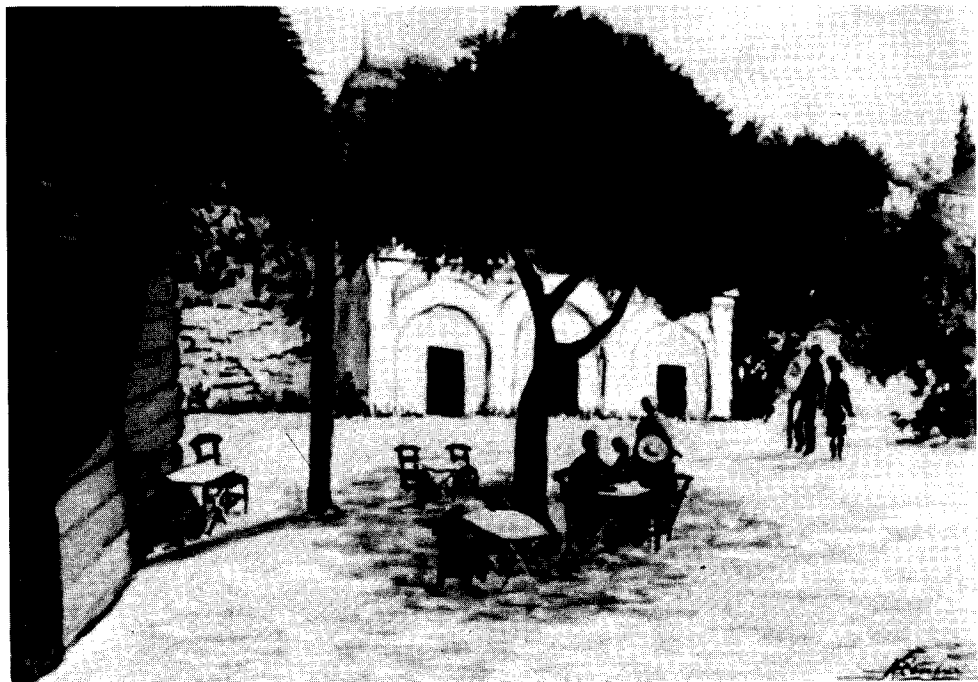
Οἱ λίγες χημικὲς θέσεις ποὺ παρουσιάζονται καταλαμβάνονται ἀπὸ ἐλάχιστους δικούς μας, ἐνῶ οἱ ἄλλοι, οἱ πολλοί, προσπαθοῦν νὰ τακτοποιηθοῦν ἐπαγγελματικὰ ὁποῦδήποτε, ἀκόμα καὶ σὲ δουλειὰς ξένες πρὸς τὴν εἰδικότητά τους.

Τὸ 1923 περνᾶει χωρὶς καμμιὰ καλύτερηση καὶ μιὰ γενικὴ ἀπογοήτευση βαραίνει ἐπάνω σ' ὅλους μας. Περιοριζόμαστε σὲ ἄκαρπες προσπάθειες καὶ στείρες συζητήσεις. Τὸ κράτος δὲν μπορεῖ αὐτὴ τὴ στιγμή νὰ σκεφθῆ γιὰ τὴν καλύτερη ὀργάνωση τῶν περιορισμένων ἀριθμητικὰ χημικῶν ὑπηρεσιῶν του καὶ γιὰ τὴν ἀῶση τῶν τόσο ἀπαραίτητων ὑπαλληλικῶν θέσεων χημικῶν στὰ ἐργαστήρια καὶ τὶς ἄλλες τεχνικὲς ὑπηρεσίες του. Μόνη διέξοδος λοιπὸν μένει ἡ μικρὴ βιομηχανία μας καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖ στρέφονται οἱ ἐνέργειές μας.

Τό Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Εἰς τό ἀμφιθέατρον του ἐγίνοντο πολλά ἀπό τά μαθήματα κατά τοὺς πρώτους χρόνους λειτουργίας τοῦ Χημικοῦ Τμήματος τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς (Φωτογραφία τοῦ 1922).

Τό Χειμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σόλωνος 104, ἐπισκευαζόμενον ἀκόμη, μετὰ τὴν πυρκαϊάν τοῦ 1911, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἰδρύσεως τοῦ Χημικοῦ Τμήματος (Φωτογραφία τοῦ 1920).

Ἡ αἴθουσα ἀσκήσεων τῆς Ἀνοργάνου Χημείας, εἰς τὸν πρῶτον δροφον τοῦ Χημείου τῆς οἰκίας Σόλωνος, ὅπου κατὰ τοὺς πρῶτους φοιτητικούς χρόνους (1918 - 1922) ἐκαλλιεργήθη ἡ ἰδέα τῆς ἰδρύσεως ἑνὸς χημικοῦ συλλόγου (Φωτογραφία τοῦ 1922).

Ἡ πλατεῖα τῆς Δεξαμενῆς μετὰ τὸ ἱστορικὸν ξύλινον καφενεῖον τῆς. Ὁ τόπος τῶν συναντήσεων τῆς ὁμάδος τῶν νέων, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸ 1924 ἠγήθησαν τῆς κινήσεως διὰ τὴν ἰδρυσιν τῆς Ἐνώσεως (Ἀναπαράστασις).

Οί καθηγηται τής Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, κατὰ τὸ 1900, μετὸς φοιτητῶν. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν εἰδικεύθησαν καὶ ἐσταδιοδρόμησαν κατὰ τὰ μετέπειτα ἔτη ὡς χημικοί.

Οί καθηγηται τής Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς, κατὰ τὸ 1905, μετὸς φοιτητῶν. Διακρίνονται μεταξὺ αὐτῶν πολλοί, οἱ ὅποιοι διεκρίθησαν ὡς χημικοὶ κατὰ τὴν περίοδον 1912 - 1930. Μεταξὺ τῶν καθημένων τῆς πρώτης σειρᾶς, ἐξ ἀριστερῶν δεύτερος ὁ ἐπιμελητῆς Θ. Βαρούνης, οἱ καθηγηται Ἄναστ. Χρηστομάνος καὶ Τιμ. Ἀργυρόπουλος καὶ ὁ ἐπιμελητῆς Γ. Ἀθανασιάδης.

Ἡ ἡγηθεῖσα τῆς κινήσεως, διὰ τὴν ἰδρύσιν τῆς Ἑνώσεως, ὁμάς τῶν νέων. Ἀπὸ μίαν ἐκδρομὴν τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἑνώσεως (Ἰούνιος 1924). Ἐξ ἀριστερῶν: Ἄγγ. Δημητρίου, Νικ. Καρνῆς, Ζωὴ Μελά, Ἰω. Καρακάλος, Ἰω. Κανδήλης, Χρυσοστ. Μαλαγαρδῆς, Διον. Καραθανάσης, Σάββας Ἀναγνωστόπουλος.

Τὰ πανεπιστημιακὰ κτίρια ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας. Ἀριστερα τὸ Ἐργαστήριον Ὄρυκτολογίας καὶ Πετρογραφικῆς Γεωλογίας (οἰκία Παπαδοπούλου) καὶ δεξιὰ τὸ Ἐργαστήριον Γεωλογίας καὶ Παλαιοντολογίας. Εἰς αὐτὸ εὕρισκετο τὸ γραφεῖον τοῦ Ἰ. Κανδήλη, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἑνώσεως (Φωτογραφία σύγχρονος. Τὰ κτίρια ἔκτοτε οὐδεμίαν ὑπέστησαν οὐσιώδη ἀλλαγὴν).

πὼς ἦταν ἀπαραίτητο νὰ δημιουργήσουμε ἓνα σωματεῖο γιὰ νὰ θέσουμε μὲ αὐτό, σὰν ὄργανο, σοβαρὰ καὶ μελετημένα, τὰ προβλήματα μας. Ἐνα σωματεῖο κατὰ πρῶτο λόγο ἐπαγγελματικὸ καὶ κατόπιν ἐπιστημονικόν.

Αὐτὲς οἱ σκέψεις γύριζαν στὸ μυαλό μας κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ 1923 καὶ οἱ συζητήσεις συνεχίζονταν μεταξύ μας. Σκορπισμένοι ὅμως πιά ἐμεῖς, τῆς μικρῆς παρέας, ἄλλοι ἀκόμη ἄνεργοι καὶ ἄλλοι ἐργαζόμενοι, ἔστω καὶ σὲ ἄσχετες μὲ τὴ χημεία δουλειές, δὲν βρισκόμαστε ὅπως πρὶν ὅλοι μαζί κάθε μέρα, στὸν κοινὸ χῶρο τοῦ Χημείου.

Τὸ τακτικότερο κέντρο τῶν κοινῶν ἀπογευματινῶν μας συναντήσεων ἦταν τὸ ξύλινο καφενεῖο τῆς Δεξαμενῆς, ἀπὸ παλαιότερα ἀγαπητὸ, ποὺ μᾶς τὸ εἶχε γνωρίσει ὁ πιστὸς θαμώνας του, ὁ Δ. Καραθανάσης. Τὸ καφενεῖο μὲ τὴ μεγάλη φήμη του γιὰ τοὺς σπουδαίους ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων ποὺ εἶχαν περάσει ἢ σύχναζαν καὶ τώρα σ' αὐτό, τὸν Παπαδιαμάντη, τὸν Κονδυλάκη, τὸν Βλαχογιάννη καὶ τόσοις ἄλλους, εἶχε γίνει, κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτή, καὶ δικό μας προσφιλὲς καταφύγιο. Τίς ἄλλες ὥρες, κατὰ τὴν ἡμέρα, ἐμένα, ὅποτε ἤθελαν, μ' εὑρισκαν στὸ γραφεῖο μου, Ἀκαδημίας 38, στὸ Γεωλογικὸ καὶ Παλαιοντολογικὸ Πανεπιστημιακὸ Ἐργαστήριον, ὅπου εἶχα διοριστῆ βοηθός. Ἐκεῖ ἡ φιλοξενία, χάρις στὴν ἀνεκτικότητα τοῦ Καθηγητοῦ μου, τοῦ Θ. Σκούφου, ἀποτελοῦσε παράδοση. Τὸν Ν. Καρνῆ πάλι τὸν εὑρισκαν στὴν Πανεπιστημιακὴ φοιτητικὴ Λέσχη, στὴν ἀρχὴ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς, ὅπου, παράλληλα μὲ τὴ βιομηχανία, ἐργαζόταν σὰν ὑπάλληλος.

Μὴ ἔχοντας ἀκόμη τέλεια ἀποκοπὴ ἀπὸ τὴν ἀλησμόνητη φοιτητικὴ μας ζωὴ, μᾶς τραβοῦσε ἡ Λέσχη αὐτὴ καὶ μαζεúdoμαστε πολλὴ συχνὰ στὶς αἴθουσές της, γιὰ φλουαρία. Ἐκεῖ, κατὰ τὸ χειμῶνα τοῦ 1922 - 1923, εἶχα προσπαθήσει πολλὰ φορὲς νὰ ἐνθουσιάσω ἐκεῖνον καὶ ἄλλους γιὰ τὸ ξεκίνημα τοῦ χημικοῦ σωματείου, ποὺ γιὰ τὴν ἰδρυσὴ του ἐπλαθα τόσα ὥραϊα ὄνειρα καὶ τὸ ἔβλεπα σὰν μιὰ φυσικὴ συνέχεια τῆς δικῆς μας φιλικῆς παρέας.

Ἀφορμῆ, ὥστε οἱ σκέψεις αὐτὲς καὶ οἱ μεταξύ μας συζητήσεις νὰ πάρουν τὸ δρόμο τῆς πραγματοποιήσεως, ἔδωσε ἓνα γεγονός, ἀπὸ τίς πρῶτες δυσάρεστες ἐπαγγελματικὲς ἐμπειρίες. Ἡ Ζωὴ Μελά, ἡ πρώτη χημικὸς ποὺ ἐργάστηκε στὴ βιομηχανία, εἶχε πιάσει δουλειά, ἀπὸ μερικὸς μῆνες, στὰ «Χρωματουργεῖα Πειραιῶς». Ἐκεῖνη καὶ μερικοὶ ἀκόμα ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ συναδέλφους της, ἀρχὲς Μαρτίου 1924, εἶχαν ἀναγκαστῆ νὰ παραιτηθοῦν ὁμαδικά, ἐξ αἰτίας τῶν συνθηκῶν ἐργασίας ποὺ ἐπικρατοῦσαν στὴν βιομηχανία αὐτὴ καὶ τοῦ μικροῦ μισθοῦ των.

Αὐτὰ ὅλα ἤρθε νὰ μοῦ ἐξιστορήσῃ στὸ γραφεῖο μου, τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 38, σὲ μιὰ φιλικὴ επίσκεψη, ἡ Ζωὴ Μελά, τὸ πρῶτὸ τῆς 7ης Μαρτίου 1924. Ἐγὼ ἀρπάχτηκα ἀπὸ τὸ γεγονός ποὺ τὸ θεώρησα κατάλληλη ἀφορμὴ γιὰ τὸ ξεκίνημα. Καὶ τῆς εἶπα: νὰ κάτι ποὺ θὰ συγκινήσῃ τοὺς φίλους μας καὶ μὲ πυρῆνα αὐτοῦς, τοὺς παραιτημένους χημικὸς τῆς βιομηχανίας σας, καὶ μᾶς ὅλους τῆς δικῆς μας παρέας, μποροῦμε νὰ βάλουμε μπρὸς τὴν ὀργάνωση τοῦ πολυσυζητημένου χημικοῦ σωματείου.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα αὐτὴ ἀρχίζουμε τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν Ἐνωσὴ μας, ποὺ ζῆ ἀπὸ τότε καὶ μάχεται 50 ὀλόκληρα χρόνια μὲ συνέπεια, συνοχὴ καὶ ἀκατάβλητη δραστηριότητα γιὰ τὸ χημικὸ κλάδο καὶ τὴν χημικὴ ἐπιστήμη στὴν Ἑλλάδα.

Δρ ΙΩ. Δ. ΚΑΝΔΗΛΗΣ

ΤΟ
ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΤΩΝ 50 ΕΤΩΝ
ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΩΣ
ΤΗΣ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

31η Μαρτίου 1924 – 6η Ίουλίου 1974

Α΄

Ἡ ἰδρυτικὴ περίοδος τῆς Ἑνώσεως. Διοικητικὸν Συμβούλιον 1ον

Μάρτιος 1924 – Σεπτέμβριος 1924

Τὸ ἑσπέρας τῆς 31ης Μαρτίου 1924 συγκεντρώνονται εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀστερίου 17 οἰκίαν τῆς Ζωῆς Π. Μελά (μετέπειτα Κυρίας Γεωργ. Ἰωαννίδη), κοινῇ ἀποφάσει, οἱ χημικοὶ οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν παλαιὰν φιλικὴν φοιτητικὴν ὁμάδα, τὴν ἀποτελοῦσαν τὸν πυρῆνα τῶν πρωτοεγγραφέντων εἰς τὸ Χημικὸν Τμῆμα τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, καὶ μερικοὶ ἐκ τῶν πρό τινος παραιτηθέντων, νέων ἐπίσης τὴν ἡλικίαν, χημικῶν τῶν Χρωματοurgerείων Πειραιῶς. Εἶναι οἱ Ἄγγ. Δημητρίου, Ι. Κανδῆλης, Διον. Καραθανάσης, Ι. Καρακάλος, Ν. Καρνῆς, Δ. Κόππας, Χρυσ. Μαλαγαρδῆς, Ζωὴ Μελά, Λέων Πίντος καὶ Χρ. Φασσέα. Ὅλοι διπλωματοῦχοι τῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἐκτὸς τῶν Δ. Κόππα καὶ Χ. Φασσέα, οἵτινες προέρχονται ἀπὸ τὴν Ἀκαδημίαν Ρουσσοπούλου. Σκοπὸς τῆς συγκεντρώσεως εἶναι ἡ ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων διὰ τὴν ἰδρυσιν ἑνὸς συλλόγου χημικῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὄσων ἔχουν συζητήσει ἐπανειλημμένως μεταξύ των.

Τὸ βράδυ ἐκεῖνο διαβάζεται μία ἰδρυτικὴ διακήρυξις συντεταγμένη ἀπὸ τὸν Ι. Κανδῆλην, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30.3.1924, ἡ ὁποία, κατόπιν πολλῶν συζητήσεων, γίνεται ὁμοφώνως δεκτὴ. Τὸ ἱστορικὸν αὐτὸ ἔγγραφον ἀποτελεῖ τὴν οὐσιαστικὴν ἰδρυτικὴν πράξιν τῆς Ἑνώσεώς μας, σώζεται δὲ καὶ φυλάσσεται εἰς τὴν μουσειακὴν συλλογὴν τῆς Ἑνώσεως, ὡς τὸ πρῶτον περὶ αὐτῆς γραπτὸν κείμενον.

Τὸ σωματεῖον μας εὐρίσκεται ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὸ στάδιον τῶν ἰδρυτικῶν προετοιμασιῶν του με πρῶτην ἐνέργειαν τὴν σύνταξιν τοῦ καταστατικοῦ του. Τὴν ἐργασίαν αὐτὴν ἀναλαμβάνει Ἐπιτροπὴ ἐκ τῆς Ζωῆς Μελά καὶ τῶν Ι. Κανδῆλη καὶ Χ. Φασσέα. Τὸν τελευταῖον μετὰ τινος ἡμέρας ἀντικαθιστᾷ ὁ Ν. Καρνῆς. Ἀκολουθοῦν τακτικαὶ πρῶται συναντήσεις εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Μελά καὶ ἐτοιμάζεται γρήγορα τὸ καταστατικὸν διὰ νὰ παρουσιασθῇ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ νὰ ἐγκριθῇ εἰς νέαν συνάντησιν τῶν ἰδίων συναδέλφων, κατὰ τὸ ἑσπέρας τῆς 21ης Ἀπριλίου 1924, εἰς σύσκεψιν συγκαλουμένην καὶ ἄλλιν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Ζωῆς Μελά.

Μὲ τὴν ὀριστικὴν πλέον ἀπόφασιν τῶν συγκεντρωθέντων περὶ τῆς ἀμέσου ἰδρύσεως τοῦ σωματείου ἀρχίζει τώρα ἡ δυσκολωτέρα περίοδος δι' αὐτοῦς. Ἡ περίοδος τῆς βολιδοσκοπήσεως τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ χημικοῦ, ὥστε ὁ σύλλογος νὰ ἐκπροσωπήσῃ πραγματικῶς καὶ ὀλοκληρωτικῶς τὸν νεοεμφανιζόμενον ἐπαγγελματικὸν κλάδον. Νὰ μὴ περιορισθῇ μόνον εἰς τοὺς νέους, οἱ ὅποιοι καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον παραμένουν ἀκόμη ἄνευ ἀπασχολήσεως καὶ ἐπομένως στεροῦνται τοῦ κύρους τοῦ ἐπαγγελματίου χημικοῦ. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ κίνησις καὶ νὰ συγκεντρώσῃ τὴν ὀλότητα ἔπρεπε νὰ ἐμπνεύσῃ ἐμπιστοσύνην καὶ πρὸς τοῦτο θὰ ἔπρεπε νὰ ἐμφανισθῇ ὡς προερχομένη ἐκ πρωτοβουλίας τῶν πρεσβυτέρων. Οἱ ἐμπνευσταὶ τῆς ιδέας, οἱ ὅποιοι ἦσαν καὶ οἱ πραγματικοὶ ἰδρυταί, ἐπεβάλλετο νὰ παραμείνουν εἰς τὴν σκιάν. Ὑπῆρξαν καὶ οἱ διαφωνοῦντες ἀπὸ τὴν ὁμάδα, οἱ ὅποιοι ἐπέμενον ὁ σύλλογος νὰ ἐμφανισθῇ μὲ μόνους τοὺς νέους καὶ οἱ ἄλλοι νὰ ἀκολουθήσουν κατόπιν, τελικῶς ὅμως ἡ πλειοψηφία ἀποφασίζει νὰ τεθοῦν ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ οἱ μεγάλοι. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ ἐπισκεφθοῦν ὅλους, νὰ τοὺς ἐνημερώσουν, νὰ ζητήσουν τὴν βοήθειάν των καὶ νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν παρουσίασιν τῆς κινήσεως ὑπὸ τὴν σκέπην μερικῶν πρεσβυτέρων.

Τὴν δύσκολον αὐτὴν ἀποστολήν, τὴν ὁποίαν καταμερίζουν μεταξύ των, ἀναλαμβάνουν εἴτε μεμονωμένως, εἰς ἕκαστος χωριστά, εἴτε καὶ καθ' ὁμάδας. Οὕτως ἀρχίζουν καὶ συνεχίζονται ἀτελείωτοι ἐπισκέψεις. Ἐκ τῶν μεγάλων ἄλλοι τάσσονται ἀμέσως, μὲ ἐνθουσιασμόν, ὑπὲρ τῆς ιδέας τῆς συμπήξεως τοῦ σωματείου καὶ ἄλλοι εἶναι διστακτικοὶ ἢ καὶ ἐπιφυλακτικοί. Ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ οἱ ἀντίθετοι, εὐτυχῶς ἐλάχιστοι.

Ἀπὸ τὸν ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς κινήσεως Ι. Κανδήλην ἔχει τηρηθῆ ἰεπετομερὲς ἡμερολόγιον τῶν κινήσεων τῶν ἡμερῶν ἐκεῖνων, εἰς τὸ ὅποιον ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα τῶν βολιδοσκοπηθέντων καὶ σημειοῦνται αἱ ἀντιδράσεις των. Παρὰ τὴν διαφορὰν τῆς θέσεως ἐν τῷ κλάδῳ καὶ τῶν ἐτῶν, τὰ ὅποια χωρίζουν ὅλους αὐτοῦς, τοὺς μεγάλους, ἀπὸ τοὺς νεαροὺς ἐπισκέπτας των, ὅλοι τελικῶς συντάσσονται πρὸς τὴν ιδέαν τοῦ σωματείου καὶ τινες, ὅπως ὁ Καθηγητῆς τοῦ Πολυτεχνείου Κ. Βέης, ὑπερθεματίζουν δι' αὐτήν. Ἐπιβάλλεται νὰ ἀναφέρωμεν τὰ ὀνόματα τῶν πλέον ἐξ αὐτῶν σημαιόντων, διότι πιθανῶς ἡ κίνησις θὰ ἐμαραίνετο, ἐὰν δὲν ἐτύγγανε καὶ αὐτῆς, τῆς ἰδικῆς των θερμῆς συμπαραστάσεως. Ἦσαν οἱ Καθηγηταὶ Κ. Ζέγγελης, Γ. Ματθαίουπουλος, Δ. Χόνδρος, Στ. Χόρς, Τηλ. Κομνηνός, οἱ ἐπιμεληταὶ Δ. Δάλμας, Γ. Κυριακόπουλος, Δ. Πολυμερόπουλος, Μιλ. Ἰωαννίδης, Στ. Μπέτσης, Χρ. Ἰτσιος, οἱ βιομήχανοι Ν. Ζάρπας καὶ Γ. Μποῦρλος, οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι χημικοὶ Π. Ζαλοκώστας, Ἰωάν. Καρρᾶς, Ἄντ. Κυριακόπουλος, Κ. Ἀργυρός, οἱ χημικοὶ Εἰκλ. Σακελλάριος καὶ Κλ. Φιλάρετος καὶ ἄλλοι. Τὰς πρωϊνάς ὥρας οἱ νεαροὶ πρωτεργάται τῆς κινήσεως ἀπασχολοῦνται μὲ τὰς συναντήσεις αὐτάς, ἐνῶ κατὰ τὰς ἀπογευματινάς ἀνταλλάσσουν τὰς σκέψεις καὶ ταξινομοῦν τὰ συμπεράσματά των συναντώμενοι εἰς τὸ καφενεῖον τῆς Δεξαμενῆς.

Ἡ ἐκκλησις διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἐν Ἀθήναις χημικῶν εἰς ἰδρυτικὴν Γεν. Συνέλευσιν συνετάχθη ἀπὸ τὸν Δ. Καραθανάσην καὶ ὑπεγράφη μόνον ἀπὸ τέσσαρας ἐκ τῶν μεγαλυτέρων, τοὺς Κ. Βέην, Εὐκλ. Σακελλάριον, Κλ. Φιλάρετον καὶ Ν. Ζάρπαν μετελεύθως ἀφανεῖς τοὺς νέους.

Ἡ Γεν. Συνέλευσις ἐκαλεῖτο διὰ τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1924, ἀλλὰ διαφωνία τινὲς τῶν τελευταίων ἡμερῶν, μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς προσωρινῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς πρὸς τὸν χαρακτῆρα τοῦ σωματείου, ὑπεχρέωσαν εἰς ἀναβολήν. Ἡ κυριώτερα αὐτῶν ἦτο διὰ τὴν μορφήν τοῦ σωματείου. Ἐὰν τοῦτο θὰ ἐνεφανίζετο ὡς καθαρῶς ἐπιστημονικόν, ὅπως τὸ ἤθελεν εἰς ἐκ τῶν μελῶν τῆς, ὁ Κλ. Φιλάρετος, ἢ ἐπιστημονικόν καὶ ἐπαγγελματικόν, ὅπως τὸ ἤθελον τὰ ἄλλα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἡ ὁλότις τῶν νέων. Ἐπὶ τέλους τὸ κείμενον τῆς ἐγκυκλίου, ἡ ὁποία ἐν τῷ μεταξὺ ἔχει τυπωθῆ, γίνεται δεκτὸν ὅπως ἔχει καὶ μετὰ διορθωμένην τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἡμέρας συγκλήσεως τῆς Συνελεύσεως, ἀπὸ 30 Ἰουνίου εἰς 7 Ἰουλίου (ἡμέρα Δευτέρα, ὥρα 7 μ.μ.), ταχυδρομεῖται.

Τὸ πρῶτὸ τῆς Κυριακῆς 6ης Ἰουλίου εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ν. Ζάρπα, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων 120, συναντῶνται μετ' αὐτοῦ οἱ Ι. Κανδήλης, Ἄγγ. Δημητρίου καὶ Ι. Καρακάλος καὶ καθορίζουν ἀπὸ κοινοῦ τὸ πρόγραμμα καὶ τὰς ἀνακοινώσεις, αἷτινες θὰ ἐτίθεντο ὑπ' ὄψιν τῶν καλουμένων κατὰ τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν πρώτην συγκέντρωσιν τῶν χημικῶν τῶν Ἀθηνῶν.

Τὸ βράδῳ τῆς ἐπομένης, εἰς τὸ Ἀμφιθέατρον τοῦ Χημείου τοῦ Πανεπιστημίου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σόλωνος 104, συγκεντροῦται σημαντικὸς διὰ τὴν ἐποχὴν ἀριθμὸς χημικῶν. Ὅλοι ἐμπνεόμενοι ἀπὸ διάθεσιν καὶ ἀποφασιστικότητα πρὸς δημιουργίαν τῆς ὑπὸ μελέτην ὀργανώσεως. Μετὰ τὴν εἰσήγησιν τοῦ Ν. Ζάρπα, πολλοὶ λαμβάνουν τὸν λόγον, μεταξὺ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ πλέον σημαίνοντες. Ὅμιλοῦν οἱ Κ. Ζέγγελης, Γ. Ματθαίουπουλος, Κ. Βέης, Κ. Δόσιος, Ἀθ. Σοφιανόπουλος. Ἀπαντες συμφωνοῦν διὰ τὴν ἄμεσον ἰδρυσιν τοῦ Συλλόγου καὶ τὴν ὑπὸ ἐπαγγελματικὴν μορφήν ἐμφάνισίν του. Τέσσαρα ἀκόμη μέλη προστίθενται εἰς τὴν προσωρινὴν Ἐπιτροπὴν, οἱ Γ. Ματθαίουπουλος, Πέτρος Ζαλοκώστας, Εὐστρ. Γαλλόπουλος καὶ Γ. Μποῦρλος, ἡ ὁποία, οὕτω συμπληρωθεῖσα, παραλαμβάνει τὸ χεῖρόγραφον τοῦ παρὰ τῶν νέων ἐτοιμασθέντος καταστατικοῦ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτὴ ἐργάζεται τὰς ἐπομένας ἡμέρας ἐπὶ τοῦ σχεδίου τούτου, ἄνευ τῆς συνεργασίας τῆς ὁμάδος τῶν νέων, ὑπὸ τῆς ὁποίας συνετάχθη, καὶ παραμερίζει τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως, περὶ ἐπαγγελματικῆς μορφῆς αὐτοῦ. Ἐπιφέρει μικράς τινας τροποποιήσεις εἰς τὸ κείμενον τοῦ καταστατικοῦ, ἀρκετὰς ὅμως ὥστε τὸ Σωματεῖον νὰ λάβῃ τὴν μορφήν μόνον τοῦ ἐπιστημονικοῦ. Τὸ χεῖρόγραφον, μετὰ τὰς τροποποιήσεις αὐτάς, ὑπάρχει καὶ φυλάσσεται εἰς τὴν μουσειακὴν συλλογὴν τῆς Ἐνώσεως.

Αἱ ἀλλαγαὶ αὐταὶ δημιουργοῦν εὐλογον δυσφορίαν εἰς τοὺς πολλοὺς καὶ ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ νεωτέρων καὶ πρεσβυτέρων ἀρχίζει νὰ διαγράφεται ἔντονος. Ὁ Γ. Ματθαίουπουλος, ἀρκετὰ ἐπίμονος εἰς τὴν γνώμην του, ἀγνοεῖ πλέον τοὺς νέους καὶ

ἀπειλεῖ παραίτησιν ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς. Τοῦτο ὁμως, διὰ τὸ γενικώτερον συμφέρον, ἐπιβάλλεται ὅπως ἀποφευχθῆ. Καὶ χάριν αὐτοῦ, τοῦ γενικωτέρου συμφέροντος, ἡ ὁμάς τῶν νέων ὑποχωρεῖ καὶ σιωπᾷ.

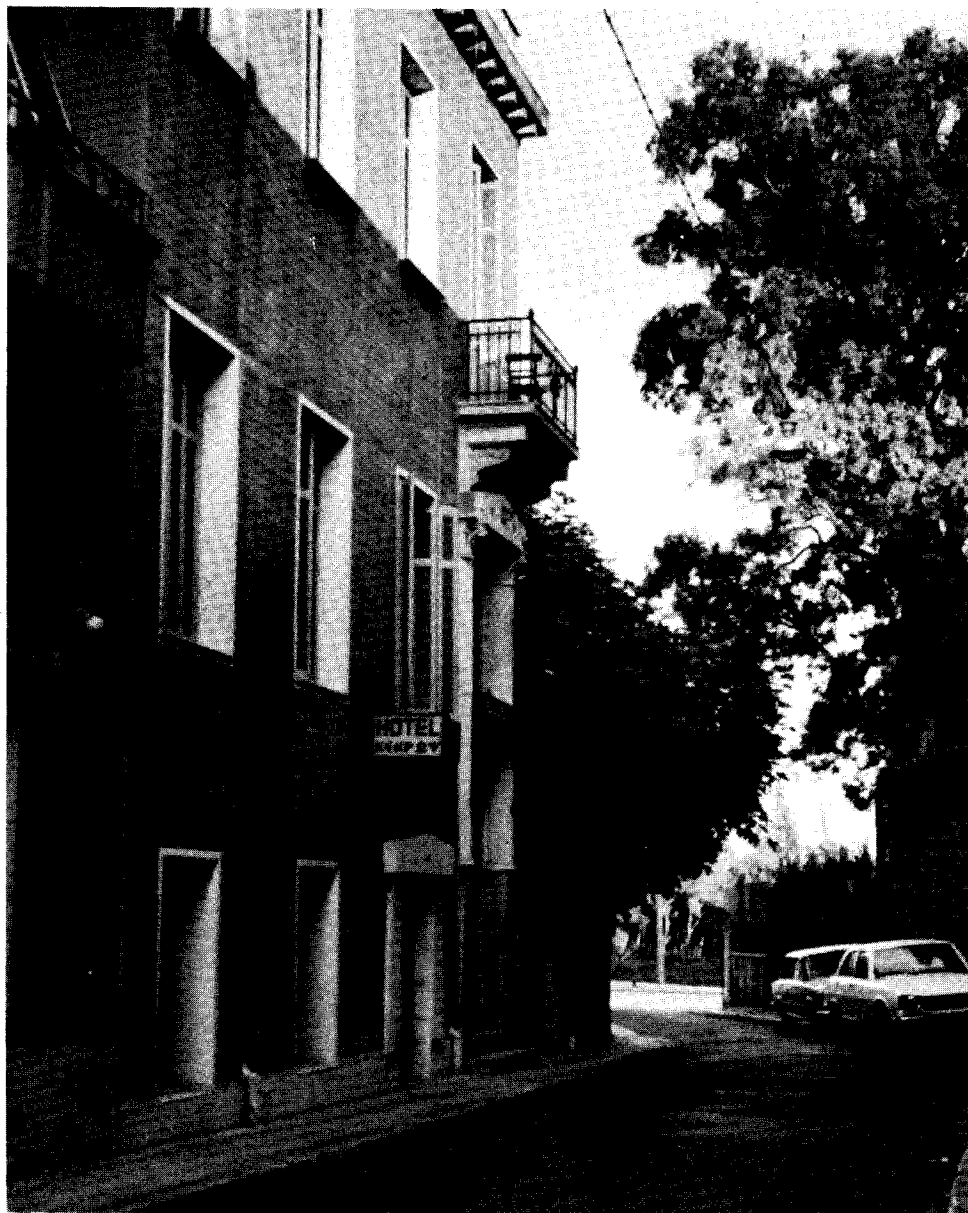
Ἡ νέα Γεν. Συνέλευσις συνέρχεται εἰς τὰς 4 Αὐγούστου 1924. Κατ' αὐτὴν ψηφίζεται τὸ καταστατικὸν καὶ ὑπογράφεται ἡ ἰδρυτικὴ πράξις τοῦ σωματείου, ὑπὸ τὸν ὀριστικὸν τίτλον του : Ἐνώσις Ἑλλήνων Χημικῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ μετατρέπεται εἰς προσωρινὸν Διοικ. Συμβούλιον, διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα μέχρι Δεκεμβρίου 1924, ὁπότε καὶ προβλέπεται νὰ λάβῃ χώραν ἢ διὰ ψηφοφορίας ἐκλογῆ τοῦ ὀριστικοῦ Συμβουλίου. Τὸ προσωρινὸν αὐτὸ Συμβούλιον συμπληροῦται καὶ μὲ ἐν ἀκόμῃ μέλος, τὸν Κ. Δόσιον, καὶ ἀποκτᾷ οὕτω τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑννέα μελῶν*.

* Κατὰ τὴν Συνέλευσιν αὐτὴν καθηρτίσθη καὶ ὑπεγράφη ἡ ἐπομένη ἰδρυτικὴ πράξις διὰ τὸ ἐμφανισθόσμενον σωματεῖον : «Πράξις ἰδρύσεως τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν. Συνελθόντες οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι, σήμερον τῇ 4ῃ Αὐγούστου 1924 ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἀμφιθεάτρῳ τοῦ Χημείου τοῦ Πανεπιστημίου ἀπεδέχθημεν ὁμοφώνως, κατόπιν ἀποφάσεως ληφθείσης κατ' ἀρχὴν ἐν τῇ πρώτῃ συγκεντρώσει τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν λαβούση χώραν ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ τὴν 7ην Ἰουλίου ἐ.ε., τὴν ἰδρυσιν σωματείου περιλαμβάνοντος ἅπαντας τοὺς Ἑλληνας Χημικοὺς πρὸς προάσπισιν διὰ κοινῆς συνεργασίας τῶν ἐπαγγελματικῶν ἡμῶν συμφερόντων, ἐπιστημονικῶν τε καὶ οἰκονομικῶν, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐνώσις Ἑλλήνων Χημικῶν». Εἶτα συνεζητήσαμεν καὶ ἐψηφίσαμεν τὸ καταστατικὸν τῆς Ἐνώσεως, οὗτινος τὴν σύνταξιν κατ' ἀπόφασιν τῆς α' Συνελεύσεως εἶχεν ἀναλάβει ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.κ. Ματθαιοπούλου, Βέη, Ζαλοκώστα, Γαλλοπούλου, Ζάρπα, Φιλαρέτου, Σακελλαρίου καὶ Μπούρλου καὶ μετὰ ταῦτα προέβημεν εἰς τὴν ἐκλογὴν προσωρινοῦ Δ.Σ.

Ἐφ' ᾧ ὑπογραφόμεθα ἐν τῷ πρακτικῷ τούτῳ ἵνα μετὰ ταῦτα ἐκπληρωθῶσι τὰ τοῦ νόμου».

Ἡ πράξις αὕτη συνταχθεῖσα ὡς σχέδιον κατὰ τὴν ὄραν τῆς συνελεύσεως ἐγένετο δεκτὴ διὰ βοῆς (τῆς Συνελεύσεως συμμετέσχον ὑπὲρ τοὺς 200 χημικοί). Ὅταν ἀργότερον ἐδακτυλογραφήθη τὸ καταστατικὸν, μετὰ τὴν τελικὴν διαμόρφωσίν του, πρὸς ὑποβολὴν εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον, ὑπέγραψαν αὐτὸ 68 ἐκ τῶν παραστάντων εἰς τὴν Συνέλευσιν, ἐκεῖνοι οἵτινες ἀνευρέθησαν κατὰ τὰς ἐπομένας ἡμέρας. Ἐκ τῶν ὑπογραφῶν αὐτῶν κατέστη δυνατὸν νὰ ἀναγνωσθοῦν μόνον αἱ 53. Αἱ ἄλλαι ἦσαν πολὺ δυσανάγνωστοι. Αὐτοὶ οἱ 53 συνάδελφοι ἐθεωρήθησαν ὡς ἰδρυταὶ τῆς Ἐνώσεως καὶ αὐτῶν ὁ κατάλογος συνάδευσε τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Καταστατικόν. Τὸ ὄνόματα αὐτῶν εἶναι τὰ ἑξῆς: 1. Ἀποστολάκης Π. - 2. Ἀθανασιάδης Α. - 3. Ἀρβανίτης Σ. - 4. Ἀναγνωστόπουλος Σ. - 5. Βέης Κ. - 6. Γαλανὸς Σ. - 7. Γαλάτης Λ. - 8. Γεωργάκης Γ. - 9. Γεραποστόλου Β. - 10. Δόσιος Κ. - 11. Δερνίκος Δ. - 12. Δάλμας Δ. - 13. Δεληγιάννης Α. - 14. Δημητρίου Α. - 15. Ζάρπας Ν. - 16. Ἰωαννίδης Μ. - 17. Ἰωαννίδης Δ. - 18. Κυριακόπουλος Γ. - 19. Καρρᾶς Ι. - 20. Κουτσοποδιώτης Γ. - 21. Καλοδήμος Κ. - 22. Κωνσταντινίδης Α. - 23. Καραθανάσης Δ. - 24. Καράκαλος Ι. - 25. Κανδήλης Ι. - 26. Κώνστας Α. - 27. Κυρίμης Θ. - 28. Λειβαδίτης Ε. - 29. Λαδικὸς Ε. - 30. Λάμπρου Β. - 31. Ματθαιοπούλος Γ. - 32. Μιχαλόπουλος Γ. - 33. Μονδάνος Π. - 34. Μπρούμης Α. - 35. Μπουσβάρος Α. - 36. Μπούρλος Γ. - 37. Μαρανῆς Α. - 38. Μάρουγκας Γ. - 39. Μαλαγαρδῆς Χ. - 40. Μωῦσειδης Α. - 41. Νικολόπουλος Μ. - 42. Οἰκονομόπουλος Ν. - 43. Πολυμερόπουλος Δ. - 44. Παξινὸς Σ. - 45. Παυλάκης Π. - 46. Συγγρὸς Κ. - 47. Σακελλάριος Ε. - 48. Σακελλαριάδης Κ. - 49. Σοφιανόπουλος Α. - 50. Τσιμπουράκης Γ. - 51. Φιλάρετος Κ. - 52. Φραγκοῦλης Ι. - 53. Χόρς Σ.

Κατὰ τὴν Συνέλευσιν τῆς 4ης Αὐγούστου ὑπεγράφη ἐπίσης, ὑπὸ 28 ἐκ τῶν παραστάντων, ἡ ἀκόλουθος πράξις ἐντολῆς πρὸς τὸ προσωρινὸν Διοικ. Συμβούλιον : «Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις

Ἡ παρά τὸ Ζάππειον οἰκία τῆς Ζωῆς Μελά, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἄστεριου 17, ὅπου ἐγένοντο αἱ δύο πρῶται συναντήσεις τῆς ὁμάδος τῶν νέων, τῆς ἰδρυτικῆς τῆς Ἐνώσεως, κατὰ τὴν 31ην Μαρτίου καὶ τὴν 21ην Ἀπριλίου 1924 (Φωτογραφία σύγχρονος. Τὸ κτίριον δὲν ἔχει ὑποστῆ ἔκτοτε οὐσιώδεις μεταβολάς).

- 1 -
Καταστατικός.

Τίτλος και Ίδρα.

"Αρθρον 1^{ον}

Ίδρύεται ~~συνεταιρισμός~~ συμαζεύς χημικών
Έδρῶν ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ τῶν τίτλων:
Πατριωτικὴ Ἐνώσις Χημικῶν²

Σκοπὸς τοῦ συμαζεύος

"Αρθρον 2^{ον}

Σκοπὸς τοῦ συμαζεύος ἔσται ὁ συσχετισμὸς
πάντων τῶν ἑγγήμων χημικῶν πρὸς μελέτην
προστασίας καὶ προαγωγῆς τῆς κοινῆς ~~απορίας~~
καὶ καὶ ~~συνεταιριστικῆς~~ ἀμφιφρόνειας, ~~καὶ τῆς~~ ^{διασπορῆς}
~~καὶ τῆς~~ ἀεὶ ἐκπαίδευσός.²

Μέγιστον.

"Αρθρον 3^{ον}

Τὸ συμαζεύιον ἀποζητῆται ἐκ τακτικῶν
καὶ ~~ἰατρικῶν~~ μεθῶν.

Τὸ χειρόγραφον τοῦ πρώτου καταστατικοῦ τῆς Ἐνώσεως (διὰ χειρὸς Ζωῆς Μελᾶ). Αὐτὸ παρεδόθη ὑπὸ τῆς ομάδος τῶν νέων εἰς τὸ προσωρινὸν Διοικ. Συμβούλιον μετὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς 4ης Αὐγούστου 1924. Αἱ ἐπ' αὐτοῦ διορθώσεις ἐγένοντο παρὰ τοῦ Συμβουλίου τούτου καὶ εἶναι διὰ χειρὸς Γ. Ματθαιοπούλου.

Εἰς τὰς 7 Αὐγούστου, εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Γ. Ματθαιοπούλου, συνέρχεται τοῦτο εἰς πρώτην συνεδρίασιν καὶ συγκροτεῖται εἰς σῶμα ὀριζομένου Προέδρου τοῦ Γ. Ματθαιοπούλου, Ἀντιπροέδρου τοῦ Ν. Ζάρπα, Γεν. Γραμματέως τοῦ Εὐστρ. Γαλλοπούλου, Ταμίου τοῦ Κλ. Φιλαρέτου καὶ Εἰδ. Γραμματέως τοῦ Γ. Μπούρλου. Σύμβουλοι παραμένουν οἱ λοιποὶ : Κ. Βέης, Κ. Δόσιος, Π. Ζαλοκώστας, Εὐκλ. Σακελλάριος.

Τὸ καταστατικόν, μετὰ τὴν δακτυλογράφησίν του, περιφέρεται πρὸς ὑπογραφήν παρὰ τῶν μετασχόντων τῆς Συνελεύσεως, οἵτινες εἶναι καὶ οἱ ὑπογράψαντες τὴν ἰδρυτικὴν πρᾶξιν. Ἐξ αὐτῶν ἀνευρίσκονται καὶ τὸ ὑπογράφουν τελικῶς μόνον μερικοὶ ἐκ τῶν μετασχόντων τῆς Συνελεύσεως καὶ μὲ αὐτούς, φερομένους ὡς ἰδρυτάς, ὑποβάλλεται εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον πρὸς ἔγκρισιν.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν τῆς 13.8.1924 μὲ σύνθεσιν ἐκ τῶν δικαστῶν Χ. Ταγαρά, Β. Ζαχαράκη καὶ Γ. Ἀστρινουῦ ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τὸν τίτλον Ἐνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν, ὡς ἐπαγγελματικὸν σωματεῖον (τὸ Δικαστήριον ἔκρινε κατὰ τὴν οὐσίαν τῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ καὶ ὄχι τὸ φραστικόν των), μὲ ἀριθμὸν ἀποφάσεως 3638/27.8.1924. Ἡ Ἐνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν εἶναι πλέον πραγματικότης.

τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν ἀνανεώνει τὴν πρὸς τὴν προσωρινὴν Ἐπιτροπὴν ἐντολὴν τῆς προστιθεμένου καὶ τοῦ κ. Δοσίου ὡς ἐνάτου μέλους, μέχρι πρώτης Δεκεμβρίου».

Αἱ πρῶται 7 ὑπογραφαί, ἐκ τῶν τεθεισῶν κάτωθι τῆς πράξεως αὐτῆς, εἶναι τῶν ἐξῆς : Καραθανάση, Φιλαρέτου, Κανδήλη, Δεληγιάννη, Μάρουγκα, Μωυσειδῆ, Νικολοπούλου.

Κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν αὐτὴν, προτάσει τοῦ Σ. Γαλανοῦ, διενεργήθη ἐπίσης τῇ φροντίδι αὐτοῦ ἔρανος μεταξὺ τῶν παρισταμένων, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀμέσων δαπανῶν τοῦ ὑπὸ Ἰδρυσιν σωματείου. Οὗτος ἀπέδωσε συνολικῶς δραχμὰς 2.450. Ὄταν μετὰ τινὰς ἡμέρας ἡ ὁμάς τῶν νέων, ἦτις προέβη εἰς τὰς πρώτας ἐνεργείας τῆς συγκλήσεως τῶν δύο Συνελεύσεων, παρέδωσε τὰ σχετικὰ εἰς τὸ προσωρινὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἐκράτησε τὰς πραγματοποιηθείσας δαπάνας τῆς, ἀνερχομένης εἰς δραχμὰς 183.

Τὸ κατὰ τὴν Συνέλευσιν αὐτὴν ψηφισθὲν καταστατικὸν τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ὡς καταρτισθὲν παρὰ τῆς προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς μετατραπέυσης εἰς Διοικ. Συμβούλιον, εἰς τὴν πραγματικότητά εἶχε συνταχθῆ παρὰ τῆς ὁμάδος τῶν νέων. Ἡ παραλαβὸν αὐτό, μετὰ τὴν α' Γεν. Συνέλευσιν, προσωρινὴ Ἐπιτροπὴ εἶχεν ἐπιφέρει ἐλαχίστας τινὰς μόνον μεταβολὰς ἐπὶ τοῦ κειμένου τούτου.

Β'

Αί πρώται ἐνέργειαι τῆς Ἑνώσεως. Διοικητικὸν Συμβούλιον 2ον

Ὀκτώβριος 1924 – Ἰανουάριος 1926

Ὅπως ἐξετέθη καὶ εἰς τὸ προηγούμενον κεφάλαιον, ἡ περίοδος ἀπὸ Αὐγούστου 1924 μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1925, μετὰ τὸ ὑπὸ τὸν Καθηγητὴν Γ. Ματθαιοπούλον προσωρινὸν Δοικ. Συμβούλιον, τὸ ἐκλεγέν διὰ πράξεως τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς 4ης Αὐγούστου 1924, δὲν παρουσίασε μεγάλην δραστηριότητα. Περιορίσθη τὸ Συμβούλιον ἐκεῖνο εἰς συζητήσεις ἀφ' ἐνός μεταξὺ τῶν μελῶν του καὶ ἀφ' ἑτέρου μετὰ τῶν ἄλλων χημικῶν, παλαιότερων καὶ νεωτέρων, τῶν ἐκτὸς τῆς Διοικήσεως εὐρισκομένων, ἐπὶ θεμάτων ἀφορώντων κυρίως τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν τοῦ νεοσυστάτου σωματείου. Ἀπησχολήθη ἐπίσης μετὰ σποραδικὰς τινας ἐνεργείας ἐπὶ τῶν ἐκκρεμούντων κλαδικῶν θεμάτων. Πρακτικὰ τῶν συζητήσεων τοῦ Δοικ. Συμβουλίου αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐν λόγῳ περίοδον, δὲν ἔχουν τηρηθῆ καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν εἶναι γνωστὰ οὔτε αἱ ἀκριβεῖς σκέψεις οὔτε αἱ ἐνέργειαι του.

Ἐκ τῆς τοιαύτης περιορισμένης δραστηριότητος εἶχε δημιουργηθῆ ἔντονος δυσφορία, πρὸ παντὸς μεταξὺ τῶν νεαρῶν χημικῶν, οἵτινες ὑπῆρξαν καὶ οἱ οὐσιαστικοὶ ἰδρυταὶ τῆς Ἑνώσεως. Κατ' ἀκολουθίαν, ὅταν διενεργήθησαν αἱ ἀρχαιρεσίαι, κατὰ Ἰανουάριον 1925, τὸ προσωρινὸν Δοικ. Συμβούλιον τοῦ Καθηγητοῦ Γ. Ματθαιοπούλου εἶχε χάσει τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς πλειοψηφίας. Τοῦτο, παρὰ τὰς καλὰς προθέσεις του, ἦτο ἐπόμενο νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἄτονον αὐτὴν δραστηριότητα, ἀφοῦ εἶχε συγκροτηθῆ ἀπὸ μεγάλας τῆς ἐποχῆς προσωπικότητος τοῦ χημικοῦ κλάδου, αἵτινες βεβαρημένοι ἀπὸ τὰ πολυειδῆ ὑπηρεσιακὰ τῶν καθήκοντα δὲν διέθετον τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ τὰς ἐπιβαλλομένας ἀμέσους ἐνεργείας ἐπὶ τῶν φλεγόντων ἐπαγγελματικῶν θεμάτων τοῦ κλάδου. Καὶ ἐπομένως δὲν ἀνταπεκρίνοντο πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀρτισυστάτου σωματείου, ὅπως τὰς ἀντελαμβάνετο ἢ δημιουργήσασα αὐτὸ ὁμᾶς τῶν νέων χημικῶν.

Ἐπὶ τὰς συνθήκας αὐτάς, οἱ νέοι, μετὰ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν ἰδρυτικὴν ὁμάδα τῆς Ἑνώσεως, ἡ δρᾶσις τῆς ὁποίας ἀνεφέρθη εἰς τὸ προηγούμενον κεφάλαιον, ἦτις κατὰ τὴν περίοδον τῆς πρώτης διὰ τὴν Ἐνωσιν κινήσεως ἠγεῖτο αὐτῆς, φυσικὸν ἦτο

νά επιδιώξουν έκλογήν Διοικ. Συμβουλίου ὄχι ἀπλῶς μὲ τὴν ἰδικήν των ἐξωθεν συμπαραστάσιν, ἀλλὰ καὶ μὲ οὐσιαστικὴν συμμετοχὴν ἐν αὐτῷ ἐκπροσώπων της. Πάντοτε ὅμως, μὲ χημικοὺς ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ, ἐκ τῶν μεγαλυτέρων των κατὰ τὴν ἡλικίαν, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν νὰ διαθέτουν παραλλήλως περισσότερον χρόνον καὶ οὐσιαστικώτερον ἐνδιαφέρον ἀπὸ τοὺς ἐν τῷ Συμβουλίῳ προκατόχους των.

Συνεκροτήθη κατόπιν τούτου τὸ ψηφοδέλιον τοῦ νέου Διοικ. Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον, ὑποστηριχθὲν ὁμοφώνως ὑπὸ τῆς ἡγετικῆς ομάδος καὶ τῶν ἄλλων νέων χημικῶν, ἐξελέγη μὲ μεγάλην πλειοψηφίαν. Ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ψηφοδελτίου τούτου ἐφέροντο ὁ χημικὸς καὶ βιομήχανος Νικόλ. Ζάρπας, ὅστις ἐνεωτέριζε κατὰ τὴν σκέψιν καὶ τὰς πρωτοβουλίας καὶ ὁ Κωνστ. Βέης, Καθηγητῆς τῆς Ὄργανικῆς Χημικῆς Τεχνολογίας εἰς τὸ Ε. Μ. Πολυτεχνεῖον, ἀκόμη περισσότερον νεωτερίζων. Ἄλλωστε καὶ οἱ δύο αὐτοί, παλαιοὶ χημικοί, ἤδη ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν εἶχον συμπαρασταθῆ εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῶν νέων, πρὸς ἴδρυσιν σωματείου χημικῶν καὶ μετέσχον τόσον τῆς τετραμελοῦς προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἰουνίου — Αὐγούστου 1924 ὅσον καὶ τοῦ πρώτου προσωρινοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Ἡ πρώτη συνεδρίασις τοῦ νεοεκλεγέντος Συμβουλίου ἔλαβε χώραν τὴν 20ὴν Φεβρουαρίου 1925. Κατ' αὐτὴν ἐξελέγη, μεταξὺ τῶν μελῶν του, καὶ τὸ Προεδρεῖον ὥστε τελικῶς νὰ συγκροτηθῆ ὡς ἀκολούθως :

Νικόλ. Ζάρπας βιομήχανος, Τεχν. Διευθυντῆς τῆς Ἑλλ. Ἐταιρείας Οἰνοπνευματοποιίας Πειραιῶς, ὡς Πρόεδρος.

Κυρ. Συγγρός, Διευθυντῆς τοῦ Ἐργοστασίου Α.Ε. Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων (Πειραιῶς), ὡς Ἀντιπρόεδρος.

Κων. Βέης, Καθηγητῆς τῆς Ὄργανικῆς Χημικῆς Τεχνολογίας τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου, ὡς Γεν. Γραμματεὺς.

Γεώργ. Κυριακόπουλος, Ἐπιμελητῆς τοῦ Ἐργαστηρίου Βρωματοχημείας Ε. Μ. Πολυτεχνείου, ὡς Ταμίας.

Ἰωάν. Κανδήλης, Βοηθὸς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, ὡς Εἰδ. Γραμματεὺς.

Καὶ μέλη οἱ ἐξῆς : Δημ. Δάλμας, Ἐπιμελητῆς Ἄνοργ. Χημείας Πανεπιστημίου, Δ. Καραθανάσης ἐργαζόμενος εἰς τὸ Κεντρ. Χημικὸν Ἐργαστήριον Ὑπουργ. Ὑγιεινῆς, Κων. Κυριεζόπουλος τῆς βιομηχανίας «Οἰνοπνευματοποιία Πειραιῶς» καὶ Σάββας Πολυμερόπουλος, ἐργαζόμενος εἰς τὸ Ἐργοστάσιον Λιπασμάτων*.

Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ οἱ Ν. Ζάρπας, Κ. Βέης, Δ. Δάλμας καὶ Κ. Κυριεζόπουλος ἦσαν κάτοχοι τοῦ παλαιοῦ διπλώματος τῶν Φυσικῶν

* Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην αἱ συνεδριάσεις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐλάμβανον χώραν εἰς τὸ Ἐργαστήριον Βρωματοχημείας τοῦ Πολυτεχνείου. Ἐνῶ τὸ πρῶτον Διοικ. Συμβούλιον συνεδρίαζεν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Καθηγητοῦ Ματθαιοπούλου, εἰς τὸ Χημεῖον τοῦ Πανεπιστημίου (Σόλωνος 104).

Ἐπιστημῶν, οἱ Ι. Κανδήλης καὶ Δ. Καραθανάσης τοῦ Χημικοῦ Τμήματος τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς, ὁ Κ. Συγγρός χημικὸς μηχανικὸς τοῦ Πολυτεχνείου τῆς Ζυρίχης καὶ ὁ Σάββας Πολυμερόπουλος τῆς Ἀκαδημίας Ρουσσοπούλου.

Κατὰ τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν 1ην συνεδρίασιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου συνεζητήθη τὸ πρωταρχικὸν αἶτημα τῆς ἐποχῆς. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ὑπῆρξε καὶ τὸ κυριώτερον κίνητρον διὰ τὴν ἄμεσον ἴδρυσιν τοῦ σωματείου. Ἡ ἐπιδίωξις τῆς διὰ Νόμου ἀναγνωρίσεως τοῦ τίτλου τοῦ χημικοῦ, ὥστε νὰ μὴ δύναται ἐφ' ἐξῆς πᾶς τις νὰ τιτλοφορῆται ὡς χημικός. Ἐπίσης ἡ ἐξεύρεσις θέσεων πρὸς ἀπορρόφησιν τῶν ἀνέργων. Πρὸ παντὸς εἰς τὰς χημικὰς βιομηχανίας, ὀρισμένον μεγέθους καὶ κύκλου τῶν ἐργασιῶν των, ὥστε ἐφ' ἐξῆς νὰ μὴ εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ λειτουργοῦν ἄνευ τῆς παρακολουθήσεως ἐνὸς τοῦλάχιστον ἐπιστήμονος χημικοῦ. Οὗτος, πέραν τῆς ἐπιβλέψεως διὰ τὴν εὐδόκιμον λειτουργίαν των, θὰ ἐπωμίζετο καὶ τὴν εὐθύνην τῆς προστασίας τοῦ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ των καὶ τῶν περιοικῶν ἐναντι τῶν ἐκ τῆς λειτουργίας τῆς βιομηχανίας κινδύνων.

Ἡ ἐπιδίωξις τῆς ἐκδόσεως ἐνὸς τοιούτου νομοθετήματος ἀπέβλεπε βεβαίως εἰς τὴν πρόοδον τῆς μικρᾶς τότε βιομηχανίας μας, ἥτις, ἐκτὸς ἐξαιρέσεων, ἐστερεῖτο οὐσιαστικῆς ἐπιστημονικῆς καθοδηγήσεως, στηριζομένη περισσότερον ἐπὶ τῆς ἐμπειρίας, ἀλλὰ ἦτο ἐπίσης σκόπιμος καὶ διὰ τὴν προστασίαν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Διότι τοῦτο ἦτο ἄμοιρον καὶ τῶν στοιχειωδεστέρων ἀκόμη γνώσεων ἐπὶ τῶν χημικῶν διεργασιῶν καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν κινδύνων. Πέραν ὅμως αὐτῶν ἀπέβλεπε καὶ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν θέσεων διὰ τοὺς διαρκῶς ἀποφοιτῶντας ἐκ τῶν δύο σχολῶν χημικῶς καὶ χημικῶς μηχανικῶς, τῶν ὁποίων σημαντικὸς ἀριθμὸς παρέμενεν ἄνευ ἐργασίας, τοῦ ἀποθέματος οὕτω τῶν ἀνέργων χημικῶν συνεχῶς μεγεθυνομένου. Καὶ ὡς ἦτο φυσικὸν ἢ Ἐνωσις καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς ἐνδιεφέρετο οὐσιαστικῶς.

Αἱ θέσεις πάλιν τῶν κρατικῶν χημικῶν ἦσαν, ὡς καὶ προγενεστέρως ἀνεφέρθη, πολὺ περιορισμέναι ἀριθμητικῶς, ἐλάχιστοι δὲ οἱ εἰς αὐτὰς ἀπασχολούμενοι. Ἐπίσης οἱ χημικοί, οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὰς βιομηχανίας, καὶ ἐκεῖνοι ἀριθμητικῶς ὀλίγοι, προήρχοντο ἀπὸ τοὺς ἐλάχιστους σπουδάσαντας τὴν ἐπιστήμην τῆς Χημείας εἰς τὴν Δύσιν, ἀπὸ τοὺς ὀλίγους τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν τοὺς τραπέντας πρὸς τὴν χημικὴν εἰδικότητα καὶ ἀπὸ τοὺς ἀποφοίτους τῆς μέχρι τοῦ 1920 ὑφισταμένης κατωτέρας ἰδιωτικῆς Σχολῆς τοῦ Ρουσσοπούλου, τῆς ἀποκαλουμένης Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἀκαδημίας*. Πολυαριθμότεροι ὅμως ὄλων αὐτῶν

* Ὁ Ὅθων Α. Ρουσσόπουλος (1855 - 1922) ἐσπούδασε Φυσικὰς Ἐπιστήμας ἐν Ἀθήναις καὶ ἀκολούθως Χημείαν ἐν Γερμανίᾳ. Καθηγητὴς τῆς Χημείας εἰς τὴν Σχολὴν Δοκίμων καὶ Ὑφηγητὴς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἰδρυσε τὸ 1894 ἰδιωτικὴν Σχολήν, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐμπορικὴ καὶ Βιομηχανικὴ Ἀκαδημία Ρουσσοπούλου», ἥτις ἐλειτούργησε μέχρι τοῦ 1920. Ὁ κλάδος αὐτῆς διὰ τὴν χημείαν ἐμόρφωνε χημικὸς ἐφαρμογῆς, προοριζομένους εἰδικῶς διὰ τὴν βιομηχανίαν. Ἡ ἐγγραφή εἰς τὴν ἐν λόγῳ Σχολήν δὲν προϋπέθετεν ἀπαραιτήτως τὴν πλήρη γυμνασιακὴν κατάρτισιν, ἦτοι τὴν κατοχὴν τοῦ σχετικοῦ ἀπολυτηρίου.

ἦσαν οἱ ἐμπειρικοί, οἱ ἀπολύτως πρακτικοί, οἵτινες ἐστεροῦντο τελείως ἢ σχεδὸν τελείως τῶν γνώσεων τῆς χημείας καὶ τῆς τεχνικῆς.

Διὰ τὴν ἀπασχόλησιν μεγαλύτερου ἀριθμοῦ χημικῶν εἰς τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας, κατὰ τὴν πρώτην αὐτὴν συνεδρίασιν, ὁ Γεν. Γραμματεὺς Κ. Βέης ἐπρότεινε τὴν ἐπιδίωξιν αὐξήσεως τῶν ὑφισταμένων ὀλίγων κρατικῶν θέσεων καὶ ἀκόμη τὴν ἐπιδίωξιν ἀπασχολήσεως χημικῶν εἰς τὸν τελωνειακὸν κλάδον, ὡς ἐλεγκτῶν τελωνείων. Μάλιστα διὰ τὴν τοιαύτην εἰς τὰ τελωνειακὰ εἰδίκευσιν ἐπρότεινε τὴν ἐπὶ ἓν ἔτος φοίτησιν τῶν εἰς σχετικὴν σχολὴν, πρὸς ἀπόκτησιν τῶν ἀπαιτουμένων ἄλλων συμπληρωματικῶν γνώσεων, ἰδίᾳ νομικῆς φύσεως.

Ἀπεφασίσθη ἐπίσης ἡ ἀντικατάστασις τῆς μέχρι τότε σφραγίδος τοῦ σωματείου, ἣτις ἔφερον ὡς σῆμα, εἰς τὸ μέσον τοῦ κύκλου, κωνικὴν φιάλην μετὰ ράβδου. Ἐπρωτάθη καὶ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἐν τῇ σφραγίδι παράστασις κλασματήρος, μεθ' ὑποδοχέως, εἰς τὸ πρῶτον ἐπίπεδον, καὶ ὀπισθεν, εἰς τὸ δεύτερον ἐπίπεδον, ἡ ἀποψις ἐνὸς ἐργοστασίου. Τὸ σχέδιον τῆς νέας αὐτῆς σφραγίδος, ἣτις κατεσκευάσθη συντόμως καὶ ἐχρησιμοποιήθη παρὰ τῆς Ἐνώσεως μέχρι τῆς ἀναγνωρίσεώς της ὡς Ὁργανισμοῦ Δημοσίου Δικαίου (1934), ὅτε καὶ ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἔθνοσῆμου, τὸ ἐπιλοτέχησε δωρεάν, μεσολαβήσει τοῦ Δ. Καραθανάση, τὸ καλλιτεχνικὸν Γραφεῖον E. Gillieron et Fils.

Περαιτέρω, τὸ Διοικ. Συμβούλιον, κατὰ τὰς ἐπομένους συνεδριάσεις του, ἐνδιαφέρθη καὶ ἀπασχολήθη, ἐν τῇ μερίμνῃ του περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν πολυαρίθμων ἀνέργων χημικῶν, μὲ τὸ θέμα τῆς καταβαλλομένης ἀμοιβῆς, τῶν διὰ λογαριασμὸν τῶν ἰδιωτῶν ἐκτελουμένων χημικῶν ἀναλύσεων. Τὰς ἐλαχίστας τοιαύτας ἐξετάσεις, αἵτινες ἐζητοῦντο κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, τὰς ἐξετέλουν τὰ κρατικὰ ἐργαστήρια (Ἐπιχειρήματα Οἰκονομικῶν, Ἐπιχειρήματα Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Ἐπιχειρήματα Ὑγιεινῆς) καὶ τὰ Πανεπιστημιακὰ, ἐπὶ καταβολῇ εὐτελεστάτης ἀμοιβῆς. Ὡς ἐκ τούτου ἡ ἴδρυσις καὶ ἡ ἐπιβίωσις ἰδιωτικῶν χημικῶν ἐργαστηρίων καθίστατο ἀδύνατος. Τὸν κλάδον πάλιν τὸν ἀπασχολούμενον μὲ τὰς περισσότερον ἐπιζητούμενας βιοχημικὰς ἐξετάσεις, καὶ αὐτὸν τότε περιοριζόμενον κυρίως εἰς τὰς ἀναλύσεις τῶν οὕρων, τὸν εἶχον οἰκειοποιηθῆ κατ' ἀποκλειστικότητα οἱ μικροβιολόγοι ἰατροί. Ἠλπίζετο ἐπομένως, ὅτι θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀπασχόλησις μερικῶν χημικῶν εἰς ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια, πρὸς τὰ ὁποῖα θὰ κατέφευγον οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἐκτέλεσιν ἀναλύσεως τινος, ἐκ τῶν περισσότερον ἐπιζητούμενων κατηγοριῶν, ἥτοι τῶν μεταλλευμάτων ἢ τῶν τροφίμων, ἐὰν θὰ καθιεροῦντο ὑποχρεωτικῶς ἠῶξημένα ἀμοιβαὶ διὰ τὰ κρατικὰ τοιαῦτα. Μὲ τὸ μέτρον αὐτὸ τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐπεδίωκε νὰ ἀποκλείσῃ τὸν συναγωνισμὸν τῶν κρατικῶν.

Ἐπίσης ἐγένετο πρότασις χρησιμοποίησεως χημικῶν ὡς πραγματογνωμόνων παρὰ τῶν διαφόρων ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν, διὰ τὰ παρ' αὐτῶν ἀσφαλιζόμενα εἶδη, πρότασις ἣτις οὔτε τότε εἶχε συνέχειαν οὔτε ἀκόμη σήμερον ἔχει σοβαρῶς μελετηθῆ, πρὸς ἐφαρμογὴν της.

Ἡ Ἐνωσις εἶχεν ἀρχίσει, μόλις κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν, νὰ ἐμφανίζεται δημοσίως καὶ οὕτω νὰ πληροφορηθῆται ἡ κοινὴ γνώμη περὶ τῆς ὑπάρξεώς της καὶ δι' αὐτῆς περὶ τοῦ νέου αὐτοῦ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐπιστημονικοῦ κλάδου, τῆς χημείας, καὶ περὶ τῶν χημικῶν ὡς φορέων αὐτοῦ.

Διὰ πρώτην φορὰν γίνεται, κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν, μνεία περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν καὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Διοικ. Συμβουλίου της εἰς τὰ φύλλα τῆς «Βραδυνῆς» (26.2.1925) καὶ τῆς «Πολιτείας» (27.2.1925). Ἐπίσης ἡ Ἐνωσις, προασπίστρια τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν χημείαν καὶ τὴν βιομηχανίαν της θεμάτων, δι' ἐντόνου ἐγγράφου της ἀνασκευάζει δημοσίευμα τοῦ Θ. Βελλιανίτη ἐμφανισθὲν εἰς τὸ «Ἔθνος» τῆς 10.3.1925. Δι' αὐτοῦ ἐθίγετο ὁ ἀρτισύστατος βιομηχανικὸς κλάδος ἀρωματικῶν σαπῶνων καὶ κατὰ συνέπειαν οἱ χημικοί, ἀφοῦ ὑπεστηρίζετο δι' αὐτοῦ ὅτι ἡ Ἑλλάς ἦτο ἀνίκανος νὰ ἀναπτύξῃ ἐφάμιλλον τῶν εὐρωπαϊκῶν βιομηχανίαν ἀρωματικῶν σαπῶνων. Μεταξὺ τῶν νέων χημικῶν συγκατελέγετο ὡς μέλος τῆς Ἐνώσεως καὶ ὁ Θεόδ. Ἀλεπουδέλης, τῆς ὁμωνύμου βιομηχανίας, εἰς ἐκ τῶν ὀλίγων κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην μὲ τὴν διπλῆν ιδιότητα βιομηχάνου καὶ χημικοῦ. Τὸ μόλις ἐμφανισθὲν τότε τμῆμα τῆς βιομηχανίας του, τῆς παρασκευῆς ἀρωματικῶν σαπῶνων, ἔθεωρεῖτο καύχημα καὶ ἐπομένως ἡ ἀντίδρασις τῆς Ἐνώσεως καὶ διὰ εἰδικοῦς ἀλλὰ καὶ διὰ γενικωτέρους λόγους κατέστη ἐπιβεβλημένη.

Ἀρχομένου τοῦ Ἀπριλίου ἡ Ἐνωσις, ἐν συνεχείᾳ ἐπισήμου ἐπαφῆς τοῦ Διοικ. Συμβουλίου της μετὰ τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὰ θέματά της κυβερνητικοῦ παράγοντος, ὑποβάλλει τὸ αἴτημα περὶ καταρτίσεως Νόμου πρὸς ὑποχρεωτικὴν πρόσληψιν χημικῶν εἰς ὀρισμένης κατηγορίας χημικῶν βιομηχανιῶν. Ἡ ἱστορικὴ αὕτη πρώτη παρουσίασις εἰς κυβερνητικὸν παράγοντα ἐγένετο διὰ τῶν ἐκ τοῦ Συμβουλίου Ν. Ζάρπα, Κ. Βέη, Ι. Κανδήλη καὶ Δ. Καραθανάση. Ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ ἐπεσκέφθη τὸν Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κ. Σπυρίδην, τὴν 8ην Ἀπριλίου 1925, καὶ ἀνέπτυξε τὸ θέμα, συμφώνως πρὸς τὰ συμπεράσματα τῶν πρό τινας συζητήσεων τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Τὸ αἴτημα ἔτυχεν εὐμενοῦς ὑποδοχῆς ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν, ὅστις καὶ ὑπεσχέθη τὴν ἐναρξιν τῆς μελέτης τοῦ θέματος καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ σχεδίου τοῦ σχετικοῦ Νόμου παρὰ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας του.

Κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχὴν ἀποφασίζεται ἐπίσης ἡ ἐπιδίωξις ἐπαφῆς μετὰ τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων πρὸς συνεργασίαν, δεδομένης τῆς παραλλήλου ἀποστολῆς τῶν δύο σωματείων, ἀποστέλλεται δὲ πρὸς τοῦτο, ἐκ μέρους τῆς Ἐνώσεως, σχετικὸν ἔγγραφο πρὸς αὐτόν.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἀποφασίζει ἀκόμη τὴν συμπαράστασίν του πρὸς τὸ σχέδιον Νόμου, τὸ προερχόμενον ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς μὴ βρωσίμων τῶν μεγαλοβάθμων ἐλαιολάδων. Τοῦτο εἶχε μὲν κατατεθῆ εἰς τὴν Βουλὴν ἀλλὰ ἐπολεμεῖτο παρὰ ὀρισμένων πληρεξουσίων. Πρὸς καλυτέραν πλαισίωσιν τῆς σχετικῆς ἐνεργείας, τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐπεζήτησε τὴν γνώμην καὶ τῶν ἀρμοδιωτέρων εἰδικῶν, καλέ-

σαν διά τὸ θέμα τοῦτο εἰς σύσκεψιν τοὺς Καθηγητὰς Γ. Ματθαίουπουλον, Θ. Σταθόπουλον καὶ Σ. Γαλανόν.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ διαδικασία διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ σχεδίου Νόμου περὶ χημικῶν ἔχει ἀρχίσει ἀπὸ τοῦ πρώτου δεκαήμερου τοῦ Μαρτίου 1925. Λαμβάνουν χώραν δύο συσκέψεις εἰς τὸ Ὑπουργ. Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μὲ συμμετοχὴν τῶν ἐκατέρωθεν ἐνδιαφερομένων καὶ τοῦ ἀρμοδίου Διευθυντοῦ Ἐργασίας Νικ. Ζάκκα. Τὴν Ἐνωσιν ἐκπροσωποῦν οἱ Ν. Ζάρπας καὶ Ι. Κανδήλης καὶ τοὺς βιομηχάνους ὁ Μιλτ. Ζάννος, ὅστις κατὰ τὴν ἐπιστήμην εἶναι καὶ συνάδελφος τῶν δύο ἄλλων, καθ' ὃ διπλωματοῦχος χημικὸς μηχανικὸς τοῦ Πολυτεχνείου τῆς Ζυρίχης. Κατόπιν πολλῶν συζητήσεων καὶ μὲ τινὰς τροποποιήσεις γίνεται τελικῶς δεκτὸν τὸ ὑπὸ τῆς Ἐνώσεως ὑποβληθὲν σχέδιον, χωρὶς ἀντίρρησης ἀπὸ μέρους τοῦ Μ. Ζάννου, ὅστις τὸ ἀποδέχεται, ἀλλὰ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐγκρίσεώς του καὶ παρὰ τοῦ Συνδέσμου τὸν ὁποῖον ἐξεπροσώπει. Πράγματι, κατὰ τὸ τέλος Μαΐου, ὁ Σύνδεσμος Βιομηχάνων, μετὰ μελέτην τοῦ σχεδίου, γνωρίζει τὴν ἀνεπιφύλακτον ἀποδοχὴν του, οὕτω δὲ θεωρεῖται ὡς ἐπικειμένη ἡ δημοσίευσίς τοῦ σχετικοῦ Νόμου, κατόπιν τῆς συμφωνίας τῶν ἐκατέρωθεν ἐνδιαφερομένων.

Τὸ Συμβούλιον ἀπασχολεῖται καὶ μὲ ἄλλα σημαντικὰ τῆς ἐποχῆς θέματα, ὡς εἶναι ἡ ἀπόλυσις παρὰ τῶν «Χρωματοurgerείων Πειραιῶς» τεσσάρων ἐκ τῶν χημικῶν τῶν, μὲ τὴν δικαιολογίαν τοῦ περιορισμοῦ τῶν δαπανῶν. Ἐπίσης ἡ ἀντιμετώπισις τῆς προβλεπομένης ἀντιδράσεως τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων διὰ τὴν τοποθέτησιν χημικῶν εἰς τὸν κλάδον τῶν.

Τὸ κύριον ὅμως θέμα, τὸ ὁποῖον ἀπορροφεῖ ὅλας τὰς φροντίδας του, εἶναι ὁ Νόμος περὶ χημικῶν. Ἡ κατάρτισις τοῦ σχεδίου του, αἱ σχετικαὶ συζητήσεις καὶ ἤδη αἱ ἐνέργειαι διὰ τὴν δημοσίευσίν του, τὸ ἀναγκάζουν εἰς συνεχεῖς παρουσιάσεις καὶ διαβήματα παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ*. Θεωρεῖται ἤδη μεγάλη ἡ καθυστέρησις τῆς δημοσιεύσεώς του, κατὰ τὰ κρατοῦντα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην χρονικὰ ὄρια, ἐνῶ νέα ἐμπλοκὴ παρεμβάλλεται. Τὸν Ἰούνιον 1925 ἀντικαθίσταται ὁ Ὑπουργὸς Κ. Σπυρίδης. Τὸν διαδέχεται ὁ Γ. Παπανδρέου, εἰς τὸν ὁποῖον τὸ Συμβούλιον σπεύδει νὰ παρουσιασθῆ καὶ νὰ ἀναπτύξῃ τὸ αἴτημά του. Ἐκεῖνος υἱοθετεῖ τὸ σχέδιον, ὡς ἔχει, ἀλλὰ γνωρίζει ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ τὸ καταθέσῃ ἀμέσως πρὸς ψήφισιν εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, ἐλλείψει ἐπαρκοῦς χρόνου, ἀφοῦ ἡ σύνοδος τῆς λήγει μετὰ πέντε ἡμέρας. Ὑπόσχεται τὴν κατάθεσιν μὲ τὴν ἔναρξιν τῆς νέας συνόδου.

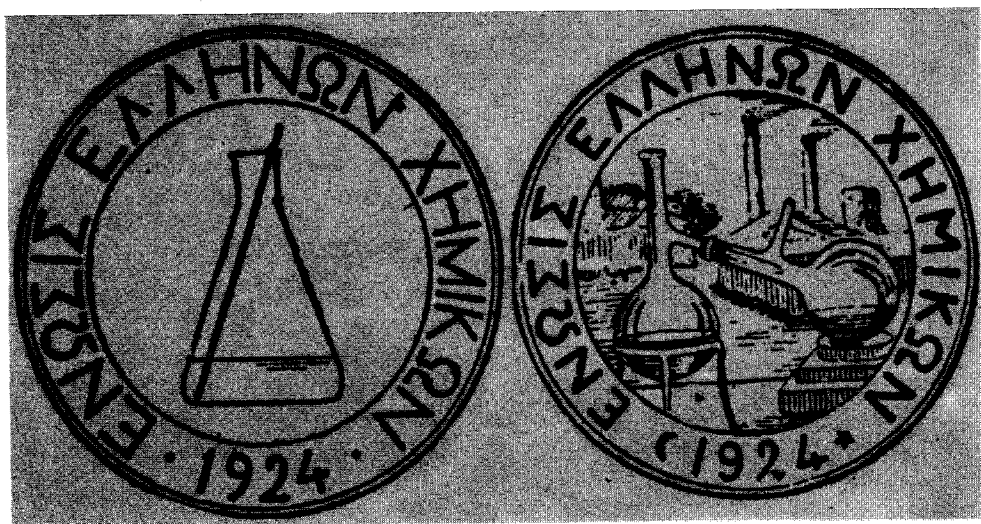
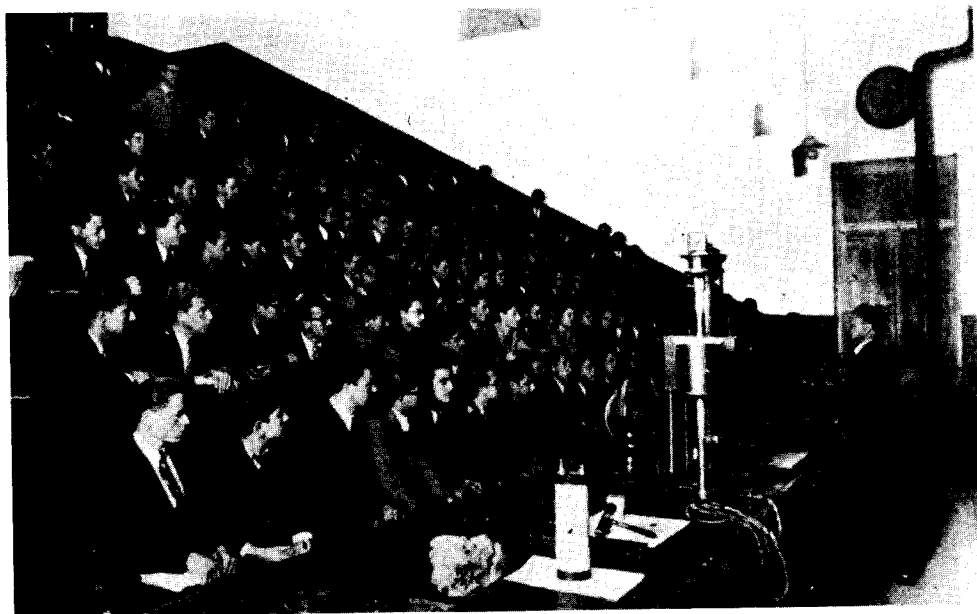
* Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθν. Οἰκονομίας, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπήγετο ἡ ἀρμοδία, διὰ τὰ θέματα τῶν Χημικῶν, Διευθυνσις Ἐργασίας, ἐστεγάζετο εἰς τὴν παλαιὰν οἰκίαν τοῦ Π. Πρωτοπαπαδάκη, εἰς τὴν γωνίαν τῶν ὁδῶν Βαλαωρίτου καὶ Ἀμερικῆς. Οἱ ἐκπροσωποῦντες τότε τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως ἐπεσκεπτόντο καθ' ἐκάστην τὸν Διευθυντὴν Ζάκκα. Ἡ φορτικὴ αὐτὴ παρακολούθησις — σχεδὸν ἡ ἐγκατάστασις ἐκπροσώπων τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον — κατὰ τὸν διαρρυσάνα χρόνον μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περιφήμου Νόμου παρέμεινεν ἱστορικὴ καὶ ὑπῆρξεν ὁ κύριος συντελεστὴς τῆς σχετικῆς ταχείας πραγματοποιήσεώς του.

Γεώργιος Θ. Ματθαιόπουλος

Πρώτος Πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Χημικών.

Προήδρευσε α') 4.8.1924-Φεβρουάριος 1925, β') 30.6.1926 - 22.5.1927, γ') 22.5.1927-4.3.1928,
δ') 4.3.1928-10.8.1928, ε') 10.8.1928-19.4.1929.

Τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Χημείου τῆς ὁδοῦ Σόλωνος, ὅπου ἔλαβον χώραν αἱ πρῶται Γενικαὶ Συνελεύσεις τῶν χημικῶν. Ἡ φωτογραφία εἶναι τοῦ 1935, μετὰ τὸν καθηγητὴν Δ. Χόνδρον διδάσκοντα καὶ τοὺς φοιτητὰς παρακολουθοῦντας.

Ἄριστερά ἡ πρῶτη σφραγὶς τῆς Ἐνώσεως, πρὸ τῆς ἐπισήμου ἀναγνώσεως τῆς, κατὰ σχεδίασμα τοῦ Κ. Δοσίου. Δεξιὰ ἡ σφραγὶς μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν, χρησιμοποιηθεῖσα ἀπὸ τὸ 1924 μέχρι τοῦ 1934.

Τό υπό τήν διεύθυνσιν του καθηγητού Θ. Σταθοπούλου Ἐργαστήριον Βρωματοχημείας Ε.Μ. Πολυτεχνείου, εἰς τήν ἀριστεράν γωνίαν του ἰσογείου του κεντρικοῦ πολυτεχνικοῦ κτιρίου, ὅπου ἐφιλοξενήθησαν τὰ γραφεῖα τῆς Ἐνώσεως κατὰ τὸ 1925.

Τό ἐπί τῆς ὁδοῦ Σταδίου 24 Μέγαρον Ἐφεσίου ὅπου ἐφιλοξενήθησαν τὰ γραφεῖα τῆς Ἐνώσεως κατὰ τὸ 1926. Τό γραφεῖον αὐτό εὐρίσκετο εἰς τὸν τελευταῖον ὄροφον (2ον παράθυρον ἐπί τῆς πλευρᾶς πρὸς τὸν φωταγωγόν). Ἡ φωτογραφία εἶναι σύγχρονος ἀλλὰ τὸ κτίριον δὲν ἔχει ὑποστῆ ἔκτοτε μεταβολήν τινα.

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ γραφείου τῆς Ἐνώσεως εἰς τὸ μέγαρον Ἐφεσίου. Μία συζήτησις τῶν τακτικῶν θαμάνων τοῦ (ἐξ ἀριστερῶν) Β. Κυριαζοπούλου, Δ. Καραθανάση καὶ Ι. Κανδήλη (Φωτογραφία τοῦ 1926).

Οἱ δύο ἐκ τῶν συμβούλων τῆς Ἐνώσεως ἐργαζόμενοι εἰς τὸ μοναδικὸν τραπέζι τοῦ γραφείου, Ι. Κανδήλης καὶ Δ. Καραθανάσης. Ἐπὶ τὸ ἀνοικτὸν παράθυρον ἢ πρὸς τὴν ὁδὸν Σταδίου θέα, ἀκόμη ἐλευθέρα λόγῳ τῶν χαμηλῶν πέριξ κτιρίων.

Ἦδη καὶ ἄλλο θέμα ἀνακύπτει καὶ ἀνησυχεῖ τὸ Συμβούλιον. Ἡ Ἴδρυσις Πανεπιστημίου εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἡ προβλεπομένη διὰ τοῦ ἰδρυτικοῦ τοῦ Νόμου λειτουργία δευτέρας Πανεπιστημιακῆς χημικῆς σχολῆς, τρίτης ἐν συνόλῳ μετὰ τῆς ἐτέρας τοῦ Πολυτεχνείου. Ὁ διαρκῶς ὀγκούμενος ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων καὶ ἡ δυσκολία ἀμέσου ἐπαγγελματικῆς τακτοποιήσεως ὄλων αὐτῶν, καθιστᾷ ἀπαράδεκτον προσωρινῶς τὴν ὑπαρξίν καὶ ἄλλης πηγῆς χημικῶν. Ἐπειδὴ δὲν καθίστατο δυνατὴ ἡ ἀντίκρουσις τοῦ Νόμου ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει ἀποφασίζεται ἡ διαφώτισις ἐκ μέρους τῆς Ἐνώσεως ἐκείνων οἵτινες προτίθενται νὰ σπουδάσουν ὡς χημικοί, διὰ νὰ πληροφορηθοῦν ἐγκαίρως περὶ τῆς ἀδυναμίας ἀμέσου ἐπαγγελματικῆς εὐδοκιμήσεώς των.

ὑπὸ τὸ κλίμα αὐτό, τῶν συνεπειᾶν τῆς ἀνεργίας δυσχερειῶν τοῦ κλάδου, χαιρετίζεται ἡ πρόθεσις τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων περὶ ἰδρύσεως παρ' αὐτῶν χημικῶν Ἐργαστηρίων καὶ ἡ ἀναγραφή εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἀντιστοιχῶν πιστώσεων διὰ τὰς ἀπαιτηθησομένας δαπάνας. Ἡ ἀναγγελία τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ, ὅστις τελικῶς δὲν ἐφηρμόσθη, παρέσχε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πολλὰς ἐλπίδας περὶ ἀπορροφήσεως ἑνὸς μέρους τῶν ἀνέργων χημικῶν.

Ἐν τῷ μεταξῦ, κατόπιν νέας Ὑπουργικῆς μεταβολῆς, τὸ Διοικ. Συμβούλιον παρουσιάζεται εἰς τὸν διάδοχον τοῦ Γ. Παπανδρέου Ὑπουργὸν Γ. Μπούμπουλην καὶ λαμβάνει νέας ὑποσχέσεις διὰ τὸν περὶ Χημικῶν Νόμον. Ἀποφασίζεται παρ' αὐτοῦ ὅπως τὸ σχέδιον ἀποσταλῆ συντόμως, πρὸς ταχυτέραν ψήφισιν, εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν.

Εὐρισκόμεθα ἤδη εἰς τὸν Αὐγούστον 1925, ὅτε καὶ παραπέμπεται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν αὐτὴν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τόσον τὸ σχέδιον τοῦ Νόμου περὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως χημικῶν εἰς τὰς βιομηχανίας ὅσον καὶ τὸ σχέδιον περὶ διορισμοῦ χημικῶν ὡς ἐλεγκτῶν τελωνείων.

Τὴν 27ην Σεπτεμβρίου 1925 εἰς τὸ Ἀμφιθέατρον τοῦ Χημείου τοῦ Πανεπιστημίου συνέρχεται ἡ ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἐνώσεως προβλεπομένη 2α ἐτησίᾳ Τακτικῇ Γεν. Συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς. Διὰ τῆς ἡμερησίας διατάξεως προεβλέπετο ἡ τροποποιήσις ὀρισμένων διατάξεων τοῦ καταστατικοῦ, ἐλλείψει ὅμως τῆς ἀπαιτουμένης ἀπαρτίας, ἥτις καθορίζετο εἰς τὸ ἡμισυ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν, τοῦτο δὲν πραγματοποιεῖται. Ἡ Συνέλευσις περιορίζεται εἰς συζήτησιν ἄλλων θεμάτων. Ἐκτίθεται ἡ δρᾶσις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 1.3. 1925 – 27.9.1925, καὶ ἰδίᾳ αἱ περιπέτειαι τοῦ ὑπὸ ψήφισιν σχεδίου Νόμου περὶ Χημικῶν*. Προτάσει τοῦ μέλους Σπ. Κουβερτάρη (χημικοῦ μηχανικοῦ) ἡ Συνέλευσις ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς πρὸς τὸ Διοικ. Συμβούλιον διὰ τοὺς ἐπιτυχεῖς ἀγῶνας του. Ἡ Συνέλευσις ἐγκρίνει ἐν τέλει τὴν ἀντὶ δαπάνης δρχ. 3.000 ἔκδοσιν τοῦ πρῶ-

* Κατὰ τὴν συνέλευσιν αὐτὴν ἀναγγέλλεται ὁ θάνατος καὶ τιμῶνται, διὰ διακοπῆς τῆς συνεδριάσεως ἐπὶ πεντάλεπτον, οἱ χημικοὶ Τηλ. Κομνηνὸς Καθηγητῆς Ε.Μ. Πολυτεχνείου, Στ. Στυλοῦδης τῆς Ἐταιρίας Λιπασμάτων καὶ Ἐμμ. Σωτηρόπουλος τοῦ Παραρτ. Χημείου Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν Χίου. Ὁ τελευταῖος ὑπῆρξε θύμα ἀτυχήματος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του.

του μητρώου τῶν χημικῶν τοῦ συντεταγμένου βάσει τῶν στοιχείων τῆς ἐπιμελείας τοῦ Ι. Κανδήλη διενεργηθείσης ἀπογραφῆς.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει διαλυθῆ καὶ τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἀποφασίζει ὅπως ζητήσῃ τὴν ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ δημοσίευσιν τοῦ περὶ χημικῶν Νόμου ὡς καὶ τοῦ Διατάγματος περὶ χημικῶν ἐλεγκτῶν Τελωνείου. Ἐπίσης ἀποφασίζει, πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γ. Μπούμπουλη, ὅπως παρουσιασθῆ καὶ εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν Θ. Πάγκαλον. Ἐν τῷ μεταξὺ νέος Ὑπουργὸς ἀναλαμβάνει, ὁ Γ. Σεχιώτης, ὅστις καὶ ἐπιδεικνύει ἀποτελεσματικώτερον ἐνδιαφέρον, ὥστ' ετελικῶς νὰ ὑπογραφῆ παρ' αὐτοῦ ὁ περὶ Χημικῶν Νόμος. Οὗτος δημοσιεύεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 373/Α/1925 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως*. Ἐπακολουθεῖ ἐντὸς ὀλίγου ἡ δημοσίευσίς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 414/Α/1925 φύλλον καὶ τοῦ ἐκτελεστικοῦ τοῦ Διατάγματος. Ὁ κλάδος τῶρα στηρίζει ἐπὶ τῶν δύο αὐτῶν νομοθετημάτων βασίμους ἐλπίδας, ὅτι θὰ ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῶν ἀντιξοοτήτων καὶ πανηγυρίζει, ἔχων τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ κατορθώσῃ ἐφ' ἐξῆς νὰ σταδιοδρομήσῃ ἐπιτυχῶς καὶ ταχέως. Ὁ σεβαστὸς ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων χημικῶν πιστεύεται ὅτι θὰ ἀπορροφηθῆ προοδευτικῶς εἰς τὴν βιομηχανίαν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι καὶ ἡ κυριωτέρα καὶ ἡ ἀποδοτικωτέρα διὰ τὴν Χώραν ἀποστολὴ τοῦ χημικοῦ κλάδου.

* Ἐκ τοῦ θεμελιακοῦ αὐτοῦ διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος τῆς Χημείας Νόμου καταχωρίζομεν τὰς βασικὰς διατάξεις του, ἐκεῖνας αἰτινες καθώρισαν τοὺς ἔχοντας τὸ σχετικὸν δικαίωμα ἐπιστήμονος καὶ εἰς γενικωτάτας γραμμὰς τὰς κατὰ τὴν ἄσκησιν του ἀρμοδιότητος του. Ὡς πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν δι' αὐτοῦ τῆς ἐν τῷ ἐπαγγέλματι ἰσοτιμίας (οὐχὶ καὶ τοῦ τίτλου) καὶ διὰ τοὺς ἀποφοίτους τῆς Σχολῆς Ρουσσσοπούλου, τῆς ἐπιστημονικῶς κατωτέρας, τοῦτο ἐθεωρήθη ἐπιβεβλημένον καὶ διότι εἶχεν ἐκ τῶν πραγμάτων ἀναγνωρισθῆ ἡ τιοαῦτη ἀρμοδιότης των, ἀλλὰ καὶ διότι ἐπεδιώκετο ἡ ἐπ' ὀφελείᾳ τῆς προόδου τοῦ κλάδου φιλικὴ μετ' αὐτῶν συνεργασία, ἀντὶ τῆς ἀγῶνου διαμάχης, ἥτις θὰ ἀπέβαινεν ὀλεθρία διὰ τὸν νεοσύστατον κλάδον ἐν περιπτώσει ἀντιθέτου τουχόν τοποθετήσεως του.

Ὁ Νόμος 3518 (Ἐφημ. Κυβ. 261/Α/13.11.1927) εἶναι ὁ ἐπικυρωτικὸς τοῦ ἀρχικοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1925 Νομ. Διατάγματος «περὶ ἄσκήσεως ἐπαγγέλματος χημικοῦ καὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως χημικῶν ἐν ταῖς χημικαῖς βιομηχανίαις».

Ἄρθρον 1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ ἡ χρῆσις τοῦ τίτλου τοῦ χημικοῦ μόνον εἰς τοὺς ἔχοντας πτυχίον :

α) Τοῦ Χημικοῦ Τμήματος τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου, β) Τῆς Σχολῆς τῶν χημικῶν - μηχανικῶν τοῦ Πολυτεχνείου, γ) Τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου πρὸ τοῦ χωρισμοῦ αὐτῆς εἰς φυσικὸν καὶ χημικὸν τμήμα, δ) Ἰσοτίμου Χημικῆς σχολῆς ξένου Πανεπιστημίου ἢ Πολυτεχνείου.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος χημικοῦ εἰς τοὺς πτυχιοῦχος τῆς διαλυθείσης Βιομηχανικῆς Ἀκαδημίας Ρουσσσοπούλου, ἐφ' ὅσον μέχρι τέλους 1927 συμπληροῦσι διετὴ τοῦλάχιστον ὀνηρσίαν χημικοῦ εἰς βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν.

Ἄρθρον 2. Πᾶσα χημικὴ, βιομηχανικὴ ἐπιχείρησις εἰς τὴν φύσιν τῆς ὁποίας ἐνυπάρχουν κίνδυνοι ἐκρήξεως ἢ ἀναφλέξεως, δηλητηριάσεως ἢ μολύνσεως, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πρόσληψιν χημικοῦ ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων διὰ τὴν τεχνικὴν ἐποπτεῖαν καὶ διεύθυνσιν τῶν χημικῶν ἐργασίῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 3. Διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Βιομηχανίας, δύνανται νὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην χημικὴν βιομηχανίαν.

Γ'

Οἱ Νόμοι περὶ Χημικῶν καὶ περὶ Οἴνου. Διοικητικὰ Συμβούλια 3ον, 4ον καὶ 5ον

Φεβρουάριος 1926 - Μάρτιος 1928

Ἡ ὁμὰς τῶν νέων, ἡ ὁποία ἔχει ἤδη συμμετάσχει διὰ δύο ἀντιπροσώπων τῆς εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως καὶ κατευθύνει ἐφ' ἐξῆς, οὐσιαστικώτερον ἀπὸ ἄλλοτε, τὴν δραστηριότητά τῆς, θεωρεῖ ἐπιβεβλημένην τὴν στέγασιν αὐτῆς εἰς ἓν κεντρικὸν καὶ εὐπρόσωπον γραφεῖον. Βεβαίως, πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν χρησιμοποιεῖται προσωρινῶς τὸ φιλόξενον γραφεῖον τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Βρωματοχημείας εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον, τὸ ὁποῖον ἔχει διατεθῆ χάρις εἰς τὴν μεσολάβησιν τοῦ ἐπιμελητοῦ του Γ. Κυριακοπούλου, ὅστις εἶναι Ταμίας τῆς Ἐνώσεως, καὶ τοῦ βοηθοῦ του Σάββα Ἀναγνωστοπούλου, ὅστις μετέχει τῆς ἰδρυτικῆς ὁμάδος τῶν νέων. Ἀλλὰ ἡ λύσις αὐτῆ δὲν θεωρεῖται ἐξυηρητική. Διότι ὁ τόπος καὶ ἀπομεμακρυσμένος εἶναι καὶ ὄχι προσιτός, καθ' οἷανδῆποτε ὥραν, ἐνῶ ἐκεῖνοι ἐπιθυμοῦν ὅπως οἱ συνάδελφοί των ἐπισκέπτονται τακτικὰ τὸ γραφεῖον τῆς Ἐνώσεως.

Ἡ ποθουμένη ὁμως στέγη ἀπαιτεῖ δαπάνας καὶ τὸ Ταμεῖον εἶναι σχεδὸν κενόν. Τὴν ἀνέχειαν ἐρχεται νὰ θεραπεύσῃ ὁ ἐνθουσιασμός. Ἀποφασίζουσι τὴν καταβολὴν τοῦ ἐνοικίου ἐξ ἰδίων, καθὼς καὶ τὴν βασικὴν δαπάνην τῆς προχείρου ἐπιπλώσεως τοῦ ὑπὸ δημιουργίαν γραφείου τῆς Ἐνώσεως. Τὸ ἐκ 1200 δραχμῶν μηνιαῖον ἐνοίκιον κατανέμουν εἰς ἀνίσους μεταξὺ των μερίδας, ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν μέσων ἐκάστου, ἀπὸ 55 - 205 δραχμάς, καὶ μὲ ἀνάλογον τρόπον καλύπτονται καὶ αἱ δαπάναι τῆς στοιχειώδους ἐπιπλώσεως τοῦ γραφείου αὐτοῦ, συνολικῆς ἀξίας 505 δραχμῶν.

Διὰ νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ προσφορά των ἀπὸ τοὺς σεβαστοὺς συναδέλφους τοὺς μετέχοντας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ νὰ μὴ θεωρηθῇ ἡ ἐνέργεια καὶ δι' αὐτοὺς προσωπικῶς καὶ διὰ τὴν ὀργάνωσιν γενικώτερον μειωτική, ἀποφασίζεται ὅπως τὸ γραφεῖον ἐμφανισθῇ ὡς ἰδιωτικὴ ἐμπορικὴ ἐπιχείρησις, ἣτις ἀπλῶς προσφέρει φιλοξενίαν.

Κατόπιν τῆς χειρονομίας αὐτῆς ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1926 ἡ Ἐνωσις ἀποκτᾷ

εὐπρόσωπον στέγην, εἰς τὸν 5ον ὄροφον (δωμάτιον 77) τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου 24 μεγάρου Ἐφρασίου. Καινουργὲς τὸ κτίριον, μὲ τὸν θαυμαζόμενον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀναβατήρα του τῶν συνεχῶς κινουμένων ἀνοικτῶν θαλάμων, μὲ τὴν καταπληκτικὴν ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ ἐνοικιασθέντος δωματίου θέαν τῶν Ἀθηνῶν, παρουσιάζει ἄνεσιν καὶ πολυτέλειαν. Ἡ φιλοξενουσα ὁμῶς ἐμπορικὴ ἐπιχειρήσις, πρὸς ἀποφυγὴν κάθε παρεξηγήσεως, πρέπει νὰ ἀποκτήσῃ καὶ ἓν ὄνομα καὶ μάλιστα ὄχι ἐκ τῶν γνωστῶν, ἐκείνων οἱ ὁποῖοι μετέχουν τῆς ὁμάδος.

Ἡ ἀναρτηθεῖσα ἐπὶ τῆς θύρας πινακίς ἀναγράφει : «Γραφεῖον Χημικῶν προμηθειῶν Β. Κυριαζόπουλος καὶ Σία». Εἶναι τὸ ὄνομα ἐνὸς ἐκ τῆς ὁμάδος τῶν νέων, ὅστις εὐρισκόμενος μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν, λόγῳ τῆς στρατεύσεώς του κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐνώσεως, εἶναι ἐλάχιστα γνωστὸς εἰς τοὺς ἡγουμένους τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Τὴν 14ην Φεβρουαρίου 1926 συνέρχεται εἰς τὸ Ἀμφιθέατρον τοῦ Χημείου τοῦ Πανεπιστημίου ἡ ἐτήσια τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως. Λόγῳ τῆς ἀπουσίας τοῦ Προέδρου Ν. Ζάρπα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν προεδρεύει αὐτῆς ὁ Ἀντιπρόεδρος Κυρ. Συγγρός. Τὴν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων τοῦ παρελθόντος ἔτους τὴν ἀναγιγνώσκει ὁ Γεν. Γραμματεὺς Καθηγητῆς Κ. Βέης. Κατόπιν αὐτῆς ἐπακολουθεῖ συζήτησις μεταξὺ τῶν μελῶν ἐπὶ τῶν ἐκκρεμουσῶν διεκδικήσεων τοῦ κλάδου καὶ τῶν ἄλλων φλεγόντων θεμάτων.

Τὰ ἀπασχολοῦντα θέματα εἶναι ἡ ἀπροθυμία προσελεύσεως ὑποψηφίων κατὰ τὰς ἐξετάσεις πρὸς κατάληψιν θέσεων εἰς τὸ Χημικὸν Ἐργαστήριον τοῦ Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν, τὸ ὑπὸ ἔκδοσιν ἐκτελεστικὸν Διάταγμα τοῦ Νόμου περὶ χημικῶν ἐλεγκτῶν Τελωνείων, τὸ κυοφορούμενον Διάταγμα τοῦ Ὑπουργ. Γεωργίας περὶ οἴνου κ.λ.

Τὸ τελευταῖον αὐτὸ θέμα, περὶ οἴνου, προκαλεῖ ἀναταραχὴν μεταξὺ τῶν μετεχόντων τῆς Συνελεύσεως καὶ ἡ συζήτησις εἶναι ζωηρά. Διότι, καθ' ἃ λέγεται, τὸ Διάταγμα τοῦτο μονοπωλεῖ τὴν ἄσκησιν τῆς ἐιδικότητος τοῦ οἰνολόγου καὶ τῆς ἐπιβλέψεως τῶν Οἰνοποιητικῶν Ἐργοστασίων μόνον διὰ τοὺς γεωπόνους. Ἡ ἀνησυχία καθησυχάζεται κατόπιν τῆς ἀναγγελίας τῆς διαβεβαιώσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας Σταμούλη, ὅτι ἐπὶ τοῦ τελικοῦ σχεδίου τοῦ μελετωμένου Διατάγματος θὰ κληθῆ ὅπως ἐκφέρῃ τὴν γνώμην της καὶ ἡ Ἐνωσις Ἑλλ. Χημικῶν.

Κατὰ τὴν Συνέλευσιν συζητεῖται ἐπίσης καὶ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ἐνώσεως, ἣτις παρουσιάζει τὸ εὐχάριστον γεγονός τῆς συνεχοῦς αὐξήσεως τῶν μελῶν της. Ἔχουν φθάσει τὰ 314 ἔναντι τῶν 129 τοῦ ἔτους 1924.

Ἀκολουθοῦν αἱ ἀρχαιρεσίαι νέου Διοικ. Συμβουλίου καὶ ψηφίζουν οἱ 94 παρόντες ἀναδεικνύοντες κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας τοὺς Ι. Κανδήλην, Ν. Ζάρπαν, Κ. Συγγρόν, Κ. Βέην, Δ. Καραθανάσην, Κ. Δόσιον, Δ. Ρουσσέαν, Ν. Καρνήν καὶ Θ. Περβαινῶν. Κατὰ τὴν ἐπακολουθοῦσαν πρώτην συνεδρίαν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, τῆς 24ης Φεβρουαρίου 1926, συγκροτεῖται τοῦτο εἰς σῶμα, τοῦ Προεδρείου σχηματιζομένου ὡς ἑξῆς : Πρόεδρος Ν. Ζάρπας, Ἀντιπρόεδρος Κ. Συγγρός, Γεν.

Γραμματεὺς Κ. Βέης, Ταμίας Ι. Κανδήλης καὶ Εἰδ. Γραμματεὺς Ν. Καρνῆς. Τὸ ἀνανεωθὲν οὕτω Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως ἀποδύεται ἤδη εἰς νέους ἀγῶνας.

Τὴν 26ην Μαρτίου 1926 δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα «Πολιτεία» τὸ σχέδιον τοῦ Διατάγματος «περὶ παρασκευῆς καὶ ἐμπορίας τοῦ οἴνου», διὰ τοῦ ὁποῦ, μεταξὺ τῶν ἄλλων, οἱ χημικοὶ πρὸς ἄσκησιν ἐφ' ἑξῆς τῆς ειδικότητος τοῦ οἰνολόγου ὀφείλουσιν νὰ ἀποκτήσουσιν εἰδικὴν ἄδειαν κατόπιν φοιτήσεως εἰς ἰδρυθησομένην οἰνολογικὴν σχολὴν καὶ ἐπιτυχεῖς ἀκολούθως ἀποφοιτητῆριους ἐξετάσεις. Ταῦτα κατὰ παράβασιν τῶν συμφωνηθέντων κατὰ τὴν πρόσφατον παρουσίαν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως εἰς τὸν Ὑπουργὸν Γεωργίας. Μεγάλῃ ἀγανάκτησιν δημιουργεῖται καὶ ἀποφασίζεται ἡ σύγκλησις ἐκτάκτου Γεν. Συνελεύσεως διὰ τὴν 28ην Μαρτίου πρὸς συζήτησιν τοῦ θέματος καὶ ὑποβολὴν κατ' αὐτήν, εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας, τῆς παραιτήσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως.

Ἡ ἑκτακτος Συνέλευσις συνέρχεται κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν εἰς τὴν ἐν τῷ Χημείῳ αἴθουσαν τῆς Νομικῆς Σχολῆς. Μετὰ μακρὰς καὶ θορυβώδεις συζητήσεις ἐκδίδεται ψήφισμα διαμαρτυρίας καὶ ἀποστέλλεται πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως μὲ κοινοποιήσιν πρὸς τὸν τύπον πρὸς δημοσίευσιν. Ἡ Συνέλευσις δὲν καταλογίζει εὐθύνην εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον καὶ δὲν ἀποδέχεται τὴν παραίτησίν του. Ἐν τέλει καταρτίζει Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν Καθηγητῶν τῆς Χημείας Πανεπιστημίου καὶ Πολυτεχνείου καὶ ἄλλων μελῶν τῆς Ἐνώσεως, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἀναθέτει τὸν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου χειρισμὸν τοῦ ἀνακύψαντος θέματος.

Ἡ μεγάλη αὕτη Ἐπιτροπὴ συνέρχεται τὴν ἐπομένην εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Καθηγητοῦ Κ. Ζέγγελι καὶ μετὰ τὴν ἐπὶ μακρὸν συζήτησιν καθορίζει τὸ πρόγραμμα τῶν περαιτέρω ἐνεργειῶν τῆς. Μετέχουσιν αὐτῆς, μεταξὺ ἄλλων, οἱ καθηγηταὶ Κ. Ζέγγελις, Γ. Ματθαίουπουλος, Ἀλ. Βουρνάζος, Θ. Βαρούνης, Κ. Βέης, Σ. Γαλανὸς καὶ οἱ ἐπιμεληταὶ Δ. Δάλμας καὶ Ι. Ζαγανιάρης. Τὴν ἐπαύριον οἱ καθηγηταὶ μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐνώσεως καὶ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς παρουσιάζονται καὶ ἐπιδίδουσιν ὑπόμνημα εἰς τὸν Πρωθυπουργόν. Ἐκεῖνος εὕρισκεν λογικὰς τὰς ἀπόψεις τῶν χημικῶν καὶ ὑπόσχεται ἐπανεξέτασιν τοῦ σχεδίου τοῦ Διατάγματος, πρὸς δέουσαν διόρθωσίν του, ἐνημερώνεται δὲ τῇ ἐντολῇ του καὶ ὁ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ Ὑφυπουργὸς Β. Μακρῆς.

Τὸ «οἰνολογικὸν» καὶ ἡ ἐκ τούτου διαφαινομένη γενικωτέρα ζημίαι τῶν συμπερόντων τῶν μὲ τὴν παραγωγὴν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ οἴνου ἀσχολουμένων κλάδων ὑπῆρξε κίνητρον ἀδήσεως τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἐνώσεως ἐνδιαφέροντος τῶν χημικῶν καὶ τῆς συσφίξεως τῶν δεσμῶν τῶν μελῶν τῆς πρὸς τὴν ἡγεσίαν αὐτῆς. Μία χαρακτηριστικὴ ἀπόδειξις τούτου ὑπῆρξε καὶ ἡ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐνίσχυσις τοῦ Ταμείου τῆς, ἐκ μέρους τοῦ οἰνολόγου Β. Κουρτάκη, διὰ τοῦ σημαντικοῦ διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ποσοῦ τῶν δραχμῶν 5.000.

Ἐνῶ τὸ «οἰνολογικὸν» ἔχει ἀπορροφήσει ὅλην τὴν δραστηριότητα τοῦ Διοικ.

Συμβουλίου, κατὰ τὸν Ἀπρίλιον ἕτερον θέμα τὸ ἀπασχολεῖ. Οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν Χημικοὶ Μηχανικοὶ, διὰ διαβήματός των πρὸς τὸν Σύνδεσμον Βιομηχάνων, ζητοῦν ὅπως οὗτος καθορίζη τὰς εἰδικότητας χημικῶν τῶν ὁποίων ἔχουν ἀνάγκην οἱ βιομήχανοι καὶ φροντίζη διὰ τὴν ἐκάστοτε ἀνάλογον διαμόρφωσιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος τοῦ Πολυτεχνείου. Τιθεμένων δὲ οὕτως, ὑπὸ τὴν προστασίαν του, τῶν ἐν αὐτῷ φοιτῶντων, νὰ καθίσταται ὑποχρεωτικὴ ἡ πρόσληψις αὐτῶν παρὰ τῶν βιομηχάνων, μελῶν τοῦ Συνδέσμου, ὅταν θὰ ἐξέρχωνται τῆς Σχολῆς αὐτῆς.

Ἡ τοιαύτη ἐνέργεια, ἥτις εὐρίσκεται ἤδη ὑπὸ μελέτην παρὰ τοῦ ἐν λόγῳ Συνδέσμου, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν πανεπιστημιακῶν συναδέλφων των χημικῶν καὶ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως, θεωρεῖται ἀπαράδεκτος καὶ διασπαστικὴ αὐτῆς, δεδομένου ὅτι καὶ οἱ Χημικοὶ Μηχανικοὶ μετέχουν ὡς ἰσότιμα μέλη της. Ἀποφασίζεται κατόπιν αὐτῶν ἡ παρακολούθησις τῆς σχετικῆς ἐνεργείας.

Πέραν αὐτῶν καὶ ἄλλα θέματα ἀπασχολοῦν τὴν Διοίκησιν. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Ι. Κανδήλης διατυπώνει εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον τὴν ἔντονον ἀνησυχίαν του διὰ τὸ «οἰνολογικόν». Φοβεῖται τὴν αἰφνιδιαστικὴν δημοσίευσιν τοῦ σχετικοῦ Νόμου καὶ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 13ης Μαΐου ἐπιμένει ὅπως ὑποβληθῆ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὑπόμνημα τῆς Ἑνώσεως καὶ ἐπιζητηθῆ, εἰς ἐνίσχυσιν, ἢ παρέμβασιν τοῦ Καθηγητοῦ Γ. Ματθαιοπούλου. Οἱ φόβοι του ἐντὸς ὀλίγου ἐπαληθεύονται, διότι εἰς τὰς 22 Μαΐου 1926 ὁ περιώνυμος Νόμος δημοσιεύεται.

Ἐν τῷ μεταξύ δημιουργεῖται ρήγμα εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον λόγῳ τῆς παραιτήσεως τοῦ Ι. Κανδήλη. Ἐχει προβάλει λόγους ὑγείας καὶ τὸ Συμβούλιον, μὴ ἀποδεχθὲν τὴν παραιτήσιν του, τοῦ χορηγεῖ τρίμηνον ἄδειαν πρὸς ἀνάρρωσιν. Οἱ πραγματικοὶ ὁμοῦ λόγοι τῆς παραιτήσεως δὲν εἶναι ἡ ὑγεία. Εἶναι ἡ ἀπογοήτευσις ἐκείνου καὶ ἄλλων διὰ τὴν χλιαρὰν στάσιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ διὰ τὰ ἀκουόμενα σχόλια ἐξ αἰτίας τῆς πραγματοποιηθείσης στεγάζσεως τῆς Ἑνώσεως. Ἐχει γίνεαι πλέον ἀντιληπτὴ ἡ πραγματικὴ ἀποστολὴ τοῦ γραφείου τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ὡς ἀποκλειστικῶς προοριζομένου διὰ τὴν Ἑνωσιν, καὶ ἡ δαπάναις ἰδιωτῶν συντήρησός του. Ἀπὸ τοὺς ἡγουμένους τοῦ Διοικ. Συμβουλίου θεωρεῖται ἡ τοιαύτη ἐνέργεια ὑποτιμητικὴ καὶ ὑποδουλωτικὴ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑνώσεως. Δι' ὅλα αὐτὰ περισσότερον ὑπεύθυνος χαρακτηρίζεται ὁ Ι. Κανδήλης, ὅστις ἀπογοητευμένος ἀπὸ τὰς καθυστερήσεις καὶ τὰ σχόλια εὐρίσκει ὡς διέξοδον τὴν παραιτήσιν. Αὕτη, τῇ ἐπιμονῇ του, γίνεται τελικῶς δεκτὴ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 9ης Ἰουνίου 1926.

Ἡ δημοσίευσις τοῦ οἰνολογικοῦ Νόμου ἔχει δημιουργήσει ἀναστάτῳσιν καὶ ἐν τῷ Διοικ. Συμβούλιῳ καὶ εἰς τὸν κλάδον ὀλόκληρον. Εἰς τὰς 2 Ἰουνίου λαμβάνει χώραν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ σύσκεψις τῶν ἐνδιαφερομένων, διὰ τὰς τροποποιητέας διατάξεις τοῦ Νόμου τούτου, καὶ τὰ κατ' αὐτὴν διαδραματισθέντα ἀνακοινοῦνται κατὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς 4ης Ἰουνίου 1926. Ἀποφασίζεται σύγκλησις ἐκτάκτου Γεν. Συνελεύσεως διὰ τὴν

13ην Ἰουνίου καὶ ἡ ὑποβολὴ κατ' αὐτὴν τῆς παραίτησεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Ἡ ἑκτακτος αὐτῆ Γεν. Συνέλευσις συνήλθεν εἰς τὴν ἐν τῷ Χημείῳ αἴθουσαν τῆς Νομικῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ν. Ζάρπα. Ἐκθέτει οὗτος τὰ τελευταῖα διαβήματα καὶ τὰ διατρέξαντα κατὰ τὰς συσκέψεις, κατόπιν τῶν ὁποίων ἔχει καταλήξει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ Ὑπουργὸς δὲν εἶναι πλέον διατεθειμένος νὰ συζητήσῃ καὶ νὰ δεχθῇ τὰς ἀπόψεις τῶν χημικῶν. Ἀνακοινοῖ ἐπίσης τὴν παραίτησιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Κατόπιν αὐτῶν ἡ συζήτησις γενικεύεται.

Ἐὐστρ. Γαλλόπουλος, ὡς συντάκτης τοῦ ἐπιστημονικοῦ μέρους τοῦ Νόμου, ὑπεραμύνεται αὐτοῦ καὶ τάσσεται ὑπὲρ τοῦ θεσμοῦ τῆς ἀδείας οἰνολόγου, πρὸς ἄσκησιν τῆς ἐιδικότητος, κατόπιν ἐξετάσεων. Οἱ μετέχοντες ὁμως τῆς Συνελεύσεως εἶναι γενικῶς κατὰ τῶν ἐξετάσεων. Καὶ μεταξὺ τῶν ζωνηρῶς ἀντιτιθεμένων οἱ Δ. Δάλμας καὶ Κ. Καββασιάδης. Ὁ Ε. Γαλλόπουλος ἐπιμένει ἐπὶ τῶν ἀποψεῶν του καὶ θεωρεῖ ὡς ἀνεπαρκεῖς τὰς γνώσεις τῶν χημικῶν, ἰδίᾳ ὡς πρὸς αὐτὴν τὴν ἐιδικότητα, ἐξ οὗ προκαλοῦνται διαμαρτυρία καὶ θόρυβος. Τελικῶς, διὰ τὴν μελέτην τοῦ ὅλου θέματος καὶ τὸν περαιτέρω κατάλληλον χειρισμὸν του ὀρίζεται παρὰ τῆς Συνελεύσεως Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Γ. Ματθαιοπούλου, Θ. Σταθοπούλου, Ὁθ. Μοδινοῦ, Δ. Καραθανάση, Ἡλ. Ἀράπη καὶ Δ. Κισσοπούλου.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀπασχολοῦντων τὸ Διοικ. Συμβούλιον, κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν, θεμάτων εἶναι καὶ τὸ γνωστὸν τοῦ διαβήματος τῶν χημικῶν μηχανικῶν πρὸς τὸν Σύνδεσμον Βιομηχάνων, ὅστις ὁμως τελικῶς ἀρνεῖται τὴν τοιαύτην ἀνάμιξίν του. Ἐπίσης ἡ παρέμβασις κατὰ τῆς μειώσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τῶν χρωμάτων, μέτρον τὸ ὅποιον ζημοῖ τὸν ἀντίστοιχον βιομηχανικὸν κλάδον καὶ κατ' ἐπέκτασιν, ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐργασιῶν του, τοὺς χημικοὺς.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἰδρύεται ἡ Ἐνωσις Οἰνολόγων διὰ νὰ συγκεντρώσῃ εἰς τοὺς κόλπους της ὅλους τοὺς ἀσκούντας τὴν οἰνολογίαν, τόσον τοὺς ἐπιστήμονας διπλωματούχους χημικοὺς ὅσον καὶ τοὺς ἐξ ἄλλων σχολῶν προερχομένους. Ἡ νέα ὀργάνωσις, ἰδρυθεῖσα ἐκ λόγων σκοπιμότητος, θεωρεῖται χρήσιμος καὶ ἐποικοδομητικὴ τῶν σχετικῶν προσπαθειῶν τῆς Ἐνώσεως.

Ἐχει προγραμματισθῆ νέα ἑκτακτος Γεν. Συνέλευσις, ἥτις συνέρχεται εἰς τὴν ἰδίαν αἴθουσαν τὴν 18ην Ἰουνίου 1926. Προεδρεῖ αὐτῆς ὁ Κ. Δόσιος. Ἐκ μέρους τῆς περὶ τοῦ οἰνολογικοῦ Ἐπιτροπῆς ὁμιλεῖ ὁ Καθηγητὴς Γ. Ματθαιοπούλος καὶ γνωρίζει, ὅτι αὐτὴ κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ δικαιώματος ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ οἰνολόγου θὰ πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὸς ὁ θεσμὸς τῶν ἐξετάσεων τῶν χημικῶν, πλὴν ἐξαιρέσεων τινῶν, καὶ ἐπίσης νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀπαγόρευσις εἰς τοὺς χημικοὺς τῶν οἰνοποιητικῶν ἐργοστασίων ὅπως παραλλήλως ἀσκοῦν καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ οἰνολόγου. Ἐπακολουθεῖ ἐπ' αὐτῶν μακρὰ καὶ ἔντονος συζήτησις καὶ τελικῶς ἀποφασίζεται ὅπως αἱ ἐνέργειαι τῆς Ἐνώσεως ἀκολουθήσουν τὰς ἐν λόγῳ ὑποδείξεις τῆς σχετικῆς Ἐπιτροπῆς της.

Κατόπιν τῆς παραίτησεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐπακολουθεῖ πρὸς ἐκλογὴν τοῦ διαδόχου του νέα ἑκτακτος Γεν. Συνέλευσις, κατὰ τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1926,

συνελθούσα εἰς αἶθουσαν τοῦ Πολυτεχνείου. Αὐτῆς προεδρεύει πάλιν ὁ Κ. Δόσιος. Ἐψήφισαν 98 ἐν ὄλῳ καὶ ἐξελέγησαν κατὰ σειράν οἱ Δ. Καραθανάσης, Δ. Δάλμας, Γ. Ματθαιοπούλος, Γ. Ξάνθος, Α. Δημητρίου, Διαμ. Δερνίκος, Ὁθ. Μοδινός, Ἡλ. Ἀράπης καὶ Θ. Περβαινᾶς. Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν πρώτην συνεδρίαν αὐτῶν τῆς 6ης Ἰουλίου συνεκροτήθη τὸ Προεδρεῖον ὡς ἑξῆς : Πρόεδρος Γ. Ματθαιοπούλος, Ἀντιπρόεδρος Ὁθ. Μοδινός, Γεν. Γραμματεὺς Δ. Δάλμας, Ταμίας Δ. Καραθανάσης καὶ Εἰδ. Γραμματεὺς Α. Δημητρίου.

Κατὰ τὴν ἰδίαν συνεδρίαν ἐπανασυζητεῖται διεξοδικῶς τὸ οἰνολογικὸν διαπιστουμένης τῆς διαφορᾶς γνωμῶν μεταξὺ τῶν μετεχόντων τοῦ Συμβουλίου. Πρὸς τοῦτο δίδει ἀφορμὴν καὶ ἡ υποβληθεῖσα αἴτησις 21 μελῶν τῆς Ἐνώσεως πρὸς σύγκλησιν, εἰδικῶς διὰ τὸ «οἰνολογικόν», νέας ἐκτάκτου Γεν. Συνελεύσεως. Ὡς λόγοι προβάλλονται α) ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῆς προηγηθείσης ὑπῆρξαν τελείως ἀντίθετοι τῆς προγενεστέρως χαραχθείσης ἐπὶ τοῦ θέματος πολιτικῆς τῆς Ἐνώσεως καὶ β) ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς διεξήχθησαν ἀντικανονικῶς.

Ἡ νέα Συνέλευσις καλεῖται διὰ τὴν 14ην Ἰουλίου 1926, μὴ ἐπιτευχθείσης δὲ ἀπαρτίας ἀναβάλλεται διὰ τὴν 21ην Ἰουλίου, καθ' ἣν ἡμέραν καὶ συνέρχεται εἰς τὴν αἶθουσαν τοῦ Πολυτεχνείου, προεδρευομένη παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐνώσεως Γ. Ματθαιοπούλου. Ἀναγιγνώσκεται κατὰ πρῶτον ἡ ὑπὸ μορφήν διαμαρτυρίας αἴτησις τῶν 21 μελῶν κατόπιν τῆς ὁποίας καὶ ἐκλήθη ἡ Γεν. Συνέλευσις. Ἐπακολουθεῖ μακρὰ καὶ ἔντονος συζήτησις ἐπὶ τοῦ οἰνολογικοῦ μὲ ἀντιτιθεμένας ἀπόψεις καὶ τινὰς, εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας, ἀποχωρήσεις. Τελικῶς ἡ Συνέλευσις διαλύεται χωρὶς συγκεκριμένας ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν θιγομένων, διὰ τῆς αἰτήσεως τῶν προκαλεσάντων αὐτὴν, θεμάτων.

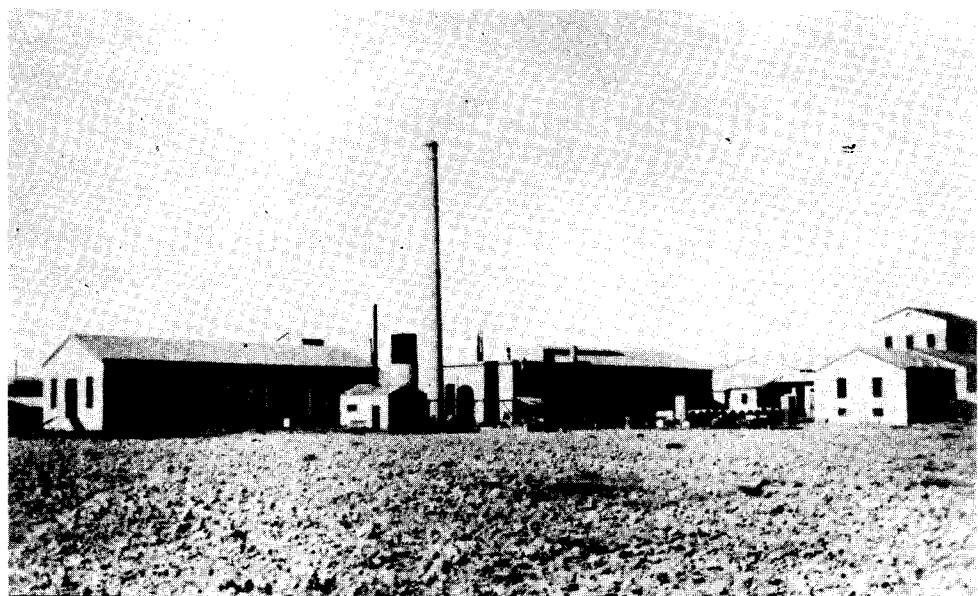
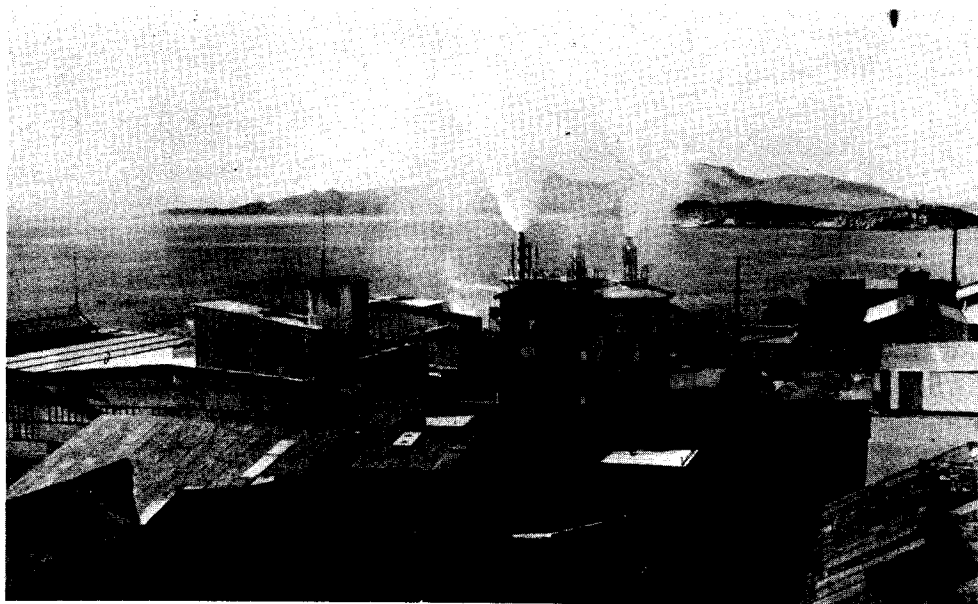
Κατ' Αὐγουστον 1926 προκηρύσσεται διαγωνισμὸς, πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων χημικῶν τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, τοῦ ὁποίου ἀποκλείονται αἱ γυναῖκες. Ἐκεῖναι δι' αἰτήσεώς των ζητοῦν τὴν παρεμβασιν, ἐπὶ τοῦ προκειμένου, τῆς Ἐνώσεως. Συζητεῖται τὸ θέμα εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον καὶ τοῦτο ἀποφαινεται, ὅτι ἂν καὶ δὲν δικαιολογεῖται, ἀπὸ ἐπιστημονικῆς πλευρᾶς, ἡ διάκρισις μεταξὺ τῶν δύο φύλων, ἐν τούτοις αἱ διὰ τὰς θέσεις αὐτὰς ἀπαιτήσεις (ἐπιθεώρησις ἐργοστασίων κ.λ.) ἀποκλείουν τὴν χρησιμοποίησιν τῶν γυναικῶν. Παρὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος Γ. Ματθαιοπούλος δηλώνει, ὅτι ἐν συννενοήσει μετὰ τῆς σχετικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, θὰ ἐξετάσῃ λεπτομερέστερον τὸ θέμα πρὸς ἐνδεχομένην ἐξεύρεσιν λύσεως.

Αἱ διακοπαὶ τοῦ θέρους ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν χαλάρωσιν τῆς δραστηριότητος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 6ης Ὀκτωβρίου 1926 ἐπανερχεται τὸ θέμα τῆς διατιμήσεως τῶν ἀναλύσεων τῶν ἐκτελουμένων παρὰ τῶν Κρατικῶν Ἐργαστηρίων καὶ ἀποφασίζεται διάβημα πρὸς τὸ μεγαλύτερον ἐξ αὐτῶν, τὸ τοῦ Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν. Συζητεῖται ἐπίσης τὸ θέμα τῆς πιστῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου περὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως χημικῶν εἰς τὰς βιομηχανίας, ὅστις σχεδὸν ἀγνωεῖται παρ' αὐτῶν. Προτείνεται ἡ ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργ.

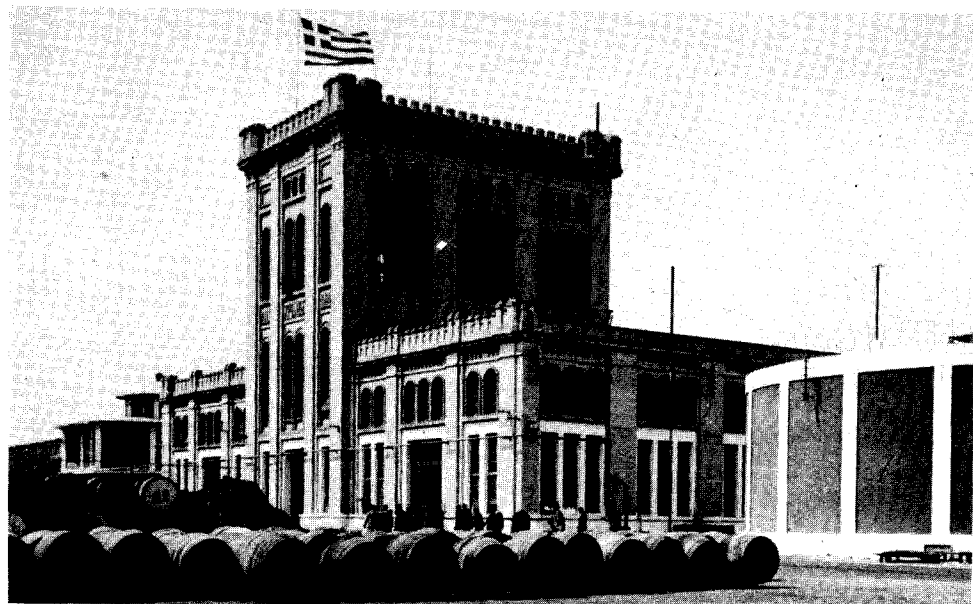
Νικόλαος Ι. Ζάππας

Δεύτερος Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.
Προήδρευσε α') Φεβρουάριος 1925-14.2.1926, β') 14.2.1926-30.6.1926,
γ') 21.7.1935-Δεκέμβριος 1935.

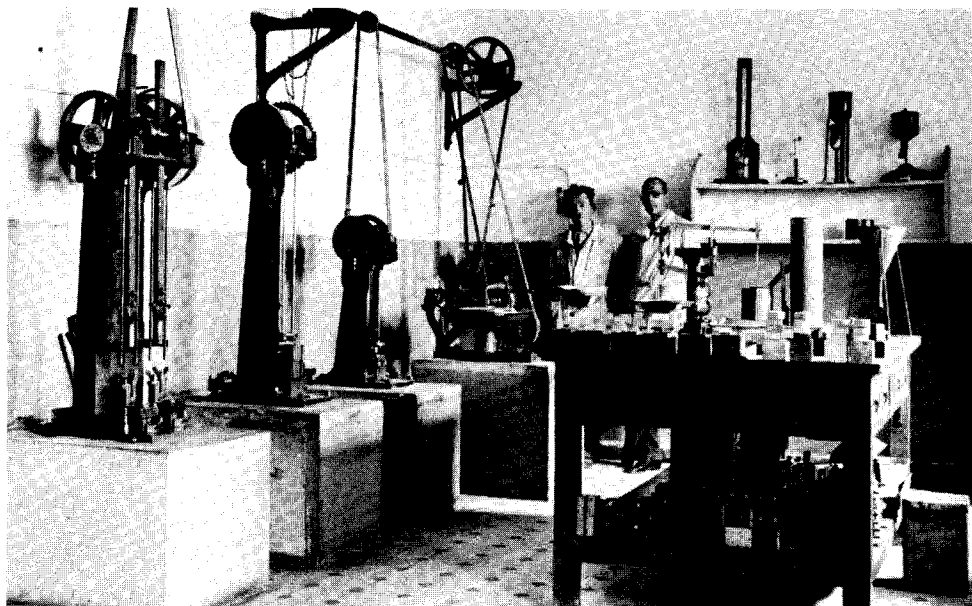
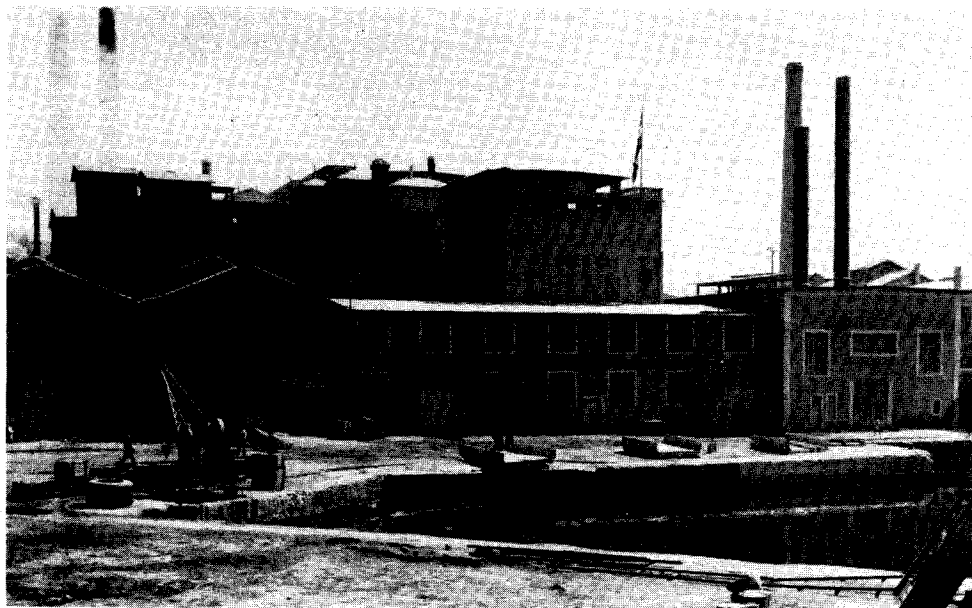

Ἐκ τῶν βιομηχανιῶν τῶν ἰδρυθεισῶν κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τοῦ αἰῶνος. Τὸ Ἐργοστάσιον Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων εἰς τὴν Δραπετσῶνα ὡς εἶχε κατὰ τὸ 1930.

Ἐκ τῶν πρώτων βιομηχανιῶν μας. Τὰ Χρωματουργεῖα Πειραιῶς. Ἐποχὴ τῆς ἐποχῆς τῆς ἰδρύσεώς των.

Τὸ Ἐργοστάσιον «Κρόνος» εἰς τὴν Ἐλευσίνα τῆς Α. Ε. «Οἰνοπνευματοποιία Πειραιῶς».
Τὸ Χημικὸν Ἔργαστήριον τοῦ Ἐργοστασίου Ἐλευσίνος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρίας Οἴνων καὶ
Οἰνοπνευμάτων.

Τὸ ἐργοστάσιον Τσιμέντων «Γιτάν» εἰς τὴν Ἐλευσίνα.

Ἡ ἀσπὴρ τῶν βιομηχανιῶν μας. Τοῦ ἐργοστασίου Τσιμέντων «Γιτάν».

γείου Ἐσωτερικῶν ἀποστολῆ ἐγκυκλίου πρὸς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς τῆς χώρας διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς πιστῆς ἐφαρμογῆς.

Ἐπίσης ἡ ἐπιδίωξις τῆς πρὸς τοῦτο βοηθείας, διὰ πληροφοριῶν κ.λ., τῶν χημικῶν τῶν Ἐργαστηρίων Οἰκονομικῶν καὶ Ὑγιεινῆς κατὰ τὴν παρ' αὐτῶν διεξαγομένην ἐπιθεώρησιν τῶν ἐργοστασίων. Ἡ πρὸς τὴν Ἐνωσιν πληροφορία, περὶ μὴ ὑπάρξεως τοῦ ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένου χημικοῦ, διαβιβαζομένη παρ' αὐτῆς εἰς τὴν Ἐπιθεώρησιν Ἐργασίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, θὰ ἔξη ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐνεργὸν παρέμβασίν της. Συζητεῖται τέλος ἡ ἐπιδίωξις τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ Νόμου καὶ εἰς ἄλλας κατηγορίας βιομηχανιῶν.

Μεταξὺ τῶν ἐνεργειῶν καὶ ἐπιτεύξεων τῆς περιόδου αὐτῆς εἶναι καὶ ἡ σχολάζουσα πρόσληψις χημικῶν ὡς ἐλεγκτῶν Τελωνειῶν, εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ σχετικοῦ Νόμου, ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ οἰνολογικοῦ Νόμου, ὁ καθορισμὸς τῆς διατιμῆσεως τῶν ἀναλύσεων κ.λ. Ἐκ τῶν ἐπιτεύξεων ἡ ὑπογραφή συμβάσεως, κατόπιν τῆς ὁποίας οἱ ἀλευρόμυλοι, ἀλεστικότητος ἄνω τῶν 50 τόννων, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιβλέπωνται παρὰ χημικοῦ. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, πρὸς ἀπορρόφησιν περισσοτέρων χημικῶν, ἐπιδιώκεται ἡ μείωσις τοῦ ὄριου τῆς ἀλεστικότητός των, προκειμένης τῆς προσλήψεως χημικοῦ, εἰς 20 τόννους.

Μὲ τὴν πάροdon τοῦ 1926 δέον νὰ ἐκλεγῆ νέον Διοικ. Συμβούλιον καὶ ἡ σχετικὴ τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις καλεῖται διὰ τὴν 27 Μαρτίου 1927. Αἱ ἀρχαιρεσίαι αὐταὶ ἀναδεικνύουν ἑλλίπες Συμβούλιον ἀπαρτιζόμενον μόνον ἐξ 6 προσώπων. Τοῦτο καὶ ἀκολούθως ἡ παραίτησις τῶν περισσοτέρων ἐκ τῶν ἐκλεγέντων ὑποχρεώνει τὴν σύγκλησιν νέας Γεν. Συνελεύσεως πρὸς ἐκλογὴν πλήρους Διοικ. Συμβουλίου.

Αὕτη καλεῖται καὶ συνέρχεται τὴν 22αν Μαΐου 1927, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Πολυτεχνείου, μὲ κύριον θέμα τὴν διεξαγωγὴν ἀρχαιρεσιῶν. Προεδρεύεται παρὰ τοῦ Ὅθ. Μοδινοῦ καὶ διεξάγεται μὲ ἐντόνους συζητήσεις, λόγῳ τῆς ἀντιθέσεως μεταξὺ τῶν δύο παρατάξεων, ἐκείνης τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῆς ἄλλης τῶν νεωτέρων.

Ἡ παράταξις τῶν νέων ἀντιτίθεται εἰς τὴν ἐπιδιωκομένην συμμετοχὴν ἐν τῇ Διοικήσει βιομηχάνων χημικῶν, τὴν ὁποίαν προσπαθοῦν καὶ νὰ ἀποφύγουν. Φρονοῦν ὅτι ἡ τοιαύτη διαμόρφωσις τῆς ἡγεσίας τοῦ κλάδου θὰ μείωσῃ τὴν δραστηριότητά της, πρὸ παντὸς ἐπὶ τῆς κατευθύνσεως τῶν ἐπαγγελματικῶν ἐπιδιώξεων τῆς Ἐνώσεως. Ἐν τέλει διεξάγονται αἱ ἀρχαιρεσίαι καὶ ἐκλέγονται κατὰ σειρὰν οἱ Δ. Καραθανάσης, Κ. Βέης, Ὅθ. Μοδινός, Γ. Ματθαίουπουλος, Κ. Ἀργυρός, Π. Παπασωτηρίου, Ἄνδρ. Χατζηκυριαῖκος, Μιλτ. Ζάννος καὶ Δ. Κισσόπουλος. Εἰς ἐπακολουθοῦσαν συνεδρίαν συγκροτεῖται τὸ Συμβούλιον εἰς σῶμα ὡς ἑξῆς : Πρόεδρος Γ. Ματθαίουπουλος, Ἀντιπρόεδρος Α. Χατζηκυριαῖκος, Γεν. Γραμματεὺς Ὅθ. Μοδινός, Ταμίας Π. Παπασωτηρίου καὶ Εἰδ. Γραμματεὺς Δ. Καραθανάσης.

Ἡ συνεδρία τοῦ νέου Διοικ. Συμβουλίου τῆς 31ης Μαΐου 1927 εἶναι μακροτάτη καὶ διαπιστοῦται κατ' αὐτὴν διάθεσις δραστηριοποιήσεως τῆς Ἐνώσεως δι'

ἐνεργειῶν ἐπὶ ἀνωτέρου ἐπιπέδου. Πρὸς τοῦτο προβλέπεται ὅτι θὰ συμβάλῃ τὸ κῆρος τῶν ἐπὶ κεφαλῆς στελεχῶν του, Καθηγητοῦ Γ. Ματθαιοπούλου, Προέδρου, καὶ Ἄνδρ. Χατζηκυριάκου, Χημικοῦ Μηχανικοῦ, Προέδρου τοῦ Συνδέσμου Βιοχημικών, Ἀντιπροέδρου τῆς Ἑνώσεως. Ἡ διεξαγομένη συζήτησις ἀναφέρεται κυρίως εἰς τὸν καλύτερον τρόπον ἐφαρμογῆς εἰς τὰς βιομηχανίας τοῦ περὶ χημικῶν Νόμου καὶ καταλήγει εἰς ὀρισμένας σκέψεις ἐπὶ τῶν ληπτέων μέτρων.

Κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίαν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς 7ης Ἰουνίου 1927 διὰ πρώτην φορὰν συζητοῦνται καὶ λαμβάνονται ἀποφάσεις ἐπὶ καθαρῶς ἐπιστημονικῶν θεμάτων. Ἀποφασίζεται ἡ ἐπίσημος συμμετοχὴ τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸν ἐν Γαλλίᾳ ἑορτασμὸν τῆς 100ετηρίδος τοῦ Berthelot καὶ ἡ ὀργάνωσις διαλέξεων, μερίμνη τῆς Ἑνώσεως, κατὰ τὸν προσεχῆ χειμῶνα. Πρῶτοι ὁμιληταὶ ὀρίζονται ὁ Ἄνδρ. Χατζηκυριάκος μὲ θέμα τὴν βιομηχανίαν τῶν τσιμέντων καὶ ὁ Μιλτ. Ζάννος μὲ θέμα τὴν βιομηχανίαν λιπῶν καὶ ἐλαίων.

Κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίαν ἀποφασίζεται ὅπως ἐπιδιωχθῆ ἡ ἐπέκτασις τοῦ περὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως χημικῶν Νόμου. Πρὸς τοῦτο ἔχει προηγηθῆ ἔρευνα ἐκ μέρους τῶν συμβούλων Ὁθ. Μοδινῶ καὶ Κ. Ἀργυροῦ. Αἱ συμφώνως πρὸς αὐτὴν προτεινόμεναι κατηγορίαι βιομηχανιῶν εἶναι αἱ ἑξῆς: Σπορελαιουργίας, Ζυθοποιίας, Βυνοποιίας, Παρασκευῆς δεσικῶν ἐκχυλισμάτων, Ἀνθρακασβεστίου, Ζυμῶν, Ἀλευροποιίας (ἀλεστικότητος ἄνω τῶν 25 τόννων), Σαπωνοποιίας, Ζαχαρωδῶν προϊόντων, Βυρσοδεψίας, Οἴνοποιίας. Πρὸς τοῦτο ἀπεστάλη σχετικὸν ἔγγραφο πρὸς τὸ Ἑθν. Οἰκονομίας μὲ παράλληλον γραπτὴν συνηγορίαν τοῦ Συνδέσμου Βιομηχανῶν. Ἡ ἐν λόγῳ σημαντικὴ ἐνέργεια τοῦ Συνδέσμου αὐτοῦ, ἐδραιούσα ἐπωφελῆ συνεργασίαν τῶν δύο σωματείων, χαιρετίζεται ἐνθουσιωδῶς. Εἶναι ἀποτέλεσμα προσωπικῶν ἐνεργειῶν τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Συνδέσμου Βιομηχανῶν, Ἄνδρ. Χατζηκυριάκου καὶ Μιλ. Ζάννου, οἵτινες ἀποτελοῦν συγχρόνως καὶ σημαίνοντα μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν, κατόπιν σχετικῆς ἀναφορᾶς τῶν χημικῶν Θεσσαλονίκης, συζητεῖται ἡ σκοπιμότης ἰδρύσεως ἰδιαιτέρου σωματείου εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν. Ἡ σκέψις τῶν θεωρεῖται ὀρθὴ καὶ ἐπωφελῆ καὶ ἡ Ἑνωσις ἐπικουρεῖ τὴν πρωτοβουλίαν τῶν.

Ἐπίσης ἀποφασίζεται ἡ ὀργάνωσις χοροεσπερίδος τῶν Χημικῶν. Τόσον διὰ τὴν κοινωνικὴν προβολὴν τοῦ κλάδου ὅσον καὶ διὰ τὴν δι' αὐτῆς ἐπιτευχθησομένην οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἑνώσεως. Ὁ πρῶτος αὐτὸς χορὸς τῶν Χημικῶν λαμβάνει χώραν τὴν 21ην Φεβρουαρίου 1928 εἰς τὸ Κέντρον Caprice καὶ σημειώνει ἐπιτυχίαν.

Δ'

Ἡ συμμετοχὴ τῶν βιομηχάνων εἰς τὴν Διοίκησιν. Διοικητικὰ Συμβούλια 6ον καὶ 7ον

Μάρτιος 1928 - Ἀπρίλιος 1929

Τὴν 4ην Μαρτίου 1928 συνέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἐν τῷ Χημείῳ ἡ ἑτησίᾳ τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις πρὸς λογοδοσίαν διὰ τὰ πεπραγμένα τοῦ λήξαντος ἔτους καὶ ἐκλογὴν νέου Διοικ. Συμβουλίου. Προεδρεύει αὐτῆς ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Γ. Ματθαίουπουλος.

Μετὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων ἡ Συνέλευσις ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας της πρὸς τοὺς χημικοὺς ἐπιθεωρητὰς Ἔργασίας Χρ. Μαλαγαρδῆν, Παν. Γενεράλην, Σωτ. Μαρκέτον καὶ Χρ. Τσουσόπουλον διὰ τὰς ἐνεργείας των πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ χημικῶν Νόμου. Ἐπίσης πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν βιομηχάνων καὶ Ἀντιπρόεδρον τῆς Ἐνώσεως Ἄνδρ. Χατζηκυριαῖκον διὰ τὴν θερμὴν συμπαραστάσιν του εἰς τὴν προσπάθειαν ἐπεκτάσεως τοῦ περὶ Χημικῶν Νόμου.

Ἀκολουθοῦν αἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἐκλέγονται κατὰ σειρὰν οἱ Γ. Ματθαίουπουλος, Ἄνδρ. Χατζηκυριαῖκος, Μιλ. Ζάννος, Δ. Κισσόπουλος, Κ. Ἀργυρός, Κ. Βέης, Δ. Καραθανάσης, Στ. Παξινός καὶ Ὁθ. Μοδινός. Εἰς τὴν ἐπακολουθοῦσαν συνεδρίαν τοῦ νέου αὐτοῦ Συμβουλίου καταρτίζεται τὸ Προεδρεῖον του ὡς ἀκολουθῶς: Πρόεδρος Γ. Ματθαίουπουλος, Ἀντιπρόεδρος Ἄνδρ. Χατζηκυριαῖκος, Γεν. Γραμματεὺς Ὁθ. Μοδινός, Ταμίας Δ. Καραθανάσης καὶ Εἰδ. Γραμματεὺς Στ. Παξινός.

Εἰς τὴν συνεδρίαν τῆς 31ης Μαρτίου 1928 συζητεῖται νέα αἰτήσις τῶν γυναικῶν χημικῶν, διὰ τῆς ὁποίας ζητοῦν ὅπως παρέμβῃ ἡ Ἐνωσις καὶ ἐπιτευχθῇ ἡ συμμετοχὴ καὶ αὐτῶν εἰς τὸν διεξαχθησόμενον διαγωνισμόν πρὸς πρόσληψιν χημικῶν εἰς τὸ Ἔργαστήριον τοῦ Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν. Ἡ τοιαύτη ἐπέμβασις, μετὰ συζήτησιν, δὲν θεωρεῖται σκόπιμος. Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν συζητεῖται αἰτήσις 30 μελῶν τῆς Ἐνώσεως περὶ συγκλήσεως ἐκτάκτου Γεν. Συνελεύσεως πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἐν τῇ αἰτήσει ἀναφερομένων θεμάτων. Ἡ πραγματοποιήσις τῆς αἰτουμένης Συνελεύσεως ἀποφασίζεται διὰ τὴν 9ην Μαΐου 1928.

Αὕτη συνέρχεται κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν. Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἀνα-

κοινοί τὰ διὰ τῆς αἰτήσεως προτεινόμενα πρὸς συζήτησιν θέματα. Ταῦτα τὰ χαρακτηρίζει ὡς ἀναγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του καὶ ὡς ἐκ τούτου μὴ δικαιολογούντα συζήτησιν ἐν Γεν. Συνελεύσει, θέτει δὲ τὴν ἄποψίν του ταύτην ὑπὸ ψηφοφορίαν. Διεξαγομένης τῆς ψηφοφορίας ἡ πρότασις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἀπορρίπτεται διὰ ψήφων 66 ἐναντίον αὐτῆς καὶ 36 ὑπέρ. Κατόπιν τῆς τοιαύτης ἀποδοκιμασίας τὸ Διοικ. Συμβούλιον ὑποβάλλει εἰς τὴν Συνέλευσιν τὴν παραίτησίν του.

Ἡ ἀκολουθοῦσα, μὲ ἀντικείμενον τὴν ἐκλογὴν νέου Διοικ. Συμβουλίου, Συνέλευσις συνέρχεται ἐν τῷ Χημείῳ τὴν 27ην Μοῖου 1928 προεδρευομένη παρὰ τοῦ Κ. Ζέγγελη. Ὁμιλεῖ πρῶτος ὁ Ἄνδρ. Χατζηκυριάκος ἐκθέτων τὴν δρᾶσιν καὶ τὰ ἀξιόλογα ἀποτελέσματα τοῦ ὑπὸ τὸν Γ. Ματθαίουπουλον Συμβουλίου, ἐν κατακλείδι δὲ προβαίνει εἰς τὴν δῆλωσιν, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ δεχθῆ τὴν ἐκλογὴν του εἰς Συμβούλιον διαφόρου συνθέσεως τοῦ παραιτηθέντος. Εἰς τὸ βῆμα τὸν διαδέχονται ἄλλοι ἐκ τῶν παρισταμένων. Πολλοὶ ὀμιλοῦν μὲ διάφορον πνεῦμα ἀντικρούοντες τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ Χατζηκυριάκου. Περαιωθείσης τῆς συζητήσεως ἐπακολουθεῖ ἡ ψηφοφορία.

Δι' αὐτῆς ἐκλέγονται κατὰ σειρὰν οἱ Α. Χατζηκυριάκος, Κ. Ἀργυρός, Εὐστρ. Γαλλόπουλος, Δ. Καραθανάσης, Ι. Κανδήλης, Γ. Μποῦρλος, Κ. Κυριεζόπουλος, Π. Πρωτοπαπαδάκης, Κ. Δόσιος, Ν. Ρουσσόπουλος, Σ. Χόρς, Γ. Ματθαίουπουλος, Μ. Ἀναστασιάδης, Γ. Πανόπουλος. Ἐκ τῶν 14 αὐτῶν ἐκλεγέντων οἱ δύο πρῶτοι, καθ' ὃ μετέχοντες καὶ τῶν δύο διαγωνισθέντων ψηφοδελτίων, συνεκέντρωσαν 150 καὶ 153 ψήφους, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι, κατὰ τὴν σημειουμένην σειρὰν, συνεκέντρωσαν ἀπὸ 96 ἕως 76 ψήφους. Κατὰ τὸ Καταστατικὸν ἐθεωροῦντο ἐπιτυχόντες μόνον οἱ 9 κατὰ σειρὰν ἀριθμοῦ ψήφων καὶ ἐπομένως ὁ Ν. Ρουσσόπουλος καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες αὐτόν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Γ. Ματθαίουπουλος, ἀποτυχόντες. Κατόπιν τούτου οἱ ἐκλεγέντες δὲν ἀπεδέχθησαν τὴν ἐκλογὴν των καὶ παρητήθησαν ἅπαντες.

Νέα Συνέλευσις ἐκλήθη διὰ τὴν 1ην Αὐγούστου 1928, χωρὶς νὰ συγκεντρωσῆ τὴν ἀπαιτουμένην ἀπαρτίαν, ἐξ οὗ ἐπηκολούθησεν ἐπαναληπτικὴ αὐτῆς, τὴν 10ην Αὐγούστου, συνελθοῦσα εἰς τὸ Χημεῖον, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Δ. Δάλμα.

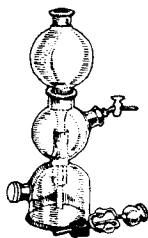
Αἱ κατ' αὐτὴν διεξαχθεῖσαι ἀρχαιρεσίαι ἀνέδειξαν Διοικ. Συμβούλιον, μὲ διακόμενσιν ψήφων ἀπὸ 52 μέχρι 33, ἀπὸ τοὺς ἐξῆς κατὰ σειρὰν : Δ. Δάλμαν, Γ. Ματθαίουπουλον, Δ. Καραθανάσην, Κ. Ἀργυρόν, Ι. Κανδήλην, Ἄνδρ. Χατζηκυριάκον, Β. Κουρτάκη, Ἄγγ. Δημητρίου καὶ Μιχ. Ἀναστασιάδην. Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν πρώτην συνεδρίαν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου συνεκροτήθη τὸ Προεδρεῖον του ὡς ἐξῆς : Πρόεδρος Γ. Ματθαίουπουλος, Ἀντιπρόεδρος Α. Χατζηκυριάκος, Γεν. Γραμματεὺς Κ. Ἀργυρός, Ταμίας Δ. Καραθανάσης καὶ Εἰδ. Γραμματεὺς Μ. Ἀναστασιάδης.

Ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ προβλήματος τῆς ἀνεργίας ἐξακολουθεῖ νὰ ταλαιπωρῆ τὴν Ἐνωσιν καὶ συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν πρώτων θεμάτων, ἅτινα ἀπασχολοῦν τὸ νέον Διοικ. Συμβούλιον. Μεταξὺ τῶν πρὸς ἀντιμετώπισιν αὐτοῦ μέτρων

εἶναι καὶ ὁ περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσαγομένων εἰς τὰς δύο χημικὰς σχολὰς. Σχετικὸν ἔγγραφον ἀποστέλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας παρὰ τὴν ἀντίθετον γνώμην τῶν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Συμβουλίου Ματθαιοπούλου καὶ Χατζηκυριάκου, οἵτινες, διαφωνοῦντες πρὸς τὴν κατὰ πλειοψηφίαν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ βιομηχανία θὰ ἔχη προοδευτικῶς ἀνάγκην μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ χημικῶν. Ὡς ἄλλη διέξοδος ἀποφασίζεται ἡ τοποθέτησις τῶν χημικῶν ὡς καθηγητῶν εἰς τὴν Μέσην Ἐκπαίδευσιν, ἡ σχετικὴ ὁμῶς πρότασις ἀντιμετωπίζει τὴν ἄρνησιν τοῦ Ὑπουργείου.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν μελετᾶται παρὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἡ δυνατότης εἰσδοχῆς τῶν χημικῶν εἰς τὸ Τεχν. Ἐπιμελητήριον, ὥστε νὰ ἐκλείψῃ ὁ ὕφιστάμενος ἐπιζήμιος ἐπαγγελματικὸς διαφορισμὸς. Διὰ τὴν τοιαύτην τακτοποίησιν ὁ Α. Χατζηκυριάκος εἶναι ἀπολύτως σύμφωνος καὶ ἀναλαμβάνει νὰ ἐργασθῇ πρὸς τοῦτο. Πολλαὶ ὁμῶς δυσχέρειαι ἀναφύονται καὶ ἡ ἐπιδίωξις δὲν προχωρεῖ.

Ἡ ἔλλειψις στέγης διὰ τὴν Ἐνωσιν ἀποτελεῖ πάντοτε πρόβλημα παρεμποδίζον τὴν πρόδόν της. Καὶ συζητεῖται ἐπιμόνως ἡ εὐπρόσωπος στέγασις τῶν γραφείων της καθὼς καὶ ἡ δυνατότης ἰδρύσεως Λέσχης Χημικῶν. Ἡ μελέτη τοῦ θέματος ἀνατίθεται εἰς Ἐπιτροπὴν τοῦ Συμβουλίου ἐκ τῶν Ι. Κανδῆλη, Α. Δημητρίου καὶ Στ. Παζινοῦ.

Ε΄

Αί πρώται προσπάθειαι διὰ τὴν δημιουργίαν Ταμείου Συντάξεων. Διοικητικὰ Συμβούλια 8ον – 12ον

Ἄπριλιος 1929 – Ἰούνιος 1934

Ἦδη εὐρισκόμεθα εἰς τὸ 1929 καὶ ἡ ἔτησία Τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις καλεῖται διὰ τὴν 19ην Ἀπριλίου. Συνέρχεται εἰς τὸ Ἀμφιθέατρον τοῦ Χημείου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σ. Γαλανοῦ. Μετὰ τὴν λογοδοσίαν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ λήξαντος ἔτους διενεργοῦνται ἀρχαιρεσίαι πρὸς ἐκλογὴν νέου Διοικ. Συμβουλίου. Κατόπιν τῆς δηλώσεως τοῦ μέχρι τότε Προέδρου Γ. Ματθαιοπούλου, ὅτι λόγῳ φόρτου ἐργασιῶν ἀδυνατεῖ νὰ δεχθῆ τὴν ἐπανεκλογὴν του, ἡ διεξαγομένη ψηφοφορία ἀναδεικνύει τοὺς ἐξῆς κατὰ σειρὰν : Β. Κουρτάκην, Κ. Σίμωσιν, Χρ. Τσεκούραν, Ε. Γαλλόπουλον, Δ. Δερνίκον, Κ. Κυριεζόπουλον, Γ. Μποῦρλον, Π. Ζαλοκώσταν καὶ Γ. Ματθαιόπουλον. Τοῦ τελευταίου, συμφώνως πρὸς τὴν δήλωσίν του, μὴ ἀποδεχθέντος τὴν ἐκλογὴν καταλαμβάνει τὴν θέσιν του ἐκ τῶν ἐπιλαχόντων ὁ Γ. Ἡσαΐας. Εἰς τὴν ἀκολουθοῦσαν πρώτην συνεδρίαν τοῦ Συμβουλίου τούτου τὸ Προεδρεῖον του συγκροτεῖται ὡς ἀκολούθως: Πρόεδρος Ε. Γαλλόπουλος, Ἀντιπρόεδρος Γ. Ἡσαΐας, Γεν. Γραμματεὺς Στ. Χόρς*, Ταμίαις Α. Δερνίκος καὶ Εἰδ. Γραμματεὺς Κ. Κυριεζόπουλος.

Μεταξὺ τῶν κυριωτέρων ἐνεργειῶν τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ περιλαμβάνεται καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσαγομένων εἰς τὰς σχολὰς χημείας. Πρὸς τοῦτο, κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 9ης Νοεμβρίου 1929, μεταξὺ τῶν ἄλλων συναφῶν ἐπιδιώξεων εἶναι καὶ ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐνάρξεως λειτουργίας τοῦ Χημικοῦ Τμήματος τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς εἰς τὸ νεοῖδρυθὲν Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης. Σχετικὰ ἔγγραφα ὑποβάλλει ἡ Ἐνωσις πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας. Διατυποῦνται ἐπίσης σκέψεις περὶ τῆς δυνατοῦτος συγχωνεύσεως τῶν δύο ἐν Ἀθήναις χημικῶν σχολῶν εἰς μίαν.

* Ὁ Στ. Χόρς μὴ συγκαταλεγόμενος μεταξὺ τῶν κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν ἐκλεγέντων ἐν τῷ Συμβουλίῳ, κατέλαβε προφανῶς ὡς ἐπιλαχὼν τὴν θέσιν ἄλλου μέλους παραιτηθέντος. Ἐπειδὴ εἰς τὰ Πρακτικὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας συνεδρίας, δὲν ἀναφέρεται μεταξὺ τῶν παρόντων ὁ Π. Ζαλοκώστας, πιστεύομεν ὅτι κατέλαβε τὴν θέσιν αὐτοῦ.

Πραγματοποιείται επίσης ὁ δεύτερος χορὸς τῶν χημικῶν μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν καὶ ἱκανοποιητικὰς εἰσπράξεις, αἵτινες ἀφήνουν καθαρὸν ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς Ἐνώσεως ἔσοδον δραχμῶν 37.800.

Ἐπὶ τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ μελετᾶται διὰ πρώτην φοράν ἡ δυνατότης ἰδρύσεως Ταμείου Προνοίας καὶ συζητοῦνται οἱ ἐπιδιωκτέοι πόροι του.

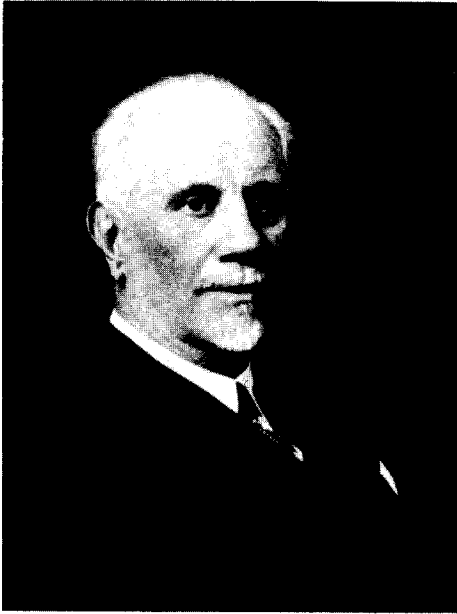
Τὴν 25ην Μαΐου 1930 συνέρχεται εἰς τὸ Ἀμφιθέατρον τοῦ Πολυτεχνείου ἡ ἐτησία Τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις. Προεδρεῦει αὐτῆς ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ε. Γαλλόπουλος. Μετὰ τὴν ἐκθεσιν τῶν πεπραγμένων τοῦ λήξαντος ἔτους συζητοῦνται τὰ ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου προταθέντα θέματα. Τὰ κυριώτερα αὐτῶν εἶναι ἡ πρότασις περὶ συγχωνεύσεως τῶν δύο χημικῶν σχολῶν καὶ ἡ πρότασις περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Συνταξιοδοτήσεως Χημικῶν. Διὰ τὸ Ταμεῖον αὐτὸ ἔχει ἤδη καταρτισθῆ ἡ πλήρης μελέτη παρὰ τοῦ εἰδικοῦ ἐπὶ τῶν σχετικῶν θεμάτων Ἀποστολίδη, Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων.

Ἀκολουθοῦν αἱ ἀρχαιεσῖαι πρὸς ἀνάδειξιν νέου Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἐκλέγονται κατὰ σειράν οἱ Ε. Γαλλόπουλος, Α. Δερνίκος, Κ. Κυριεζόπουλος, Γ. Μπουρλος, Στ. Χόρς, Σπ. Βρεττός, Β. Κουρτάκης, Κ. Σίμωνις καὶ Ἄντ. Κωνσταντινίδης. Ἐξ αὐτῶν ὁ Σπ. Βρεττός δὲν ἀποδέχεται τὴν ἐκλογήν του καὶ καταλαμβάνει τὴν θέσιν του ὁ ἐκ τῶν ἐπιλαχόντων Στ. Ἀρβανίτης. Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ συγκροτεῖται τὸ Προεδρεῖον του ὡς ἀκολουθῶς : Πρόεδρος Ε. Γαλλόπουλος, Ἀντιπρόεδρος Β. Κουρτάκης, Γεν. Γραμματεὺς Στ. Χόρς, Ταμίας Δ. Δερνίκος καὶ Εἰδ. Γραμματεὺς Στ. Ἀρβανίτης.

Λόγω τῆς ἐμπλοκῆς τοῦ Προέδρου Ε. Γαλλοπούλου, ὅστις διατελεῖ Γεν. Διευθυντῆς τοῦ Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους, εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς νοθείας τῆς κινίνης καὶ τῆς συνεπείᾳ τούτου προφυλακίσεώς του, αἱ ἐργασίαι τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1930, διεξάγονται ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀντιπροέδρου αὐτοῦ Β. Κουρτάκη. Ἡ κυριώτερα ἀπασχόλησις κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν εἶναι αἱ παρὰ τοῖς ἀρμοδίους ἐνέργειαι διὰ τὸ ὑπὸ ἴδρυσιν Ταμεῖον Συντάξεων.

Ἀρχομένου τοῦ Δεκεμβρίου 1930 ὁ Πρόεδρος Ε. Γαλλόπουλος ὑποβάλλει τὴν παραίτησίν του καὶ τὴν θέσιν του καταλαμβάνει ὁ ἐκ τῶν ἐπιλαχόντων Κ. Βέης. Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 4ης Δεκεμβρίου τὸ Προεδρεῖον ἀναμορφοῦται ὡς ἑξῆς : Πρόεδρος Κ. Βέης, Ἀντιπρόεδρος Κ. Κυριεζόπουλος, Γεν. Γραμματεὺς Β. Κουρτάκης. Μεταξὺ τῶν θεμάτων ἅτινα ἀπασχολοῦν τὸ Διοικ. Συμβούλιον εἶναι ἡδη ἡ ἐπιδίωξις τροποποιήσεως ὀρισμένων διατάξεων τοῦ περὶ φαρμακοποιῶν σχεδίου Νόμου, αἵτινες συγκροτοῦνται πρὸς τὰ ἐπαγγελματικὰ συμφέροντα τῶν χημικῶν, ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐκτελέσεως ἐπ' ἄμοιβῇ παρὰ τῶν κρατικῶν καὶ πανεπιστημιακῶν ἐργαστηρίων χημικῶν ἀναλύσεων καὶ ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἐνώσεως εἰς τὸ ἰωβηλαῖον τοῦ Berthelot.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἔχει δημιουργηθῆ μεταξὺ τῶν χημικῶν ὀξεῖα διαμάχη, διχάσασα αὐτούς. Ἀφορμὴ ὑπήρξε τὸ σκάνδαλον τῆς νοθείας τῆς κινίνης, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχουν περιπλακῆ ὀρισμένοι ἐκ τῶν ἐλεγχόντων τὰ σχετικὰ ἐργοστά-

Οί θεμελιωταί τών πρώτων μεγάλων βιομηχανιών μας : α') Νικολ. Κανελλόπουλος τών Λιπασμάτων, β') Άνδρ. Χατζηκυριάκος τών Τσιμέντων, γ') Λεόντιος Οικονομίδης τών Χρωματουργείων και δ') Σπήλιος Οικονομίδης τών Χρωματουργείων. Έξ αυτών ο Άνδρ. Χατζηκυριάκος διετέλεσεν Άντιπρόεδρος τής Ένώσεως εις τρεις περιόδους.

Εὐστράτιος Γ. Γαλλόπουλος
Τρίτος Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.
Προῆδρευσε α') 19.4.1929 - 25.5.1930, β') 25.5.1930 - Δεκέμβριος 1930.

Κωνσταντίνος Α. Βέης
Τέταρτος Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.
Προήδρευσε Δεκέμβριος 1930 - 28.6.1931.

Γεώργιος Θ. Πανόπουλος

Πέμπτος Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.

Προήδρευσε α') 20.6.1931 - 12.2.1933, β') 12.2.1933 - 22.7.1934, γ') 22.7.1934 - 21.7.1935.

σια χημικῶν τοῦ Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους καὶ μεταξύ αὐτῶν καὶ ὁ ἴδιος ὁ Γενικός Διευθυντὴς Ε. Γαλλόπουλος. Ἡ μία μερὶς θεωρεῖ ὄθμα τὸν Ε. Γαλλόπουλον καὶ ἐπιδιώκει τὴν πλήρη ἀποκατάστασίν του. Ἡ ἄλλη, παρασυρομένη ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ θέματος καὶ ἀπὸ τὴν διεξαγομένην ὀξείαν δημοσιογραφικὴν εἰς βάρος του πολεμικὴν, τὸν πιστεῦει ὡς ἔνοχον καὶ μάχεται ἐν τῷ προσώπῳ του τὴν πρώτην. Μεταξὺ τῆς δευτέρας μερίδος συγκαταλέγονται καὶ οἱ περισσότεροι τῶν νέων χημικῶν.

Ἐπὶ τὸ κλίμα αὐτὸ συνέρχεται τὴν 28ην Ἰουνίου 1931, εἰς τὸ Ἀμφιθέατρον τοῦ Χημείου, ἡ πρὸς ἐκλογὴν νέου Διοικ. Συμβουλίου Τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις. Αὐτῆς προεδρεῖ ὁ Κ. Βέης. Ὑποστηρίζονται μὲ φανατισμὸν παρ' ἐκάστης τῶν ἀντιμαχομένων μερίδων χωριστὰ ψηφοδέλτια. Τὸ ἐν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ε. Γαλλόπουλον, ὅστις ἐν τῷ μεταξύ ἔχει ἀπαλλαγῆ δικαστικῶς, ἐνισχυόμενον ὑπὸ τῆς πρώτης μερίδος, καὶ τὸ ἕτερον, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Κ. Ζέγγελην, ὑποστηριζόμενον ὑπὸ τῆς δευτέρας μερίδος, τῆς ὁποίας μετέχουν πολλοὶ τῶν μεγάλων, ἀλλὰ καὶ οἱ πλείστοι τῶν νεωτέρων. Ἐπιδιώξεις τῶν πρώτων εἶναι, διὰ τῆς ὑπερψηφίσεως τοῦ Γαλλοπούλου παρὰ τῶν χημικῶν, ἡ ἠθικὴ διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀποκατάστασίς του, πιστοποιουμένης οὕτω τῆς ἀθωότητός του παρὰ τῶν ἀρμοδιωτέρων ὄπως τὸν κρίνουν.

Μετὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς λογοδοσίας καὶ τὰς σχετικὰς συζητήσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἔλαβε μέρος καὶ ὁ Ἄνδρ. Χατζηκυριαῖκος, διεξάγεται ἡ ψηφορία διὰ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται κατὰ σειρὰν μὲ τὰς σημειουμένας ἀντιστοίχως ψήφους οἱ ἐπόμενοι : Β. Κουρτάκης 127 (μετέχει καὶ τῶν δύο ἀνταγωνισθέντων ψηφοδελτίων), Ε. Γαλλόπουλος 91, Α. Χατζηκυριαῖκος 86, Γ. Πανόπουλος 84, Κ. Σίμωσις 82, Γ. Μπουρλος 79, Π. Παυλάκης 78, Σ. Γαλανὸς 77, Κ. Ζέγγελης 76, Α. Δημητρίου 74, Β. Παπακωνσταντίνου 71, Κ. Ἀργυρὸς 69, Ι. Παπουτσόπουλος 69, Ν. Καρνής 69, Ὁθ. Μοδινὸς 64.

Ἡ ἐπακολουθοῦσα πρώτη συνεδρίασις τοῦ νέου Διοικ. Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἀπαρτίζεται ἐκ προερχομένων καὶ ἐκ τῶν δύο ψηφοδελτίων, συνέρχεται εἰς τὸ Ἔργαστήριον Ἄνοργ. Χημείας τοῦ Πανεπιστημίου. Κατ' αὐτὴν γνωστοποιοῦνται αἱ παραιτήσεις ἐκ τῶν ἐκλεγέντων τῶν Ε. Γαλλοπούλου, Κ. Ζέγγελη, Σ. Γαλανοῦ καὶ Α. Χατζηκυριαῖκου καὶ τελικῶς τὸ Διοικ. Συμβούλιον διαμορφοῦται ἐκ τῶν ἐξῆς ἐπιτυχόντων, συγκροτουμένου καὶ τοῦ Προεδρείου του: Πρόεδρος Γ. Πανόπουλος, Ἀντιπρόεδρος Β. Παπακωνσταντίνου, Γεν. Γραμματεὺς Β. Κουρτάκης, Ταμίας Α. Δημητρίου, Εἰδ. Γραμματεὺς Ν. Οἰκονομόπουλος καὶ μέλη Γ. Μπουρλος, Κ. Σίμωσις, Π. Παυλάκης καὶ Ι. Παπουτσόπουλος. Ὁ Β. Κουρτάκης παραιτεῖται κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίαν, ἀντικαθιστάμενος ὑπὸ τοῦ ἐπιλαχόντος Ν. Καρνή, μὲ ἐπακόλουθον τὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ Προεδρείου, τοῦ Π. Παυλάκη ἀναλαμβάνοντος τὴν θέσιν τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τοῦ Β. Παπακωνσταντίνου τὴν κενωθείσαν θέσιν τοῦ Γεν. Γραμματέως.

Τὰ κυριώτερα θέματα ἀπασχολήσεως τοῦ νέου Συμβουλίου εἶναι κατὰ πρῶτον

τά του Ταμείου Συντάξεως Χημικῶν καὶ τῆς καταθέσεως τοῦ σχετικοῦ σχεδίου Νόμου εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐπίσης ὁ Νόμος περὶ λειτουργίας Κυλινδρομύλων. Διὰ τοῦ τελευταίου ρυθμίζονται τὰ ἀφορῶντα τὴν τοποθέτησιν τῶν εἰς αὐτοὺς χημικῶν καὶ τὰ καθήκοντα διὰ τῶν ὁποίων οὗτοι ἐπιφορτίζονται.

Τὸν Δεκέμβριον 1931 ἀναγγέλλεται ὁ θάνατος τοῦ Συμβούλου Κ. Σίμωσι, καὶ τὸ Διοικ. Συμβούλιον τὸν τιμᾷ δεόντως. Τὴν κενωθείσαν θέσιν αὐτοῦ καταλαμβάνει ὁ ἐπιλαχὼν Σπ. Καραμεσίνησ. Οὗτος ὁμως δὲν τὴν ἀποδέχεται.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 5ης Δεκεμβρίου ἀναγγέλλεται ἡ δῆλωσις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν Μαρῆ περὶ υἱοθετήσεως τοῦ σχεδίου Νόμου περὶ Συντάξεως Χημικῶν καὶ τῆς ὑποσχέσεως ὑποστηρίξεώς του εἰς τὴν Βουλὴν. Μελετᾶται ἐκ νέου ἡ ἐπέκτασις τοῦ νόμου περὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως χημικῶν καὶ ἡ τοποθέτησις χημικῶν εἰς τὸν Ἀυτόνομον Σταφιδικὸν Ὄργανισμὸν. Ἐπίσης ἡ ἀπασχόλησις χημικῶν ὡς βαφέων, εἰς τὰς σχετικὰς βιομηχανίας, αἵτινες χρησιμοποιοῦν μόνον ξένους εἰδικούς. Τὸ Συμβούλιον ἀπασχολοῦν ἀκόμη ἡ καθυστέρησις τῆς καταβολῆς τῶν συνδρομῶν τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως, ἐξ οὗ συνεχῶς χωλαίνουσι τὰ οἰκονομικά της.

Εἰσερχόμεθα ἤδη εἰς τὸ 1933 καὶ ἡ ἔτησις Γεν. Συνέλευσις συγκαλεῖται διὰ τὴν 12ην Φεβρουαρίου. Προεδρεύει αὐτῆς ὁ Ἄντ. Παυλίνης. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Γ. Πανόπουλος ἐκθέτει τὰ πεπραγμένα τοῦ λήξαντος ἔτους καὶ τὴν λογοδοσίαν αὐτῆς ἐπακολουθεῖ μακρὰ συζήτησις. Ἄλλοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ Κ. Μακρῆς, Ε. Σκυλακάκης, Σ. Γεωργόπουλος, κατακρίνουσι τὸ Συμβούλιον καὶ θεωροῦν ἀνεπαρκῆ τὴν δρᾶσιν του καὶ ἄλλοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ Δ. Κατακουζηνός, Σ. Μανωλκίδης, Ν. Παπαευθυμίου, ὑπεραμύνονται αὐτοῦ.

Μετὰ συζήτησιν διεξάγονται αἱ ἀρχαιρεσίαι, πρὸς ἀνάδειξιν νέου Διοικ. Συμβουλίου, εἰς τὰς ὁποίας ψηφίζουσι ἐν ὄλῳ 101, οἵτινες καὶ ἐκλέγουσι κατὰ σειρὰν τοὺς Π. Παυλάκη, Γ. Πανόπουλον, Ν. Καρνῆν, Ι. Παπουτσόπουλον, Ἄντ. Κωνσταντινίδην, Στ. Ἀρβανίτην, Σπ. Καραμεσίνην, Β. Παπακωνσταντίνου καὶ Ἄγγ. Δημητρίου. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο, εἰς τὴν πρώτην συνεδρίαν του, ἐκλέγει τὸ Προεδρεῖον του συγκροτούμενον ὡς ἑξῆς : Πρόεδρος Γ. Πανόπουλος, Ἀντιπρόεδρος Ι. Παπουτσόπουλος, Γεν. Γραμματεὺς Π. Παυλάκης, Ταμίας Α. Δημητρίου καὶ Εἰδ. Γραμματεὺς Στ. Ἀρβανίτης.

Αἱ ἐνέργειαι καὶ τοῦ νέου Διοικ. Συμβουλίου ἀνάγονται εἰς τὰ ἴδια θέματα, τὰ ἀπὸ μακροῦ ταλαιπωροῦντα τὴν Ἐνωσιν. Εἶναι τὸ σχέδιον Νόμου περὶ Ταμείου Χημικῶν, ἡ ἐπέκτασις τοῦ Νόμου ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως, ἡ καθυστέρησις τῆς εἰσπράξεως τῶν συνδρομῶν τῶν μελῶν καὶ τὸ ἐπιτεινόμενον πρόβλημα τῆς ἀνεργίας. Εἶναι ἡ ἐποχὴ τῆς μεγαλυτέρας αἰχμῆς του. Ὑπολογίζεται ὅτι ἐπὶ τῆς συνολικῆς δυνάμεως τῶν 1000 χημικῶν τῆς Ἑλλάδος οἱ 300 παραμένουσι ἀνεργοί.

Παρὰ τὰς δυσχερείας αὐτὰς τοῦ κλάδου ἡ στέγασις τῆς Ἐνώσεως μελετᾶται ὡς ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη. Θεωρεῖται ὅτι ἡ εὐπρόσωπος καὶ ὠργανωμένη παρουσιάσις

του Σωματείου θα τὸ ἐπιβάλῃ μεταξύ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ θὰ βοηθήσῃ τὰς ἐνεργείας του. Ἀναζητοῦνται λοιπὸν κατάλληλα γραφεῖα καὶ μεταξύ αὐτῶν προτείνεται τὸ κτίριον τῆς Λέσχης τῶν Ἐπιστημόνων εἰς τὴν Πλατείαν Καρύτση.

Δημοσιεύεται ἐπίσης τὸ Διάταγμα περὶ Κυλινδρομύλων. Αἱ ἐνέργειαι συγχίζονται πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν καὶ μεταξύ αὐτῶν ἡ παρουσίασις τοῦ Συμβουλίου εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ ἡ ἐπίδοσις εἰς αὐτὸν ὑπομνήματος ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ἐπιδιώξεων τοῦ κλάδου.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον, ἐν συνεχείᾳ, διὰ προσωπικῶν ἐνεργειῶν τοῦ Προέδρου του Γ. Πανοπούλου, πρὸς τὸν Ὑφυπουργὸν Ἐθν. Οἰκονομίας Στ. Στεφανόπουλον, καταρτίζει σχέδιον Νόμου, ὑπὸ τὸν τίτλον: «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ χημικῶν νομοθεσίας», τὸ ὁποῖον υἱοθετεῖται παρ' αὐτοῦ καὶ κατατίθεται πρὸς ψήφισιν εἰς τὴν βουλὴν. Τοῦτο, κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν του παρὰ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, κατόπιν καταλλήλου ἐνημερώσεως τῶν μελῶν της παρὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως, βελτιοῦται καὶ διευρύνεται, κατὰ τὰς διατάξεις του, ἔτι περισσότερον, ψηφίζεται δὲ ἀκολούθως παρὰ τῆς Βουλῆς ἄνευ ἀντιρρήσεως τινος. Εἰσάγεται ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν Γερουσίαν πρὸς ψήφισιν, μετὰ σύμφωνον καὶ πάλιν γνώμην τῆς ἰδικῆς της, ὑπὸ τὸν Γ. Δουζίναν, Ἐπιτροπῆς. Ἐκεῖ διεξάγεται σκληρὸς ἀγὼν καὶ μετὰ τρεῖς ἀναβολὰς ψηφίζεται τέλος καὶ ἀπὸ αὐτὴν, ἀλλὰ μετὰ τὴν διαγραφὴν τοῦ ἄρθρου 10, κατ' ἀπαίτησιν γερουσιαστῶν τινων. Τὸ ἄρθρον τοῦτο, τακτοποιοῦν τὴν ἰσοτιμίαν μεταξύ χημικῶν καὶ χημικῶν μηχανικῶν, ἦτο σημαντικώτατον καὶ ἀπετέλεσε μεγάλην ζημίαν ἢ ἀπάλειψίς του.

Ἡ ἐπέκτασις τοῦ ἀρχικοῦ Νόμου περὶ Χημικῶν, ὑπὸ μορφήν εὐρυτέρας ἀναμορφώσεώς του, τοιαύτης ὥστε νὰ ἀποτελέσῃ οὗτος νέαν ἀφετηρίαν προόδου τοῦ κλάδου, δημοσιεύεται τέλος κατὰ Μάϊον τοῦ 1934. Εἶναι ὁ Νόμος 6129 (Ἐφημ. Κυβ. 175/Α/31.5.1934), ὅστις, πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἀνεγνώρισε τὴν Ἐνωσίν μας ὡς Ὀργανισμὸν Δημοσίου Δικαίου καὶ μετὰ τὸν κατόπιν ἐγκριθέντα εἰς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν της ἐδημιούργησε τὴν ἔκτοτε διαμόρφωσιν καὶ ἀνάδειξίν της*.

* Ἐὰν ὁ Νόμος 3518 ἔθεσε τὰς βάσεις τοῦ χημικοῦ ἐπαγγέλματος ὁ Νόμος 6129 (Ἐφημ. Κυβ. 175/Α/31.5.1934) εἶναι ὁ ἐδραιώσας καὶ καθορίσας τὰς ἀρμοδιότητας τῆς Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν ὡς ἐπίσημου ὀργανώσεως τοῦ χημικοῦ κλάδου. Διὰ τοῦτο θεωροῦμεν ἐπιβεβλημένον ὅπως εἰς τὸν παρόντα τόμον παραθέσωμεν τὰς κυριωτέρας διατάξεις του.

Ἄρθρον 1 § 1. Ἡ ὕφισταμένη αἰ Ἐνωσις τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν ἀποτελεῖ ἐφ' ἐξῆς Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου.

§ 2. Ἄπαντες οἱ ἐν Ἑλλάδι χημικοὶ κεκτημένοι πτυχίον Χημικοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ἢ πτυχίον τῆς παλαιᾶς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, ἐφ' ὅσον ἐξήσκησαν ἀποδεδειγμένως τὸ ἐπάγγελμα τοῦ χημικοῦ ἐπὶ πενταετίαν, ἢ ἰσοτίμου, ὡς καὶ οἱ πτυχιούχοι τῆς διαλυθείσης Βιομηχανικῆς Ἀκαδημίας Ρουσσοπούλου, ἀποτελοῦσιν ὑποχρεωτικῶς μέλη τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν, τῆς ἐτησίας συνδρομῆς ὡς καὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως κανο-

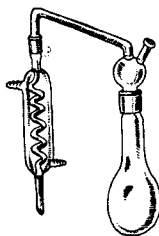
νισθησομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ σύμφωνον γνώμο-
δότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς.

§ 3. Τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν μετέχουν προαιρετικῶς οἱ κεκτημένοι δίπλωμα
τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου ἢ ἰσοτίμου Πολυτεχνείου τῆς ἀλλοδαπῆς, εἰδικό-
τητος χημικοῦ - μηχανικοῦ.

§ 4. Κατὰ τὰς ἀρχαιεσίας τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν δύνανται νὰ ψηφίζωσι
καὶ οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις χημικοὶ ὡς ἀντεπιστέλλοντα μέλη τῆς Ἐνώσεως δι' ἐγγράφων ἐξουσιο-
δοτήσεων, θεωρουμένων τούτων ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν. . . .

Ἄρθρον 3. Σκοπὸς τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν εἶναι ἡ προσπάθεια πρὸς προα-
γωγὴν τῆς χημικῆς Ἐπιστήμης, τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τῶν Χημικῶν, ἡ μέριμνα
περὶ δημιουργίας κοινοῦ συναδελφικοῦ πνεύματος, ὡς καὶ ἡ παροχὴ πρὸς τὸ Κράτος πάσης
ἐπιστημονικῆς συνδρομῆς διὰ τὴν αὐξήσιν καὶ βελτίωσιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τῆς
Χώρας. . . .

Ἄρθρον 6. Ἡ ἐκτέλεσις χημικῶν ἀναλύσεων ἐπ' ἀμοιβῆ καὶ ἡ διεύθυνσις χημικοῦ ἐργαστη-
ρίου ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τοὺς κεκτημένους τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ Νόμου 3518 καθοριζόμενα
προσόντα. . . .

ΣΤ

Ἡ Ἔνωσις ἀναγνωρίζεται ὡς Ὄργανισμὸς Δημοσίου Δικαίου. Διοικητικὰ Συμβούλια 13ον—16ον

Ἰούλιος 1934 – Δεκέμβριος 1939

Ὁ ἐν λόγῳ Νόμος 6129/1934, ὁ ἀναγνωρίζων τὴν Ἔνωσιν Ἑλλ. Χημικῶν ὡς Ὄργανισμὸν Δημοσίου Δικαίου, ὅστις, ὡς ἐλέχθη, ὀφείλεται εἰς τὰς ἐπιμόνουσ ἐνεργείας τοῦ ὑπὸ τὸν Γ. Πανόπουλον Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τὰς προσωπικὰς σχέσεις τοῦ ἰδίου μὲ τὸν τότε Ὑφυπουργὸν Ἐθν. Οἰκονομίας Στ. Στεφανόπουλον, ἔχει καταστή ἤδη πραγματικότης καὶ ἀποτελεῖ, ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ 1934, ἀφετηρίαν νέας ἐποχῆς διὰ τὴν Ἔνωσιν. Βάσει τῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ νέου Νόμου ὀριζομένων, ὡς πρῶτον μέτρον ἐπιβάλλεται ἡ ἐντὸς τακτικῆς προθεσμίας ἐκλογή νέου Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἡ κατάρτισις ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἐνώσεως.

Ἡ σχετικὴ Συνέλευσις συνέρχεται τὴν 22αν Ἰουλίου 1934 εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἑταιρείας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ι. Παπουτσοπούλου. Μετὰ τινὰς συζητήσεις καὶ διαξιφισμοὺς ἡ Συνέλευσις προχωρεῖ εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀρχαιρεσιῶν, αἵτινες ἄλλωστε ἀποτελοῦν καὶ τὸ μόνον θέμα τῆς ἡμερησίας τῆς διατάξεως. Ἡ παρουσία τῶν μελῶν εἶναι πολυπληθεστέρα ἀπὸ ἄλλοτε. Ψηφίζουν ἐν ὄλῳ 214, οἵτινες ἀναδεικνύουν κατὰ σειρὰν τοὺς ἐξῆς: Στ. Ἀρβανίτην, Γ. Πανόπουλον, Ἄγγ. Δημητρίου, Ἰω. Παπουτσοπούλου, Νώτην Σαμαρᾶν, Ἄγγ. Μαρανήν, Ι. Κανδήλην, Γ. Μουζάκην καὶ Ἀθ. Μπουσβάρου.

Κατὰ τὴν ἐπακολουθοῦσαν πρώτην συνεδρίαν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τούτου παρουσιάζεται διάθεσις παραιτήσεως ὀρισμένων ἐκ τῶν ἐκλεγέντων μελῶν του, ἀλλὰ τελικῶς διευθετεῖται τὸ θέμα καὶ ἀποφασίζεται ἡ παραμονὴ αὐτοῦ ὑπὸ μορφήν ὑπηρεσιακῆν, ἀκεραίου, ὡς ἐξελέγη, μὲ κυριωτέραν ἐπιδίωξιν τὴν ταχεῖαν κατάρτισιν καὶ ἔγκρισιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένου ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ. Κατόπιν τῆς τοιαύτης καθορισθείσης ἀποστολῆς του προχωρεῖ εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ Προεδρείου του ὡς ἀκολούθως: Πρόεδρος Γ. Πανόπουλος, Ἀντιπρόεδρος Ι. Παπουτσοπούλος, Γεν. Γραμματεὺς Ι. Κανδήλης, Ταμίας Ἄγγ. Δημητρίου καὶ Εἰδ. Γραμματεὺς Στ. Ἀρβανίτης. Ἐν συνεχείᾳ καταρτίζεται Ἐπι-

τροπή διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ σχεδίου τοῦ Κανονισμοῦ ἐκ τῶν Ι. Κανδήλη, Α. Δημητρίου καὶ Γ. Μουζάκη.

Κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἀπασχολεῖται καὶ μὲ ποικίλα τρέχοντα θέματα καὶ κυριώτερον μὲ τὴν ἐξέτασιν καὶ ἔγκρισιν τῶν διατάξεων τοῦ καταρτιζομένου κανονισμοῦ, αἰτίνες, μετὰ τὴν συγγραφὴν των παρὰ τῆς ἀρμοδίας τοῦ Συμβουλίου Ἐπιτροπῆς, τίθενται ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ προοδευτικῶς, πρὸς τελικὴν ἔγκρισιν. Ἡ ἐν λόγῳ ἐργασία ἔχει ἤδη συμπληρωθῆ κατὰ τὸν Νοέμβριον 1934, προκειμένου δὲ ὁ κανονισμὸς νὰ τύχῃ τῆς τελικῆς ἐπιψηφίσεως διὰ Γενικῆς Συνελεύσεως τὸ σχέδιόν του ἐκτυποῦται καὶ ἀποστέλλεται πρὸς μελέτην εἰς ὅλα τὰ μέλη.

Ἡδὴ ἀπασχολεῖ τὸ Διοικ. Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἰδίαν περίοδον, καὶ τὸ θέμα τῶν παρὰ τῶν χημικῶν ἐκτελουμένων βιοχημικῶν καὶ μικροβιολογικῶν ἀναλύσεων. Ἀποφασίζεται σχετικῶς ἡ κατάρτισις σχεδίου Διατάγματος καθορίζοντος τὰς συναφεῖς ἀρμοδιότητος, ὑπὸ μορφήν ἐκτελεστικοῦ τοῦ Νόμου 6129. Πρὸς τοῦτο τὸ Διοικ. Συμβούλιον συνεργάζεται μετὰ Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐκ τῶν Κ. Μακρῆ, Κ. Πατρικιᾶδῃ καὶ Π. Ρούνιου, τὸ δὲ καταρτισθὲν σχέδιον, κατὰ Δεκέμβριον 1934, εἶναι πλέον ἔτοιμον καθ' ὅλα, ὥστε νὰ ἐπιδιωχθῆ ἡ ἔγκρισίς του.

Τὸ ἐκκρεμοῦν ἀπὸ μακροῦ θέμα τῆς ἰδρύσεως Ταμείου Συντάξεως Χημικῶν τίθεται ἐκ νέου ὑπ' ὄψιν τῶν ἀρμοδίων διὰ σχετικῆς παρουσιάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου εἰς τὸν Ὑπουργὸν Στ. Στεφανόπουλον. Οὗτος ἐπιδεικνύει ἐνδιαφέρον καὶ προτείνει τὴν συνένωσιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἐτέρου, τοῦ συγγενοῦς πρὸς τοὺς χημικούς, κλάδου τῶν Μηχανικῶν. Παραλλήλως πρὸς τὴν ἐπιδίωξιν αὐτὴν τίθεται ὑπ' ὄψιν τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τὸ σχέδιον Διατάγματος περὶ λειτουργίας χημικῶν ἐργαστηρίων, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐπίσης μελετηθῆ παρὰ τῆς Ἐνώσεως.

Κατὰ τὴν 16ην Δεκεμβρίου 1934 συνέρχεται ἡ εἰδικῶς κληθεῖσα Γεν. Συνέλευσις μὲ μόνον θέμα τὴν ἐπιψηφίσιν τοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἐνώσεως, ὅστις καὶ ἐγκρίνεται μὲ ἐλαφρὰς μόνον τροποποιήσεις τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου.

Ταύτην ἐπακολουθεῖ νέα Γεν. Συνέλευσις, κατὰ τὴν 17ην Φεβρουαρίου 1935, προεδρευομένη παρὰ τοῦ Δ. Χαϊμαντᾶ. Μετὰ τὴν λογοδοσίαν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ λήξαντος ἔτους καὶ τὴν συζήτησιν τῶν διαφορῶν ἐκκρεμούντων θεμάτων, ἐπαναφέρονται πρὸς τελικὴν ἔγκρισιν ὀρισμένοι διατάξεις τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην Γεν. Συνέλευσιν κατ' ἀρχὴν ψηφισθέντος κανονισμοῦ τῆς Ἐνώσεως. Ἐκεῖναι αἰτίνες δὲν ἐγένοντο δεκταὶ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ. Ἡ Συνέλευσις συζητεῖ καὶ προχωρεῖ εἰς τελικὴν διατύπωσιν αὐτῶν. Μεταξὺ τῶν ἐν λόγῳ τροποποιήσεων περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐν τῷ Διοικ. Συμβουλίῳ ἀντιπροσώπευσις τῆς μειοψηφίας, ἐκ τῶν κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας κατατιθεμένων ψηφοδελτίων, διὰ συμμετοχῆς δύο ἐκ τῶν μελῶν τοῦ μειοψηφήσαντος. Ἡ τοιαύτη πρόβλεψις δὲν ὑφίστατο ἐν τῷ σχεδίῳ.

Ἡ Συνέλευσις ἐν τέλει, διὰ ψηφίσματός της, ὑποβάλλει πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὰ αἰτήματά της, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγεται ἡ ἱδρυσις ἀγορανομικοῦ χη-

μείου, ἢ αὐξήσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς τὸ Γεν. Χημεῖον τοῦ Κράτους ὑπηρετούντων χημικῶν, ἢ μονιμοποίησις τῶν ὡς ἐκτάκτων ὑπηρετούντων εἰς τὰ κρατικὰ ἐργαστήρια, ἢ πιστὴ ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου 3518 καὶ ἄλλα.

Κατὰ τὴν Συνέλευσιν αὐτὴν ὑποβάλλεται ἐπίσης πρότασις παρὰ τοῦ Ι. Μπαρδάνη περὶ ἀμέσου ἐκδόσεως παρὰ τῆς Ἐνώσεως περιοδικοῦ.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ὑποβάλλει ἀκολουθῶς τὴν παραίτησίν του ἵνα δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν ἀναδείξεως νέου, βάσει τοῦ ἐγκριθησομένου κανονισμοῦ, ἀπαρτισθησομένου ἀπὸ ὄλους ἐκείνους, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ προσφέρουν μετὰ ζήλου τὰς ὑπηρεσίας των ὑπὲρ τοῦ κλάδου.

Αἱ ἐνέργειαι τῆς Διοικήσεως συνεχίζονται. Μεταξὺ αὐτῶν ἡ διαμαρτυρία διὰ τὴν διὰ Νόμου ἴδρυσιν Ναυτικοῦ Χημεῖου ἐπανδρουμένου δι' ἀξιωματικῶν μετεκπαιδευθησομένων ὡς χημικῶν εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ τὸ Πανεπιστήμιον. Ἐπίσης ἡ δι' ἐγκυκλίου ἐνημέρωσις τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως, ὅτι ἐφ' ἐξῆς, δυνάμει τοῦ Νόμου 6129, ἡ πρὸς αὐτὴν συνδρομὴ των, ἐκ δρχ. 300 ἐτησίως, καθίσταται ὑποχρεωτικὴ. Ἡ ἐγκρισὶς τοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἐνώσεως, ὡς τελικῶς διεμορφώθη, πραγματοποιεῖται διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 32720 ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἥδη δὲ εἶναι δυνατὴ ἡ ἐκλογὴ τοῦ νέου Διοικ. Συμβουλίου μὲ συμμετοχὴν, διὰ πληρεξουσίων, ὄλων τῶν χημικῶν τῆς Χώρας, κατὰ τὰ προβλεπομένα ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ, καὶ ὄχι ὡς πρότερον μόνον ἐκ τῶν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς πρωτεύουσῃς κατοικούντων.

Τὴν 21ην Ἰουλίου 1935 πραγματοποιοῦνται, εἰς τὸ κτίριον Ἐμποροῦπαλλήλων τῆς Πλατείας Μητροπόλεως, αἱ προκηρυχθεῖσαι βάσει τοῦ νέου Κανονισμοῦ ἀρχαιρεσίαι Διοικ. Συμβουλίου, διεξαχθεῖσαι καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Εἰς αὐτὰς ἐψήφισαν 125 χημικοί, προσελθόντες αὐτοπροσώπως, καὶ 49 ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, διὰ πληρεξουσίων. Μὲ διακύμανσιν ψήφων ἀπὸ 149 μέχρις 103 ἐξελέγησαν οἱ ἐξῆς: Χαριλ. Στεριόπουλος, Ν. Καρνής, Μ. Παλαιογιάννης, Κ. Σακελλαριάδης, Α. Κώνστας Ν. Ζάρπας, Γ. Τζήμας, Γ. Γεωργακόπουλος καὶ Κ. Μακρῆς. Συμφώνως πρὸς τὸν νέον κανονισμὸν οἱ δύο τελευταῖοι θεωροῦνται ἀναπληρωματικοὶ καὶ ἀντικαθίστανται ἐν τῷ Διοικ. Συμβουλίῳ διὰ τῶν δύο κατὰ σειρὰν ἐπομένων Π. Κιάρη καὶ Π. Λεονταρίτη. Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω θμελοῦς Συμβουλίου, τῆς 7ης Αὐγούστου, συνεκροτήθη τὸ Προεδρεῖον του ὡς ἀκολουθῶς: Πρόεδρος Ν. Ζάρπας, Ἀντιπρόεδρος Κ. Σακελλαριάδης, Γεν. Γραμματεὺς Ν. Καρνής, Ταμίας Π. Λεονταρίτης καὶ Κοσμητῶν Μ. Παλαιογιάννης.

Μεταξὺ τῶν θεμάτων, ἅτινα ἀμέσως τὸ ἀψηχόλησαν, εἶναι τὸ περὶ «Βιοχημικῶν». Πρὸς τοῦτο λαμβάνει χώραν παρουσίας εἰς τὸν Ἐφουπουργὸν Ὑγιεινῆς Ι. Νικολίτσαν, καθ' ἣν διαπιστοῦται ἀντίθεσις τῶν ἀρμοδιῶν, μὲ μόνην παραχώρησιν τὴν διατήρησιν τοῦ δικαιώματος τῶν ἀναλύσεων, αὐτῆς τῆς κατηγορίας, διὰ τοὺς ἥδη ἀσκούντας τὴν εἰδικότητα. Ἀποφασίζεται ἡ σύνταξις καὶ ὑποβολὴ ὑπομνήματος ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς ἐν τῷ μεταξὺ ἰδρυθείσης Ἐνώσεως Χημικῶν Βιολόγων - Μικροβιολόγων, ἥτις κινεῖται δραστηρίως καὶ ἤδη ἀριθμεῖ 52 μέλη.

Ἄκολουθεῖ τὸ θέμα τῶν γεωπόνων, εἰς τοὺς ὁποίους κατὰ πληροφορίας πρόκειται νὰ ἀνατεθοῦν καθήκοντα χημικῶν εἰς τὰ Ἐργοστάσια Οἰνοποιίας, Ἐλαιουργίας καὶ Σαπωνοποιίας. Ἐπίσκεψις πρὸς τὸν Γεν. Γραμματέα τοῦ Ὑπουργ. Γεωργίας Κριμπᾶν ἀποκαλύπτει τὴν ὑφισταμένην βαθεῖαν ἀντίθεσιν ἀντιλήψεων. Ὑποστηρίζεται παρ' αὐτοῦ, ὅτι οἱ γεωπόνοι, διδασκόμενοι ἀμπελοργίαν, οἰνοποιίαν καὶ ἐλαιοκομίαν, εἶναι ἱκανοὶ καὶ διὰ τὰς σχετικὰς βιομηχανοποιήσεις. Ἐπὶ τοῦ θέματος προσφέρεται πρόθυμος συμπαραστάσις καὶ ἐκ μέρους τοῦ Καθηγητοῦ Δ. Χόνδρου, ὅστις συνδέεται μετὰ τοῦ Β. Κριμπᾶ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Θεοδορίδου.

Νέα ἐπιδιώξεις εἶναι ἀκόμη ἢ ἀντιπροσώπευσις τῆς Ἐνώσεως διὰ δύο μελῶν τῆς εἰς τὸ Ἄνωτ. Ὑγειονομικὸν Συμβούλιον καὶ πρὸς τοῦτο τὸ Συμβούλιόν τῆς προβαίνει εἰς σχετικὸν διάβημα.

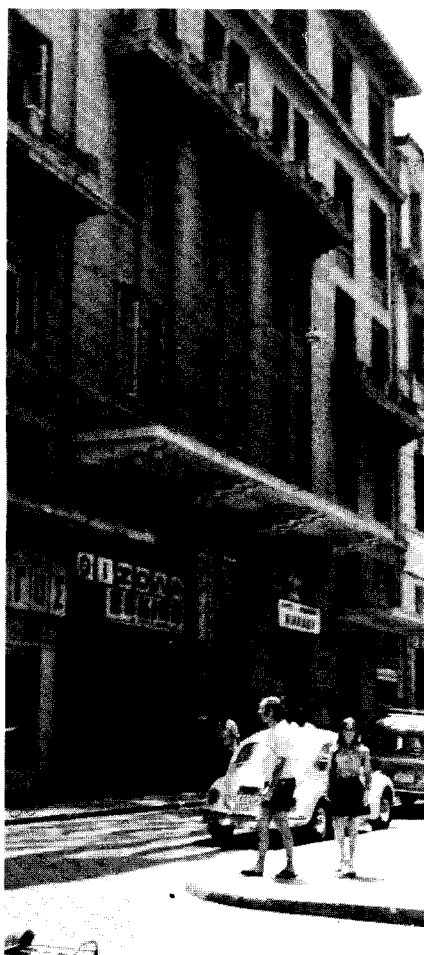
Ἡ Ἐνωσις κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον ἔχει ἀποκτήσει γραφεῖον διὰ τὸ Συμβούλιόν τῆς, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀπελλοῦ 4. Ἦδη γίνεται σκέψις περὶ εὐπροσωποτέρας στεγάζσεως αὐτῆς, ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἄλλων χημικῶν συλλόγων, ἦτοι τοῦ πρὸ καιροῦ ἰδρυθέντος Συνδέσμου Χημικῶν Βιομηχανίας καὶ τῆς Ἐνώσεως Χημικῶν Βιολόγων - Μικροβιολόγων, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς συμμετοχῆς καὶ αὐτῶν εἰς τὰς ἀπαιτηθησομένας δαπάνας.

Κατὰ τὸν Νοέμβριον 1935 παραδίδεται τὸ σχέδιον ὀργανισμοῦ, διὰ τὴν διαμόρφωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ μελετωμένου ὅπως ἐκδοθῆ ἑξαμηνιαίου, συνταχθέντος παρ' Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὸν Ι. Κανδήλην. Ἀποφασίζεται ὅπως ὁ Ὄργανισμὸς ἐγκριθῆ παρ' εἰδικῶς συγκληθησομένης Γενικῆς Συνελεύσεως.

Κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχὴν τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐπισκέπεται τὸν Πρωθυπουργὸν Γ. Κονδύλην καὶ τοῦ ἀναπτύσσει τὰ αἰτήματά τοῦ κλάδου, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ τὸ διὰ τὴν ἰδρυσιν Ταμείου Συντάξεων Χημικῶν, διὰ τὸ ὅποιον ἢ Ἐνωσις ἔχει ἐπὶ μακρὸν ἀκάρπως ἀγωνισθῆ. Ὁ Κονδύλης δεικνύει ἐνδιαφέρον καὶ εἰδικῶς διὰ τὸ τελευταῖον αἶτημα παραπέμπει τὸ Συμβούλιον εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐργασίας Γ. Καρτάλην. Μετὰ πολλὰς προσπάθειας ἐπιτυγχάνεται συνάντησις μετὰ τοῦ ἀρμοδίου αὐτοῦ Ὑπουργοῦ. Οὗτος εὐρίσκειται σύμφωνος μὲ τὰς ἀπόψεις τῆς Ἐνώσεως καὶ υἱοθετεῖ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ Ταμείου.

Συνεχίζονται αἱ ἐνέργειαι διὰ τὰ θέματα ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ εἰδικῶς διὰ τὸ Ἐδαφολογικὸν αὐτοῦ Ἐργαστήριον. Ἐπίσης διὰ τὰ θέματα τῶν βιοχημικῶν συνεργάζεται τὸ Διοικ. Συμβούλιον μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῶν καὶ προβαίνει εἰς κοινὰ διαβήματα. Περὶ τὸ τέλος τοῦ 1935 διαφωνία δημιουργοῦνται μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐκφράζεται καὶ ἡ δυσφορία μελῶν τινῶν αὐτοῦ διὰ τὰς μακρὰς περιόδους ἀπουσίας τοῦ Προέδρου Ν. Ζάρπα ἀπὸ τῶν ἐργασιῶν του*. Ὁ σύμβουλος πάλιν Χ. Στεριόπουλος δι'

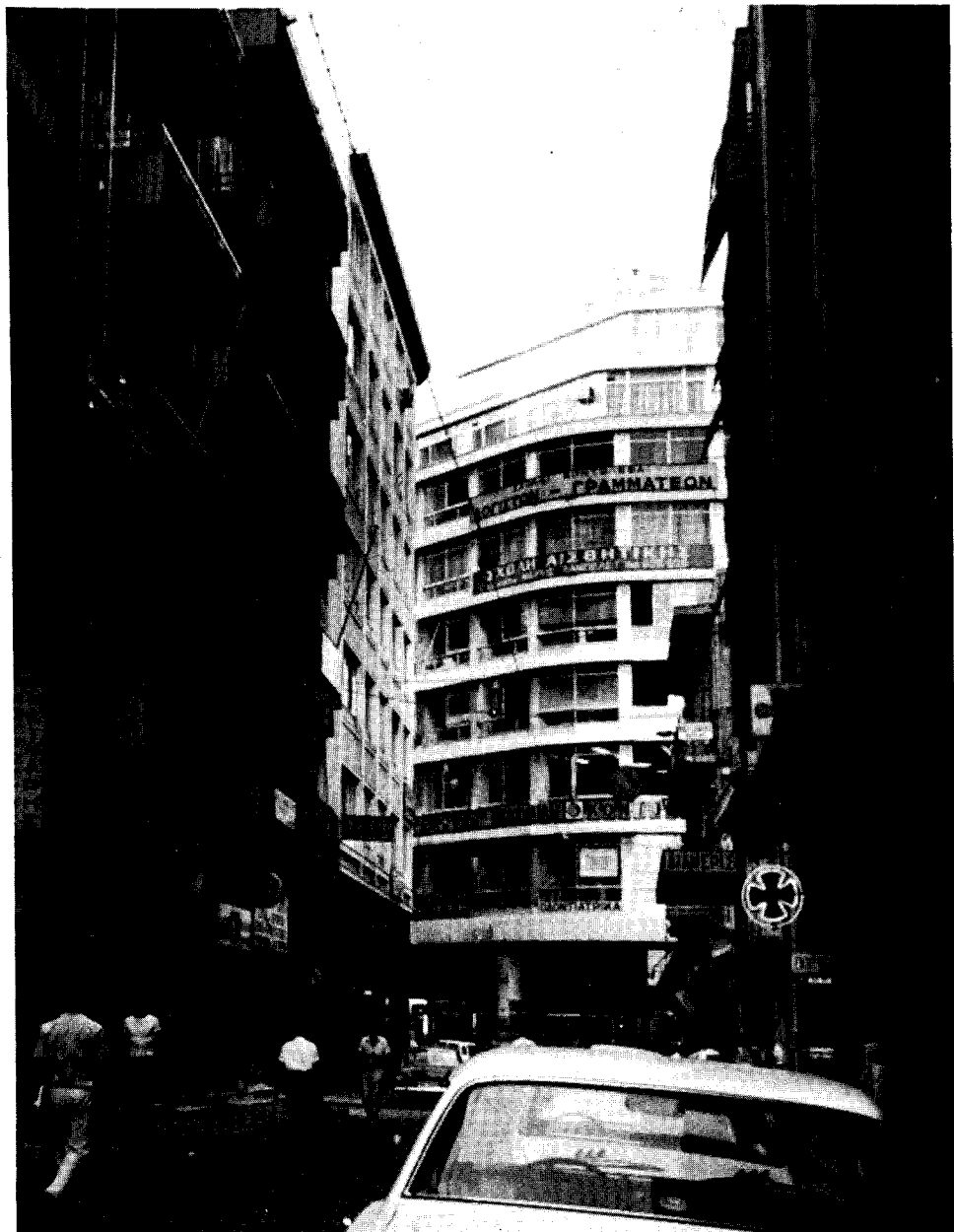
* Οἱ δυσφοροῦντες διὰ τὰς συχνὰς ἀπουσίας τοῦ Προέδρου Ν. Ζάρπα ἠγνόουν τότε ὅτι αὐταὶ ὀφείλοντο εἰς τὴν αἰφνιδίαν προσβολὴν του ὑπὸ βαρείας ἀσθενείας, ἣτις καὶ τὸν ὠδήγησε πολὺ συντόμως εἰς τὸν τάφον.

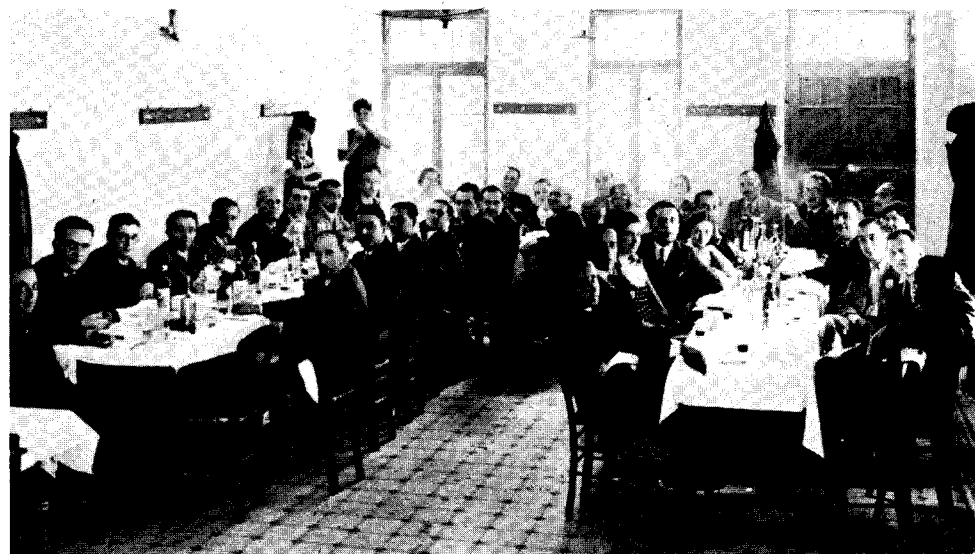
Το κτίριον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀπελλοῦ 4, ὅπου ἐπὶ τὴν διάστημα τὰ γραφεῖα τῆς Ἐνώσεως κατὰ τὸ 1935 (Φωτογραφία σύγχρονος).

Τὸ κτίριον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Εὐπόλιδος 14, ὅπου τὰ γραφεῖα τῆς Ἐνώσεως κατὰ τὸ 1936. Ἦσαν ἐγκατεστημένα εἰς δύο δωμάτια τοῦ 2ου ὀρόφου ἐπὶ τῆς πλευρᾶς πρὸς τὴν ὁδὸν Κλεισθένους (Φωτογραφία σύγχρονος).

Τό κτίριον επί τῆς ὁδοῦ Κάνιγγος 10, ὅπου, εἰς τόν 2ον ὄροφον αὐτοῦ, ἐγκατεστάθησαν καί παρέμειναν τὰ γραφεῖα τῆς Ἐνώσεως ἀπό τοῦ τέλους τοῦ 1936 μέχρι τοῦ θέρους 1963.

Άπο τὴν ἐκδρομὴν μελῶν τῆς Ἐνώσεως εἰς Αἴγιον-Πάτρας κατὰ Νοέμβριον 1936. Οἱ ἐκδρομεῖς εἰς τὸ προαύλιον τῆς ἐν Πάτραις βιομηχανίας ΒΕΣΟ.

Τὸ κοινὸν γεῦμα τῶν ἐκδρομῶν χημικῶν εἰς τὸ Γηροκομεῖο Πατρῶν, κατὰ τὴν ἐκδρομὴν τοῦ Νοεμβρίου 1936.

υπομνήματός του καταφέρεται κατά ώρισμένων εν τῷ Συμβουλίῳ συναδέλφων του, χαρακτηρίζων αὐτοὺς ὡς ἀδρανοῦντας. Ἀποτέλεσμα ὄλων αὐτῶν τῶν συζητήσεων εἶναι αἱ παραιτήσεις τῶν Ν. Ζάρπα καὶ Χ. Στεριοπούλου καὶ ἡ εἴσοδος ἐν τῷ Διοικ. Συμβουλίῳ, κατὰ Δεκέμβριον 1935, εἰς ἀντικατάστασιν αὐτῶν, τῶν ἀναπληρωματικῶν Γ. Γεωργακοπούλου καὶ Κ. Μακρῆ. Ἐπακολουθεῖ ἀναμόρφωσις τοῦ Προεδρείου, τοῦ Ι. Σακελλαριάδη ἐκλεγομένου Προέδρου καὶ τοῦ Α. Κώνστα καταλαβόντος τὴν θέσιν τοῦ Ἀντιπροέδρου.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐνεργειῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν εἶναι καὶ ἡ καταπολέμησις τοῦ ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς Κυβερνήσεως Κονδύλη διὰ τοῦ ὁποίου περιορίζεται ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐξέλιξις τῶν γυναικῶν. Πρὸς τοῦτο ζητεῖται, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν σχετικῶν ἐνεργειῶν, ἡ συμπαράστασις τῶν κυριῶν Ζωῆς Μελά - Ἰωαννίδη καὶ Κατίνας Γεωργακοπούλου. Ἐπίσης ὑποβάλλεται διαμαρτυρία τῆς Ἐνώσεως διὰ τὴν ἐκπροσώπησιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ περὶ οἴνου Συνέδριον τῆς Μαδρίτης μόνον διὰ γεωπόνων ἄνευ τῆς παρουσίας χημικοῦ.

Τὸ νεοῖδρυθὲν Ἀγορανομικὸν Χημεῖον παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν δημιουργεῖ συζητήσεις καὶ τὸ Συμβούλιον κατὰ πλειοψηφίαν συμφωνεῖ ὅπως τοῦτο διαχωρισθῆ καὶ ἀνεξαρτητοποιηθῆ τοῦ Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους. Ἐτοιμον εἶναι ἐπίσης τὸ σχέδιον τοῦ περὶ Ταμείου Συντάξεων Νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου προβλέπονται εἰσφοραὶ μόνον ἀπὸ μέρους τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἡσφαλισμένων.

Ὡς πρὸς τὸ περιοδικὸν ἔχει ἤδη καταρτισθῆ παρὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἡ προσωρινὴ Ἐπιτροπὴ του ἐκ τῶν Δ. Δάλμα, Ι. Κανδήλη, Α. Δημητρίου, Ι. Μπαρδάνη καὶ Α. Κώνστα.

Εἰσερχόμεθα εἰς τὸ ἔτος 1936 καὶ ἡ ἐτησίᾳ τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις συνέρχεται τὴν 9ην Φεβρουαρίου εἰς τὸ Βαρβάκειον Λύκειον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Γ. Παπαδημητρακοπούλου.

Κατ' αὐτὴν ἀναγιγνώσκειται ἡ λογοδοσία ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἐπακολουθεῖ συζήτησις ἐπ' αὐτῶν, μὲ ὡρισμένας ἐπικρίσεις ἐκ μέρους τινῶν τῶν παρισταμένων, ἀλλὰ καὶ ἐπικρότησιν τῶν ἐπιτυχῶς συντελεσθέντων, ἐκ μέρους τῆς μεγάλης πλειοψηφίας αὐτῶν. Ἀκολουθῶς ψηφίζεται, μὲ ἐλαφρὰς τινὰς τροποποιήσεις, τὸ σχέδιον τοῦ Ὄργανισμοῦ διὰ τὸ ἐκδοθησόμενον Περιοδικὸν καὶ ἐκλέγεται ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ του. Δι' αὐτὴν ἀναδεικνύονται οἱ Γ. Καραγκούνης, Ι. Κανδήλης, Ζωὴ Μελά - Ἰωαννίδη καὶ Χ. Στεριόπουλος καὶ ὡς ἀναπληρωματικοὶ αὐτῶν οἱ Ἄντ. Σαραντίτης καὶ Ι. Ζαγανιάρης.

Νέα Γεν. Συνέλευσις συνέρχεται τὴν 22αν Μαρτίου 1936 ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἐμμ. Φραγκάκη μὲ ἀντικείμενον τὴν ἔγκρισιν τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως, ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς Ἐνώσεως, τοῦ περιοδικοῦ καὶ τὴν ψήφισιν τοῦ σχεδίου Νόμου περὶ Ταμείου Συντάξεων. Διὰ τὸ περιοδικὸν ἐγκρίνεται ἡ αἰτηθεῖσα πίστωσις τῶν δραχμῶν 50.000. Συζητεῖται ἀκολουθῶς ἡ αἰτία ἢ προκαλέσασα τὴν ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Περιοδικοῦ παραίτησιν τοῦ Καθηγητοῦ Γ. Καραγκούνη. Κατὰ τὴν γνώμην του δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένη ἢ συνέκδοσις, εἰς κοινὸν τεύχος, τοῦ ἐπιστημονι-

κοῦ μέρους αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ. Ἡ τοιαύτη ὁμως ἀλλαγὴ θὰ ἐγίνετο κατὰ παράβασιν τοῦ προσφάτως ψηφισθέντος Ὄργανισμοῦ του καὶ θὰ ἦτο ἀντίθετος πρὸς τὴν θέλησιν τῆς πλειοψηφίας, ἥτις θεωρεῖ τὸν χωρισμὸν αὐτὸν ἀσύμφορον διὰ τὸν κλάδον. Κατόπιν τῆς ἐμμονῆς τοῦ Καραγκούνη εἰς τὰς ἀπόψεις του ἡ παραίτησις του ἐγένετο ἀναγκαστικῶς δεκτὴ. Κατόπιν τούτου ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἀνεμορφώθη διὰ τῆς συμμετοχῆς τῶν ἐπιλαχόντων, ὡς ἐξῆς : Πρόεδρος αὐτῆς I. Ζαγανιάρης, Γραμματεὺς Συντάξεως I. Κανδήλης καὶ μέλη A. Σαραντίτης καὶ X. Στεριόπουλος. Μετὰ τὸ θέμα τοῦ περιοδικοῦ ἡ Γεν. Συνέλευσις συζητεῖ καὶ ἐγκρίνει τὸ σχέδιον τοῦ Νόμου περὶ Ταμείου Συντάξεων.

Κατὰ τὴν Συνέλευσιν αὐτὴν ἐπιλύεται ἐπίσης ὀριστικῶς τὸ ἀνακῦψαν θέμα περὶ τῆς λήξεως τῆς θητείας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἐκλεγέν κατὰ Ἰούλιον 1935 συμπληρῶνει κανονικῶς τὴν διετίαν κατὰ Ἰούλιον 1937. Ἀποφασίζεται ὅπως ὡς λήξις τῆς θητείας του θεωρηθῆ ὁ Ἰανουάριος 1937, ὥστε νὰ ἰσχύσουν ἐφ' ἐξῆς τὰ καθοριζόμενα ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἐνώσεως περὶ διενεργείας ἐκλογῶν ἀνά διετίαν καὶ συγκεκριμένως κατὰ τὰς ἀρχὰς ἐκάστου δευτέρου ἔτους.

Ἐν τῷ μεταξύ κυκλοφορεῖ τὸ πρῶτον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἐνώσεως «Χημικὰ Χρονικὰ» κατὰ τὴν 1ην Μαΐου 1936 καὶ τυγχάνει θερμῆς ὑποδοχῆς καὶ γενικῆς ἱκανοποιήσεως. Τὸ πρῶτον ἄρθρον εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν μέρος εἶναι τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ - Καθηγητοῦ K. Ζέγγελη καὶ τὸ πρῶτον ἄρθρον εἰς τὸ ἐπαγγελματικὸν τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐθν. Οἰκονομίας Γρ. Κασσιμάτη.

Κατὰ τὸν Ἰούλιον 1936 λαμβάνει χώραν ἐπεισόδιον μεταξύ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐθν. Οἰκονομίας Γρ. Κασσιμάτη καὶ Ἐπιτροπῆς ἐκ χημικῶν, ἥτις εἶχε παρουσιασθῆ ἵνα τὸν παρακαλέσῃ διὰ τὴν πρόοδον τοῦ πάντοτε σχολάζοντος σχεδίου Νόμου περὶ Ταμείου καὶ νὰ συζητήσῃ τὰ ἄλλα ἐκκρεμῆ αἰτήματα τοῦ κλάδου. Ὁ Ὑφυπουργὸς ἀπαντᾷ μετὰ νευρικότητος καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ, διαπιστωμένης τῆς στασιμότητος τῶν θεμάτων, ἀποχωρεῖ διαματυρομένη διὰ τὴν μὴ ἐκ μέρους του ἐκπλήρωσιν παλαιότερων ὑποσχέσεών του.

Κατὰ Ὀκτώβριον 1936 δημιουργεῖται κρίσις εἰς τὰς σχέσεις μεταξύ χημικῶν καὶ χημικῶν μηχανικῶν ἐξ ἀφορμῆς προσπάθειας τῶν τελευταίων ὅπως δι' εἰδικοῦ Νόμου ἀποκτήσουν ἐπαγγελματικῶς πλεονεκτικὴν θέσιν. Πρὸς ἐξομάλυνσιν τῆς ἀντιθέσεως αὐτῆς λαμβάνουν χώραν πολλαὶ ἐπαφαὶ μεταξύ Ἐνώσεως καὶ Τεχν. Ἐπιμελητηρίου, τελικῶς δὲ ἡ διαφορὰ διευθετεῖται.

Τὰ γραφεῖα τῆς Ἐνώσεως ἔχουν ἀπὸ ἔτους μεταφερθῆ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Εὐπόλιδος 14 κτίριον, ἥδη δὲ μελετᾶται ἡ ἐνοικίασις καὶ ἡ ἐγκατάστασις τῶν εἰς τὸν 2ον εὐρύχωρον καὶ πολυτελεῖ ὄροφον, τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κάνιγγος 10 κτιρίου. Αἱ διαπραγματεύσεις κατέληξαν εἰς εὐνοϊκὴν συμφωνίαν χάρις εἰς τὴν φιλικὴν παρέμβασιν τοῦ κοσμητοροῦ M. Παλαιογιάννη. Τελικῶς τὸ συμβόλαιον τῆς ἐνοικιάσεως ὑπογράφεται καὶ ἡ μεταφορὰ διενεργεῖται κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1936. Τὴν 17ην Ἰανουαρίου 1937 εορτάζονται πανηγυρικῶς τὰ ἐγκαίνια τῆς νέας ἐγκα-

ταστάσεως τῶν γραφείων καὶ τοῦ Ἐντευκτηρίου τῆς Ἐνώσεως ἐνώπιον Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων ἐπισήμων καὶ κεκλημένων.

Τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1937 συνέρχεται ἡ ἐτησία τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Κ. Δοσίου κατὰ τὴν ὁποίαν, μετὰ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔργου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ τὰς ἐπακολουθοῦσας ἐπ' αὐτοῦ συζητήσεις, προκηρύσσονται αἱ ἀρχαιρεσίαι, πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ νέου, διὰ τὴν 21ην Μαρτίου 1937. Αἱ ἀρχαιρεσίαι αὐταὶ ἀναδεικνύουν Διοικ. Συμβούλιον μὲ τὴν ἀκόλουθον σύνθεσιν : Πρόεδρος Ἄν. Κώνστας, Ἀντιπρόεδρος Χαρ. Μαυρειδόπουλος, Γεν. Γραμματεὺς Ν. Καρνῆς, Ταμίας Μ. Παλαιογιάννης, Κοσμήτωρ Ἄπ. Διαλυσμάς καὶ Μέλη Γ. Γεωργακόπουλος, Κ. Μακρῆς, Δ. Καραθανάσης καὶ Κ. Φράγκος.

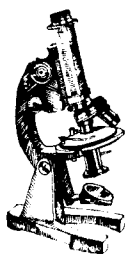
Ἡ Ἐνωσις κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν εὐρίσκεται ἐν πλήρει δραστηριότητι, παρακολουθοῦσα καὶ ἐργαζομένη διὰ τὰ ποικίλα ἐκκρεμοῦντα καὶ συνεχῶς ἀνακύπτοντα θέματα τοῦ κλάδου. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1937 ὑποβάλλεται ἐκ νέου τὸ σχέδιον Νόμου περὶ Ταμείου Συντάξεων, τὸ ὁποῖον καὶ διαβιβάζεται εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον πρὸς περαιτέρω μελέτην. Αἱ πληροφορίαι ὅμως εἶναι δυσμενεῖς κατόπιν τῆς γενικῆς κυβερνητικῆς ἀποφάσεως περὶ μὴ ἐφ' ἑξῆς ἰδρύσεως ἄλλων συνταξιοδοτικῶν ταμείων.

Τὸν Μάρτιον τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἔχει ἐτοιμάσει καὶ τὸ σχέδιον τοῦ Νόμου περὶ λειτουργίας χημικῶν Ἐργαστηρίων. Ἐπίσης νέαι συζητήσεις ἀρχίζουν περὶ τοῦ Βιοχημικοῦ, κατόπιν τῆς παρὰ τοῦ Ἀνωτ. Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου διενεργουμένης, μὲ συμμετοχὴν ἀντιπροσώπων τῶν ἐνδιαφερομένων, γενικωτέρας μελέτης τοῦ θέματος τούτου.

Κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως, μὲ τὴν βοήθειαν εἰδικῶς συγκροτηθείσης Ἐπιτροπῆς ἐκ διακεκριμένων μελῶν αὐτῆς, ἔχει μεγάλως ἀπασχοληθῆ διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Ἀ' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου. Τοῦτο πραγματοποιεῖται μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἀπὸ 7-17 Ἀπριλίου 1938 ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Κ. Δοσίου. Τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν του κηρύσσει ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β' ἐπὶ παρουσίᾳ ἐκπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἄλλων ἐπισήμων, εἰς τὸν «Παρνασσόν». Ὁ Πρωθυπουργὸς Ι. Μεταξῆς τιμᾷ τὸ ἐπίσημον γεῦμα ἐπὶ τῷ πέρατι τῶν ἐργασιῶν του, κατὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἐκφωνεῖ βαρυσήμαντον λόγον διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν χημικῶν. Πολλοὶ Ὑπουργοὶ παρίστανται ἐπίσης εἰς αὐτό. Αἱ ἐργασίαι του ἀποτελοῦν σημαντικὸν γεγονός κατόπιν τῆς παρουσιάσεως, διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν χώραν, τῆς ἐρευνητικῆς προσφορᾶς εἰς κοινὴν ἐκδήλωσιν, μεγάλου ἀριθμοῦ διακεκριμένων ἐπιστημόνων χημικῶν*.

* Εἰς τὴν Ὀργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ πρώτου αὐτοῦ ἑλληνικοῦ χημικοῦ Συνεδρίου μετείχον ἐπίσης ὁ Ἄντ. Δελγιάννης, ὡς Γεν. Γραμματεὺς, οἱ Ι. Καρρᾶς, Α. Κώνστας, Γ. Πανόπουλος καὶ Ι. Παπουτσόπουλος ὡς ἀντιπρόεδροι καὶ οἱ Γ. Ἀδαμόπουλος, Γ. Βάρβογλης, Γ. Γεωργακόπουλος, Ρ. Δαρρίγος, Ι. Κανδήλης, Δ. Καραθανάσης, Ν. Καρνῆς, Δ. Κισσόπουλος,

Ἦδη εὐρισκόμεθα εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1939 καὶ ἡ πρὸς λογοδοσίαν τῆς δράσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τακτικῆ Γεν. Συνέλευσις συνέρχεται τὴν 13 Μαρτίου 1939.

Γερ. Μακρῆς, Κ. Μακρῆς, Ν. Μάνθος, Ζ. Μελά - Ἰωαννίδη, Ι. Μηλιώτης, Μ. Παλαιογιάννης, Π. Παπαμιχαήλ, Α. Παπανδρόπουλος καὶ Γ. Τερμεντζῆς ὡς μέλη.

Τὰ πλήρη πρακτικά τοῦ Συνεδρίου τούτου ἐξεδόθησαν παρὰ τῆς Ἐκτελεστικῆς τοῦ Ἐπιτροπῆς, ἐπιμελεία τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ι. Κανδήλη, ὡς ἀνεξάρτητος ἐκ 300 σελίδων τόμος, παραλλήλως δὲ ὑπὸ μορφήν τελευταίου τεύχους τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» τοῦ ἔτους 1938.

Ζ'

Ἡ Ἑνωσις εἰς τὰς παραμονὰς τοῦ Μεγάλου Πολέμου. Διοικητικὸν Συμβούλιον 17ον

Ἰανουάριος 1939 – Μάιος 1942

Τὴν 29ην Ἰανουαρίου 1939 συνέρχεται εἰς τὸ Ἐντευκτήριον τῆς Ἑνώσεως, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κάνιγγος 10, ἡ ἐτησίᾳ τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἄγγ. Δημητρίου. Κατ' αὐτὴν, μετὰ τὴν λογοδοσίαν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ λήξαντος ἔτους καὶ τὰς ἐκθέσεις διὰ τὰ ἐκτελεσθέντα παρὰ τῶν διαφόρων Ἐπιτροπῶν (Περιοδικοῦ, Βιβλιοθήκης, Ἐκτελεστικῆς Συνεδρίου κ.λ.), ἐπακολουθοῦν πολλαὶ συζητήσεις καὶ ἐν τέλει προκηρύσσονται αἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ νέου Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως. Ὡς ἡμέρα διεξαγωγῆς αὐτῶν ὀρίζεται ἡ Κυριακὴ 12.3.1939.

Αὗται, πραγματοποιηθεῖσαι μὲ πλήρη τάξιν, κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἀνέδειξαν κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας, μὲ διακύμανσιν ψήφων ἀπὸ 236 ἕως 108, Διοικ. Συμβούλιον ἐκ τῶν ἑξῆς: Κ. Νεῦρος, Θ. Μαυρειδόπουλος, Γ. Τερμεντζῆς, Ν. Καρνῆς, Δ. Καραθανάσης, Κ. Φράγκος, Ἀθ. Οἰκονόμου, Ἀπ. Διαλυσμάς καὶ Σπ. Πρασιώτης. Ἐξ αὐτῶν οἱ δύο τελευταῖοι, κατὰ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ Κανονισμοῦ, προέρχονται καὶ θεωροῦνται ὡς ἐκπροσωποῦντες τὴν μειοψηφίαν. Ὡς ἐπιλαχόντες χαρακτηρίζονται οἱ Ι. Μεγαλοοικονόμου, Γ. Μπουλούμπασης, Γ. Γεωργακόπουλος καὶ Θ. Καλλιβρούσης.

Τὸ Συμβούλιον τοῦτο συνέρχεται εἰς πρώτην συνεδρίαν τὴν 22αν Μαρτίου, κατὰ τὴν ὁποίαν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐκλέγεται τὸ Προεδρεῖον του, ἔχον ὡς ἑξῆς: Κ. Νεῦρος Πρόεδρος, Ν. Καρνῆς Ἀντιπρόεδρος, Δ. Καραθανάσης Γεν. Γραμματεὺς, Θ. Μαυρειδόπουλος Ταμίας καὶ Ἀθ. Οἰκονόμου Κοσμητῶρ.

Οἱ πρῶτοι μῆνες, μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων τοῦ νέου Συμβουλίου, ἀφιερῶνται εἰς διαφόρους ἐνεργείας ἐπὶ τῶν ποικίλων θεμάτων τοῦ κλάδου. Τὰ σημαντικώτερα αὐτῶν εἶναι ἡ ἀντιμετώπισις τῶν στενῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑνώσεως, λόγῳ τῆς δυσχεροῦς καὶ κατὰ σύστημα, μετὰ πολλὰς καθυστερήσεις, ἐπιτυγχανομένης εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων συνδρομῶν τῶν μελῶν. Ἐπίσης ἡ παράδοσις, εἰς τοὺς ἐπισήμους, τοῦ κυκλοφορήσαντος τόμου τῶν Πρακτικῶν τοῦ Α'

Πανελληνίου Χημικού Συνεδρίου και ή προώθησις τοῦ θέματος τοῦ Ταμείου Συντάξεων, διὰ τὸ ὁποῖον καταρτίζεται, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπὸ μακροῦ ὕφισταμένου καὶ κατὰ τὰ ἄλλα ἐτοίμου σχετικοῦ σχεδίου Νόμου, ἡ ἀπαιτουμένη ἀναλογιστικὴ μελέτη.

Περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους νέα θέματα ἀνακύπτουν, ἐπὶ τῶν ὁποίων τοῦτο ἀντιδρᾷ ζωηρῶς. Εἶναι ἡ σκέψις ἐφαρμογῆς, διὰ τοὺς εἰς τὰς βιομηχανίας ἐργαζομένους χημικούς, τοῦ συστήματος τῆς ἐκ περιτροπῆς ἐργασίας, μέτρον κρινομένου ἀνεφαρμόστου καὶ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἐπιζημίου, καὶ ὁ Νόμος περὶ Ὁργανισμοῦ Δημοσίων Ἔργων, διὰ τοῦ ὁποίου, ἀπὸ τὰς σχετικῆς ἀρμοδιότητος θέσεις ἀποκλείονται ἐφ' ἐξῆς οἱ χημικοί. Ἐπίσης ἡ παρὰ τῆς ἰδιωτικῆς Σχολῆς «Μέτων» ἴδρυσις τμήματος βοηθῶν χημικῶν. Ἡ Ἐνωσις ζητεῖ τὴν ἐν προκειμένῳ ἀνασταλτικὴν παρέμβασιν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Τοῦτο υἰοθετεῖ τὰς ἀπόψεις τῆς καὶ ἀπαγορεύει τὴν λειτουργίαν τῆς κατωτέρας αὐτῆς εἰδικῆς σχολῆς.

Αἱ ἐνέργειαι τοῦ Διοικ. Συμβουλίου συνεχίζονται ἐνῶ ἡ διεθνὴς κατάστασις συνεχῶς ἐπιδεινοῦται καὶ ὁ πόλεμος εὐρίσκεται ἐπὶ θύραις. Ἦδη, Σεπτέμβριος 1939, ὁ νέος μέγας πόλεμος εἶναι σκληρὰ πραγματικότητα.

Εἰσερχόμεθα εἰς τὸ 1940 καὶ ἡ λαΐλαψ συνεχῶς μᾶς πλησιάζει. Τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1940 οἱ Ἴταλοι ἐπιτίθενται δολίως κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιχειροῦντες νὰ διεισδύσουν διὰ τῶν μετὰ τῆς Ἀλβανίας συνόρων τῆς. Οἱ Ἕλληνες ἀντιτάσσονται μὲ μίαν φωνὴν καὶ μὲ ἀδιάσπαστον σιδηρᾶν θέλησιν τὸ ἱστορικὸν ὄχι. Τοὺς ἀποκρούουν καὶ συνεχῶς νικοῦν. Οἱ χημικοὶ μετέχουν, πλήρεις ἐνθουσιασμοῦ, καὶ ψυχικῶς καὶ ὕλικῶς εἰς τὴν γενικὴν κινητοποίησιν.

Εἰς τὸν πολεμικὸν ἔρανον, ὁ ὁποῖος διεξάγεται μερίμνη τῆς Κυβερνήσεως, ἡ Ἐνωσις, παρὰ τὴν δυσχερῆ οἰκονομικὴν τῆς κατάστασιν, διαθέτει ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς δραχμᾶς 25.000. Ἐπίσης ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Γενικῆς Χημικῆς Βιβλιοθήκης διαθέτει ὀλόκληρον τὸ ἀποθεματικὸν τῆς, ἐκ δραχμῶν 43.198, ἐνῶ ὁ κλαδικὸς σύλλογος τῶν Χημικῶν Βιομηχανίας 100.000 δραχμᾶς. Ἐπίσης ζητεῖται ὅπως συμμετάσχουν εἰς τὸν ἔρανον καὶ οἱ ἐπαρχιακοὶ σύλλογοι, δι' ἀναλόγων εἰσφορῶν.

Εἰσερχόμεθα εἰς τὸ 1941 καὶ ὁ πολεμικὸς ὄργανισμὸς ἀπορροφεῖ κάθε ἄλλην φροντίδα. Ἡ ἐπιστράτευσις τῶν χημικῶν καὶ αἱ ἄλλαι δυσχέρειαι ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μείωσιν τῶν τακτικῶν ἐσόδων τῆς Ἐνώσεως, ὥστε αὕτη νὰ μὴ δύναται νὰ ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς. Ἀποφασίζεται ὁ ἀπόλυτος περιορισμὸς τῶν δαπανῶν τῆς καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἡ διακοπὴ ἐκδόσεως τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν». Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως αὐτῆς συγκροτεῖται ἐπιτροπὴ ἐκ μελῶν τῆς Ἐνώσεως, διὰ τὴν διενέργειαν ἐράνου.

Ἡ ἐτησίαι τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις ἔχει κληθῆ διὰ τὴν 27 Ἀπριλίου 1941 χωρὶς νὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ πραγματοποιήσις τῆς. Διότι ἐν τῷ μεταξύ ἔχει ἀρχίσει ὁ μετὰ τῆς Γερμανίας πόλεμος καὶ ἡ Ἑλλάς, παρὰ τὸν νέον ἀπαράμιλλον ἀγῶνα τῆς, ἔχει ὑποκύψει εἰς τὸν σκληρὸν Γερμανὸν κατακτητὴν. Ἡ 27η Ἀπριλίου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο νὰ συνέλθῃ ἡ Γεν. Συνέλευσις, εἶναι ἡ ἀποφρᾶς ἡμέρα τῆς εἰσόδου τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων εἰς τὰς Ἀθήνας.

Η΄

Ἡ Ἐνωσις κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ξενικῆς κατοχῆς. Διοικητικὸν Συμβούλιον 18ον

Μάϊος 1942 – Ὀκτώβριος 1944

Ὑπὸ τὰς νέας συνθήκας τῆς διακοπῆς τῶν ἐχθροπραξιῶν, τῆς ἐξαθλιώσεως τῶν μέχρι χθὲς νικητῶν μαχητῶν τοῦ μετώπου καὶ τῆς γενικῆς κατοχῆς τῆς χώρας, ὁ κλάδος ἀντιμετωπίζει προοδευτικῶς τραγικὰς συνθήκας. Κατόπιν τῆς ἀπραξίας τῶν βιομηχανιῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐπιχειρήσεων ἡ ἀνεργία τῶν χημικῶν γενικεύεται καὶ ὅλοι ζητοῦν τὴν βοήθειαν τῆς Ἐνώσεώς των. Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἀποφασίζει, πρὸς σχετικὴν θεραπείαν τῆς καταστάσεως ὄρισμένα μέτρα καὶ προβαίνει εἰς διαβήματα, ἅτινα ὅμως ἀποβαίνουν ἄκαρπα. Ἡ γενικὴ οικονομικὴ κατάρρευσις καὶ ὁ ἐξανεμισμὸς τοῦ νομίσματος ἐξελίσσονται ραγδαίως, ὥστε πᾶσα σκέψις καὶ πᾶν μέτρον, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως, νὰ ξεπερνῶνται ταχύτατα πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς των καὶ ἐπομένως νὰ καθίστανται ἀνωφελῆ.

Ἡ βοήθεια ἐκ μέρους τῶν ὑπὸ τὴν ξενικὴν κατοχὴν ἑλληνικῶν κρατικῶν ἀρχῶν ἀποδεικνύεται ἀνέφικτος καὶ ἡ Ἐνωσις καταφεύγει καὶ πάλιν εἰς ἔρανον μεταξὺ τῶν βιομηχανιῶν καὶ τῶν ἐκ τῶν μελῶν τῆς δυναμένων. Ἡ σχετικὴ ἐπιτροπὴ κατορθώνει νὰ χορηγήσῃ μέχρι τοῦ τέλους Ἰουλίου βοήθημα δραχμῶν 1.000 εἰς ἕκαστον ἀνεργὸν χημικὸν καὶ δραχμῶν 1.500 ἐφ' ὅσον οὗτος προστατεύει καὶ οἰκογένειαν.

Τὸν Σεπτέμβριον 1941 ἡ Ἐνωσις στηρίζει ἐλπίδας διὰ τὴν ἀπασχόλησιν ἐνὸς ἀριθμοῦ χημικῶν εἰς τὸ μελετώμενον ὅπως ἰδρυθῆ ἰδίωμα ἀγορανομίας καὶ προβαίνει εἰς σχετικὰ διαβήματα. Ἐπίσης προωθεῖ τὸ σχολάζον καὶ ἀπὸ μακροῦ μελετώμενον σχέδιον Νόμου περὶ Ταμείου Συντάξεων Χημικῶν παρὰ τῷ Ὑπουργῷ Ἐργασίας Λιβιεράτῳ. Ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου συνεργασία μετὰ τῶν ἀρμοδίων τοῦ Ὑπουργείου συνεχίζεται ἐπιμόνως καὶ τέλος, κατὰ τὸν Δεκέμβριον 1941, ὁ σχετικὸς Νόμος ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Αὐτὸς ὁ μέγας πόθος τῶν Χημικῶν, διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ ὁποίου εἶχαν καταβληθῆ, ἀπὸ μέρους τῶν προγενεστέρων διοικήσεων τῆς Ἐνώσεως, πολυετεῖς σκληροὶ ἀγῶνες, ὅστις ἀντιμετώπιζε τὴν συνεχῆ ἀδιαφορίαν καὶ τὰς παρελκύ-

σεις τῶν διαφόρων πολιτικῶν κυβερνήσεων, ἐπέπρωτο νὰ ἱκανοποιηθῆ κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τῆς γενικῆς δυστυχίας. Τὸ γεγονός πανηγυρίζεται ἀπὸ τοὺς χημικούς, οἵτινες ἐκφράζουν τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Ἀντώνιον Λιβιεράτον δι' εὐχαριστηρίου ψηφίσματος τῆς Ἐνώσεως. Ὁ διὰ τὸ Ταμεῖον Νόμος δημοσιεύεται μετὰ τι χρονικὸν διάστημα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 549/A/1942 φύλλον τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ συνεχῶς αὐξοῦσα δυσπραγία καὶ ἡ ἐπιτεινομένη ἔλλειψις τροφίμων ἀναγκάζουν τὴν Ἐνωσιν ὅπως ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα τῶν ἄλλων κλάδων καὶ ὀργανώσῃ συσσίτιον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐστία τοῦ Χημικοῦ». Τοῦτο ἐπιμελεῖται εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ, ὑπὸ τὸν Ἄγγ. Δημητρίου, χρησιμοποιοῦμένων τροφίμων, κυρίως ὀσπρίων, ἐκ τῶν διατιθεμένων παρὰ τοῦ Ἑλλ. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ἡ παρασκευὴ του ἀνατίθεται εἰς τὸ ἐγγὺς εὐρισκόμενον ἐστιατόριον «Ἑλληνικὸν» (ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δώρου) τοῦ Χρ. Αἰδίνη. Μὲ τὰς ἐκ μέρους ὄλων καταβαλλομένας προσπάθειάς τὸ συσσίτιον τοῦτο θεωρεῖται ἐκ τῶν καλυτέρων τῆς Πρωτευούσης διὰ τὴν ποιότητα καὶ ποσότητα τῆς τακτικῶς χορηγουμένης μερίδος.

Ὁ κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1941 - 1942 γενικευθεὶς λιμὸς ἀντιμετωπίζεται ἐν μέρει, διὰ τοὺς πλείστους ἐκ τῶν πενομένων χημικῶν τῆς πρωτευούσης, διὰ τοῦ συσσιτίου τούτου καὶ ἐπίσης διὰ τοῦ ὀργανωθέντος προμηθευτικοῦ συνεταιρισμοῦ, ἡ προεδρία τοῦ ὁποίου ἔχει ἀνατεθῆ εἰς τὸν Ι. Κανδήλην. Τὴν ἀνοιξιν τοῦ 1942 ἡ κατάστασις ἐπιδεινοῦται ἔτι περισσότερο καὶ ἡ Ἐνωσις, διὰ τὸ συσσίτιον καὶ τὰς ἄλλας ἐπείγουσας ἀνάγκας, καταφεύγει ἐκ νέου εἰς ἔρανον μεταξὺ τῶν βιομηχανιῶν.

Εἰς τὰς 22 Μαρτίου 1942 συνέρχεται εἰς τὸ Ἐντευκτήριον τῆς Ἐνώσεως (ὁδὸς Κάνιγγος 10) ἡ Γεν. Συνέλευσις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ι. Καρρά, εἰς τὴν ὁποίαν λογοδοτεῖ τὸ Διοικ. Συμβούλιον μετὰ τριετῆ διαχείρισιν τῶν κοινῶν. Ἡ θητεία του, λόγῳ τῶν ἐκτάκτων γεγονότων, ἔχει ἀναγκαστικῶς παραταθῆ. Ἀπὸ τὰς συζητήσεις τῆς Συνελεύσεως αὐτῆς διαπιστοῦται ἡ αὐτοπεποίθησις τῶν μελῶν διὰ τὴν τελικὴν συμμαχικὴν νίκην καὶ διὰ τὴν διαφαινομένην, μετὰ τὸ πέρασ τοῦ πολέμου, εὐρεῖαν δρᾶσιν τοῦ χημικοῦ κλάδου πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας.

Ἐπακολουθοῦν ἀρχαιρεσίαι εἰς τὰς 10 Μαΐου 1942 καὶ τὸ ἀναδεικνυόμενον δι' αὐτῶν νέον Διοικ. Συμβούλιον, μὲ μικρὰς διαφορὰς ὡς πρὸς τὸ λογοδοτήσαν, ἔχει ὡς ἐξῆς: Κ. Νεῦρος Πρόεδρος, Ν. Καρνῆς Ἀντιπρόεδρος, Ἄγγ. Δημητρίου Γεν. Γραμματεὺς, Θ. Μαυρειδόπουλος Ταμίας, Ὁρ. Στεφανόπουλος Κοσμητῶρ καὶ Γ. Γεωργακόπουλος, Κ. Μακρῆς, Γ. Παπαδημητρακόπουλος καὶ Κ. Φράγκος σύμβουλοι.

Ὁ ὑπὲρ τῆς «Ἐστίας τοῦ Χημικοῦ» ἔρανος συνεχίζεται μὲ ἱκανοποιητικὴν ἀπόδοσιν. Ἀναφέρομεν ἐκ τῶν πολλῶν μικρῶν καὶ μεγάλων καταβολῶν τὸν εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Ἐνώσεως μνημονεύομενον πρῶτον πίνακα αὐτῶν, ἐκ τῶν ἐξῆς: 1. Β. Μαραγκόπουλος Α.Ε. δρχ. 300.000. 2. Ἐριοβιομηχανία Ναούσης Α.Ε. δρχ. 200.000. 3. Κων. Γκέρτσος δρχ. 500.000. 4. ΕΤΜΑ δρχ. 200.000. 5. Σιδηροβιομη-

Ἐκ τῶν ἐορτασμῶν τῶν ἐγκαίνιων τῶν νέων γραφείων τῆς Ἐνώσεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κάνιγγος 10, κατὰ τὴν 17ην Ἰανουαρίου 1937. Εἰς τὸ βῆμα ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἀναστ. Κώνστας ἐκφωνῶν τὸν χαιρετιστήριον λόγον. Εἰς τὰς πρώτας σειράς (ἐξ ἀριστερῶν), μεταξὺ ἄλλων, οἱ καθηγηταὶ Θ. Σκοῦφος, Γ. Πανταζῆς, Γ. Ματθαίουπουλος, Κ. Ζέγγελης κ.λ.

Τινὲς ἐκ τῶν παραστάντων εἰς τὰ ἐγκαίνια. Εἰς τὴν πρώτην σειρὰν ἐξ ἀριστερῶν: Ἀν. Κώνστας, Κ. Δόσιος, Νομάρχης Κισσόπουλος, Καθηγητὴς Κ. Ζέγγελης, Ὑφυπουργὸς Μπουρμπούλης, Καθηγητὴς Γ. Γεωργαλάς, Καθηγητὴς Σπ. Γαλανός.

Ἀναστάσιος Σ. Κώνστας
Ἔβδομος Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.
Προήδρευσε 21.3. 1937 - 12.3.1939.

Ἡ πανηγυρική ἐναρκτήριος συνεδρία τοῦ Α' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Παρνασσοῦ ἐπὶ παρουσία τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Β' καὶ τοῦ Διαδόχου Παύλου. Εἰς τὸ Βῆμα ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου Κ. Δόσιος. Κυριακὴ 10ῃ Ἀπριλίου 1938.

Οἱ σύεδροι παρελαύνοντες διὰ τῆς οἴδου Σταδίου, μεταβαίνουν ἐν σώματι, καὶ καταθέτουν στέφανον εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου. Εἰς τὴν πρώτην σειρὰν, ἐξ ἀριστερῶν: Μιχ. Παλαιογιάννης Μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνεδρίου, Γ. Ἀδαμόπουλος Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Φιλιππίνων, Κ. Δόσιος Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου, Ρένος Δαρρῆγος Μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνεδρίου.

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἀπέρχεται, μετὰ τὴν ἐναρκτήριον συνεδρίαν, συνοδευόμενος παρὰ τοῦ Προέδρου Κ. Δοξίου.

χανία Ροντήρη-Στρομπούλη δρχ. 50.000. 6. Ἄλ. Λούης δρχ. 10.000. 7. Ἄν. Ἑλλ. Ἑταιρία Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων δρχ. 500.000. 10. Κλωστοϋφαν- γία Καρέλλα δρχ. 100.000. 11. Ὄξοποιία Ἀττικῆς δρχ. 100.000. 12. Κλωστοϋφαν- τουργεῖα Σύρου δρχ. 100.000. 13. Κλωστοϋφαντήριον Σύρου δρχ. 50.000.

Πρὸς ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας τῶν προσφορῶν αὐτῶν, ἦτις λόγῳ τοῦ ἐξανεισμοῦ τῆς δραχμῆς δὲν εἶναι εὐχερῶς συγκρίσιμος πρὸς τὴν σημερινὴν ἀγοραστικὴν τῆς ἀξίαν, ἀναφέρομεν, ὅτι κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχὴν, τὰ ἐκ τῶν ἄλλων πηγῶν προβλε- πόμενα ὀλικά ἔσοδα τῆς Ἑνώσεως (συνδρομαὶ μελῶν κ.λ.) ἀνήρχοντο ἐτησίως εἰς 200.000 δραχμάς.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως, ὡς εἶναι φυσικόν, κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τὸ ἀπασχολεῖ μόνον ἡ ἐπιβίωσις τῶν συναδέλφων καὶ συνεργάζεται μετὰ τῆς «Ἐ- στίας τοῦ Χημικοῦ» καὶ τοῦ Προμηθευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τροφίμων καὶ χρημάτων*. Πρὸς τοῖς ἄλλοις ζητεῖ ἀπὸ τοῦ Ἑπουργεῖον Ἑργασίας ὅπως ἐπιτραπῆ ἡ αὔξησης τῆς συνδρομῆς τῶν μελῶν, πράγματι δὲ αὕτη ὀρίζεται ἀπὸ δραχμῶν 300 ἐτησίως εἰς 600. Ἄλλη προσπάθειά του εἶναι ὅπως ἐπεκταθῆ καὶ εἰς τοὺς χημικοὺς τῶν βιομηχανιῶν τὸ εὐεργέτημα τῆς καθ' ἑκάστην ἡμέραν παρο- χῆς τῆς μιᾶς μερίδος ἄρτου τῆς διανεμομένης εἰς τοὺς ἐργάτας τῶν.

Ἐπ' αὐτὰς τὰς τραγικὰς συνθήκας εἰσερχόμεθα εἰς τὸ 1943 καὶ ἐξετάζεται ἡ δυνατότης τῆς συγκλήσεως τῆς ἐτησίας Γεν. Συνελεύσεως. Κατὰ τὸν Ἰανουά- ριον 1943 εἰς τὸν κατοχικὸν Πρωθυπουργὸν Κ. Λογοθετόπουλον ὑποβάλλεται κοι- νὸν ὑπόμνημα πρὸς παρέμβασιν κατὰ τῶν «ἄθρῶν ἐκτελέσεων καὶ τῆς ὀμηρίας» ὑπογραφόμενον ἀπὸ τὸν ἀρχιεπίσκοπον Δαμασκηνόν, τοὺς Προέδρους Ἀρείου Πάγου καὶ Συμβ. Ἐπικρατείας, τοὺς Προέδρους Ἐπιστημονικῶν Ὀργανώσεων κ.λ. Μεταξὺ τῶν ὑπογραψάντων τοῦτο καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἑλλ. Χημι- κῶν. Ἀλλὰ ὁ Λογοθετόπουλος ἀπευθύνει, κατόπιν τοῦ ὑπομνήματος αὐτοῦ, διάγγελ- μα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, διὰ τοῦ ὁποίου διαστρεβλοῦται τὸ πνεῦμα του, ἐμ- φανιζομένων τῶν ὑποβαλόντων αὐτὸ ὡς μετεχόντων τῶν εὐθυνῶν τῆς διακυβερ- νήσεως τῆς Χώρας. Ἡ τοιαύτη ἀλλοίωσις προκαλεῖ ἀγανάκτησιν καὶ ἀναταραχὴν μεταξὺ τῶν συντακτῶν του καὶ ἐτοιμάζεται νέον ὑπόμνημα εἰς ἀπάντησιν τοῦ διαγ- γέλματος. Πολυμελὴς Ἐπιτροπὴ Χημικῶν παρουσιάζεται ἐπίσης εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον διαμαρτυρομένη. Τοῦτο παρέχει πρὸς αὐτοὺς ἐξηγήσεις, ὡς πρὸς τὰ διατρέξαντα. Τὸ συνταχθὲν νέον κοινὸν ὑπόμνημα ὑποβάλλεται ἀρμοδίως καὶ τοι- χοκολλεῖται εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ θαρραλέα αὐτὴ ἐνέργεια ἔχει τὰς συνεπείας τῆς. Τὸν Μάρτιον 1943 δημο- σιεύεται εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως πράξις, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Πρόεδρος

* Πληρεστέραν εἰκόνα διὰ τὰς τραγικὰς συνθήκας τοῦ κλάδου κατὰ τὴν κατοχικὴν ἐποχὴν παρέχει σχετικὸν δημοσίευμα τοῦ Ι. Κανδήλη, ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἱ χημικοὶ κατὰ τὸν πρῶτο χρόνο τῆς γερμανοϊταλικῆς κατοχῆς», εἰς τὰ «Χημικὰ Χρονικά, Γεν. Ἐκδοσις» (Ἔτος 1973, τεύχος ἀρ. 10, σελ. 199 - 206).

τῆς Ἐνώσεως Κ. Νεῦρος ἀπαλλάσσεται τῶν καθηκόντων του (Ἐφημ. Κυβερν. ἀριθ. 55/Γ/1943). Τὸ αἰτιολογικὸν τῆς ἀπολύσεώς του πρέπει νὰ διαφυλαχθῆ διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ διὰ τοῦτο τὸ καταχωρίζομεν. Ἀναφέρει ἐπὶ λέξει: «διότι ἐπιλήσμων γενόμενος τοῦ ἀξιώματος, τὸ ὁποῖον κατέχει, ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἄλλων συναπεφάσισε καὶ συνέθεσεν ἔγγραφον, περιλαμβάνον ἀνάρμοστον περιεχόμενον, καθαπτόμενον τῆς ὑπολήψεως τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, τελείως δὲ ἀφιστάμενον τῆς ἀληθείας, ὅπερ καὶ ἐτοιχοκόλλησεν εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν, διὰ τῆς πράξεώς του δὲ ταύτης, ἀπαδούσης εἰς τὴν ἐπιβαλλομένην σεμνότητα καὶ ἀξιοπρέπειαν τοῦ λειτουργήματος αὐτοῦ, προεκάλεσε τὴν περιφρόνησιν τοῦ κοινοῦ πρὸς τὰ δημόσια ἀξιώματα».

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον συνέρχεται ἀμέσως εἰς τὰς 30.3.1943 καὶ ἐκδίδει ὁμόφωνον ψήφισμα ἐκτιμήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸν Πρόεδρόν του Κ. Νεῦρον, δηλοῦν ὅτι ἡ ἐνέργειά του ἦτο εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὁμοφώνου ἀποφάσεως αὐτοῦ, δι' ἧ καὶ κηρύσσεται ἀλληλέγγυον πρὸς τὴν πράξιν του καὶ τὰς συνεπείας τῆς. Ἀποφασίζει ἐπίσης ὅπως ὁ Πρόεδρος Νεῦρος συνεχίσῃ τὰ καθήκοντά του. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15396/30.3.1943 ἐγγράφου του, κοινοποιεῖ τὴν περὶ ἀπολύσεως ὑπ' ἀριθ. 70/43 πράξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, παρὰ τοῦτο ὅμως ὁ Πρόεδρος παραμένει καὶ συνεχίζει τὰς διὰ τῆς ψήφου τῶν χημικῶν ἀνατεθείσας αὐτῷ ὑποχρεώσεις προασπίσεως τοῦ κλάδου. Δέον νὰ σημειωθῆ, ὅτι ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Ἐνώσεως, οὐτινος ἐζητήθη ἡ γνώμη, εἶχεν ἐν τῷ μεταξύ ἀποφανθῆ, ὅτι ἡ πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἡ προελθοῦσα κατόπιν προτάσεως τοῦ Προέδρου του Λογοθετοπούλου, ἦτο παράτυπος καὶ ἄκυρος, καὶ ἔπρεπε νὰ θεωρηθῆ ὡς μὴ ὑπάρξασα.

Παρὰ τὰς ὑφισταμένας φοβερὰς συνθήκας μία ἐπιτυχία τοῦ κλάδου σημειοῦται κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν, χάρις εἰς τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ἀγγ. Μαρανῆ, παλαιοῦ στελέχους τῆς Ἐνώσεως, ὅστις ὑπηρετεῖ ὡς Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας. Τὸ ἀπὸ μακροῦ μελετώμενον σχέδιον Νόμου περὶ λειτουργίας τῶν ἰδιωτικῶν χημικῶν Ἐργαστηρίων ὑφίσταται τὴν τελικὴν ἐπεξεργασίαν του, κατόπιν προσωπικῆς συνεργασίας ἐκείνου καὶ τοῦ Ι. Κανδήλη, καὶ ὑπογραφὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καθίσταται Νόμος τοῦ Κράτους (Ἐφημ. Κυβερ. ἀριθ. 104/Α/1943)*.

Ἡ Ἐνωσις μετὰ τῶν ἄλλων ἐνεργειῶν τῆς συμμετέχει καὶ τοῦ Πανελληνίου Ἐράνου τοῦ διενεργουμένου μετὰ πρωτοβουλίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Δαμασκηνοῦ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πασχόντων Ἑλλήνων. Τὸ συλλεγὲν ἀπὸ τὰ μέλη αὐτῆς ποσὸν ἀνήλθε μέχρι τῆς 23 Μαρτίου 1943 εἰς δραχμὰς 105.080.500.

Μία ἀκόμη Γεν. Συνέλευσις πραγματοποιεῖται, κατὰ τὴν 27ην Ἰουνίου 1943, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Γ. Πανοπούλου, καθ' ἣν συζητοῦνται τὰ φλέγοντα διὰ τὸν ἀγωνιζόμενον κλάδον θέματα.

* Ὁ Νόμος αὐτός, ὡς κατοχικὸς, ὄφειλε νὰ τύχῃ ἐπικυρωτικῆς ἀναγνωρίσεως μετὰ τὸν πόλεμον. Τοῦτο παρημελήθη καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν κατέστη ἰσχύων Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἡ Ἑνωσις κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν.
Διοικητικὰ Συμβούλια 19ον, 20ὸν καὶ 21ον

Νοέμβριος 1944 – Φεβρουάριος 1951

Τέλος φθάνει ἡ χαρμόσυνος ὥρα τῆς ἀπελευθέρωσης τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1944. Ἄμεσοι ἐνέργειαι καταβάλλονται πρὸς ἐπείγουσαν ἀνακούφισιν τῶν πενομένων χημικῶν διὰ τῆς χορηγήσεως τροφίμων καὶ ἐνδυμάτων. Μεταξὺ αὐτῶν ἡ ἐξασφάλισις διὰ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ 804 ζευγῶν ὑποδημάτων. Διὰ τὴν τοιαύτην πρὸς τοὺς χημικοὺς βοήθειαν καὶ πρὸς ἐξεικόνισιν τῶν ὑφισταμένων συνθηκῶν σημειούμεν τὰ διὰ τὴν ἐξασφάλισίν των καταβληθέντα. Ἦσαν διὰ τὴν ἀγορὰν 5.224.000.000 δραχμαί, διὰ τὴν φόρτωσίν των 2.000.000.000 δραχμαί καὶ διὰ τὰ μεταφορικὰ καὶ ἀχθοφορικὰ τῶν 8 κιβωτίων, εἰς τὰ ὅποια περιείχοντο, καταβολὴ εἰς εἶδος ἐκ 2 ὀκάδων καὶ 300 δραμιῶν ἐλαίου.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐπιδιώκει εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τὴν σύγκλησιν τακτικῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν μελῶν, ὀριζομένων κατ' ἀρχὴν τῶν ἡμερομηνιῶν τῆς 3ης καὶ ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς τῆς 19ης Δεκεμβρίου 1944, μὲ τόπον συγκεντρώσεως εἰς τὴν ἐξασφαλισθεῖσαν, κατόπιν ἐπιμόνων ἐνεργειῶν, αἴθουσαν τοῦ Πολυτεχνείου.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ Ὑπουργ. Ἐργασίας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 25191/240/14.11.1944 ἐγγράφου του κηρύσσει ἔκπτωτον τὸ Διοικ. Συμβούλιον. Ἡ Ἑνωσις διαμαρτύρεται διὰ τοῦτο καὶ ἐπειδὴ αἱ παρασχεθεῖσαι ἐξηγήσεις δὲν κρίνονται ἱκανοποιητικὰ προσφεύγει εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας.

Τὸ κατὰ Δεκέμβριον 1944 ἐκραγὲν ἐπαναστατικὸν κίνημα ἐπιφέρει διακοπὴν ἐνεργειῶν, τῆς πρώτης, μετὰ τὴν λήξιν αὐτοῦ, συνεδρίας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, γενομένης μόλις τὴν 10.1.1945. Κατ' αὐτὴν ὁ Πρόεδρος Κ. Νεῦρος ἀπουσιάζει, διότι εὐρίσκεται ὑπὸ νοσηλείαν κατόπιν τοῦ τραυματισμοῦ του κατὰ τὸ κίνημα ἐκ τυχαίου βλήματος ὄλμου.

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας τὴν 31.1.1945 ἀνακαλεῖ τὴν προγενεστέραν ἀπόφασίν του περὶ κηρύξεως ἔκπτωτου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ κατόπιν αὐτοῦ συνεχίζει τοῦτο τὰς ἐνεργείας του. Παρὰ ταῦτα ὁμὰς χημικῶν δι' αἰτήσεώς της

πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα ζητεῖ τὴν παράδοσιν τῆς Διοικήσεως, ἥτις ὅμως ἀπορρίπτεται παρ' αὐτοῦ.

Ἐπιδιώκεται ἤδη ἡ σύγκλησις τῆς Γεν. Συνελεύσεως, τῆς κατόπιν τοῦ κινήματος μὴ πραγματοποιηθείσης κατὰ τὸν Δεκέμβριον, καὶ πρὸς τοῦτο ὀρίζονται αἱ ἡμέραι 11 καὶ 18 Μαρτίου 1945. Μεταξὺ τῶν θεμάτων αὐτῆς περιλαμβάνεται καὶ ἡ προκήρυξις ἀρχαιρεσιῶν Διοικ. Συμβουλίου. Αὗται λαμβάνουν χώραν τὴν 29ην Ἀπριλίου 1945, ἀναδεικνύουσαι τὸ ἀκόλουθον Διοικ. Συμβούλιον: Κ. Νεῦρος Πρόεδρος, Ἀν. Κώνστας Ἀντιπρόεδρος, Γ. Ἀθανασόπουλος Γεν. Γραμματεὺς, Ἀλ. Παπαδημητρίου Ταμίας, Ὁρ. Στεφανόπουλος Κοσμητῶρ, Δ. Ἀδάμ, Α. Δημητρίου, Γ. Πανόπουλος καὶ Γ. Σαραντίτης σύμβουλοι.

Τὰ ἐκ τοῦ πολέμου καὶ τῆς κατοχῆς ἀνακύψαντα προβλήματα τοῦ κλάδου εἶναι πολλὰ καὶ μεγάλα. Αὐτῶν ἐπιλαμβάνεται ἀμέσως τὸ ἐν λόγῳ πρῶτον μεταπολεμικὸν Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως. Πρὸς μελέτην αὐτῶν καὶ ὑπόδειξιν μέτρων καταρτίζονται Ἐπιτροπαὶ κατὰ κλάδους. Τὰ θέματα καὶ αἱ ἀντίστοιχοι Ἐπιτροπαὶ χημικῶν ἔχουν ὡς ἐξῆς: Δημοσίων Ὑπαλλήλων, Βιομηχανίας καὶ Ὀργανισμῶν Δημοσ. Δικαίου, Ἰδιωτικῶν Ἐργαστηρίων, Οἰνολόγων, Ἐκπαιδευτικῶν καὶ Ἀνέργων.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον κατὰ Ἰούλιον 1945 ἀνησυχεῖ, κατόπιν τῶν φημῶν περὶ ἀπορροφήσεως τοῦ Ταμείου Συνταξιοδοτήσεως Χημικῶν παρὰ τοῦ ΙΚΑ καὶ προβαίνει εἰς διαβήματα. Ὁ κίνδυνος αὐτὸς ἐπιτείνεται καὶ ἀπὸ ἐν πρόσθετον γεγονός. Ἀπὸ τὴν ἀποφασισθεῖσαν γενικὴν ἐκκαθάρισιν τῶν νομοθετημάτων τῆς κατοχῆς μεταξὺ τῶν ὁποίων συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ περὶ ΤΕΑΧ.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐνεργειῶν του εἶναι καὶ ἡ ἐπιδιώξις προσλήψεως χημικῶν διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ παρὰ τῶν σωμάτων ἀσφαλείας ἀγορανομικοῦ ἐλέγχου.

Εὕρισκόμεθα εἰς τὸν Ὀκτώβριον 1945, ὅποτε ἀρχίζουσιν αἱ ζυμώσεις διὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς. Αἱ ἀπόψεις τῶν χημικῶν, ὅπως καὶ ὄλων τῶν ἄλλων τεχνικῶν, εἶναι ὅτι ἐπιβάλλεται χάριν τῆς καλυτέρας ἐξυπηρητήσεως τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων ἢ συμμετοχὴ μεταξὺ τῶν ἀναδειχθησομένων ὑποψηφίων τῶν διαφόρων κομμάτων, ἑνὸς μεγαλυτέρου δυνατοῦ ἀριθμοῦ τεχνικῶν. Καὶ πρὸς τοῦτο ὑποβάλλεται ὑπόμνημα εἰς τὰ γνωστὰ πολιτικὰ κόμματα.

Νεωτέρα ἐνέργεια, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1946, ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῶν ἄλλων ἐπιστημονικῶν σωματείων, εἶναι ἡ τῆς ἀσκήσεως πιέσεως ἐπὶ τῶν κομμάτων πρὸς κοινὴν μεταξὺ τῶν συνεργασίαν χάριν τοῦ καλοῦ τῆς Πατρίδος, παραμεριζομένων τῶν προσωπικῶν καὶ ἄλλων φιλοδοξιδῶν. Ἡ Ἐνωσις, ἐκπροσωπούμενη παρὰ τοῦ Α. Δημητρίου, ἡγεῖται τῆς διεξαγομένης προσπαθείας.

Τὸ σημαντικώτερον θέμα, μὲ τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖται ἡ Διοίκησις κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ 1946, εἶναι τὸ μισθολογικὸν τῶν χημικῶν. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἐργαζομένων τόσον εἰς τὸ Δημόσιον, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ ἐκπαιδευτικοί, ὅσον καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν, εἶναι ἀνεπαρκέσταται. Τὸ Διοικ. Συμβούλιον προβαίνει εἰς ἐπανειλημμένα διαβήματα καὶ κατόπιν αὐτῶν γίνεται δεκτὸν τὸ αἴτημα περὶ

καταβολής τεχνικού επιδόματος εις τούς χημικούς τούς εργαζομένους εις τήν βιομηχανίαν και τὰ νομικά πρόσωπα Δημοσίου και Ίδιωτικού Δικαίου, τῆς σχετικῆς αποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας δημοσιευθείσης εις τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (ἀριθ. φυλλ. 132/Β/1946).

Τὴν 27ην Ἀπριλίου συνέρχεται ἡ ἐτησία τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις και ἐπακολουθοῦν αἱ ἀρχαιρεσίαι. Τὸ ἐξ αὐτῶν προελθὸν νέον Διοικ. Συμβούλιον ἔχει ὡς ἐξῆς: Ἄγγ. Δημητρίου Πρόεδρος, Γ. Ἀθανασόπουλος Ἀντιπρόεδρος, Ἀντ. Λαγουδάκης Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Στάθης Ταμίας, Δ. Ἀδάμ Κοσμήτωρ και Λ. Βενιέρης, Π. Κατσούλης, Γ. Πανόπουλος και Δ. Σταματόπουλος σύμβουλοι. Ὁ Γ. Πανόπουλος παραιτεῖται ἀμέσως και ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐπιλαχόντος Ἀθ. Χατζηκακίδη.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν, ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς γενικῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ κλάδου, ἡ Ἐνωσις ἐπιδιώκει τὴν ἀναμόρφωσιν και συμπλήρωσιν τῆς περὶ χημικῶν νομοθεσίας. Τὸ αἶτημα ὅμως, παρὰ τὰς προσπάθειάς και τὰ διαβήματα, καρκινοβατεῖ.

Πολλαὶ συζητήσεις διεξάγονται ἐπίσης ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἐκβιομηχανίσεως. Τοῦτο μετὰ τὴν λήξιν τοῦ πολέμου θεωρεῖται διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτακτικὸν και ἐπεῖγον, πρὸς ἐπιβίωσιν και ἀνάδειξιν αὐτῆς ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν ἄλλων ἐντατικῶς ἀναδιοργανουμένων χωρῶν. Συσκέψεις, ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Ἐνώσεως, ὀργανοῦνται διὰ τὴν ἐξασφάλισιν και κατάλληλον ἀξιοποίησιν τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἑλλάδος ὡς πρὸς τὴν εἰς αὐτὴν ἀνήκουσαν μερίδα τῶν ἐπανορθώσεων τῶν καταβληθησομένων παρὰ τῶν ἠττημένων. Ἡ Ἐνωσις, ὡς εἶναι φυσικόν, ἔχει βαρύνουσαν γνώμην. Εἰδικώτερον μελετῶνται τὰ ἀφορῶντα τὴν ἴδρυσιν χαλυβουργείων και βιομηχανιῶν παραγωγῆς ἀλουμινίου, σόδας και χλωρίου.

Ἐπίσης ἡ Ἐνωσις ἀπασχολεῖται και μὲ τὰ ἐκπαιδευτικὰ θέματα, τὰ ἀφορῶντα τὴν διδασκαλίαν τῆς Χημείας εἰς τὴν Μέσην και Ἀνωτάτην Παιδείαν. Σχετικὸν ὑπόμνημά της, διὰ τὸν ἐκσυγχρονισμόν τῆς διδασκαλίας τῆς Χημείας, ὑποβάλλεται παρ' αὐτῆς εἰς τὸ Ὑπουργ. Παιδείας.

Ἀρχομένου τοῦ 1949 συνέρχεται ἡ ἐτησία τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις και ἐπακολουθοῦν τὴν 10 Ἀπριλίου αἱ ἀρχαιρεσίαι πρὸς ἐκλογὴν νέου Διοικ. Συμβουλίου. Τὸ ἐξ αὐτῶν προελθὸν ἔχει ὡς ἐξῆς: Ἄγγ. Δημητρίου Πρόεδρος, Γ. Ἀθανασόπουλος Ἀντιπρόεδρος, Γ. Τσιρώνης Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Στάθης Ταμίας, Ἀθ. Χατζηκακίδης Κοσμήτωρ και Δ. Ἀδάμ, Γ. Μάρουγκας, Δ. Σταματιάδης και Χαρ. Στεριόπουλος σύμβουλοι.

Ὁ Σύνδεσμος Ἑλλ. Βιομηχάνων ἔχει προσφύγει εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας, κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Διοικήσεως τῆς ἀφορώσης τὰς ἀμοιβὰς τῶν Χημικῶν. Τὸ γεγονός αὐτὸ ἔχει δημιουργήσει μεταξὺ τοῦ κλάδου γενικὴν ἀναστάτωσιν. Τὴν ἀνοιξιν ὅμως τοῦ 1949 ἐπιτυγχάνεται ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου δικαίωνουσα τοὺς χημικοὺς και χημικοὺς μηχανικοὺς, οἵτινες ἐν προκειμένῳ συνειργάσθησαν στενῶς διὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐπιτυχίαν. Αἱ ἀμοιβαὶ κατόπιν τούτου παραμένουν ὡς ἔχουν καθορισθῆ.

Ἐπιδιώκεται ἐπίσης ἡ βελτίωσις τῶν ὄρων ἐργασίας τῶν εἰς τὰς βιομηχανίας ὑπηρετούντων, οἵτινες, εἰς πολλὰς περιπτώσεις, εἶναι λίαν ἐπίπονοι.

Τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑνώσεως, πάντοτε στενωτάτα, δημιουργοῦν δυσχερείας. Κάθε σημαντικώτερα ἐκδήλωσις προσκρούει ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Ἡ ἐμφάνισις τῆς Ἑνώσεως εἰς Συνέδρια καὶ ἄλλας διεθνεῖς ἐκδηλώσεις καθίσταται ἀνέφικτος. Ἐπίσης καθίσταται δυσχερεστάτη ἡ μισθοδοσία τοῦ ὀλιγαρίθμου προσωπικοῦ της.

Εἰσερχόμεθα εἰς τὸ 1950 καὶ ἤδη τίθεται ὑπὸ συζήτησιν ὁ ἑορτασμὸς τῶν 25 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἑνώσεως, τῆς σχετικῆς φροντίδος ἀνατιθεμένης εἰς εἰδικῶς καταρτιζομένην Ἐπιτροπὴν.

Τὸ ὑπὸ τὸν Ἄγγ. Δημητρίου Συμβούλιον ἀντιμετωπίζει πάντοτε πολλὰ προβλήματα τοῦ κλάδου, προελθόντα ἀπὸ τὸν μεγάλον πόλεμον καὶ τὴν ἐπακολουθήσασαν ἐσωτερικὴν ἀναστάτωσην ἐκ τοῦ ἀνταρτοπολέμου, ἐργαζόμενον πολυπλευρῶς. Διὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν σχέσεων χημικῶν καὶ βιομηχανίας, διὰ τὰς κρατικὰς θέσεις χημικῶν, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν συνεχῶς βαλλομένων ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τοῦ κλάδου καὶ διὰ πολλὰ ἄλλα.

Μεταξὺ αὐτῶν κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1950 εὐρίσκεται ὑπὸ συζήτησιν εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον περὶ ἀσκήσεως τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος, εἰς τὸ ὁποῖον περιλαμβάνονται διατάξεις θίγουσαι τὰ συμφέροντα τῶν χημικῶν. Ἡ Ἑνωσις κινεῖται δραστηρίως καὶ ἐπιτυχᾶνει τροπολογίαν, ὑποστηρικθεῖσαν παρὰ πολλῶν βουλευτῶν, διὰ τῆς ὁποίας αἱ ἐν λόγῳ διατάξεις ἀπαλείφονται.

Ζήτημα ἐπίσης δημιουργεῖται ἐκ μέρους τῶν γεωπόνων, οἵτινες διεκδικοῦν ἐπαγγελματικὰς τινὰς ἀρμοδιότητας, ἀναγομένας εἰς τὴν Χημείαν. Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐνεργεῖ καταλλήλως ἐν προκειμένῳ.

Δι' ἄλλης ἐνεργείας του, ἀρχομένου τοῦ 1951, τὸ Διοικ. Συμβούλιον ζητεῖ τὴν ὑπαγωγὴν τῆς Ἑνώσεως ὑπὸ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, ἀντὶ τῆς μέχρι τότε ὑπαγωγῆς της εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑργασίας. Παρὰ τὴν ἐπὶ τοῦ θέματος συμφωνίαν τοῦ Ὑπουργοῦ ἡ πρότασις αὕτη δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ γίνῃ πραγματικότης.

Μία ἰδιαιτέρας σημασίας ἐνέργεια τοῦ ὑπὸ τὸν Α. Δημητρίου Διοικ. Συμβουλίου ὑπῆρξεν ἐπίσης ἡ υἰοθεσία τοῦ κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον καταστραφέντος ἀκριτικοῦ χωρίου τῆς Ἡπείρου Μεσοβουνίου. Φροντίδι Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Καθηγητοῦ Σ. Γαλανοῦ ἐγένετο ἔρνος καὶ ἠγοράσθησαν σκευῆ, ἐνδύματα καὶ τρόφιμα, ἅτινα παρεδόθησαν εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1950 παρ' Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνώσεως μεταβάσεως ἐπὶ τόπου. Τὸ ὑλικὸν αὐτὸ συνεποσῆτο εἰς 58 μεγάλα κιβώτια καὶ 10 μεγάλα δέματα. Ὁ διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἔρνος τῶν χημικῶν ἀπέδωσε 54.005.000 δραχμὰς καὶ ὁ τῶν βιομηχανιῶν (διὰ τῆς Ἑνώσεως) ἑτέρας 30.150.000 δραχμὰς.

Γ

Ἡ Ἑνωσις καὶ ἡ διδασκαλία τῆς χημείας εἰς τὴν Μ. Παιδείαν. Διοικητικὰ Συμβούλια 22ον καὶ 23ον

Μάρτιος 1951 – Μάρτιος 1955

Ἡ ἐτησία τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις συνέρχεται τὴν 25ην Φεβρουαρίου 1951 καὶ κατ' αὐτὴν ὀρίζονται αἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου Διοικ. Συμβουλίου, αἵτινες καὶ πραγματοποιοῦνται τὴν 8ην Ἀπριλίου 1951. Τὸ ἐκλεγέν καὶ καταρτισθὲν ἀκολούθως εἰς σῶμα Διοικ. Συμβούλιον ἔχει ὡς ἀκολούθως: Πρόεδρος Σπ. Γαλανός, Ἀντιπρόεδρος Βασ. Παπακωνσταντίνου, Γεν. Γραμματεὺς Γ. Τσιρώνης, Ταμίας Γ. Δρίκος, Κοσμητὼρ Δ. Νικολακάκης καὶ μέλη Ἀπ. Διαλυσμαῦς, Δ. Μαρκέτος, Σπ. Πρασιώτης καὶ Δ. Σταματιάδης.

Ἀρχὰς Μαΐου 1951 ὁ κλάδος πληροφορεῖται, ὅτι ἡ Κυβέρνησις σκέπτεται νὰ καταργήσῃ τοὺς κοινωνικοὺς πόρους τοῦ Ταμείου Ἐπικουρ. Ἀσφαλίσεως Χημικῶν. Τοῦτο δημιουργεῖ ἀναστάτῳσιν καὶ πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου καλεῖται εἰδικὴ ἔκτακτος Γεν. Συνέλευσις. Αὕτη συνέρχεται τὴν 24ην Μαΐου καὶ ἐκδίδει ψήφισμα διαμαρτυρίας. Ἐπίσης ἀναθέτει τὴν διαχείρισιν τοῦ θέματος εἰς ἐπιτροπὴν ἀγῶνος. Αὕτη, ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, προβαίνει εἰς διαβήματα παρὰ τοῖς Ὑπουργοῖς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐργασίας, κατόπιν τῶν ὁποίων λαμβάνει τὴν διαβεβαίωσιν ἀμφοτέρων, ὅτι οἱ πόροι τοῦ Ταμείου δὲν πρόκειται νὰ θιγοῦν καὶ οὕτως ἡ ἀνησυχία διασκεδάζεται.

Τὸ ὑπὸ τὸν Καθηγητὴν Σπ. Γαλανὸν Συμβούλιον ἀπασχολεῖται κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ μὲ πολλὰ τρέχοντα θέματα, ὡς τὸ τῆς ἀνεργίας, τῆς καταλλήλου ἀναδείξεως τῶν χημικῶν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ, τῆς ἐπιδιώξεως τῆς συμπληρώσεως τῆς περὶ χημικῶν νομοθεσίας, τῆς τακτοποιήσεως τῶν θεμάτων τῶν ὡς βιοχημικῶν ἐργαζομένων καὶ ἄλλων. Τὸ Συμβούλιον μελετᾷ ἀκόμη τὴν ἐπιμόρφωσιν τῶν χημικῶν δι' ὀργανώσεως εἰδικῶν σεμιναρίων. Μελετᾶται ἐπίσης ὁ ἑορτασμὸς τῆς 30ετηριδος τῆς Ἑνώσεως ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου.

Εἰσερχόμεθα ἤδη εἰς τὸ ἔτος 1952 καὶ ἡ ἐτησία τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις συνέρχεται τὴν 24 Φεβρουαρίου 1952, καθ' ἣν λογοδοτεῖ τὸ Διοικ. Συμβούλιον καὶ συ-

ζητούνται διὰ μακρῶν τὰ ἐπίμαχα θέματα τοῦ κλάδου. Κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ συνεχίζεται ἡ ἐπὶ τῶν αὐτῶν μεγάλων θεμάτων δραστηριότης αὐτοῦ περατουμένης καὶ τῆς διαιτοῦς θητείας του.

Ἡ τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις τοῦ ἀκολουθοῦντος ἔτους συνέρχεται τὴν 1ην Μαρτίου 1953. Κατ' αὐτὴν μετὰ τὴν λογοδοσίαν καὶ τὰς συζητήσεις προκηρύσσονται αἱ ἀρχαιρεσίαι δι' ἀνάδειξιν νέου Διοικ. Συμβουλίου, αἵτινες καὶ πραγματοποιοῦνται τὴν 19ην Ἀπριλίου 1953. Τὸ ἐξ αὐτῶν προελθὸν Διοικ. Συμβούλιον ὑπὸ τὸν αὐτὸν Πρόεδρον ἀλλὰ μὲ συμμετοχὴν εἰς τὰς ἄλλας θέσεις νέων μελῶν συγκροτεῖται ὡς ἑξῆς: Πρόεδρος Σπ. Γαλανός, Ἀντιπρόεδρος Ἄν. Κώνστας, Γεν. Γραμματεὺς Γ. Τσιρώνης, Ταμίας Ἄντ. Νικολάου, Κοσμήτωρ Μέλπω Νικολίτσα καὶ μέλη Στ. Ἀρβανίτης, Λ. Λούης, Κίμ. Παναγόπουλος καὶ Κων. Σακελλαρόπουλος.

Μεταξὺ τῶν θεμάτων, ἅτινα ἀπασχολοῦν ἤδη τὴν Ἐνωσιν, εἶναι κατὰ πρῶτον ἡ ἐκπόνησις τοῦ Κώδικος τῶν Χημικῶν, ἥτις ἀνατίθεται εἰς ὁμάδα μελῶν τῆς Ἐνώσεως μὲ προοπτικὴν περαιτέρω ἐγκρίσεως τοῦ καταρτισθησομένου σχεδίου δι' ἀποφάσεως Γεν. Συνελεύσεως. Ἐπίσης δημιουργεῖται θέμα κατόπιν τῆς δημοσιευθείσης τροποποιήσεως τοῦ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος, διὰ τῆς ὁποίας παρεμποδίζεται ἡ συνήθης ὑπεράσπισις τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τῆς παραστάσεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χημικῶν κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐφέσεων. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ Ἐνωσις ἐνεργεῖ καταλλήλως διὰ τοῦ Προέδρου τῆς Καθηγητοῦ Γαλανοῦ.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐνώσεως συνεχίζονται καὶ ἡ ἔτησις τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις τοῦ ἀκολουθοῦντος ἔτους συνέρχεται τὴν 7 Φεβρουαρίου 1954. Ἡ ἐπιδιώξις ὑπαγωγῆς τῆς Ἐνώσεως ὑπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας, μετὰ τοῦ ὁποίου πιστεύεται, ὅτι ἡ συνεργασία θὰ ἀποβῆ εὐχερεστέρα καὶ ἀποτελεσματικώτερα διὰ τὸν κλάδον, τίθεται καὶ πάλιν ἐπὶ τάπητος καὶ τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐνεργεῖ σχετικῶς. Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐνώσεως μελετᾷ τὸ θέμα καὶ συντάσσει σχέδιον σχετικοῦ Νόμου.

Ἀρχομένου τοῦ 1955 ἐπιδιώκεται ἐπίσης ἡ ἀπασχόλησις χημικῶν εἰς τὴν Μέσην Ἐκπαίδευσιν ὡς καθηγητῶν, συντάσσεται δὲ καὶ παρακολουθεῖται, πρὸς υἰοθέτησιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, σχετικὸν σχέδιον Νόμου. Ἡ ἐπιδιώξις αὕτη, πέραν τῆς ἐπαγγελματικῆς τακτοποιήσεως ἑνὸς ἀριθμοῦ χημικῶν, ἀποβλέπει καὶ εἰς τὴν καλλιτέραν ἐκπαίδευσιν τῶν μαθητῶν εἰς τὴν χημείαν, ἢ διδασκαλίαν τῆς ὁποίας μὲ τὸ ὑφιστάμενον πρόγραμμα κρίνεται κατὰ πολὺ καθυστεροῦσα.

Ἡ τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις τοῦ ἀρχομένου 1955 συνέρχεται τὴν 13ην Φεβρουαρίου. Κατ' αὐτὴν λογοδοτεῖ τὸ Διοικ. Συμβούλιον, τοῦ ὁποίου ἔχει λήξει ἡ διαιτῆς θητεία. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως τῶν πεπραγμένων ἐπακολουθεῖ ζωηρὰ συζήτησις μὲ ἐπικρίσεις κατὰ τοῦ ἔργου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, κυρίως ἐκ μέρους τῆς πρωτοεμφανιζομένης νέας κινήσεως μιᾶς ὁμάδος νέων χημικῶν. Περαιουμένης τῆς μακρᾶς συζητήσεως προκηρύσσονται αἱ ἀρχαιρεσίαι δι' ἀνάδειξιν νέου Διοικ. Συμβουλίου.

Μετά τὸ πανηγυρικὸν γεῦμα τοῦ Συνεδρίου, τὸ δοθὲν τὴν μεσημβριάν τῆς 16ης Ἀπριλίου 1968 εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον «Βασιλεὺς Γεώργιος», οἱ ἐπίσημοι φωτογραφοῦνται μετὰ τῶν χημικῶν. Ἐξ ἀριστερῶν εἰς τὴν πρώτην σειρὰν: Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως Γ. Κυριακός, Πρόεδρος Συνεδρίου Κ. Δόσιος, Πρωθυπουργὸς Ι. Μεταξᾶς, Ὑπουργὸς Παιδείας Κ. Γεωργακόπουλος καὶ Ὑφυπουργὸς Στρατιωτικῶν Ν. Παπαδήμας.

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐντευκτηρίου τῶν χημικῶν Βορείου Ἑλλάδος ἐν Θεσσαλονίκῃ εἰς τὸν β' ὄροφον τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀριστοτέλους 4 κτιρίου. Μεταξὺ τῶν παρισταμένων ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Χημικῶν Βορείου Ἑλλάδος Καθηγητὴς Γ. Βάρβογλης (23 Ὀκτωβρίου 1955).

Κωνσταντίνος Ι. Νεῦρος

Ὁγδος Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.

Προήδρευσε α') 12.3.1939 - 29.4.1945, β') 3.4.1955 - 31.3.1957, γ') 31.3.1957 - 19.4.1959.

Ἄγγελος Γ. Δημητρίου

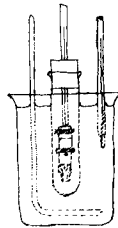
Ἐνατος Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.
Προήδρευσε α') Ἰούνιος 1946 - 10.4.1949,β') 10.4.1949 - 8.4.1951.

Σπύρος Α. Γαλανός

Δέκατος Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.
Προήδρευσε α') 8.4.1951 - 19.4.1953, β') 19.4.1953 - 3.4.1955.

Ἐφίσταται ἤδη διάχυτος ἡ ἔφεσις, μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως, πρὸς μεγαλύτεραν δραστηριοποίησιν τῆς καὶ ζυμώσεις λαμβάνουν χώραν διὰ τὴν δημιουργίαν νέου σχήματος ὡς πρὸς τὴν Διοίκησιν αὐτῆς. Τρία ἐκ τῶν παλαιῶν στελεχῶν τῆς Ἐνώσεως, οἱ Γ. Παπαδημητρακόπουλος, Κ. Νεῦρος καὶ Ι. Κανδήλης κινοῦνται σχετικῶς συνεργαζόμενα μὲ τὴν ἐμφανισθεῖσαν συγκεκριμένην ὁμάδα τῶν νέων χημικῶν, ἧτις κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον ἔχει δείξει ζωηρὸν ἐνδιαφέρον ἐπὶ τῶν ἐπιδίκων διεκδικήσεων τοῦ κλάδου καὶ ἐπιθυμεῖ, ὡς ἀπεδείχθη κατὰ τὰς ἐν τῇ Γεν. Συνελεύσει συζητήσεις, νὰ ἀναμιχθῇ ἐνεργῶς εἰς τὴν Διοίκησιν του.

ΙΑ΄

Ἡ Ἐνώσις διὰ τὰ νέα προβλήματα τοῦ κλάδου. Διοικητικὰ Συμβούλια 24ον καὶ 25ον

Ἀπρίλιος 1955 – Ἀπρίλιος 1959

Αἱ ἀρχαιρεσίαι πραγματοποιοῦνται τὴν 3ην Ἀπριλίου 1955 καὶ ἀναδεικνύουν, ἐκ τῶν μετεχόντων τῆς ἐν λόγῳ κινήσεως, τὸ ἀκόλουθον Διοικ. Συμβούλιον: Πρόεδρος Κ. Νεῦρος, Ἀντιπρόεδρος Ἄγγ. Μαρανής, Γεν. Γραμματεὺς Γ. Παπαδημητρακόπουλος, Ταμίας Ἀθ. Κοντοράβδης, Κοσμήτωρ Χρ. Μαρκόπουλος καὶ Μέλη Ἰνῶ Ἰωαννίδου, Ἀλ. Μωῦσειδης, Γ. Ρεγκούτας καὶ Ἀν. Τσέτης. Ὁ συνεργαζόμενος μετ' αὐτῶν Ι. Κανδήλης ἐκλέγεται ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Περιόδικου.

Τὸ νέον Διοικ. Συμβούλιον ἀποδύεται μετὰ ζέσεως εἰς τὴν προώθησιν τῶν ἀπασχολούντων τὸν κλάδον θεμάτων, τὰ κυριώτερα τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ὑπογραφή νέας συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας, ἡ τόνωσις τῶν ἰσχνῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἐνώσεως, τὸ νομοθέτημα περὶ διορισμοῦ χημικῶν ὡς Καθηγητῶν Μέσης Ἐκπαίδεψεως, ὁ Φαρμακευτικὸς Κώδιξ ὡς πρὸς τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὸ χημικὸν ἐπάγγελμα σημεῖα αὐτοῦ καὶ ἡ προώθησις τοῦ θέματος τῆς ειδικότητος Βιοχημείας. Καταρτίζει ἐπίσης τὴν Ὁργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ συντόμως συγκληθησομένου Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου. Πρόεδρος αὐτοῦ ὀρίζεται ὁ Καθηγητὴς Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Γ. Βάρβογλης καὶ Γεν. Γραμματεὺς ὁ Ι. Κανδήλης*.

Ἐν τῷ μεταξύ τὰ «Χημικὰ Χρονικά», ἀναδιοργανωθέντα, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ι. Κανδήλη, πλουτίζονται εἰς ὕλην καὶ βελτιοῦνται εἰς ἐμφάνισιν, ἐνῶ ἡ ὀργάνωσις τοῦ Συνεδρίου μὲ τὸ ἐνεργὸν ἐνδιαφέρον τοῦ Γ. Βάρβογλη καὶ τὴν βοήθειαν τῶν Ι. Κανδήλη καὶ ἐκ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς

* Τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐν λόγῳ δευτέρου Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου μετέσχον ἐπίσης οἱ Α. Ζέρβας, Γ. Πανόπουλος καὶ Π. Εὐγένιος ὡς Ἀντιπρόεδροι, ὁ Μ. Κράλλης ὡς ἀναπληρωτὴς Γεν. Γραμματεὺς, τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως καὶ σημαντικὸς ἀριθμὸς χημικῶν ἐκ τῶν κατεχόντων ἡγετικὰς θέσεις ἐν τῷ κλάδῳ.

Ἐπιτροπῆς του, τῶν Δ. Καραθανάση καὶ Μ. Παλαιογιάννη, προχωρεῖ ἱκανοποιητικῶς. Μερίμνη τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Περιοδικοῦ ὀργανοῦνται ἐπίσης διαλέξεις ἐπὶ ἐπιστημονικῶν θεμάτων, χρησιμοποιοῦμένου πρὸς τοῦτο τοῦ ἀμφιθεάτρου τοῦ πανεπιστημιακοῦ Χημεῖου.

Περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ὁ Γεν. Γραμματεὺς Γ. Παπαδημητρακόπουλος παραιτεῖται λόγῳ ἀσθενείας του ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Γεν. Γραμματέως καὶ μέλους τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Καθήκοντα Γεν. Γραμματέως ἐκτελεῖ ἐφ' ἑξῆς ὁ Χρ. Μαρκόπουλος. Δυσχέρεια ἐπίσης παρουσιάζονται ὡς πρὸς τὰς σχέσεις Διοικ. Συμβουλίου καὶ Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς «Χημικῶν Χρονικῶν», ἐξ ἀφορμῆς τῆς προθέσεως τοῦ πρώτου ὅπως ἐλέγχει τὴν δημοσιευομένην ὕλην, μέτρου πρὸς τὸ ὅποιον διαφωνεῖ ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Περιοδικοῦ, δεδομένης τῆς ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς καθιερωμένης ἐκ τοῦ κανονισμοῦ ἀνεξαρτησίας της. Αἱ προστριβαὶ συνεχίζονται καὶ μετὰ πολλὰς συζητήσεις, εἰς κοινὰς τῶν δύο διοικήσεων συνεδριάσεις, χωρὶς ἐπίτευξιν κλίματος συνεργασίας, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Περιοδικοῦ Ι. Κανδήλης εὐρίσκεται εἰς ἀδυναμίαν ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς του. Περαιτέρω τὸ Διοικ. Συμβούλιον παρεμβαίνει καὶ ἀπαγορεύει τὴν δημοσίευσιν ἄρθρου προερχομένου ἐκ τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς τῶν Χημικῶν Χρονικῶν. Τὸ γεγονός τοῦτο τὸν ἀναγκάζει εἰς παραίτησιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀκολουθοῦν καὶ τὰ ἄλλα αἰρετὰ της μέλη. Οὕτως ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου 1956 ὁ Ι. Κανδήλης παραμένει εἰς τὴν ἑτέραν μόνον θέσιν του, τὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ ὑπὸ σύγκλησιν Συνεδρίου, ἐνῶ τὸ περιοδικὸν συνεχίζει τὴν ἔκδοσίν του ὑπὸ ἄλλην διοριζομένην παρὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου Ἐπιτροπὴν.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ ἐτησία τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις τῶν μελῶν ἔχει συνέλθει τὴν 4ην Μαρτίου 1956, καθ' ἣν ἔχουν ἐκτεθῆ τὰ πεπραγμένα τοῦ προηγουμένου ἔτους καὶ ἔχει ἐπακολουθήσει μακρὰ συζήτησις ἐπ' αὐτῶν.

Κατὰ τὸ θέρος 1956 ὅλη ἡ δραστηριότης τῆς Ἐνώσεως ἐντοπίζεται εἰς τὸ ὑπὸ ὀργάνωσιν Συνέδριον, τὸ ὅποιον παρουσιάζει σημαντικὸν μὲν ἐνδιαφέρον ἀπὸ πλευρᾶς καταθέσεως πρωτοτύπων ἐργασιῶν, ἀλλὰ καὶ πολλὰς δυσκολίας ἀπὸ πλευρᾶς εὐπροσώπου παρουσιάσεώς του, λόγῳ τῆς συγκλήσεως αὐτοῦ μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὴν δευτέραν Γεν. Συνέλευσιν τοῦ ἔτους, ἥτις συνέρχεται τὴν 18ην Ἰουλίου 1956, συζητεῖται διὰ μακρῶν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐπὶ τάπητος ἐπαγγελματικῶν θεμάτων, καὶ ἡ ἀνακύψασα διαφορὰ ὡς πρὸς τὴν πορείαν τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» μὲ ἀλληλοσυγκρουόμενας καὶ μὲ πολλὴν ὀξύτητα τὰς ἐκατέρωθεν ὑποστηριζόμενας ἀπόψεις. Τοῦ μὲν Διοικ. Συμβουλίου ὑποστηρίζοντος, ὅτι φέρει τὴν ὅλην εὐθύνην ἐπὶ τῆς ἀκολουθητέας πολιτικῆς τοῦ κλάδου καὶ ἐπομένως ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα παρεμβάσεως εἰς τὰ γραφόμενα τοῦ Περιοδικοῦ, τῆς δὲ παραιτηθείσης Διοικ. Ἐπιτροπῆς ὑποστηρίζουσας, ὅτι κατὰ τὸν κανονισμὸν ἔχει ἀνεξαρτησίαν γνώμης καὶ ὅτι λογοδοτεῖ μόνον πρὸς τὴν Γεν. Συνέλευσιν, παρ' ἧς ἐκλέγεται καὶ λαμβάνει τὴν ἐντολήν.

Παρά τὰς ἐσωτερικὰς αὐτὰς ἀντιθέσεις ἡ ὀργάνωσις τοῦ Συνεδρίου προχωρεῖ κανονικῶς καὶ τελικῶς πραγματοποιεῖται ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀπὸ 2 - 5 Σεπτεμβρίου 1956 μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας. Αἱ ἐργασίαι τοῦ λαμβάνουν χώραν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὴν ἐναρκτήριον καὶ εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ κεντρικοῦ κτιρίου διὰ τὰς ἐπομένους συνεδριάσεις. Ἡ Κυβέρνησις ἀντιπροσωπεύεται εἰς τὸ Συνέδριον διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Γεν. Γραμματέως Βιομηχανίας Π. Παπαληγούρα καὶ Κ. Ἀσκητοπούλου. Ἡ ἐκδήλωσις αὐτὴ μὲ τὴν παρουσίαν τῶν ἐπισήμων, τοῦ πνευματικοῦ κόσμου τῆς συμπρωτεύουσης καὶ τὴν συμμετοχὴν ὑπερτριakoσίων χημικῶν ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος, θεωρεῖται ὡς μέγα ἐπιστημονικὸν γεγονός διὰ τὴν πόλιν αὐτὴν συγκεντρῶνον τὸ πανελλήνιον ἐνδιαφέρον*.

Πολλοὶ χημικοὶ ἔχουν ἤδη διορισθῆ ὡς Καθηγηταὶ Μέσης διὰ τοῦ σχετικοῦ Νόμου, νεωτέρα δὲ παράλληλος ἐπιδιώξις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου εἶναι ἡ ἀναπροσαρμογὴ τοῦ ὅλου διδακτικοῦ προγράμματος τῶν σχολείων, καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων τῆς αὐξήσεως τῶν ὥρῶν διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῆς Χημείας, ἡ ἐπὶ τοῦ ὁποῦ καλυτέρα κατάρτισις τῶν μαθητῶν θεωρεῖται ἤδη βασικῆς σημασίας.

Εἰσερχόμεθα εἰς τὸ 1957 καὶ ἡ τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις συνέρχεται τὴν 17ην Φεβρουαρίου. Κατ' αὐτὴν, μετὰ τὴν ἐκθεσιν τῶν πεπραγμένων τοῦ λήξαντος ἔτους, διεξάγεται μακρὰ καὶ ζωηρὰ συζήτησις περιστρεφόμενη τόσον περὶ τὰ συντελεσθέντα, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀντιθέσεων, αἵτινες ἐσημειώθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ, ὅσον καὶ εἰς τὰς προοπτικὰς τοῦ μέλλοντος. Ἡ Συνέλευσις ἀπασχολεῖται διὰ μακρῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς παραιτήσεως τῆς Διοικουσύης Ἐπιτροπῆς τοῦ Περιοδικοῦ, συνεπιεία τῆς παρεμβάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτῆς διὰ τοιαύτης διορισθείσης καὶ οὐχὶ αἰρετῆς, ὡς ἡ παραιτηθεῖσα. Ὅρίζονται ἐν τέλει καὶ αἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου Συμβουλίου, αἵτινες καὶ πραγματοποιοῦνται τὴν 31ην Μαρτίου 1957.

Δι' αὐτῶν ἀναδεικνύεται τὸ ἀκόλουθον Διοικ. Συμβούλιον συγκροτούμενον εἰς σῶμα ὡς ἑξῆς: Πρόεδρος Κ. Νεῦρος, Ἀντιπρόεδρος Ἰ. Ἀγγ. Μαρανῆς, Γεν. Γραμματεὺς Γ. Ρεγκούτας, Ταμίας Ἰ. Ἀθ. Κοντοράβδης, Κοσμήτωρ Κ. Μανωλκίδης καὶ Μέλη Ν. Καρνῆς, Μ. Παλαιογιάννης, Δ. Παπουτσάνης καὶ Χαρ. Στεριόπουλος.

Μεταξὺ τῶν ποικίλων κλαδικῶν θεμάτων, ἅτινα ἀπασχολοῦν τὸ Διοικ. Συμβούλιον, περιλαμβάνεται ἤδη καὶ τὸ ἀφορῶν τὴν μόνιμον στέγασιν τῆς Ἐνώσεως. Ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ πραγματοποιηθέντος κατὰ τὸ ἔτος αὐτό, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἐνώσεως, Διεθνoῦς Συνεδρίου παρέμεινεν εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς περισσεύμα δραχμῶν 550.000. Τὸ ποσὸν τοῦτο γίνεται σκέψις ὅπως ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν τοῦ κεφαλαίου διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν καταλλήλου κτιρίου ἀνεγερθησομένου ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σόλωνος οἰκοπέδου, ἰδιοκτησίας τοῦ Ταμείου Ἐπικουρ. Ἀσφαλί-

* Τὰ πρακτικὰ τοῦ Συνεδρίου τούτου ἐξεδόθησαν βραδύτερον, ἐπιμελεία τῆς ὑπὸ τὸν Γ. Βάρβογλην Ἐκτελεστικῆς τοῦ Ἐπιτροπῆς εἰς ἴδιον τεῦχος, ἐκ 320 σελίδων, κυκλοφορῆσαν ὡς τελευταῖον τοῦ Περιοδικοῦ «Χημικὰ Χρονικὰ» ἔτους 1957.

σεως Χημικῶν. Εἰς τὸ κτίριον τοῦτο θὰ ἦτο ἐπίσης δυνατὴ καὶ ἡ στέγασις τῶν γραφείων τοῦ Ταμείου. Τὸ θέμα μελετᾶται παρὰ τῶν Συμβουλίων ἀμφοτέρων τῶν Ὄργανισμῶν. Κατὰ τὰς διεξαγομένας συζητήσεις καὶ λόγῳ τῶν δυσκολιῶν τῆς χορηγήσεως εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργ. Ἐργασίας ἀπαιτουμένης ἀδείας πρὸς ἀνοικοδόμησιν τοῦ οἰκοπέδου του, προτείνεται, ὡς ἕτερα λύσις, ἡ ἀγορὰ ἰδιαίτερου ἀκινήτου, μόνον παρὰ τῆς Ἐνώσεως, εἴτε εἰς αὐθύπαρκτον κτίριον εἴτε εἰς πολυκατοικίαν.

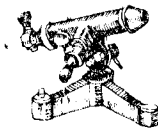
Τὸ Συμβούλιον ἀπασχολεῖται ἐπίσης μὲ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν ἀπαιτουμένων πόρων καὶ τὴν παρακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου, εἰδικῶς ὡς πρὸς τὴν ἐκτύπωσιν τῶν πρακτικῶν αὐτοῦ. Μετὰ πολλὰς προσπαθείας ὀλοκληροῦνται ἡ ἔκδοσις αὕτη ὑπὸ μορφήν ἑνὸς τεύχους τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» τοῦ ἔτους 1957.

Ἀπὸ 17ης μέχρι 24ης Σεπτεμβρίου 1957 διεξάγονται ἐν Ἀθήναις μετὰ ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας αἱ ἐργασίαι τοῦ παρὰ τῆς Ἐνώσεως ὀργανωθέντος XXXοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας.

Τὴν 9ην Μαρτίου 1958 συνέρχεται ἡ ἐτησία Γεν. Συνέλευσις. Τὸ θέμα τῆς μονίμου στέγης ἀπασχολεῖ πάντοτε, ἐπιδεικνυομένου γενικοῦ ἐνδιαφέροντος. Διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτηθησομένου ποσοῦ καταρτίζεται μεγάλη ἐκ σημανόντων μελῶν τῆς Ἐνώσεως Ἐπιτροπή, πρὸς διεξαγωγὴν γενικοῦ ἐράνου, εἰδικῶς διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Τὸ Συμβούλιον ἐνδιαφέρεται ἐπίσης διὰ τὸ θέμα τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν κοινωνικῶν πόρων τοῦ TEAX καὶ διὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ὑπάγεται τὸ Ταμεῖον, προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχη τὴν υἱοθέτησιν τῶν προτάσεών του παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν. Ἐπίσης ἐπιδιώκει τὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας κωδικοποίησιν τῆς ὑφισταμένης νομοθεσίας περὶ χημικῶν. Ἡ προσπάθεια ἔχει ἀπώτερον σκοπὸν τὴν μετατροπὴν τῆς Ἐνώσεως εἰς Χημικὸν Ἐπιμελητήριον, σκέψις ἡ ὁποία διὰ τὴν πρώτην φοράν τίθεται ὑπὸ συζήτησιν, ἀλλ' ἡ ὁποία δυστυχῶς δὲν ἔχει συνέχειαν. Ἡ Ἐνωσις ἐν τῷ μεταξύ διὰ σχετικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἔχει ἤδη ἐτοιμάσει τὸ σχετικὸν σχέδιον τοῦ Νόμου.

Οὕτως εἰσερχόμεθα εἰς τὸ 1959 καὶ ἡ τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις πραγματοποιεῖται τὴν 1ην Μαρτίου. Μετὰ τὴν λογοδοσίαν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων καὶ τὰς ἐπακολουθούσας συζητήσεις, συμπληρωθείσης τῆς διετοῦς θητείας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, προκηρύσσονται ἀρχαιρεσίαι δι' ἀνάδειξιν τοῦ διαδόχου του, ὀριζόμεναι διὰ τὴν 19ην Ἀπριλίου 1959.

IB'

Ὁ ἔρανος διὰ τὴν δημιουργίαν Στέγης Χημικοῦ. Διοικητικὰ Συμβούλια 26ον καὶ 27ον

Ἄπριλιος 1959-Ἄπριλιος 1963

Τὴν 1ην Μαρτίου 1959 συνέρχεται ἡ ἐτησία τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως, ἐνώπιον τῆς ὁποίας λογοδοτεῖ τὸ ἀπερχόμενον Διοικ. Συμβούλιον. Κατ' αὐτὴν προκηρύσσονται αἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ διαδόχου.

Αὗται λαμβάνουν χώραν τὴν 19ην Ἀπριλίου 1959 καὶ ἀναδεικνύουν Διοικ. Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐν συνεχείᾳ συγκροτεῖται εἰς σῶμα ὑπὸ τὴν ἀκόλουθον σύνθεσιν: Πρόεδρος Τρύφων Καραντάσης, Ἀντιπρόεδρος Λεων. Ζέρβας, Γεν. Γραμματεὺς Γεώργ. Λαναράς, Ταμίας Ἄθαν. Κοντοράβδης, Κοσμήτωρ Ι. Ἀγιανόζογλου καὶ μέλη: Κ. Νεῦρος, Δ. Παπουτσάνης, Ν. Καρνῆς καὶ Ἄγγ. Μαρανῆς.

Μεταξὺ τῶν πρώτων ἐνεργειῶν τοῦ Συμβουλίου τούτου εἶναι ἡ δι' ἐράνου συγκέντρωσις ἐπαρκοῦς κεφαλαίου πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὑφισταμένου ἀποθεματικοῦ τῆς Ἐνώσεως, τοῦ σχηματισθέντος ἐκ τοῦ περισσεύματος τοῦ κατὰ τὸ 1957 συνελθόντος ἐν Ἀθήναις Διεθνoῦς Συνεδρίου, ὥστε νὰ καταστή δυνατὴ ἡ ἀγορὰ εὐπροσώπου στέγης διὰ τὴν Ἐνωσιν. Τὸν παλαιὸν αὐτὸν πόθον ὄλων τῶν μελῶν τῆς ὁ ἥδη Πρόεδρος αὐτῆς τὸν ἔχει ἐνστερνισθῆ καὶ εἶναι ἀποφασισμένος ὅπως διὰ παντὸς τρόπου τὸν καταστήσῃ πραγματικότητα. Πρὸς τοῦτο, κατὰ Ἰούνιον 1959, ἀποστέλλεται ἐγκύκλιος πρὸς ὅλα τὰ μέλη καὶ τὰς χημικὰς βιομηχανίας διὰ τὴν ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου συνεισφορὰν τῶν, ἐκάστου ἀναλόγως τῶν δυνατοτήτων του. Ὁ Πρόεδρος Καθηγητῆς Καραντάσης ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἐράνου μετὰ ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἡ ἀνταπόκρισις ὄλων εἰς τὴν ἐκκλησίαν του εἶναι ὄντως συγκινητικὴ.

Ἐτέρα ἐνέργεια εἶναι ἐπὶ τῆς ἐπιστημονικῆς κατευθύνσεως. Θεωρεῖται ὅτι ὁ τομεὺς αὐτὸς τῆς Ἐνώσεως θὰ ἀποδώσῃ καλῦτερον διὰ τῆς ἰδρύσεως, ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτῆς, τῆς Χημικῆς Ἐταιρείας, κατὰ τὰ πρότυπα τῶν ὁμοειδῶν ξένων ὀργανώσεων, ὑπὸ μορφήν ἰδίου μὲν σωματείου, συνδεομένου ὅμως καὶ συνεργαζομένου πάντοτε μετ' αὐτῆς. Τὸ θέμα αὐτὸ μελετᾶται κυρίως ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου

τοῦ Διοικ. Συμβουλίου Καθηγητοῦ Α. Ζέρβα, ὅστις διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ ἀπαιτουμένου σχεδίου τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρείας συνεργάζεται ἀρχικῶς μετὰ τοῦ Ι. Κανδήλη καὶ ἀκολούθως μετὰ τοῦ Κ. Δοσίου. Τὸ σχέδιον ἐτοιμάζεται καὶ συζητεῖται εἰς στενὸν κύκλον ἐπ' ἀρκετόν, τελικῶς ὅμως ἡ ἰδέα αὕτη δὲν τυγχάνει εὐρυτέρας δημοσιότητος καὶ δὲν πραγματοποιεῖται, κυρίως ἐκ τοῦ φόβου μήπως ἡ ὑπαρξίς τῆς Χημικῆς Ἑταιρείας, ὡς χωριστοῦ σωματείου, ἀποδυναμώσῃ τὴν Ἐνωσιν.

Ἐνέργειαι ἐπίσης καταβάλλονται ἐπὶ τῆς ἐπιδιώξεως τῶν τελευταίων ἐτῶν ὅπως οἱ χημικοὶ διορίζονται καὶ ὡς Καθηγηταὶ Γυμνασίων ἀπορροφουμένου ἐνὸς ἀριθμοῦ αὐτῶν εἰς τὴν Παιδείαν. Ἡ ἐπιδίωξις αὕτη ἀρχικῶς προσκρούει εἰς τὴν ἄρνησιν τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας, βραδύτερον ὅμως, κατὰ Ἰανουάριον 1960, λαμβάνει τὴν ὁδὸν τῆς πραγματοποιήσεως διοριζομένων ὄλων τῶν χημικῶν τῶν ἐχόντων ὑποβάλλει τὴν πρὸς τοῦτο αἴτησιν.

Ὁ ἔρανος διὰ τὴν Στέγην συνεχίζεται μετ' ἐπιτυχίας, λήγοντος δὲ τοῦ ἔτους ἔχουν ἤδη συμμετάσχει εἰς αὐτὸν 500 χημικοὶ, ἄλλοι καταβαλόντες ἀμέσως τὸ σύνολον τῆς εισφορᾶς τῶν καὶ ἄλλοι ἐν μέρος τοῦ δηλωθέντος ποσοῦ, τοῦ ὑπολοίπου ἐξοφληθησομένου τμηματικῶς.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον συνεχίζει τὰς ἐπὶ μέρους ἐνεργείας του ἐπὶ τῶν διαφορῶν συνεχῶς ἀνακυπτόντων νέων θεμάτων διὰ τὸν κλάδον. Ἡ ἀπόκτησις ὅμως τῆς ἰδιοκτητικῆς στέγης ἀποτελεῖ ἤδη τὴν κυριωτέραν μέριμναν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἀπορροφεῖ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ 1960 τὴν δραστηριότητά του. Κατὰ Ὀκτώβριον οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν κατάλογον τοῦ ἐράνου, χημικοὶ καὶ βιομηχανία, ἔχουν δηλώσει προσφορὰς διὰ τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν 518.000 δραχμῶν, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ ἤδη εἰσπραχθεῖσαι ἀνέρχονται εἰς 304.000. Ὑφίστανται ἐπίσης εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐνώσεως, ἐκ τῶν περισσευμάτων τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου καὶ τῶν ἄλλων ἐσόδων τῆς, ἕτεραι 600.000 περίπου δραχμαί. Μὲ βάσιν τὸ συνολικὸν τοῦτο κεφάλαιον καὶ μετὰ τὴν σύναψιν ἐνὸς τραπεζικοῦ δανείου πρὸς συμπλήρωσιν ἢ ἀπόκτησιν τῆς στέγης θεωρεῖται πλέον πραγματοποιήσιμος. Οὕτω τὸ Διοικ. Συμβούλιον προβαίνει εἰς ἀναζήτησιν τοῦ καταλλήλου κτιρίου διὰ δημοσιεύσεως σχετικῆς ἀγγελίας, ἐνῶ ἐξετάζει ἐπίσης καὶ τὸ ἐνδεχόμενον ἀνοικοδομήσεως τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σόλωνος οἰκοπέδου τοῦ Ταμείου Ἐπικουρ. Ἀσφαλίσεως Χημικῶν.

Ἡ διετής θητεία τοῦ Διοικ. Συμβουλίου εὐρίσκεται εἰς τὴν λήξιν τῆς καὶ ἀρχομένου τοῦ 1961, μετὰ τὴν λογοδοσίαν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων του κατὰ τὴν ἐτησίαν τακτικὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς 5ης Μαρτίου 1961, προκηρῦσσονται αἱ ἀρχαιρεσῖαι πρὸς ἀνάδειξιν νέου Συμβουλίου, πραγματοποιούμεναι τὴν 16ην Ἀπριλίου 1961.

Τὸ ἐξ αὐτῶν προελθὸν Διοικ. Συμβούλιον μετὰ τὴν συγκρότησίν του εἰς σῶμα ἔχει τὴν ἀκόλουθον σύνθεσιν: Πρόεδρος Τρύφων Καραντάσης, Ἀντιπρόεδρος Ἄγγ. Μαρανῆς, Γεν. Γραμματεὺς Ἀθ. Εὐαγγελόπουλος, Ταμίας Ι. Ἀγιανόζογλου, Κοσμητῶρ Ἀνδρ. Κυριαζῆς καὶ μέλη: Δ. Βακατάσης, Ν. Κουζούπης, Π. Παπα-

Τά νέα Γραφεία, εις τόν τελευταίον ιδιόκτητον ὄροφον τοῦ κτιρίου ἐπί τῶν ὁδῶν Καποδιστριαῖου καί Κάνιγγος 27, εις τά ὅποια ἐγκατεστάθη ἡ Ἐνωσις ἀπό τοῦ 1963.

Τὸ προεδρεῖον τοῦ Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου, κατὰ τὴν ἐναρκτήριον πανηγυρικὴν συνεδρίαν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (2 Σεπτεμβρίου 1956). Ἐξ ἀριστερῶν: Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Κ. Νεῦρος, πρῶτον Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Γ. Πανόπουλος, Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου Καθηγητὴς Γ. Βάρβογλης, Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συνεδρίου καὶ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Χημικῶν Βορ. Ἑλλάδος Παν. Εὐγένιος, Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συνεδρίου Ι. Κανδήλης, πρῶτον Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἀναστ. Κώνστας. Ἀπὸ τοῦ βήματος ὁμιλεῖ ὁ ἐκπροσωπήσας τὴν Κυβέρνησιν Ὑπουργὸς Βιομηχανίας καὶ Ἐμπορίου Π. Παπαληγούρας.

Κατὰ τὴν κατάθεσιν στεφάνου, εἰς τὸ μνημεῖον τῶν πεσόντων εἰς τὸ Γ' Σῶμα Στρατοῦ, παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Συνέδρων τοῦ Β' Πανελλ. Χημικοῦ Συνεδρίου.

Εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τοῦ Β' Πανελλ. Χημικοῦ Συνεδρίου. Εἰς τὸ βῆμα ὁ Καθηγητὴς τοῦ Ε.Μ. Πολυτεχνείου
Εὐκλ. Σακελλάριος.

Ἀπὸ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1957. Μία πλευρὰ τοῦ ἀκροατηρίου. Ὁ Ἄγγ. Δημητρίου ὁμιλεῖ ἀπὸ τῆς θέσεώς του.

Τρύφων Δ. Καραντάσης
Ένδέκατος Πρόεδρος της Ένώσεως Ελλήνων Χημικών.
Προήδρευσε α') 19.4.1959 - 16.4.1961, β') 16.4.1961 - 28.4.1963.

γεωργίου καί Σπ. Παπαγεωργόπουλος. Λίαν συντόμως, λόγω παραιτήσεως τοῦ Ι. Ἀγιανόζογλου (11.5.1961), εἰσέρχεται εἰς τὸ Συμβούλιον, καθ' ὃ ἀναπληρωματικὸν μέλος, ὁ Ζήσης Κώνστας. Τὴν κενωθείσαν θέσιν τοῦ Ταμείου καταλαμβάνει ὁ Σπ. Παπαγεωργόπουλος.

Κατὰ Μάϊον 1961 τὸ Ὑπουργ. Βιομηχανίας ἀντικρούει δι' ἐγγράφου τοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργ. Γεωργίας τὴν πρόθεσιν ἀναμίξεως τῶν γεωπόνων εἰς τὰς γεωργικὰς βιομηχανίας, κατόπιν τῆς μελετωμένης ἀναθέσεως εἰς αὐτοὺς τῆς ὑπευθύνου διευθύνσεώς των. Ὑπογραμμίζεται διὰ τοῦ ἐγγράφου, ὅτι τοῦτο εἶναι ἐπιστημονικῶς ἀπαράδεκτον, τῶν θέσεων αὐτῶν, λόγω γνώσεων καὶ οὐσιαστικῶν προσόντων, ἀναγομένων εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τῶν χημικῶν. Ἀνάλογον διαφάνειαν διατυπώνει τὸ Ὑπουργ. Βιομηχανίας καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργ. Γεωργίας ἐπὶ τῆς χορηγήσεως παρ' αὐτοῦ τῶν ἀδειῶν ἰδρύσεως βιομηχανιῶν γάλακτος.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἀναγγέλλεται ἐπίσης ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου διὰ τὴν ὀργάνωσιν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν (1962) τοῦ Γ' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου.

Πραγματοποιεῖται ἐπίσης, κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχὴν, παρὰ τῆς Ἐνώσεως ἐν συνεργασίᾳ καὶ μετὰ τοῦ Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας, συνέντευξις τύπου με ἀντικείμενον τὴν προβλεπομένην εἴσοδον τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα. Τὸ θέμα ἐρευνᾶται διὰ τῶν διεξαγομένων διαφωτιστικῶν συζητήσεων ἐξονυχιστικῶς με εὐνοϊκὴν ἀπήχησιν ἐν τῷ τύπῳ, ὅστις ἐξαίρει τὴν σχετικὴν πρωτοβουλίαν τῶν Χημικῶν.

Κατὰ Ἰούνιον ἀνακοινοῦνται περισσότεραι λεπτομέρειαι διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Γ' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου καὶ γνωστοποιεῖται ὁ κανονισμὸς τῶν ἐργασιῶν του. Μετὰ τι διάστημα ὀρίζεται καὶ ἡ Ὄργανωτικὴ τοῦ Ἐπιτροπῆ με Πρόεδρον τὸν ἄλλοτε Πρόεδρον τῆς Ἐνώσεως Εὐστρ. Γαλλόπουλον καὶ Γεν. Γραμματέα τὸν Ι. Κανδήλην.

Εἰς κοινὴν σύσκεψιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως καὶ ἐκπροσώπων τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἐπικουρ. Ἀσφαλίσεως Χημικῶν (TEAX), πραγματοποιηθεῖσαν τὴν 14ην Ἰουνίου 1961, συζητεῖται ἡ πρότασις περὶ ἀνοικοδομήσεως τοῦ οἰκοπέδου τῆς ὁδοῦ Σόλωνος, πρὸς δημιουργίαν εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν τῆς στέγης τῶν Χημικῶν. Τὸ Ταμεῖον ἀποδέχεται κατ' ἀρχὴν τὰς προτάσεις τῆς Ἐνώσεως, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς χορηγήσεως ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας τῆς πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένης ἀδείας του. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ ἀρχιτέκτων Βαγιανὸς προσφέρεται νὰ καταρτίσῃ ἄνευ ἀμοιβῆς τὴν σχετικὴν ἀρχιτεκτονικὴν μελέτην.

Ἡ ὀργάνωσις τοῦ Γ' Πανελλ. Χημικοῦ Συνεδρίου προχωρεῖ ἤδη ταχέως, ἐνῶ παραλλήλως ἐτέρα Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐνώσεως, προεδρευομένη παρὰ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἀνοργ. Χημικῆς Τεχνολογίας Ε. Μ. Πολυτεχνείου Ἀντ. Δεληγιάννη, ἔχει ἀναλάβει τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συμποσίου «Πόσιμον ὕδωρ ἀπὸ θάλασ-

σαν», συγκληθησομένου ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου ἐποχὴν τῆς ἀνοίξεως 1962.

Ἀτύχημα ἐπισυμβάν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐνώσεως Τρ. Καραντάσην τὴν ἀποστερεῖ τῶν ἀμέσων ὑπηρεσιῶν του. Παρακολουθεῖ ἐφ' ἐξῆς τὰ ἀφορῶντα αὐτὴν ἀπὸ τῆς κλίνης του, ἐνῶ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου προεδρεύει ὁ ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ Ἄγγ. Μαρανής.

Τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Ἰουνίου 1962 συνέρχεται ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἐνώσεως καὶ συνεδριάζει εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τῶν χημικῶν μηχανικῶν τοῦ Πολυτεχνείου τὸ Εὐρωπαϊκὸν Συμπόσιον. Ἡ συμμετοχὴ ἐξεχόντων ξένων ἐπιστημόνων εἶναι πολυάριθμος καὶ αἱ συνεδριάσεις του σημειώνουν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν συζητήσεων καὶ τὴν ἀξίαν τῶν ἀνακοινουμένων μελετῶν.

Ἐν συνεχείᾳ αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν αὐτὸν ᾠδὸν συνέρχεται ἀπὸ 5ης μέχρις 11ης Ἰουνίου 1962 τὸ Γ' Πανελλήνιον Χημικὸν Συνέδριον καὶ σημειώνει μεγάλην ἐπίσης ἐπιτυχίαν. Τούτου προεδρεύει ὁ Πρόεδρος τῆς Ὄργανωτικῆς τοῦ Ἐπιτροπῆς Εὐστρ. Γαλλόπουλος μὲ Ἀντιπροέδρους τοὺς Λεων. Ζέρβαν, Ἀντ. Δεληγιάννην, Θεόδ. Γιαννακόπουλον, Ἀναστ. Κώνσταν καὶ Ἄγγ. Μαρανήν, καὶ Γεν. Γραμματέα τὸν Ἰω. Κανδήλην. Τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς προέρχονται ἀπὸ τοὺς κορυφαίους τοῦ χημικοῦ κλάδου.

Ἡ ἐναρκτήριος πανηγυρικὴ συνεδρία αὐτοῦ λαμβάνει χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου κηρύσσει ὁ Βασιλεὺς Παῦλος, ἐπὶ πολυαριθμῶ παρουσίᾳ ἀντιπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς πνευματικῆς ἡγεσίας τῆς πρωτεύουσας. Κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας ἡμέρας τὰς ἀφιερωμένας εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας του ἀνακοινοῦνται 55 ἐν ὄλῳ πρωτότυποι ἐρευνητικαὶ μελέται ἐπὶ ὄλων τῶν κλάδων, θεωρητικῶν καὶ ἐφηρμοσμένων, τῆς χημικῆς ἐπιστήμης. Διεξάγονται ἐπίσης συζητήσεις, εἰς εἰδικὰς συνεδρίας, ἐπὶ εἰσηγήσεων τῶν ἐνδιαφερόντων τὸν κλάδον ἐπαγγελματικῶν θεμάτων. Τοῦ Συνεδρίου μετέχουν ἐπισήμως, δι' ἀντιπροσωπείας των, καὶ οἱ Κύπριοι χημικοί. Αἱ ἐργασίαι κλείουν μὲ ἐπισκέψεις βιομηχανιῶν τῆς περιοχῆς Πρωτεύουσας καὶ τῆς περιοχῆς Πατρῶν.

Ὁ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διορισμὸς εἰς τὴν θέσιν τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Χημικῶν κατὰ τὴν ἀνοιξιν τοῦ 1962 τοῦ Φαρμακοποιοῦ Βασ. Πανούση, ἀντὶ, ὡς ἐπιβάλλεται, ἐνὸς χημικοῦ, προκαλεῖ τὴν ζοηρὰν ἀντίδρασιν τοῦ κλάδου. Ἡ κυβερνητικὴ ἐνέργεια αὐτὴ χαρακτηρίζεται ὡς θίγουσα τοὺς χημικοὺς καὶ ἡ Ἐνωσις προβαίνει εἰς σχετικὰς παραστάσεις παρὰ τῷ Ἐπουργῷ Ἐργασίας, ὅστις παραδέχεται τὸ ἄτοπον καὶ ὑπόσχεται τὴν διόρθωσίν του. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Πανούσης καταλαμβάνει θέσιν ἐν τῇ Βουλῇ, καθ' ὃ ἐπιλαχὼν βουλευτῆς, κατόπιν δὲ τούτου παραιτεῖται ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Προέδρου. Οὕτω παρέχεται ἡ εὐχέρεια ἰκανοποιήσεως τοῦ αἰτήματος, ὅπως εἰς τὴν θέσιν τοῦ Προέδρου τοῦ Ταμείου τοποθετηθῆται πάντοτε χημικός, διοριζομένου εἰς αὐτὴν τοῦ Ἄγγ. Μαρανή.

Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ διὰ τὴν στέγην τῶν χημικῶν ἀπαιτουμένου χρηματικοῦ ποσοῦ καταβάλλονται ἐνέργειαι πρὸς σύναψιν δανείου ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δραχμῶν 650.000.

ΙΓ'

Ἡ ἀπόκτησις τῆς ἰδιοκτητοῦ στέγης τῆς Ἐνώσεως. Διοικητικὰ Συμβούλια 28ον καὶ 29ον

Ἄπριλιος 1963—Ἰανουάριος 1968

Εἰσερχόμεθα εἰς τὸ 1963. Μετὰ τὴν σύγκλησιν τῆς ἐτησίας τακτικῆς Γεν. Συνελεύσεως καὶ τῆς σχετικῆς κατ' αὐτὴν λογοδοσίας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, προκηρύσσονται αἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου Διοικ. Συμβουλίου. Αὗται λαμβάνουν χώραν τὴν 28ην Ἀπριλίου 1963 ἀναδεικνύουσαι Συμβούλιον, συγκροτηθὲν ἀκολούθως εἰς σῶμα, ὑπὸ τὴν ἀκόλουθον σύνθεσιν: Πρόεδρος Γ. Τερμεντζῆς, Ἀντιπρόεδρος Ἄγγ. Μαρανῆς, Γεν. Γραμματεὺς Λάμ. Μαυρομάτης, Ταμίας Ι. Χατζῆς, Κοσμήτωρ Ν. Καρνῆς καὶ μέλη: Θ. Ἀργυρίου, Γ. Λυδάκης, Ι. Σπέης καὶ Ἄν. Τσεκούρας.

Εἰς εἰδικὴν μεγάλην κοινὴν σύσκεψιν τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου μετὰ πολλῶν στελεχῶν τῆς Ἐνώσεως, λαβοῦσαν χώραν τὴν 8ην Μαΐου 1963, ἐξετάζεται ἡ πρότασις τῆς ἀγορᾶς, διὰ τὴν στέγην αὐτῆς, ὀλοκλήρου τοῦ βου ὀρόφου τῶν ἐπὶ τῶν ὁδῶν Κάνιγγος καὶ Καποδιστριαῦ ἄρτι ἀνεγερθέντος καὶ ἤδη ἐτοιμοπαραδότου κτιρίου. Μετὰ συζήτησιν ὅλοι συμφωνοῦν ἐπὶ τοῦ σκοπίμου τῆς ἀγορᾶς αὐτῆς. Προβλέπεται ὅτι μετὰ διαρρυθμίσεις τινὰς τοῦ ἐσωτερικοῦ χώρου τοῦ ὀρόφου, εἰς κατάλληλα διὰ τὴν Ἐνωσιν γραφεῖα καὶ μεγάλην αἴθουσαν συγκεντρώσεων, τὰς ὁποίας θὰ ἀναλάβῃ ὁ κατασκευαστῆς, αἱ ἀπαιτήσεις, δι' εὐπρόσωπον καὶ ἐξυπηρετικὴν στέγην, ἱκανοποιοῦνται πλήρως. Μετὰ τὴν κατ' ἀρχὴν αὐτὴν ἀπόφασιν ἀνατίθεται εἰς τὸν Νομικὸν Σύμβουλον καὶ τὸν Ἀρχιτέκτονα τῆς Ἐνώσεως ἡ περαιτέρω ἐξέτασις τῆς προτάσεως, ὡς πρὸς τὴν ἀριότητα τοῦ κτιρίου, τὴν διαρρυθμίσιν καὶ τοὺς τίτλους ἰδιοκτησίας του. Ἐπίσης τὸ Διοικ. Συμβούλιον μεριμνᾷ καὶ ἐπιτυχᾶνει τὴν ἄδειαν τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν σύναψιν τοῦ ἀπαιτουμένου δανείου τῶν 650.000 δραχμῶν.

Εἰς τὴν συνεδρίαν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς 14ης Ἰουνίου 1963 λαμβάνεται τελικῶς ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασις περὶ τῆς ἀγορᾶς τοῦ ὀρόφου τούτου, συμφωνηθείσης τῆς τιμῆς του εἰς 1.940.000 δραχμάς. Ἐπιδιώκεται ἀκολούθως ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς Ἐνώσεως ἀπὸ τὸν φόρον μεταβιβάσεως καὶ τὸ θέμα παραπέμπεται εἰς τὴν ἄρμο-

δίαν Ἐπιτροπήν, κατὰ τὴν σχετικὴν ὁμῶς συνεδρίαν, λόγῳ ἰσοψηφίας, ἢ περὶ τοῦτου αἴτησις τῆς Ἐνώσεως ἀπορρίπτεται. Νέα προσπάθεια, διὰ τὴν παρέμβασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ἔχει ὡς μόνον ἀποτέλεσμα τὴν προσωρινὴν μόνον μείωσιν τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀπὸ 11 εἰς 5%. Τέλος τὴν 31ην Ἰουλίου 1963 ὑπογράφεται τὸ ἀγοραστήριον συμβόλαιον καὶ ἡ Ἐνωσις ἀποκτᾷ τὴν τόσον ποθητὴν μόνιμον στέγην της, μετὰ σκληροὺς ἀγῶνας καὶ μακρὰς προσπάθειας ὄλων τῶν διοικήσεων της καὶ τῶν ἄλλων στελεχῶν της, κατὰ τὰ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της διαρρευσαντα 39 ἔτη. Ἡ ἐπίτευξις ὀφειλομένη εἰς τὴν ἔκτακτον οἰκονομικὴν συνδρομὴν τῶν μελῶν της καὶ τῶν φίλων της, ἣτις διηύρυνε τὰ ἄλλα οἰκονομικὰ της μέσα, πρέπει προσέτι ν' ἀποδοθῆ εἰς τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ προηγηθέντος Προέδρου της Καθηγητοῦ Τρ. Καραντάση, ὅστις προέβη εἰς τὴν ἐξόρμησιν διὰ τὸν εἰδικὸν ἔρανον καὶ ἀφιερῶθη εἰς τὴν ἰδέαν μετὰ φανατισμοῦ καὶ πίστεως, ἐπιτυχῶν, μετὰ τὴν ἐπιμονὴν του, νὰ συγκεντρώσῃ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως σημαντικὰ ποσά, παρὰ τὰ περιορισμένα οἰκονομικὰ τῶν μέσα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Τὸ διάδοχον αὐτοῦ Διοικ. Συμβούλιον συνέβαλε καὶ ἐκεῖνο μεγάλως, μετὰ τὴν δραστηριότητά του, ὥστε νὰ ὑλοποιηθῆ ταχέως καὶ ἐπιτυχῶς, ἅμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του, ἢ μακρὰ προεργασία τοῦ προηγηθέντος Συμβουλίου. Ἡ τῇ προσωπικῇ φροντίδι τοῦ Προέδρου του Γ. Τερμεντζῆ σύναψις τοῦ ἀπαιτουμένου ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δανείου ὑπῆρξε βασικὸς ἐπίσης παράγων διὰ τὴν τοιαύτην πραγματοποιήσιν.

Τὴν 24ην Σεπτεμβρίου 1963 τὸ Διοικ. Συμβούλιον συνεδριάζει διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὰ νεότευκτα καὶ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἀνετα γραφεῖα του τῆς ὁδοῦ Κάνιγγος 27 καὶ Καποδιστρίου.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἀποφασίζει κατ' ἀρχὴν τὸν κατὰ τὸ ἀκολουθοῦν ἔτος ἑορτασμὸν τῆς 40ετηρίδος τῆς Ἐνώσεως καὶ πρὸς τοῦτο καταρτίζει εἰδικὴν Ἐπιτροπήν. Τελικῶς ἡ σκέψις αὐτῇ δὲν λαμβάνει τὴν ὁδὸν τῆς πραγματοποιήσεως καὶ ἡ μόνη σημειουμένη ἑορταστικὴ ἐκδήλωσις εἶναι ἡ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ αὐτῇ δημοσίευσις εἰς τὰ «Χημικὰ Χρονικὰ» (τευχὸς Ἰουλίου 1964), ἐνὸς σχετικοῦ ἱστορικοῦ ἄρθρου τοῦ Ι. Κανδήλη.

Κατὰ τὸν Αὐγούστον τοῦ 1964 ἡ Ἐνωσις ἐκδίδει ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἄλλων ἐπιστημονικῶν ὀργανώσεων ψήφισμα διαμαρτυρίας διὰ τὰ εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων τῆς Κύπρου ἔκτροπα τῶν Τούρκων. Ἀνάλογον ἐντόνου περιεχομένου ψήφισμα ἐκδίδει καὶ βραδύτερον, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1965, διὰ τοὺς εἰς βάρος τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως διωγμούς.

Ἄρχομένου τοῦ 1965 προβαίνει εἰς διαβήματα παρὰ τῷ Διοικητῇ τῆς ΔΕΗ σχετικῶς μετὰ τὴν διαβάθμισιν τῶν χημικῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐπιχειρήσεως, συμφῶνως πρὸς τὴν ὁποίαν κατατάσσονται οὗτοι εἰς μειονεκτικὴν θέσιν ἔναντι τῶν συναδέλφων των μηχανικῶν. Ὁ Διοικητὴς ὑπόσχεται ἰκανοποίησιν τοῦ αἰτήματος διὰ τοῦ ὑπὸ κατάρτισιν νέου Ὄργανισμοῦ.

Ἐπίσης, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν μετεχόντων τῆς διοικήσεως τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Χημικῶν, προβαίνει τὸ Διοικ. Συμβούλιον εἰς διαβή-

ματα διά τήν ἀναπροσαρμογήν τῶν κοινωνικῶν πόρων τοῦ Ταμείου, τῆς σχετικῆς ἐπιβαρύνσεως καθισταμένης ποσοστιαίας, ἀναλόγου τῆς ἐκάστοτε τιμῆς τῶν φορολογουμένων δύο προϊόντων, τιμέντων καί δξέων, ἀντι τῆς παλαιᾶς ἰσχυροῦσης ταύτης κατὰ μονάδα. Τήν πρότασιν τήν ἀποδέχεται καί τήν ὑποστηρίζει ὁ Ὑπουργός Ἐργασίας, ἀντιτίθεται ὁμοῦς ὁ Ὑπουργός Οἰκονομικῶν καί τελικῶς τὸ αἴτημα παραμένει ἀνικανοποίητον.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον λογοδοτεῖ ἐπὶ τῶν πεπραγμένων του, τοῦ τελευταίου ἔτους, κατὰ τήν ἐτησίαν τακτικὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς 28ης Φεβρουαρίου 1965. Κατόπιν τῆς λήξεως τῆς διητοῦς θητείας του προκηρύσσονται αἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τήν 11ην Ἀπριλίου 1965. Αὗται ἀναδεικνύουν Διοικ. Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον συγκροτεῖται εἰς σῶμα ὡς ἀκολουθῶς: Πρόεδρος Γ. Τερμεντζῆς, Ἀντιπρόεδρος Ν. Καρνής, Γεν. Γραμματεὺς Θ. Ἀργυρίου, Ταμίας Ἰ. Ἀγγ. Μελέκος, Κοσμήτωρ Εἰρήνη Δηλάρη καί μέλη: Μιλτ. Βαρνάβας, Λ. Μαυρομαμάτης, Στ. Πολυμενόπουλος καί Γ. Σταματάκης. Οἱ δύο τελευταῖοι ἀντιπροσωπεύουν τήν μειοψηφίαν.

Μεταξὺ τῶν πρώτων θεμάτων, ἅτινα ἀπασχολοῦν τὸ Συμβούλιον τοῦτο, εἶναι τὸ ἀφορῶν τήν ἀναπροσαρμογήν τῶν ἐκμηδενισθέντων κοινωνικῶν πόρων τοῦ Ταμείου Ἐπικουρ. Ἀσφαλίσεως Χημικῶν. Καταβάλλονται προσπάθειαι ἱκανοποιήσεως τοῦ αἰτήματος διὰ τῆς νομοθετικῆς ὁδοῦ, αἵτινες ὁμοῦς τελικῶς οὐδὲν ἀποδίδουν.

Τὸ θέμα τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τοῦ ἀπηρεχαιωμένου ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἐνώσεως ἀπασχολεῖ ἐπίσης σοβαρῶς, διότι καταλλήλως τούτου διαμορφουμένου ἐλπίζεται ἡ ἀντιμετώπισις πολλῶν ὑφισταμένων κλαδικῶν προβλημάτων.

Κατὰ Μάιον ἡ Ἐνωσις προσκαλεῖται ὅπως ὀργανώσῃ ἐπίσκεψιν τῶν μελῶν της εἰς Βουλγαρίαν. Ἡ σχετικὴ ἐκδρομὴ λαμβάνει χώραν ἀκολουθῶς μὲ συμμετοχὴν ἐκτὸς τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καί πολλῶν ἐξεχόντων χημικῶν.

Ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἐνώσεως ὀργανοῦνται δύο Διεθνή Συνέδρια τὸ IV D' expertise chimique καί τῆς GAMS μὲ θέμα Chromatographie des Méthodes de séparation immédiate. Διὰ τὴν πραγματοποίησιν αὐτῶν ἐπιδιώκεται ἡ χορήγησις κρατικῆς πιστώσεως.

Τὰ ἐν λόγῳ Συνέδρια λαμβάνουν χώραν τὸν Σεπτέμβριον 1964 τὸ πρῶτον καί τὸν Σεπτέμβριον 1965 τὸ δεύτερον, ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἀμφοτέρω τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου Γ. Παρισάκη, μετὰ ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας.

Κατὰ Ἰούνιον 1965 ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐδρικομένων πέντε ἐκπροσώπων τῆς Ἐθνικῆς Ἐνώσεως Ἰταλῶν Χημικῶν (UNCI) ὑπὸ τὸν Dr G. Dini λαμβάνει χώραν συνάντησις αὐτῶν μετὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως καί συζητοῦνται κοινῶς ἐνδιαφέροντος θέματα, τιθεμένων τῶν βάσεων μιᾶς στενωτέρας συνεργασίας τῶν ἰταλῶν χημικῶν μετὰ τῶν ἐλλήνων συναδέλφων των.

Τὸν Σεπτέμβριον τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ ἀντὶ ἀμοιβῆς δραχμῶν 200.000 ἀναθέτει εἰς τὴν Ἐνωσιν τὴν ἐκπόνησιν ἐρευνητικῆς μελέτης ἐπὶ τῆς δυνατότη-

τος χρησιμοποίησεως τῶν σαρκωδῶν ὑπολειμμάτων τοῦ ἐλαιοκάρπου (ἐλαιοπυρήνων) ὡς κτηνοτροφικοῦ ὕλικου.

Τὴν 20ὴν Αὐγούστου 1965 ὑπογράφεται τὸ ὀριστικὸν συμβόλαιον παραλαβῆς τῆς στέγης τῶν χημικῶν, δηλ. τοῦ βου ὀρόφου τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κάνιγγος 27 κτιρίου, ὅπου ἤδη ἀπὸ καιροῦ ἔχει γίνεи μεταφορὰ καὶ ἐγκατάστασις τῶν γραφείων τῆς Ἐνώσεως.

Κατὰ Δεκέμβριον, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐπιδιωκομένης συμπληρώσεως τῆς περὶ χημικῶν νομοθεσίας, λαμβάνουν χώραν συσκέψεις καὶ μελετᾶται ἡ δυνατότης, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ἐν λόγῳ προσπαθείας, τῆς ἰδρύσεως ἢ τῆς μετατροπῆς τῆς Ἐνώσεως εἰς Χημικὸν Ἐπιμελητήριον. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπασχολεῖται ἰδιαιτέρως καὶ καταρτίζει σχετικὴν εἰσήγησιν ὁ σύμβουλος Γ. Σταματάκης.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων κατὰ τὸν χειμῶνα 1965 - 1966 ἐπιδιωκομένον ἐν τῇ Ἐνώσει ἐκδηλώσεων εἶναι καὶ ἡ ἐνοικίασις τῆς μεγάλης αἰθούσης αὐτῆς εἰς τὴν Ἐταιρείαν Μαρξιστικῶν Σπουδῶν πρὸς διενέργειαν παρ' αὐτῆς διαλέξεων αἵτινες, καὶ πραγματοποιοῦνται ἀπὸ 15.2.1966 μέχρι 26.3.1966.

Ἡ Ἐνωσις, κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν, ἔχει συχνὰς ἐπαφὰς μετὰ τῶν χημικῶν Βουλγαρίας καὶ Τσεχοσλοβακίας. Ἐπίσης ἀπασχολεῖται μὲ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ εἰς Σπέτσας συγκληθησομένου Συνεδρίου Μοριακῆς Βιολογίας. Τοῦτο πραγματοποιεῖται βραδύτερον μεταξὺ 4ης καὶ 6ης Ἰουλίου 1966.

Κατὰ τὸν Ἰούνιον 1966 ἔχει συμπληρωθῆ ἡ τῆ φροντίδι τῆς Ἐνώσεως καταρτισθεῖσα μελέτη διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ἐλαιοπυρήνων καὶ ὑποβάλλεται τὸ πόρισμα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ.

Βάσει τῶν προγενεστέρων συζητήσεων, κατὰ Ἰούνιον 1966, παραλαμβάνεται καὶ μελετᾶται τὸ ἀποσταλὲν προσχέδιον τοῦ καταστατικοῦ τῆς ὀμοσπονδιακῆς συνδέσεως τῆς Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν μετὰ τῶν ἀντιστοιχῶν ὀργανώσεων Ἰταλίας καὶ Ἰσπανίας.

Τὸ θέμα τῆς κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ χημικῶν νομοθεσίας ἀπασχολεῖ καὶ πάλιν τὸ Διοικ. Συμβούλιον. Συζητεῖται τὸ ἤδη παρ' αὐτοῦ καταρτισθὲν σχέδιον σχετικοῦ νομοθετήματος. Τοῦτο ἀποστέλλεται ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς κλαδικοὺς συλλόγους χημικῶν ἵνα ἐκφέρουν ἐπ' αὐτοῦ τὴν γνώμην των.

Τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς γνωστοποιεῖ τὰς ὑπαρχούσας εἰς τὰ νοσηλευτικὰ τοῦ ἰδρύματα κενὰς θέσεις βιοχημικῶν πρὸς δέουσαν συμπλήρωσιν αὐτῶν παρὰ τῶν τυχόν ἐνδιαφερομένων χημικῶν. Ἐνέργειαι ἐπίσης καταβάλλονται διὰ τὴν παρὰ χημικῶν συμπλήρωσιν τῶν εἰς τὴν Μέσσην Ἐκπαίδευσιν κενῶν θέσεων καθηγητῶν Φυσικῶν Μαθημάτων.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Γ. Τερμεντζῆς κατὰ τὸν Σεπτέμβριον 1966 ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἐνωσιν εἰς τὸ ἐν Ρώμῃ Συνέδριον τῶν Ἰταλῶν Χημικῶν. Διεξάγει ἐπίσης, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, συνεννοήσεις μετὰ τῶν συναδέλφων Ἰταλῶν καὶ διὰ τὴν ὑπὸ ἰδρυσιν Μεσογειακῆν Ὀμοσπονδίαν Ἐνώσεων Χημικῶν, ἐν συνεχείᾳ δὲ

μονογραφείται τὸ σχέδιον καταστατικοῦ αὐτῆς, τὸ ὁποῖον εἶχε προγενεστέρως ἀποσταλῆ εἰς τὴν Ἐνωσιν πρὸς μελέτην.

Ἡ πληροφορία ὅτι διὰ τοῦ καταρτιζομένου νέου Ὄργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας οἱ εἰς αὐτὸ ὑπηρετοῦντες χημικοὶ καὶ μηχανικοὶ διαχωρίζονται ἀδίκαιολογῆτως εἰς δύο ἀνεξαρτήτους ὑπαλληλικούς κλάδους ἀνησυχεῖ τὸ Διοικ. Συμβούλιον. Προβαίνει εἰς σχετικὴν τηλεγραφικὴν διαμαρτυρίαν. Κατόπιν αὐτῆς παρέχονται ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως καθησυχαστικαὶ διαβεβαιώσεις.

Ἀρχομένου τοῦ 1967 ἐξοφλεῖται τὸ διὰ τὴν ἀγορὰν τῆς στέγης συνομολογηθὲν μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δάνειον τῆς Ἐνώσεως τῶν 650.000 δραχμῶν. Ὁ γενικὸς ἀπολογισμὸς τῆς ἐν λόγῳ ἀγορᾶς ἔχει ὡς ἐξῆς: Συνολικὴ δαπάνη δρχ. 2.272.180 ἐκ τῶν ὁποίων δραχμαὶ 2.140.655 διετεθήσαν διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ κτιρίου καὶ τὰ συμβολαιογραφικὰ καὶ λοιπὰ ἐξοδα καὶ δραχμαὶ 131.525 διὰ τὴν καταβολὴν τῶν τόκων τοῦ δανείου. Ἡ ἀπόδοσις τοῦ σχετικοῦ ἐράνου, κατὰ τὴν ἑπταετίαν 1960-1966, ἦσαν δραχμαὶ 699.644. Εἰς αὐτὸ συμμετέσχον 906 χημικοὶ καὶ ἄλλοι δωρηταί.

Ἀπὸ τοῦ 1966 συζητεῖται παρὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως ἡ συμμετοχὴ αὐτῆς εἰς τὴν ὑπὸ ἴδρυσιν Συντονιστικὴν Ὄργανωσιν «Πανεπιστημιακὴ Ἐνωσις». Διὰ τὴν ἐν λόγῳ συμμετοχὴν ὑφίσταται ἀντίδρασις ἐκ μέρους μερίδος μελῶν τοῦ Συμβουλίου, διότι ἡ σχετικὴ κίνησις χαρακτηρίζεται ὡς πολιτικῆς μορφῆς καὶ ἡ ἀνάμιξις θεωρεῖται παρὰ πολλῶν ἐπιζημία διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἐνώσεως. Αἱ σχετικαὶ συζητήσεις συνεχίζονται ἐπὶ μακρὸν μὲ δισταμένας τὰς ἀπόψεις. Τελικῶς ἀποφασίζεται κατ' ἀρχὴν ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν ἐν λόγῳ Ἐνωσιν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ἐγκρίσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως παρὰ τῆς προσεχοῦς Γεν. Συνελεύσεως. Ὁ ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς τοῦ Διοικ. Συμβουλίου μειοψηφήσας ἐκ τῶν μελῶν του Γ. Σταματάκης, καθ' ὃ ἐξ ἀρχῆς διαφωνῶν ὡς πρὸς τὴν ὑπαγωγὴν τῆς Ἐνώσεως εἰς τὴν ἐν λόγῳ Ὄμοσπονδίαν, ὑποβάλλει ἔγγραφον παραίτησιν ἀπὸ μέλους αὐτοῦ. Καταβάλλονται προσπάθειαι πρὸς ἀνάκλησιν τῆς παραίτησεως, ἄνευ ὁμῶς ἀποτελέσματος.

Κατὰ τὴν 5ην Μαρτίου 1967 συνέρχεται ἡ ἔτησίαι τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις τῶν μελῶν. Κατ' αὐτὴν λογοδοτεῖ τὸ Διοικ. Συμβούλιον διὰ τὰ πεπραγμένα του τοῦ λήξαντος ἔτους. Ἐπακολουθοῦν συζητήσεις καὶ λαμβάνονται ἀποφάσεις. Μεταξὺ αὐτῶν ἐγκρίνεται ἡ ἔγγραφὴ τῆς Ἐνώσεως εἰς τὴν ὄμοσπονδίαν τῆς «Πανεπιστημιακῆς Ἐνώσεως». Ἐπίσης ληξιάσης τῆς διετοῦς θητείας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου προκηρύσσονται αἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου, ὀριζομένης ὡς ἡμέρας διεξαγωγῆς αὐτῶν τῆς 23ης Ἀπριλίου 1967.

Τὸν Μάϊον 1967 συνέρχεται ἐν Ἀθήναις μὲ ἐπιτυχίαν τὸ παρὰ τῆς Ἐνώσεως ὀργανωθὲν Εὐρωπαϊκὸν Συμπόσιον «Πόσιμον ὕδωρ ἀπὸ θάλασσαν» ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου Ἄντ. Δεληγιάννη. Συμμετέχουν εἰς αὐτὸ πολλοὶ σημαίνοντες ξένοι ἐπιστήμονες.

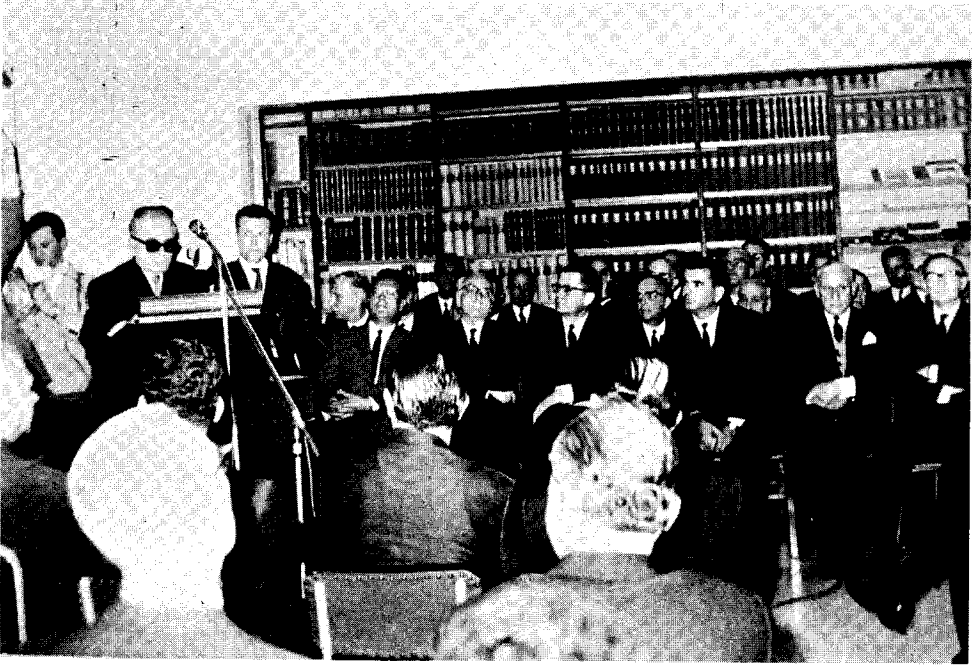
Γεώργιος Κλ. Τερμεντζής
Δωδέκατος Πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Χημικών.
Προήδρευσε α') 28.4. 1963 - 11.4.1965, β') 11.4.1965 - Ιανουάριος 1967.

Κατά τόν έορτασμόν τής εισόδου του 1966 με την κοπήν τής Βασιλόπιττας. Τό Διοικ. Συμβούλιον τής Ένώσεως. Έξ άριστερών: Γ. Σταματάκης, Μιλτ. Βαρνάβας, Στεφ. Πολυμενόπουλος, Θ. Άργυρίου, Ν. Καρής, Γ. Τερμεντζής (Πρόεδρος) και Άγγ. Μελέκος.

Κατά την διάλεξιν εἰς τὴν Ἐνωσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου Γ. Παπαδημητρακοῦλου τῆς 2ας Μαΐου 1968. Ὁ ὁμιλητής, καθήμενος μεταξὺ τῶν πρώτων, παρακολουθεῖ τὴν εἰσήγησιν τοῦ Προέδρου τῆς Ἐνώσεως.

Αί έκδηλώσεις εις την Ένωσιν, κατά τὸ ἔτος 1968, συγκεντρώνουν πυκνὸν ἀκροατήριον.

ΙΔ'

Ἡ ἴδρυσις τῆς Ὀμοσπονδίας Χημικῶν Ἑλλάδος, Ἰταλίας καὶ Ἰσπανίας. Διοικητικὸν Συμβούλιον 30ὸν

Φεβρουάριος 1968—Δεκέμβριος 1969

Αἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου Διοικ. Συμβουλίου ἔχουν ὀρισθῆ καὶ πρόκειται νὰ διενεργηθοῦν τὴν Κυριακὴν 23ην Ἀπριλίου 1967, ἡ κατὰ δύο ὁμοῦ ἡμέρας προηγηθεῖσα ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου ἠμπόδισε τὴν πραγματοποίησίν των. Ὡς ἐκ τούτου τὸ ὑφιστάμενον Διοικ. Συμβούλιον παραμένει εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἑνώσεως.

Ἡ νέα Κυβέρνησις, κατὰ γενικὴν ἀπόφασιν ὡς πρὸς τοὺς Ὀργανισμοὺς Δημοσ. Δικαίου, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Ἑνωσις, ἔχει ἀποφασίσει ὅπως τὰ Συμβούλια αὐτῶν διορίζονται παρ' αὐτῆς καὶ ὅπως ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν των μὴ ὑπερβαίνει τὰ ἑπτὰ. Κατόπιν τούτου ἀρχίζει ἡ διαδικασία πρὸς ἐγκατάστασιν Συμβουλίου εἰς τὴν Ἑνωσιν, διὰ διορισμοῦ, μερίμνη τοῦ ἐποπτεύοντος αὐτὴν Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας Ν. Οἰκονομοπούλου. Πρὸς ἐπιλογὴν παρ' αὐτοῦ τῶν ἐνδεδειγμένων προβαίνουν εἰς διαβήματα γραπτὰ καὶ προφορικὰ ὁμάδες μελῶν καὶ τοῦ ὑποβάλλεται σχετικὸς κατάλογος. Εἰς αὐτὸν ἀναγράφονται ὀνόματα πολλῶν, ἐκ τῶν στελεχῶν τῆς Ἑνώσεως, καὶ μεταξὺ αὐτῶν συζητεῖται τὸ ὄνομα τοῦ Ι. Κανδήλη καὶ τινῶν ἐκ τῶν ὑποψηφίων διὰ τὰς μὴ πραγματοποιηθείσας ἀρχαιρεσίας.

Διὰ τὰς πρώτας ἐν τῷ Συμβουλίῳ θέσεις φέρονται ἐξ αὐτῶν ὡς ἐπικρατέστεροι οἱ Ι. Κανδήλης καὶ Γ. Σταματάκης. Παρατεινομένης δὲ τῆς ἐκκρεμότητος ὁ Ὑπουργὸς Ν. Οἰκονομῶν τοὺς καλεῖ, ἀπὸ κοινοῦ, μετὰ τινῶν ἀκόμη στελεχῶν τῆς Ἑνώσεως, εἰς κατατοπιστικὴν μετ' αὐτοῦ σύσκεψιν, λαβοῦσαν χώραν κατὰ Ἰούλιον 1967. Ἡ παραίτησις τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ ἡ ἀντικατάστασίς του, λήγοντος τοῦ 1967, διὰ τοῦ Κ. Κυπραίῳ, ἐπέφερον, ὡς ἦτο φυσικόν, νέαν καθυστέρησιν εἰς τὸ θέμα τοῦ μελετωμένου διορισμοῦ τοῦ Συμβουλίου.

Κατόπιν τῶν ἐξ ὑπαρχῆς μετὰ τοῦ νέου Ὑπουργοῦ συζητήσεων καὶ τῆς ἐν συνεχείᾳ συσκέψεως, τῇ προσκλήσει του καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν του, με συμμετοχὴν τοῦ Ι. Κανδήλη, καὶ τῶν Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου Ι. Μερκάτη καὶ Χ.

Τσοκανᾶ λαβοῦσαν χώραν τὴν 4ην Ἰανουαρίου 1968 καὶ μετὰ νέας συζητήσεις καὶ νέαν σύσκεψιν, ὁ Ὑπουργὸς καταλήγει εἰς ὀριστικὰς ἀποφάσεις ὡς πρὸς τὸ ὑπὸ διορισμὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον. Κατὰ τὰς συσκέψεις αὐτὰς ἐτέθησαν παρὰ τοῦ Ι. Κανδήλη αἱ βάσεις τῆς ὑπὸ τοῦ νέου Διοικ. Συμβουλίου ἀκολουθητέας τακτικῆς, ἥτις προδιεγράφετο χρονικῶς σύντομος, μὲ ἀποστολὴν ὑπηρεσιακῆς μορφῆς, ἔχουσαν κύριον ἀντικείμενον τὴν ἐντὸς τακτῆς προθεσμίας διενέργειαν ἀρχαιρεσιῶν πρὸς ἀνάδειξιν ὀριστικοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Περὶ τοῦ προγράμματος τούτου, τοῦ νέου Διοικ. Συμβουλίου, ἐνημερώθη καὶ ὁ Ὑπουργὸς Ἐμπορίου Γ. Παπαδημητρακόπουλος, χημικὸς ἐκ τῶν παλαιῶν στελεχῶν τῆς Ἐνώσεως, ὅστις εἶχεν ἐνδιαφερθῆ ἀπὸ ἀρκετοῦ χρόνου διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ νέου Διοικ. Συμβουλίου.

Οὕτω διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 13643/9.2.1968 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς προγενεστέρως κοινῆς ἀποφάσεως ὑπ' ἀριθ. 10499/31.1.68 τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας, Συντονισμοῦ καὶ Βιομηχανίας (δυνάμει τοῦ Α. Ν. 65/1967), μετὰ μακρὰν ἐκκρεμότητα, διορίζεται τὸ νέον Διοικ. Συμβούλιον. Τοῦτο ἔχει τελικῶς ὡς ἀκολουθῶς: Ι. Κανδήλης Πρόεδρος, Γ. Σταματάκης Ἀντιπρόεδρος, Στέφ. Κώνστας Γεν. Γραμματεὺς, Β. Τσατσαρώνης Ταμίας, Γ. Παπαδημητρίου Κοσμητῶρ, Ι. Μερκάτης καὶ Παν. Σκοπελίτης σύμβουλοι μὲ ἀναπληρωματικούς τοὺς Ι. Κατσούλην καὶ Γ. Πόρον. Τοῦ ΙΙ. Σκοπελίτη παραιτηθέντος ἀμέσως, λόγῳ προσωπικῶν ὑπηρεσιακῶν λόγων, τὸν ἀντικαθιστᾷ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὁ Ι. Κατσούλης. Τὰ μετέχοντα αὐτοῦ μέλη, πέραν τοῦ Προέδρου καὶ τῶν δύο Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργ. Βιομηχανίας, προέρχονται ἐκ τῶν ὑποψηφίων τῶν μὴ πραγματοποιηθειῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Ἀπριλίου 1967.

Τὸ νέον Διοικ. Συμβούλιον ἀνέλαβεν ἀμέσως τὰ καθήκοντά του καὶ ἐπεδόθη μετὰ ζήλου εἰς τὸ ἔργον του, μὲ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν πολὺμηνον καθυστέρησιν εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ὁργανώσεως, τὴν ὁποίαν μοιραίως εἶχε προκαλέσει ἢ περὶ τὴν διοίκησίν της ἐκκρεμότης. Βασισζόμενον εἰς τὸν ἐποπτευόμενον τὴν Ἐνωσιν Ὑπουργὸν Βιομηχανίας, χημικὸν ἐκ ξένου Πανεπιστημίου καὶ ὑπηρετήσαντα ὑπὸ τὴν ἐν λόγῳ ιδιότητά του εἰς μεγάλην ἑλληνικὴν βιομηχανίαν, καθὼς καὶ εἰς τὸν ἕτερον, ἐπίσης χημικόν, Ὑπουργὸν τοῦ Ἐμπορίου, ἔτρεφε μεγάλας ἐλπίδας οὐσιαστικῶν καὶ ταχειῶν ὑπὲρ τοῦ κλάδου ἐπιτεύξεων.

Ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ παρουσιάζεται καὶ θέτει ὑπ' ὄψιν των τὰ θέματα τοῦ κλάδου, ἀποσπᾷ ὑποσχέσεις καὶ ἀποστέλλει πρὸς τὰ μέλη τὴν ὑπ' ἀριθ. 77/10.2.1968 ἐγκύκλιον, διὰ τῆς ὁποίας γνωρίζει τὰς γενικὰς γραμμὰς τῆς πορείας τὴν ὁποίαν θὰ ἀκολουθήσῃ καὶ διαγράφει τὴν ὑπηρεσιακὴν του μορφήν, κύριος στόχος τῆς ὁποίας θὰ εἶναι ἡ ἐντὸς συντόμου χρόνου διενέργεια ἀρχαιρεσιῶν.

Μεταξὺ τῶν πρώτων ἐνεργειῶν εἶναι ἐπίσης ἡ ἀναδιοργάνωσις τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν», τὴν προεδρίαν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ὁποίων ἀναθέτει εἰς τὸν Ἀναστ. Κώνσταν. Ὡς μέλη αὐτῆς ὀρίζονται οἱ Μιλτ. Βαρνάβας, Πασχ. Μόσχος, Γ. Πόρος καὶ Ἐρν. Τούλ.

Τὸ νέον Διοικ. Συμβούλιον ἐκθέτει λεπτομερέστερον τὸ πρόγραμμά του εἰς τὸ τεύχος τῶν Χημικῶν Χρονικῶν Φεβρουαρίου—Μαρτίου 1968. Μεταξὺ τῶν πολυαρίθμων θεμάτων προέχουν ἡ βελτίωσις τῶν ἀποδοχῶν τῶν χημικῶν, ἡ αὐξήσις τῶν πόρων τοῦ Ταμείου Ἐπικουρ. Ἀσφαλίσεως Χημικῶν πρὸς βελτίωσιν τῶν παρ' αὐτοῦ συντάξεων καὶ ἡ συμπλήρωσις καὶ κωδικοποίησις τῆς περὶ χημικῶν νομοθεσίας. Ἐπιδίδωκει ἐπίσης τὴν τόνωσιν τοῦ ἐτέρου σκέλους τῆς Ἐνώσεως, τοῦ ἀναγομένου εἰς τὰς πάσης μορφῆς ἐπιστημονικὰς καὶ πολιτιστικὰς ἐκδηλώσεις, θέτον τὴν ἀρχὴν ὅτι τὰ ἐπαγγελματικὰ ὀφέλη ἀκολουθοῦν καὶ ἐπιτυγχάνονται ἐδραϊόμενα ἐπὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀναδείξεως.

Ἐπὶ τῆς κατευθύνσεως αὐτῆς σημειοῦται ἀμέσως πρόοδος, τῆς Ἐνώσεως ἐμφανιζομένης κατόπιν μακρᾶς ἀδρανείας καὶ πάλιν εἰς τὸ προσκήνιον. Τὴν 11ην Ἀπριλίου 1968, ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Ἐνώσεως, ὁ Πρωθυπουργὸς Γ. Παπαδόπουλος ἐκφωνεῖ λόγον, ἐνώπιον πυκνοτάτου ἀκροατηρίου καὶ σχεδὸν ὀλοκλήρου τῆς Κυβερνήσεως, ἀπευθυνόμενον πρὸς ὄλους τοὺς ἐπιστήμονας τῆς χώρας διὰ τοῦ ὁποίου καθορίζεται παρ' αὐτοῦ ἡ ἀποστολή των. Ἡ ἐκδήλωσις αὐτὴ ἐκτιμᾶται ὡς ἀξιόλογον γεγονός, ὑπὸ τὰς συνθήκας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τῆς Ἐνώσεως προβαλλομένης ὡς τοῦ πρώτου ἐπιστημονικοῦ βήματος τῆς Χώρας.

Κατὰ τὴν ἰδίαν περίοδον δίδουν διαλέξεις, ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Ἐνώσεως, οἱ Ὑπουργοὶ Κ. Κυπραῖος (6.4.1968) καὶ Γ. Παπαδημητρακόπουλος (2.5.1968) καὶ ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Γ. Βάρβογλης (9.5.1968). Ἐτέρα μεγάλη συγκέντρωσις λαμβάνει χώραν κατὰ τὴν ὁμίλιαν τοῦ Προέδρου Ι. Κανδῆλη (26.4.1968) κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 21ης Ἀπριλίου. Δι' αὐτῆς θέτει ἐνώπιον τῶν παρισταμένων ἐκπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως τὰς ἀμέσους βασικὰς διεκδικήσεις τοῦ κλάδου, τῶν ὁποίων ἀναμένει τὴν ἱκανοποίησιν. Αἱ συχναὶ αὐταὶ ἐπισκέψεις τῶν Ὑπουργῶν εἰς τὴν Ἐνωσιν κινοῦν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν μελῶν τῆς, ἅτινα τακτικῶς προσερχόμενα τὴν πλαισιώνουν καὶ τὴν ἐνισχύουν μετὰ τὴν σημαντικὴν ἀριθμητικῶς παρουσίαν των.

Ἡ Ἐνωσις προβάλλεται ἐπίσης καὶ εἰς τὸν εὐρύτερον τοῦ ἑλληνικοῦ χώρον. Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου της Στέφ. Κώνστας τὴν ἀντιπροσωπεύει εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς Εὐρωπ. Ὁμοσπονδίας Χημικῆς Μηχανικῆς ἐν Παρισίοις, τὴν συνελθοῦσαν κατὰ τὸ τέλος Μαΐου 1968. Ἐπίσης ὁ Πρόεδρος τῆς Ι. Κανδῆλης, ὡς κεκλημένος τοῦ 10ου Ἐθν. Συνεδρίου τῆς Ἰταλικῆς Χημικῆς Ἐταιρίας, τοῦ συνελθόντος ἐν Παδούῃ (17-21.6.1968), τὴν ἀντιπροσωπεύει ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τὸν Συμβούλου Ι. Μερκάτη.

Ἐν τῷ μεταξύ προχωροῦν αἱ εἰσηγήσεις τοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν κωδικοποίησιν τῆς Νομοθεσίας. Ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας πλήρες σχέδιον Νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Ἐνωσις θὰ διεμορφουτο εἰς Ἐπιμελητήριον. Ἐν τῷ μεταξύ κηρύσσεται ἐκτελεστὴ ἡ νέα συλλογικὴ σύμβασις ἐργασίας. Ἰδιαιτέρα φροντίς καταβάλλεται διὰ τὸ Ταμεῖον Ἐπικουρ. Ἀσφαλίσεως Χημικῶν καὶ ὑποβάλλεται ἐμπεριστατωμένον σχετικὸν ὑπόμνημα. Ἐπίσης τὸ ἀπὸ μακροτάτου

χρόνου απαιτούν νομοθετικήν ρύθμισιν θέμα τῆς ειδικότητος Βιοχημείας ἀπασχολεῖ ζωηρῶς τὸ Διοικ. Συμβούλιον. Προβαίνει εἰς διαβήματα καὶ ὑποβάλλει διεξοδικὸν ὑπόμνημα.

Ἡ λόγῳ ἀσθενείας του, κατὰ Ἰούνιον 1968, ἀποχώρησις ἐκ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γ. Παπαδημητρακοπούλου, τοῦ πάντοτε ζωηρῶς ἐνδιαφερομένου διὰ τὴν Ἐνωσιν, παλαιοῦ στελέχους της, ἀποτελεῖ διὰ τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἀπώλειαν ἐνὸς σημαντικοῦ στηρίγματός του, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πολλὰ ἐβάσιζε.

Μεταξὺ 2 καὶ 5 Ἰουλίου 1968 λαμβάνει χώραν ἐν Ἀθήναις συνάντησις ἐκπροσώπων τῶν Ἐθνικῶν Ἐνώσεων Χημικῶν Ἰταλίας καὶ Ἰσπανίας καὶ ἰδρύεται ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν ἢ Διεθνῆς Ὀμοσπονδία Μεσογειακῶν Ἐνώσεων Χημικῶν (DOMEX—FIAC) εἰς ἐκτέλεσιν τῆς παλαιότερας κατ' ἀρχὴν ἀποφάσεως. Σκοπὸς τῆς νέας Ὄργανώσεως, μὲ προοπτικὴν περαιτέρω συμμετοχῆς καὶ ἄλλων χωρῶν, εἶναι ἢ ἐπὶ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ ἐπιπέδου κοινὴ συνεργασία τῶν χημικῶν τῶν τριῶν χωρῶν. Πρόεδρος τοῦ θμελοῦς Διοικ. Συμβουλίου της ἐκλέγεται ὁ Ἰταλὸς Dr G. Dini, α' ἀντιπρόεδρος ὁ Ἰσπανὸς Dr Izu - Munoz καὶ β' ἀντιπρόεδρος ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Δρ I. Κανδήλης. Συμμετέχουν ἐπίσης εἰς τὸ Συμβούλιον αὐτὸ ὡς μέλη τῆς Ἰταλικῆς ἀντιπροσωπείας οἱ Dr Fed. Benzo καὶ Dr G. Sartori, τῆς Ἰσπανικῆς οἱ Dr Angel Vian καὶ Dr Ant. del Arco καὶ τῆς Ἑλληνικῆς οἱ Δρ Στέφ. Κώνστας καὶ I. Μερκάτης. Ἡ ἐν λόγῳ συνάντησις δίδει ἀφορμὴν εἰς κοινωνικὰς ἐκδηλώσεις μὲ συμμετοχὴν κυβερνητικῶν παραγόντων, ἀντιπροσώπων τοῦ πνευματικοῦ κόσμου καὶ πολλῶν χημικῶν.

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Καθηγητοῦ Θ. Σκουλικίδη συνέρχεται ἐν Ἀθήναις τὸ 2ον Διεθνὲς Συνέδριον Θαλασσίας Διαβρώσεως (20—24.9.1968), εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ὁποίου συμμετέχει καὶ ἡ Ἐνωσις. Ἐπίσης κληθεῖσα ἐπισήμως συμμετέχει, διὰ τοῦ Προέδρου της, τῶν ἐκδηλώσεων διὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς 33ης Διεθνoῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης (31η Αὐγούστου 1968).

Λήγοντος τοῦ 1968 τὸ Διοικ. Συμβούλιον συνεχίζει τὴν δραστηριότητά του. Συνεπὲς πρὸς τὸ πρόγραμμά του, κατὰ Νοέμβριον, δι' ἐγγράφου του πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Βιομηχανίας, ζητεῖ τὴν διενέργειαν ἀρχαιρεσιῶν. Λαμβάνει τὴν ἀπάντησιν ὅτι τὰ Συμβούλια Ὄργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι διοριζόμενα καὶ ὅτι ἡ θητεία τοῦ ὑφισταμένου διὰ τὴν Ἐνωσιν εἶναι διετής, λήγουσα τὸ ἐπόμενον ἔτος. Ἐπὶ τῆς ἐτέρας προτάσεως, συντάξεως νέου κανονισμοῦ τῆς Ἐνώσεως, δὲν δίδεται συγκεκριμένη ἀπάντησις. Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Ὄργανισμοῦ, ἅτινα εἶναι πάντοτε ἀνεπαρκῆ, καταφεύγει ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως εἰς τὰς φιλικὰς βιομηχανίας, αἵτινες καὶ προβαίνουν εἰς σχετικὰς ἐνισχύσεις. Τὸν ἴδιον σκοπὸν προβλέπεται νὰ ἐξυπηρετήσῃ ὁ διὰ τὸν χειμῶνα προγραμματιζόμενος Χορὸς τῶν Χημικῶν. Ἀπασχολεῖ ἀκόμη, κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν, τὸ Συμβούλιον τὸ θέμα τῆς ἀνεξελέγκτου λειτουργίας τῶν ἰδιωτικῶν σχολῶν βοηθῶν χημικῶν καὶ ὁ Πρόεδρός του I. Κανδήλης ἀρθρογραφεῖ σχετικῶς τόνιζων τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν παρεχομένων παρὰ τῶν σχολῶν αὐτῶν γνώσεων. Ὄργανώνει ἐπίσης

τήν σειράν τῶν ἐπιστημονικῶν ὁμιλιῶν τοῦ χειμῶνος 1968 - 1969 μὲ πρώτους ὁμιλητάς τοὺς Καθηγητάς Θ. Κουγιουμτζέλην καὶ Γ. Μαρίνον.

Συνεχίζεται ἡ δραστηριότης τῆς FIAC καὶ ἀντιπροσωπεῖα ἐκ τῶν Ι. Κανδήλη, Στεφ. Κώνστα, Ι. Μερκάτη καὶ Πασχ. Μόσχου μετέχει εἰς τὰς ἐν Ρώμῃ συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς, αἵτινες λαμβάνουν χώραν ἀπὸ 20ῆς—22ας Δεκεμβρίου 1968.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν προβαίνει ἐπίσης τὸ Διοικ. Συμβούλιον εἰς τὰς πρώτας ἐνεργείας διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Δ' Πανελλ. Χημικοῦ Συνεδρίου. Τὴν προεδρίαν τῆς σχετικῆς Ἐπιτροπῆς ἀναθέτει εἰς τὸν Καθηγητὴν Γ. Βάρβογλην.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον προβαίνει εἰς πλείστας, διὰ τὰ ἐπὶ μέρους θέματα, ἐνεργείας καὶ παρουσιάσεις. Μεταξὺ αὐτῶν τὰ ἀφορῶντα τὸ περιοδικόν, τὰ χωλαίνοντα οἰκονομικά, ἡ εὐπρόσωπος παρουσιάσεις τοῦ Χοροῦ τῶν Χημικῶν, ἡ Γεν. Χημικὴ Βιβλιοθήκη κ.λ.

Τὴν 11ην Ἰανουαρίου τοῦ 1969 ἐορτάζεται, παρουσίᾳ ἐπισήμων καὶ πολλῶν χημικῶν, ἡ εἴσοδος τοῦ νέου ἔτους, μὲ τὴν καθιερωμένην συγκέντρωσιν τῆς κοπῆς τῆς Βασιλόπιτας.

Οὕτως εἰσέρχεται ἤδη τὸ 1969 καὶ ἡ Γεν. Συνέλευσις, διὰ τὴν λογοδοσίαν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ λήξαντος ἔτους 1968, λαμβάνει χώραν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας Κ. Κυπραίου, τὴν 9ην Μαρτίου.

Ὁ χορὸς τῶν Χημικῶν πραγματοποιεῖται τὴν 13ην Φεβρουαρίου 1969 εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον Μεγάλης Βρετανίας καὶ σημειώνει ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ὡς κοσμικὸν γεγονός. Τὸ ἐξ αὐτοῦ ὅμως καθαρὸν ἔσοδον, τὸ προοριζόμενον ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν Χημικὴν Βιβλιοθήκην, λόγῳ τῆς βαρείας φορολογίας τῶν εἰσπράξεών του, δὲν εἶναι τὸ ἀναμενόμενον.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐπιδιώκει σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν μετὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συλλόγων καὶ ὁ Πρόεδρος του, μὲ τὴν εὐκαιρίαν προσωπικῶν ταξιδίων του εἰς Πάτρας, Βόλον καὶ Θεσσαλονίκην, συνεργάζεται μετὰ τῶν διοικήσεών των.

Διὰ τὸ μέγα θέμα τῆς κωδικοποιήσεως τῆς περὶ χημικῶν νομοθεσίας τρέφει ἤδη πολλὰς βασιμωτέρας ἐλπίδας κατόπιν τῶν δηλώσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κ. Κυπραίου κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς 9.3.1969 καὶ τῶν διαμειφθέντων κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν παρ' αὐτῷ σύσκεψιν τῆς 5.3.1969.

Αἱ ἐνέργειαι συνεχίζονται πρὸς πᾶσαν πλευράν. Καταγγέλλεται ἡ συλλογικὴ σύμβασις ἐργασίας πρὸς ἐπιδίωξιν νέας, μὲ καλυτέρους ὄρους. Τὸ χρονίζον θέμα τῆς νομοθεσίας περὶ χημικῶν, μελετώμενον πάντοτε παρὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου, ἀνησυχεῖ τὸ Διοικ. Συμβούλιον διὰ τὴν καθυστέρησιν. Τὴν 13ην Αὐγούστου 1969 λαμβάνει χώραν νέον διάβημα τοῦ Προέδρου τῆς Ἐνώσεως εἰς τὸν Ὑπουργὸν καὶ δίδονται νέαι διαβεβαιώσεις περὶ ταχείας δημοσιεύσεως τοῦ σχετικοῦ Νόμου. Ἐπίσης διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἐνώσεως, διὰ τὸν ὁποῖον ἀπὸ καιροῦ ἔχει ζητηθῆ ἡ ἐντολὴ πρὸς ἐκσυγχρονισμόν του.

Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1969 ἀποφασίζεται ὁ διαχωρισμὸς τῶν «Χημικῶν Χρο-

νικών» εις δύο χωριστάς εκδόσεις κυκλοφορούσας ανεξαρτήτως. Τὴν ἐπιστημονικὴν ἐκδοσιν ὑπὸ τὴν φροντίδα τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς των, με ἐργασίας συντεταγμένας κατὰ τὸ πλεῖστον εις τὰς βασικὰς ξένας γλώσσας, καὶ τὴν Γενικὴν Ἐκδοσιν ὑπὸ τὴν φροντίδα τοῦ ἰδίου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως, με φορέα αὐτοῦ τὸν Πρόεδρον Ι. Κανδήλην. Ἡ ἐκδοσις αὕτη περιορίζεται εις τὴν δημοσίευσιν μελετῶν γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος καὶ θεμάτων ἐφαρμογῆς καὶ ἐπίσης εις τὴν δημοσίευσιν ἐπιστημονικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς εἰδησεογραφίας.

Λόγω τῆς διαφορᾶς γνωμῶν, μεταξὺ ὠρισμένων μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, κατὰ τὸν Ἰούλιον 1969 ὑποβάλλονται ἀλληλοδιαδόχως αἱ παραιτήσεις τῶν συμβούλων αὐτοῦ Γ. Παπαδημητρίου (9.7.1969) καὶ ἀκολούθως Ι. Μερκάτη καὶ Ι. Κατσούλη (23.7.1969). Κατόπιν τῆς τοιαύτης διασπάσεως τῆς συνοχῆς τοῦ Συμβουλίου καὶ πρὸς διευκόλυνσιν ἐξευρέσεως λύσεως, ὑποβάλλουν τὰς παραιτήσεις των εις τὸν Ὑπουργὸν καὶ οἱ Ι. Κανδήλης καὶ Γ. Σταματάκης, Πρόεδρος καὶ Ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ. Ἐπ' αὐτῶν κατετοπίσθη ἐγγράφως καὶ προφορικῶς ὁ Ὑπουργὸς Κ. Κυπραίος, ὅστις κατόπιν τούτου ἐζήτησε τὰς παραιτήσεις καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν Στεφ. Κώνστα καὶ Β. Τσατσαρώνη. Ἀκολούθως ὁ Ὑπουργός, διὰ τῆς ἀποφάσεώς του ὑπ' ἀριθ. 90095/8492/26.9.1969, ἀπεδέχθη τὰς παραιτήσεις μόνον τῶν δύο τελευταίων καὶ ἐπεφυλάχθη διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Συμβουλίου, ὅπερ οὕτω παρέμεινε πενταμελές.

Ἐν Ἀθήναις λαμβάνουν χώραν δύο ἀκόμη ἐπιστημονικὰ συμπόσια εις τὰ ὁποῖα ἐκπροσωπεῖται συμμετέχουσα ἐνεργῶς ἡ Ἐνωσις. Εἶναι τὸ τῆς «Ἡλιακῆς καὶ Αἰολικῆς Ἐνεργείας» (8—13.9.1969) καὶ τὸ «Πλανήτης Γῆ» (22.9—6.10.1969).

Εἰς τὴν Μαδρίτην συνέρχεται εις 3ην συνάντησιν τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς FIAC (4—6.10.1969) εις τὴν ὁποίαν μετέχει ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεῖα διὰ τῶν Ι. Κανδήλη, Ι. Μερκάτη καὶ Π. Μόσχου. Ἡ πρόσκλησις τῶν Ἰσπανῶν πρὸς τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς FIAC ἔχει γίνεαι με τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐκεῖ Ἐκθέσεως Πλαστικῶν Εἰδῶν τῆς Ἰσπανικῆς Βιομηχανίας, *Exproplastica* 69, καὶ τοῦ Συμποσίου Διαβρώσεως καὶ Προστασίας, τοῦ ὀργανωθέντος παρὰ τῆς Ἐθν. Ἐνώσεως Ἰσπανῶν Χημικῶν. Οἱ Ἰσπανοὶ ἐπιδαφιλεύουν πολλὰς τιμὰς καὶ περιποιήσεις εις τοὺς Ἕλληνας. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ι. Κανδήλης, εις τὰ πλαίσια τῆς ἐκ μέρους τῶν Ἰσπανῶν Χημικῶν ἐπιδεικνυομένης ἐγκαρδιότητος παρατείνει τὴν παραμονὴν του περιοδεύων τὴν Ἰσπανίαν, πρὸς πληρεστέραν γνωριμίαν τῆς Χώρας αὐτῆς.

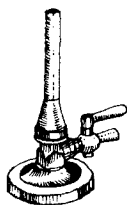
Τὸ 1969 εὐρίσκειται εις τὴν λῆξιν του καὶ εις τὸν ἐπιστημονικὸν τομέα ἡ Ἐνωσις ὀργανώνει τὴν σειρὰν τῶν διαλέξεων τῆς διὰ τὸν ἀρχόμενον χειμῶνα 1969 - 1970, με πρῶτον ὀμιλητὴν τὸν Καθηγητὴν τῆς Ἀστρονομίας εις τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν Δ. Κωτσάκη. Ἐπίσης ἐγκαινιάζει τὸν θεσμὸν τῶν ἐπιστημονικῶν διαγωνισμῶν καὶ τῆς ἀπονομῆς σχετικῶν ἐπάθλων, πρὸς παρακίνησιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς βιομηχανίας διὰ τὴν ἔρευναν, ὡς καὶ πρὸς σύσφιγξιν τῆς συνεργασίας μεταξὺ βιομηχάνων καὶ τῶν ἐρευνητικῶν ἰδρυμάτων. Οἱ διαγωνισμοὶ αὐτοὶ

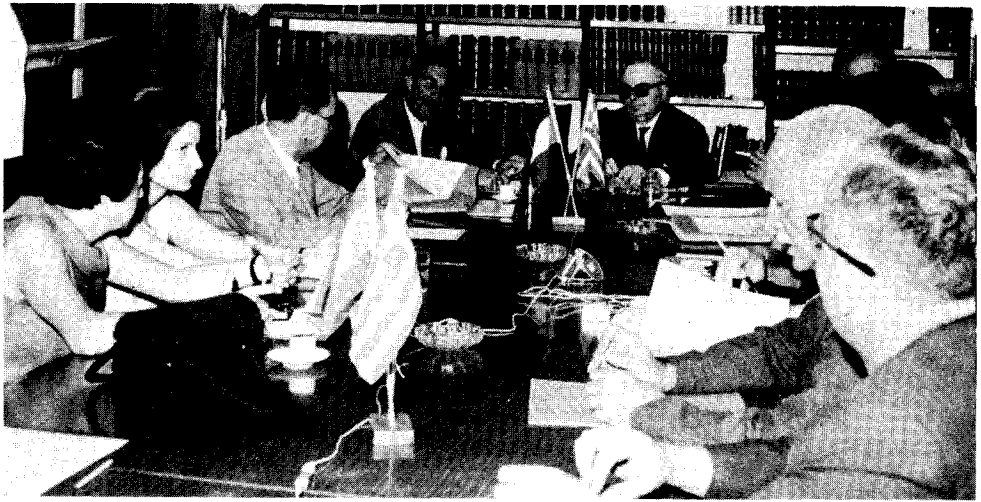
ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἀπονομὴν χρηματικῶν ἀμοιβῶν εἰς νέους τὴν ἡλικίαν ἐπιστημονας, ἐκτελεστάς τῶν καλυτέρων ἐρευνητικῶν πρωτοτύπων ἐργασιῶν. Ὁ πρῶτος διαγωνισμός, ὁ παρὰ τῆς Ἐνώσεως προκηρυσσόμενος, χρηματοδοτεῖται παρὰ τῆς βιομηχανίας χρωμάτων ΧΡΩΤΕΧ, καὶ εἶναι ἀφιερωμένος εἰς τὴν μνήμην τοῦ προῶρος ἐκλιπόντος νεαροῦ σπουδαστοῦ Χημείας Ἀποστ. Γ. Τσιμπούκη, υἱοῦ τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς Ἑταιρίας.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως, τὸ ὁποῖον κατόπιν τῆς τελευταίας ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας, γενομένων δεκτῶν τῶν παραιτήσεων δύο ἐκ τῶν μελῶν του, εἶχε παραμείνει ἀσυμπλήρωτον, ἤδη ἀναμορφοῦται. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 11428/10295/6.11.1969 κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Α' Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας ἀνασχηματίζεται καὶ συμπληροῦται ὡς ἐξῆς: Ι. Κανδήλης Πρόεδρος, Γ. Σταματάκης Ἀντιπρόεδρος καὶ μέλη Ἄνδρ. Κώνστας, Ἰω. Κατσούλης, Ἰω. Μερκάτης, Ἀδ. Δερλερὲς καὶ Νικ. Μπούρας. Τούτου ἐγένετο ἡ ἐγκατάστασις τὴν 11ην Δεκεμβρίου 1969, παρὰ τοῦ ἰδίου τοῦ Ὑπουργοῦ Κ. Κυπραίῳ, ὅστις προσήλθεν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐνώσεως καὶ προήδρευσε τῆς πρώτης συνεδριάσεώς του. Κατ' αὐτὴν ἀντηλλάγησαν προσφωνήσεις καὶ ἐδόθησαν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ νέαι διαβεβαιώσεις. Ἐπηκολούθησε, μετὰ τὴν ἀποχώρησίν του, ἡ συμπλήρωσις τοῦ Προεδρείου τοῦ Συμβουλίου τούτου ὡς ἀκολουθῶς: τοῦ Ἀδ. Δερλερὲ ἀναλαβόντος τὴν Ἀντιπροεδρίαν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Γ. Σταματάκη ἐκλεγέντος Γεν. Γραμματέως. Ὁ Ν. Μπούρας ἐξελέγη Ταμίας καὶ ὁ Ἄνδρ. Κώνστας Κοσμήτωρ.

Τὴν 12ην Δεκεμβρίου 1969 ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐπιστημονικῆς ὁμιλίας τοῦ Καθηγητοῦ Ὁργαν. Χημείας καὶ Προέδρου τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν Δ. Θεοδωροπούλου ἡ Ἐνωσις ἐδεξιώθη εἰς τὰ γραφεῖα τῆς τοῦ φοιτητῆς χημείας τοῦ Πανεπιστημίου τούτου, εἰς ἔνδειξιν τῆς θερμῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτῆς πρὸς τοὺς μέλλοντας συναδέλφους, τοὺς ἐκπαιδευομένους εἰς τὴν νεωτέραν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν χημικῶν σχολῶν.

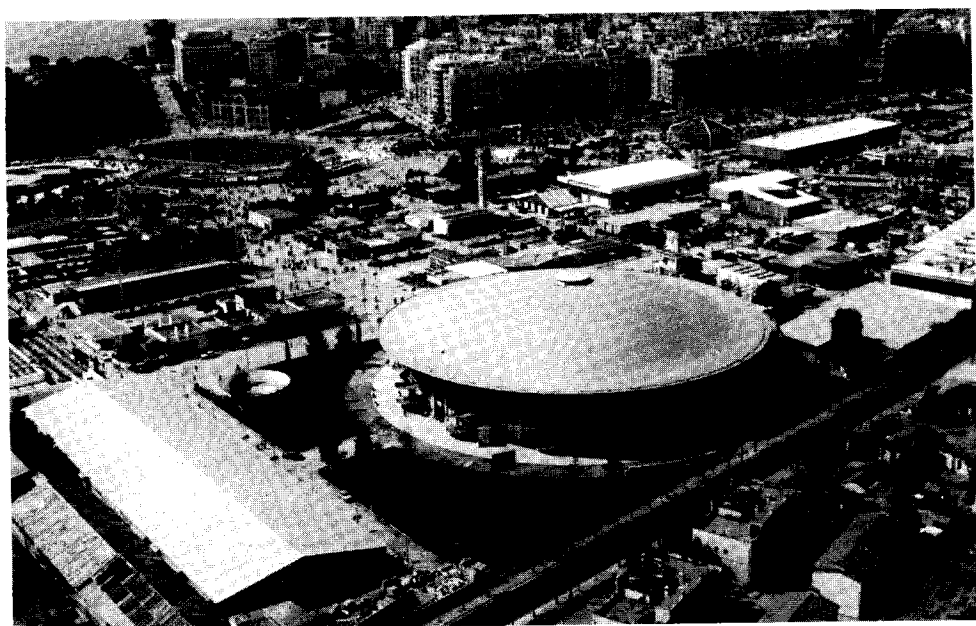
Ἐτέρα ἐπιστημονικὴ ἐκδήλωσις ἐπηκολούθησε τὴν 16.1.1970, κατὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ Καθηγητοῦ Γ. Καραγκούνη προϊσταμένου τοῦ Κέντρου Φυσικοχημείας τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ἐρευνῶν.

Ἡ ἰδρυτική συνεδρίασις (2α Ἰουλίου 1968) εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως, τῆς Διεθνoῦς Ὀμοσπονδίας Μεσογειακῶν Ἑνώσεων χημικῶν (FIAC), μὲ τὴν συμμετοχὴν τῶν ἀντιπροσωπειῶν Ἰταλίας, Ἰσπανίας καὶ Ἑλλάδος. Εἰς τὸ Κέντρον οἱ Dr Izu-Munoz (Πρόεδρος τῆς ANGE Ἰσπανίας), Καθηγ. Dr Angel Vian (Μέλος Ἰσπανικῆς Ἀντιπροσωπείας), Δρ Ἰω. Κανδήλης (Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως) καὶ Dr Gen. Dini (Πρόεδρος τῆς UNCI Ἰταλίας, ὁ ἐκλεγείς καὶ Πρόεδρος τῆς FIAC).

Ἀπὸ τὸ ἐπὶ τῇ ἰδρύσει τῆς FIAC ἑορταστικὸν δεῖπνον εἰς τὰ « Ἀστέρια » Γλυφάδας τὸ ἑσπέραις τῆς 3ης Ἰουλίου 1968. Εἰς τὸ Κέντρον, ἐκατέρωθεν τοῦ Προέδρου, οἱ Πρεσβευταὶ τῆς Ἰσπανίας S. Quiroga (πρὸς τὰ ἀριστερὰ) καὶ τῆς Ἰταλίας M. Conti (πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς εἰκόνος).

Οί μετέχοντες τῶν τριῶν ἀντιπροσωπειῶν, οἵτινες ἀπέτελεσαν τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς F.I.A.C. φωτογραφοῦνται, μετὰ τῶν κυριῶν τῶν, ἐν συνεχείᾳ τοῦ ἑορταστικοῦ δείπνου.

Ἡ γενικὴ ἄποψις τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης τοῦ 1968.

Ἡ ἐν Ρώμῃ δευτέρα συνάντησις τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς FIAC εἰς τὸ Μέγαρον Sprinola, κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου 1968. Ἐξ ἀριστερῶν: Dr Fed. Benso, Δρ Στεφ. Α. Κώνστας, Dr Ant. del Arco, Dr Leop. Izu-Munoz (Πρόεδρος τῶν Χημικῶν Ἰσπανίας καὶ Α' Ἀντιπρόεδρος τῆς FIAC), Dr Gen. Dini (Πρόεδρος Χημικῶν Ἰταλίας καὶ Πρόεδρος τῆς FIAC), Καθηγ. Dr Angel Vian, Δρ Ἰω. Κανδήλης (Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως καὶ Β' Ἀντιπρόεδρος τῆς FIAC).

Ἀπὸ τὴν τακτικὴν Γεν. Συνέλευσιν τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως τῆς 9ης Μαρτίου 1969.

Ἰωάννης Δ. Κανδήλης

Δέκατος τρίτος Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.

Προήδρευσε α') 8.2.1968 - 6.11.1969, β') 6.11.1969 - 6.11.1971, γ') 6.11.1971 - 6.7.1974.

ΙΕ'

Τὸ Δ' Πανελλήνιον Χημικὸν Συνέδριον καὶ ἡ ἄλλη ἐπιστημονικὴ δραστηριότης. Διοικητικὸν Συμβούλιον 31ον

Ἰανουάριος 1970—Δεκέμβριος 1970

Μετὰ τὴν εἴσοδον τοῦ 1970 ἡ δραστηριότης τῆς Διοικήσεως συνεχίζεται ἐπὶ πολλῶν κατευθύνσεων. Προκηρύσσει νέον ἐπιστημονικὸν διαγωνισμόν, χρηματοδοτούμενον παρὰ τῶν μεταλλευτικῶν ἐπιχειρήσεων Ν. Μπούρα, συνεχίζει τὰς διαλέξεις καὶ ἀπασχολεῖται μετὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ νέου χοροῦ τῶν Χημικῶν. Προχωρεῖ ἐπίσης, διὰ τῆς πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένης Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὸν Καθηγητὴν Γ. Βάρβογλην, ἡ ὀργάνωσις τοῦ Δ' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου.

Ἐπίσης τὴν 9ην Ἰανουαρίου ἐφορτάζεται μετὰ συμμετοχῆν ἐπισήμων καὶ μεγάλου ἀριθμοῦ μελῶν τῆς Ἐνώσεως ἡ εἴσοδος τοῦ νέου ἔτους διὰ τῆς κοπῆς τῆς Βασιλόπιττας.

Τὴν 28ην Φεβρουαρίου, εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον «Μεγάλη Βρετανία» λαμβάνει χώραν ὁ ἐτήσιος χορὸς τῶν χημικῶν σημειῶν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν, ὡς κοσμικὸν κυρίως γεγονός καὶ ὡς μέσον προβολῆς τοῦ κλάδου, διότι ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ἡ ἀπόδοσις του δὲν δικαιολογεῖ τὴν ἐπὶ ζημίᾳ ἄλλων σημαντικωτέρων ἐνεργειῶν μεγάλην, ἐξ αἰτίας αὐτοῦ, ἀπασχόλησιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Τὴν 15ην Μαρτίου 1970 συνέρχεται ἡ ἐτησίᾳ Γεν. Συνέλευσις τῶν μελῶν πρὸς ἀπολογισμόν τοῦ ἔργου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου κατὰ τὸ λήξαν ἔτος. Τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς προσερχόμενος κηρύσσει καὶ πάλιν ὁ Ὑπουργὸς Βιομηχανίας Κ. Κυπραῖος, ἀνταλλασσομένων μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐνώσεως χαιρετιστηρίων προσφωνήσεων.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ι. Κανδήλης εὐρίσκει τὴν εὐκαιρίαν, μεταξὺ ἄλλων κατὰ τὴν προσφώνησίν του, νὰ τοῦ τονίσῃ τὴν «ἀνησυχίαν ὑπὸ τῆς ὁποίας κατέχεται ὁ κλάδος διὰ τὴν ἀνεπαρκῆ νομικὴν κατοχύρωσιν» καὶ οὕτως ἐμμέσως νὰ ἐπικρίνῃ τὴν ὡς ὑπευθύνου διὰ τὴν Ἐνωσιν Ὑπουργοῦ ἐπιδεικνυομένην ἀδιαφορίαν. Καὶ ἐκεῖνος ἀπαντᾷ «ὅτι ἡ προεργασία διὰ τὴν ἀναμόρφωσιν τῆς νομοθεσίας τῶν χημικῶν ἔχει περατωθῆ καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἐτοιμὴ νὰ κατα-

στήση Νόμον τοῦ Κράτους τὸ μελετηθὲν σχέδιον, τὸ ὁποῖον ρυθμίζει κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικὸν τὰ ἐπίδικα θέματα τοῦ ἐπαγγέλματος». Αἱ δηλώσεις αὐταί, αἵτινες κάπως καθησυχάζουν τοὺς χημικούς, ἔχουν τρεῖς ἡμέρας προγενεστέρως (12.3.1970) γνωστοποιηθῆ με περισσοτέρας λεπτομερείας, κατὰ τὸ σχετικόν, παρὰ τῷ Ὑπουργῷ, ἔντονον διάβημα τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Τὴν 4ην Μαΐου 1970 ἐορτάζεται ἡ ἐπιβεβλημένη ἐπέτειος τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου ἐνώπιον τῶν Ὑπουργῶν Κ. Κυπραίου καὶ Ι. Ἀγαθαγγέλου καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ι. Κανδήλης, εἰς τὸν χαιρετιστήριον λόγον του, εὐρίσκει τὴν εὐκαιρίαν νὰ τονίσῃ, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, τὴν μεγάλην δυσφορίαν τοῦ κλάδου ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἄλλας τάξεις, διὰ τοὺς χημικούς οὐδὲν ἐγένετο κατὰ τὴν λήξαν Ζετίαν καὶ νὰ ὀμιλήσῃ ἐκ νέου διὰ τὰς συνεχῶς παραμελουμένας ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως βασικὰς διεκδικήσεις του.

Ἦδη αἱ προγραμματισθεῖσαι ἐκδηλώσεις τοῦ Δ' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου πλησιάζουν καὶ ἡ ὀργάνωσις αὐτῶν ἀπορροφεῖ ὅλας τὰς φροντίδας τὸσον τῆς εἰδικῆς δι' αὐτὸ Ἐπιτροπῆς ὅσον καὶ ὀλοκλήρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Διὰ τὴν παρουσιάσιν του ἡ Ἐνωσις συνεργάζεται καὶ μετὰ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος. Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου ἔχει ὀρισθῆ ὁ Καθηγητῆς Γ. Βάρβογλης, ὅστις διατελεῖ καὶ Πρόεδρος τῆς Ὄργανωτικῆς τοῦ Ἐπιτροπῆς, μὲ Ἀντιπροέδρους τὸν Ι. Κανδήλην, ἐκπροσωποῦντα τὴν Ἐνωσιν Ἑλλ. Χημικῶν καὶ τὸν Στ. Πικούλην, ἐκπροσωποῦντα τὸ Τεχν. Ἐπιμελητήριον τῆς Ἑλλάδος. Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συνεδρίου εἶναι ὁ Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Αἰν. Βασιλειάδης. Εἰς τὴν τιμητικὴν τοῦ Συνεδρίου Ἐπιτροπὴν καὶ τὰς ἄλλας θέσεις τῆς Ὄργανωτικῆς μετέχουν οἱ ὁμότιμοι Καθηγηταὶ Χημείας Ἀνωτάτων Σχολῶν καὶ ἐπίσης οἱ πλέον σημαίνοντες ἐκ τῶν κατεχόντων θέσεις εἰς τὰ Ἀνώτατα Ἰδρύματα καὶ τὰς βιομηχανίας.

Τὸ Συνέδριον πραγματοποιεῖται ἀπὸ 24 - 31 Μαΐου 1970 καὶ αἱ ἐργασίαι του διεξάγονται μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας εἰς τὸ «Ἴδρυμα Εὐγενίδου» μὲ πολυάριθμον συμμετοχὴν χημικῶν καὶ ἄλλων ἐπιστημόνων. Τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν κηρύσσει τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς 24ης Μαΐου ὁ Ὑπουργὸς Βιομηχανίας Κ. Κυπραίος ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κορυφαίων ἐκ τοῦ πνευματικοῦ κόσμου τῆς πρωτεύουσῆς καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μετὰ τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν συνεργαζομένων χημικῶν Ἰταλίας καὶ Ἰσπανίας. Τούτους ἐκπροσωποῦν οἱ Πρόεδροι τῶν Ἐθνικῶν Χημικῶν Ἐνώσεων, Dr G. Dini τῆς Ἰταλίας καὶ Dr L. Izu τῆς Ἰσπανίας. Ἐπίσης μὲ ἀντιπροσώπευσιν τῶν συναδέλφων τῆς Κύπρου. Αἱ κατὰ τὸ Συνέδριον ἀνακοινωθεῖσαι πρωτότυποι ἐργασίαι, δι' ἃς συνειργάσθησαν 110 ἐρευνηταὶ ἀνέρχονται εἰς 77. Ἡ 29η καὶ 30ῆ Μαΐου διετέθη δι' ἐπίσκεψιν τῶν Συνέδρων εἰς τὰς μεγάλας βιομηχανίας τῆς Μακεδονίας καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης. Εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Θεσσαλονικὴν δίδονται δύο ἐπίσημα ἐορταστικὰ δεῖπνα.

Κατὰ τὴν ἰδίαν περίπου ἐποχὴν συνέρχεται ἐν Ἀθήναις (17 - 22.5.1970) τὸ 38ον Συνέδριον τῆς ISMA μὲ συμμετοχὴν 450 βιομηχάνων λιπασμάτων ἐξ ὅλου

τοῦ κόσμου. Ἡ Ἐνωσις ἀντιπροσωπεύεται εἰς αὐτὸ δεόντως. Ἡ πρόσκλησις καὶ ἡ ὄλη ὀργάνωσις τοῦ Συνεδρίου τούτου ἐγένετο πρωτοβουλία τῆς Ἐταιρείας Λιπαμάτων καὶ σημειώνει λαμπρὰν ἐπιτυχίαν.

Τὴν 4ην Ἰουλίου κοινοποιεῖται εἰς τὴν Ἐνωσιν ἡ νέα συλλογικὴ σύμβασις παρεχομένων περιορισμένου ὕψους ἀξήσεων εἰς τὰ κατώτατα ὄρια τῶν μισθῶν τῶν χημικῶν τῆς βιομηχανίας. Τὸ Διοικ. Συμβούλιον συνεχίζει τὰ διαβήματά του, εἰς τοὺς ἀρμοδίους Ὑπουργοὺς διὰ τὴν κωδικοποίησιν τῆς περὶ χημικῶν νομοθεσίας καὶ διὰ τὴν θέσπισιν τῆς εἰδικότητος βιοχημείας.

Ἐπὶ τῇ προόψει τοῦ χειμῶνος καὶ κατόπιν σχετικῆς προτάσεως τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἰδρύματος Εὐγενίδου τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἀποφασίζει τὴν καθιέρωσιν ἰδιαίτερας σειρᾶς ὀμιλιῶν διεξαγομένων ἐν συνεργασίᾳ μετ' αὐτοῦ, εἰς τὸ Ἀμφιθέατρόν του, ἐπὶ θεμάτων γενικωτέρου διὰ τὰς Φυσικὰς Ἐπιστήμας ἐνδιαφέροντος. Ἡ σειρὰ προβλέπεται νὰ ἐγκαινιασθῇ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς χειμερινῆς περιόδου.

Τὸ ἐπὶ τάπητος σχέδιον Νόμου περὶ εἰδικότητος βιοχημείας προκαλεῖ ἔντονον ἀντίδρασιν, διὰ διαβημάτων καὶ δημοσιευμάτων τῆς Ἐνώσεως Μικροβιολόγων, ἐξ αἰτίας τῶν θιγομένων ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τῶν μελῶν τῆς. Ἐπ' αὐτῶν ἀπαντᾷ καταλλήλως, ἀντικρούων τὰ σαθρὰ ἐπιχειρήματά των, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως.

Τὰ ἐγκαίνια τῆς 34ης Διεθνoῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης λαμβάνουν χώραν τὴν 29ην Αὐγούστου 1970 καὶ ἡ Ἐνωσις καλεῖται ἐπισήμως καὶ ἀντιπροσωπεύεται καὶ πάλιν διὰ τοῦ Προέδρου τῆς. Ἐπίσης, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Καθηγητοῦ Dr Monacelli, Προέδρου τῆς Ἐνώσεως Ἰταλῶν Χημικῶν, ὁ Πρόεδρος I. Κανδήλης παρίσταται ὡς κεκλημένος τῆς Ἐνώσεως αὐτῆς καὶ λαμβάνει μέρος εἰς τὸ ἐν Μιλάνῳ Χον Συνέδριον τῶν μελῶν τῆς (5—19.10.1970). Συνοδεύεται παρὰ τοῦ Συμβούλου I. Μερκάτη, ἐκπροσωποῦντος τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας. Ἐν συνεχείᾳ τοῦ Συνεδρίου τούτου φιλοξενοῦνται καὶ ἐπισκέπτονται τὰς ἐν Μιλάνῳ βιομηχανικὰς καὶ ἐργαστηριακὰς ἐγκαταστάσεις τῆς μεγάλης φαρμακευτικῆς βιομηχανίας Carlo Erba τῇ προσκλήσει αὐτῆς.

Τὴν 4ην Νοεμβρίου 1970 ἡ σειρὰ τῶν ὀμιλιῶν τῆς συνεργασίας μετὰ τοῦ Ἰδρύματος Εὐγενίδου ἐγκαινιάζεται δι' ὀμιλίαν τοῦ Προέδρου τῆς Ἐνώσεως I. Κανδήλη με θέμα τὴν «ἐπιστημονικὴν ἔρευναν διὰ τὴν πρόοδον τῆς χημείας καὶ τῆς χημικῆς βιομηχανίας». Τὴν ἐκδήλωσιν αὐτὴν τιμᾷ ὁ χημικὸς καὶ ἄλλος ἐπιστημονικὸς κόσμος. Μεταξὺ τῶν παρισταμένων καὶ ὁ Ὑπουργὸς Βιομηχανίας K. Κυπραίος.

Κατόπιν τῆς γενικῆς ἀνησυχίας τοῦ κλάδου διὰ τὴν καθυστέρησιν τῆς ἐπιλύσεως τῶν ἐπὶ τάπητος διεκδικήσεών του καὶ τῶν σχετικῶν νέων ἐπιμόνων διαβημάτων τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, συγκαλεῖται τὴν 6ην Νοεμβρίου 1970 μεγάλη σύσκεψις, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας K. Κυπραίου, με συμμετοχὴν, ἐκτὸς τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως, καὶ ὄλων τῶν ἀρμοδίων

Διευθυντών του Ύπουργείου του. Τα κύρια υπό συζήτησιν θέματα είναι ή κωδικοποίησης τής περι χημικών νομοθεσίας, τὸ ἔκκρεμὸν Ν. Διάταγμα περί ειδικότητος Βιοχημείας, ή καταπάτησις τῶν δικαιωμάτων τῶν χημικῶν ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀρμοδιότητας τοῦ κλάδου γεωργικῶν βιομηχανιῶν ἐκ μέρους τῶν γεωπόνων καὶ ή μὴ ἀντιπροσώπευσις τῶν χημικῶν εἰς τὰ ἰδρῶμενα κρατικά συμβούλια (Συμβουλευτική Ἐπιτροπή, Συμβούλιον Οἰκονομικῶς Ἐνεργοῦ Πληθυσμοῦ κ.λ.). Διεξάγεται μακρὰ συζήτησις καὶ ὁ Ὑπουργὸς δίδει καθησυχαστικὰς διαβεβαιώσεις. Συγκεκριμένως ὅτι θὰ ἐπιδιώξῃ συντόμως τὴν διόρθωσιν τῶν διατάξεων τοῦ διατάγματος περί γεωργικῶν βιομηχανιῶν, ὅτι θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν προώθησιν τοῦ περι ειδικότητος βιοχημείας καὶ ὅτι προκειμένου περί τοῦ Νόμου περί χημικῶν δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Ἐνωσιν, ὅπως προβῆ εἰς ἀνακοίνωσιν πρὸς τὰ μέλη της, ὅτι τοῦτο θὰ προχωρήσῃ ταχύτατα πρὸς δημοσίευσιν, δεδομένου ὅτι ἤδη ἔχει δοθῆ δι' αὐτὸ καὶ ή κατ' ἀρχὴν ἔγκρισις τοῦ Πρωθυπουργοῦ.

Πέραν τῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας διαβημάτων ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ θεμάτων, ὁ Πρόεδρος προβαίνει εἰς παραλλήλους ἐνεργείας καὶ παρουσιάσεις καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀρμοδίους Ὑπουργοὺς κ.λ. Ι. Δουβαλόπουλον, Ἄντ. Μέξην, Σπ. Δημητράκον, Ζάμπαν κ.λ. καὶ τοὺς λοιποὺς δυναμένους νὰ βοηθήσουν ἀνωτάτους κρατικοὺς λειτουργούς.

Ἐδρισκόμεθα ἤδη εἰς τὴν λήξιν τοῦ 1970 καὶ ή Διοίκησις τῆς Ἐνώσεως ἀπογοητευμένη διὰ τὴν ἀποτελμάτωσιν τῶν θεμάτων, τῶν ἀναγομένων εἰς τὸν ἐπαγγελματικὸν τομέα τῆς Ἐνώσεως, μελετᾷ ὡς διέξοδον τὴν ἀποχώρησιν της ἐκ τῆς ἡγεσίας. Εἰς τὸ τεῦχος τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» Δεκεμβρίου 1970 δημοσιεύει σχετικὸν ἄρθρον ἀπευθυνόμενον πρὸς τὰ μέλη τῆς Ἐνώσεως, ἀποτελοῦν ἀφ' ἑνὸς γνωστοποίησιν τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου σκέψεων της καὶ τῶν προθέσεων ἀποχωρήσεως καὶ ἀφ' ἑτέρου ἔκκλησιν πρὸς αὐτὰ διὰ τὴν κινητοποίησιν των καὶ τὴν συμπαράστασιν ὀλοκλήρου τοῦ σώματος εἰς τὰς προσπάθειάς τῆς Ἐνώσεως.

Τὴν 3ην καὶ 4ην Δεκεμβρίου 1970 λαμβάνουν χώραν, με συμμετοχὴν ἐκπροσώπων τῆς Ἐνώσεως, εἰς τὸ Κ. Π. Ε. «Δημόκριτος», αἱ ἐργασίαι τοῦ Συμβουλίου Ἐπιστημονικοῦ Προγραμματισμοῦ.

Ἐπίσης λαμβάνουν χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν γραφείων τῆς Ἐνώσεως αἱ ὀμιλῖαι αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὴν σειρὰν τῶν θεμάτων τῆς χημείας καὶ τῶν ἐφαρμογῶν αὐτῆς. Πρῶτοι ὀμιλεῖται ὁ Καθηγητῆς Κ. Γ. Μακρῆς καὶ ὁ χημικὸς μηχανικὸς Κ. Γεωργαντᾶς.

ΙΣΤ΄

Ἡ ἴδρυσις τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐνώσεως. Διοικητικὸν Συμβούλιον 31ον

Ἰανουάριος 1971—Δεκέμβριος 1971

Εἰσερχόμεθα ἤδη εἰς τὸ 1971 καὶ μετὰ τὸν καθιερωμένον ἑορτασμὸν τῆς εἰσόδου τοῦ νέου ἔτους διὰ τῆς κοπῆς τῆς Βασιλόπιττας, ὅστις λαμβάνει χώραν τὴν 8ην Ἰανουαρίου, μετὰ τῆς ἰδίας καὶ ἔτι μεγαλύτερας συρροῆς συναδέλφων καὶ κεκλημένων, τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἀφιερῶται καὶ πάλιν εἰς τὰς προσπάθειάς του. Ὁ ἐπιστημονικὸς τομεὺς τῆς Ἐνώσεως, ὅστις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρουσίασεν ἀξιόλογον δραστηριότητα καὶ ἀκμὴν καὶ ὅστις, διὰ τὴν πρόοδόν του, δὲν ἔχει ἄμεσον τὴν ἐξάρτησιν ἐκ τῆς κρατικῆς βοήθειας, ἀπορροφεῖ ἔτι περισσότερον τὰς φροντίδας τῆς Διοικήσεώς της.

Εἶναι γεγονός, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν 3ετίαν ἡ Ἐνωσις ἔχει πολὺ προοδεύσει ἐπὶ τῆς κατευθύνσεως αὐτῆς καὶ περιβάλλεται ὑπὸ γενικῆς ἐκτιμῆσεως διὰ τὴν ἐν λόγῳ δραστηριότητά της, κατέχουσα ἤδη πρώτην θέσιν μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπιστημονικῶν κλαδικῶν ὀργανώσεων. Ἡ τοιαύτη δὲ ἐκτίμησις καὶ ἀναγνώρισις δὲν περιορίζεται μόνον μεταξὺ τοῦ κύκλου αὐτῶν, ἀλλὰ ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰ ἀνώτατα μορφωτικὰ Ἰδρύματα καὶ Κέντρα Ἐρεῦνης, ἅτινα ἐπιδιώκουν ἤδη τὴν μετ' αὐτῆς συνεργασίαν διὰ τὰ θέματα ἐπιστημονικῆς μελέτης καὶ προβολῆς.

Πρὸς καλυτέραν ἀπόδοσιν τῆς τοιαύτης συνεργασίας, ἡ Διοίκησις τῆς Ἐνώσεως ἀποφασίζει, ἀρχομένου τοῦ 1971, τὴν ἴδρυσιν ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐκχώρησιν εἰς αὐτὴν τῆς φροντίδος καὶ τοῦ χειρισμοῦ τῶν ὑψηλοῦ ἐπιπέδου ἐπιστημονικῶν χημικῶν θεμάτων. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν αὐτὴν, ἥτις ἂν καὶ ἐξαρτωμένη ἐκ τῆς Ἐνώσεως, προβλέπεται νὰ διαμορφωθῇ ὑπὸ μορφὴν ἐπιστημονικῆς Χημικῆς Ἐταιρείας, μὲ ἐνδεχομένην τὴν ἐν καιρῷ ἀνεξαρτητοποίησίν της, ἀποφασίζεται ὅπως ἀντιπροσωπευθοῦν τὰ ἀνώτατα ἰδρύματα καὶ κέντρα, δι' ἐκπροσώπων παρὰ τῶν ἰδίων ὀριζομένων. Πρώτη καὶ κυριωτέρα ἀποστολὴ τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ φροντίς τῆς ἐκδόσεως χημικοῦ περιοδικοῦ, συντασσομένου εἰς τὰς βασικὰς ξένας γλώσσας, μὲ κυρίαν ἀποστολὴν τὴν παρουσιάσιν εἰς τὸν διεθνεῖς κύκλον τῆς ἑλληνικῆς ἐρευνητικῆς δραστηριότητος.

Οὕτως, ἀρχομένου τοῦ ἔτους, ἡ Ἐπιστημονικὴ Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται καὶ ἄρχεται τῶν ἐργασιῶν τῆς, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Φυσικοχημείας καὶ προϊσταμένου τοῦ ἀντιστοίχου Κέντρου Ἐρεύνης τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ἐρευνῶν Γ. Καραγκούνη μὲ συμμετοχὴν τῶν ἐξῆς: Καθηγητοῦ Δ. Κατάκη τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Καθηγητοῦ Δ. Γιαννακουδάκη τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Καθηγητοῦ Δ. Θεοδωροπούλου τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν, Καθηγητοῦ Κ. Σάνδρη τοῦ Ε.Μ. Πολυτεχνείου, Θ. Τσατσᾶ τοῦ Κ.Π.Ε. «Δημόκριτος», Ὑφηγητοῦ Γ. Κουμούλου, Ἀδ. Δερλερέ, Γεν. Τεχν. Διευθυντοῦ Ἐταιρίας Λιπασμάτων καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐνώσεως Ι. Κανδήλη. Πέραν τοῦ νέου περιοδικοῦ, τοῦ ὁποίου μελετᾶται ἡ ἔκδοσις, ἐγκαινιάζεται παρὰ τῆς ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τρίτη σειρά ὀμιλιῶν-συζητήσεων, εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Ε. Ι. Ε. ἐπὶ ὑψηλοῦ ἐπιπέδου, πρὸς παρουσίας, κατὰ τομεῖς, τοῦ ἐρευνητικοῦ ἔργου τῶν διαφόρων ἰδρυμάτων ἐκ μέρους τῶν φορέων τῶν ἢ καὶ τῶν μεμονωμένως ἐργαζομένων ἐρευνητῶν.

Ἡ ἐπιστημονικὴ ἀναγνώρισις τῆς Ἐνώσεως βεβαιοῦται καὶ ἀπὸ ἄλλας συνεργασίας, ὡς ἡ διὰ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» παρουσίας τῆς ὀμιλίας τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας Λ. Ζέρβα, τῆς γενομένης κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν αὐτῆς, τῆς 30.12.1970, καὶ ἡ ὀμιλία, εἰς τὴν σειρὰν συνεργασίας μετὰ τοῦ Ἰδρύματος Εὐγενίδου, τοῦ Καθηγητοῦ Γ. Βάρβογλη ὑπὸ τὸν τίτλον «παλιοὶ καὶ νέοι δρόμοι στὴν ἐπιστήμη» (20.1.1971).

Τὸ ἔτος 1971 εἶναι τὸ ἑορταστικὸν τῆς 150ετηρίδος τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας καὶ ἡ Ἐνωσις μετέχει εἰς τὰς ἑορτὰς διὰ προκηρύξεως διαγωνισμῶν πρὸς συγγραφὴν ἱστορικῶν μελετῶν ἐπὶ τριῶν θεμάτων, τῶν ἐξῆς: τῶν πυρομαχικῶν τοῦ ἀγῶνος τοῦ 1821, τῆς διατροφῆς τῶν ἀγωνιστῶν καὶ τῆς καλλιέργειας καὶ γεωργικῆς παραγωγῆς τῆς Χώρας κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ.

Τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1971 λαμβάνουν χώραν τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τοῦ ἀπὸ καιροῦ ἤδη λειτουργοῦντος Πανεπιστημίου Πατρῶν καὶ ἡ Ἐνωσις ἀντιπροσωπεύεται εἰς αὐτὰ διὰ τοῦ Προέδρου τῆς.

Τὸ θέμα τοῦ ἐλέγχου τῶν γεωργικῶν βιομηχανιῶν, τὸν ὁποῖον διεκδικοῦν παραλόγως οἱ γεωπῶνοι, ὀχυρούμενοι ἀπὸ τὸ δημοσιευθὲν περίεργον σχετικὸν Ν. Διάταγμα καὶ τὸ θέμα τῆς νομοθετικῆς προστασίας τοῦ χημικοῦ ἐπαγγέλματος, τὸ ὁποῖον ἐγένετο γνωστὸν κατόπιν τῆς ἀκαίρου δημοσιεύσεως ἐν τῷ τύπῳ τοῦ ἐν σχεδίῳ εὕρισκομένου διατάγματος τούτου, προκαλοῦν δημοσιογραφικὸν θόρυβον ὑποκινούμενον ἀπὸ τοὺς ἀρμόδιους τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων καὶ τῶν Φαρμακοποιῶν. Τὰ σχετικὰ δημοσιεύματα ἀντικρούει ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ι. Κανδήλης, δι' ἄρθρων του καὶ ἐπιστολῶν, καταχωριζομένων εἰς τὸν «Οἶκον. Ταχυδρόμον», εἰς τὴν «Ἐστίαν», εἰς τὸν «Ἐλεύθερον Κόσμον» καὶ ἄλλα ἡμερήσια φύλλα καὶ ἐπίσης εἰς τὰ «Χημικὰ Χρονικά».

Διὰ τὸ πάντοτε μελετώμενον σχέδιον Νόμου περὶ χημικῶν πραγματοποιεῖται τὴν 13ην Ἰανουαρίου νέα σύσκεψις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ Κ. Κυπραίου.

ου. Σημειοῦται ἤδη ποιά τις πρόοδος, ἀπὸ πλευρᾶς διατυπώσεως τῶν διατάξεων τοῦ σχεδίου, καὶ ἐπαναλαμβάνονται διαβεβαιώσεις περὶ ἐπιλύσεως τοῦ θέματος. Τὸ Διοικ. Συμβούλιον θέτει ἐπίσης, κατὰ τὴν συνάντησιν αὐτήν, τὸ ζήτημα τῆς μετατροπῆς τῆς Ἐνώσεως εἰς Χημικὸν Ἐπιμελητήριον καὶ τὸ θέμα τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς.

Διὰ τὸ συνταξιοδοτικόν, κατόπιν τῆς μὴ ἐμφανίσεως εἰσέτι τοῦ πάντοτε μελετωμένου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἤδη ἀπὸ τετραετίας, γενικοῦ συνταξιοδοτικοῦ κώδικος, ἡ Ἐνωσις προβαίνει εἰς διάβημα ὑπὲρ ἀμέσου ἐκτάκτου ἐνισχύσεως τῶν δυσπραγούντων ἀπομάχων χημικῶν, τῶν τόσον πενιχρῶς ἐπιδοτουμένων ἐκ μέρους τοῦ ΙΚΑ καὶ τοῦ TEAX.

Ἐπὶ τῇ προόψει τῆς ἐτησίας Γεν. Συνελεύσεως καὶ πρὸς προπαρασκευὴν αὐτῆς τὸ Διοικ. Συμβούλιον καλεῖ τὴν 15ην Φεβρουαρίου εἰς σχετικὴν μετ' αὐτοῦ κοινὴν σύσκεψιν τὰ στελέχη τοῦ κλάδου. Μέλη παλαιῶν διοικήσεων, ἐκπροσώπους τοπικῶν καὶ κλαδικῶν συλλόγων κ.λ., ἐν συνόλῳ 55. Ἀντικείμενον αὐτῆς ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀπόψεων ἄστινας ἔθεσε διὰ τοῦ ἄρθρου του, τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ τεύχος Δεκεμβρίου 1970 τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν». Ἐξετάζονται ἅπαντα τὰ προβλήματα καὶ τὸ σκόπιμον τῆς παραιτήσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Συμπέρασμα τῶν συζητήσεων ὑπῆρξεν ἡ ἀπόφασις περὶ συνεχίσεως τῶν προσπαθειῶν παρὰ τοῦ ὑφισταμένου Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἡ διαβεβαίωσις πρὸς αὐτὸ διὰ τὴν ἐκ μέρους ὄλων συμπάραστασιν εἰς τὸ ἔργον του.

Ἐπὶ αὐτὰς τὰς προϋποθέσεις καὶ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν ἀλληλοσυγκρουομένων συναισθημάτων καὶ σκέψεων ἡ ἐτησία Γεν. Συνέλευσις συνέρχεται τὴν 7ην Μαρτίου 1971. Ἡ ἀναγινωσκομένη λογοδοσία ἐκθέτει ἐν λεπτομερείᾳ τὰς ἀγόνους προσπαθείας καὶ ἤδη τὴν ἀποτελεμάτως τῶν νομοθετικῶν ἐπιδιώξεων. Αἱ ἐπανειλημμένα συσκέψεις ἐν τῷ Ἐπιμελητηρίῳ καὶ ἡ καλλιέργηθεῖσα ἀντίδρασις κατὰ τοῦ ὑπὸ μελέτην νομοσχεδίου εἶχον ὀδηγήσει εἰς ἀδιέξοδον. Ἀντιθέτως αἱ ἐπιστημονικαὶ δραστηριότητες ἐσημείωσαν συνεχεῖς ἐπιτυχίας καὶ γενικὴν πρόοδον. Ἡ ὑφισταμένη ὁμως ἀπογοήτευσίς διὰ τὰ ἐπαγγελματικὰ θέματα, ἡ δημιουργήσασα τὴν σκέψιν ἀμέσου ἀποχωρήσεως τῆς Διοικήσεως, συνεπείᾳ ἑνὸς νέου γεγονότος, τῆς τελευταίας στιγμῆς, ὑποχρεώνει εἰς ἀναθεώρησιν ἀποφάσεων.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως ἀνακοινεῖ εἰς τὴν Συνέλευσιν, ὅτι τὴν τελευταίαν στιγμὴν κατὰ τὸ ἔσπερας τῆς 8ης Μαρτίου, ὁ Ἐπιμελητὴς, εἰς ἐπιζητηθεῖσαν παρουσίᾳσιν, ἐγνώρισεν εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον, ὅτι κατόπιν τοῦ εἰς βάρος τοῦ Νομοσχεδίου δημιουργηθέντος θορύβου ὑποχρεοῦται εἰς πληρεστέραν μελέτην αὐτοῦ. Διὰ τὸν ἐν λόγῳ σκοπὸν, κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐπιμελητηρίου Δημοσ. Ἐργῶν καὶ αὐτοῦ (ἀριθ. 20470/6.3.1971), κατήρτισεν ὁμάδα ἐργασίας ἐξ ἀντιπροσώπων ὄλων τῶν ἐνδιαφερομένων, ἥτοι Ἐπιμελητηρίου Συντονισμοῦ, Ἐπιμελητηρίου Βιομηχανίας, Ἐπιμελητηρίου Δημοσ. Ἐργῶν, Τεχν. Ἐπιμελητηρίου (τμῆμα Μηχανολόγων), Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν καὶ Συλλόγου Χημικῶν Μηχανικῶν. Ταύτην ἀναγινώσκει καὶ γνωρίζει ὅτι ὑπὸ τὰς ἐξελίξεις αὐτάς, τὸ Διοικ. Συμβούλιον ὑπο-

χρεούται εις ἀναθεώρησιν τῶν μέχρι τῆς 5.3.1971 σκέψεων καὶ ἀποφάσεών του.

Διὰ τῆς λογοδοσίας ἐκτίθενται μετ' ἀπολύτου παρρησίας αἱ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐνέργειαι τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐπὶ ὅλων τῶν τομέων τῆς ἀρμοδιότητός του. Ἐπακολουθεῖ συζήτησις μετὰ κύριον ὁμιλητὴν τὸν Ἀλέκον Παπαδημητρίου, ὅστις ἐπαινεῖ τὸ ἔργον τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἐξηγεῖ τοὺς λόγους τοὺς ἐπιβάλλοντας τὴν εἰς τὴν ἡγεσίαν παραμονὴν του. Ἐπὶ τῆς τοιαύτης ὑποδείξεως ἀποδεικνύεται ὁμοφωνοῦσα ἡ Συνέλευσις. Τέλος, εἰσηγήσει τοῦ Προέδρου τῆς Ἐνώσεως, ἀποφασίζεται καὶ καταρτίζεται παρὰ τῷ Συμβουλίῳ Ἐπιτροπὴ ἐκ στελεχῶν τοῦ κλάδου, μὲ καθήκοντα συμβουλευτικὰ καὶ γενικώτερον τοιαῦτα συμπαραστάσεως. Ἀποφασίζεται ἐπίσης μικρὰ ἀῤῥησις τῆς ἐτησίας συνδρομῆς τῶν μελῶν.

Τὴν 19ην Μαρτίου εἰς πανηγυρικὴν συγκέντρωσιν τῆς Ἐνώσεως ἀπονέμεται τὸ βραβεῖον «Ἄποστ. Γ. Τσιμπούκη», εἰς τὸν χημικόν, βοηθὸν τοῦ Ἐργαστηρίου Ὁργαν. Χημικῆς Τεχνολογίας καὶ Χημείας Τροφίμων τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Δ. Μπόσκου, διὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν καὶ κριθεῖσαν ὡς ἀξίαν τῆς ἀπονομῆς του ἐρευνητικὴν ἐργασίαν. Γνωστοποιεῖται ἐπίσης ἡ μονιμοποίησις τοῦ ἐπάθλου τούτου, τοῦ χρηματοδοτουμένου παρὰ τῆς Α. Ε. ΧΡΩΤΕΧ, καὶ ἡ ἐκ νέου προκήρυξις του διὰ τῆς Ἐνώσεως.

Τὴν 17ην Μαρτίου διαβιβάζονται αἱ ἀπὸ τινος ἐκκρεμοῦσαι παραιτήσεις τῶν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου Ἀντιπροέδρου Ἄδ. Δερλερῆ (22.2.1971) καὶ Γεν. Γραμματέως Γ. Σταματάκη (9.3.1971). Τοῦ πρώτου διὰ προσωπικοὺς λόγους καὶ τοῦ δευτέρου ὡς διαμαρτυρία κατόπιν τῆς ἀποτελεματώσεως τῶν εἰδικῶν κλαδικῶν θεμάτων.

Ἡ πρὸς τοὺς γεωπόνους, ἀντίθεσις, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ Ν. Διατάγματος περὶ ἐλέγχου γεωργικῶν βιομηχανιῶν καὶ ἡ διὰ τοῦ τύπου συζήτησις λαμβάνει δξείαν μορφήν. Ὁ Πρόεδρος Ι. Κανδύλης ἀμύνεται δι' ἄρθρων του δημοσιευομένων εἰς τὰ «Χημικὰ Χρονικὰ» καὶ ἄλλαχού.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν κυκλοφορεῖ, εἰς εἰδικὴν ἔκδοσιν, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ἐνώσεως Γ. Σταματάκη, τό, βάσει στοιχείων παλαιότερας ἀπογραφῆς, καταρτισθὲν μητρώον τῶν Χημικῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ὁμὰς ἐργασίας διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῆς περὶ χημικῶν νομοθεσίας, ἀν καὶ τῆς ἐτάχθη δίμηνος προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τοῦ πορίσματός της, συνῆλθε τὸ πρῶτον μὲν εἰς τὰς 13.5.1971. Αὕτη προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ Παρέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους Δ. Παπανικολάου ἀπετελέσθη ἐκ τῶν Γ. Κατσούλα Ὑπουργεῖου Συντονισμοῦ, Γ. Παπαδημητρίου Ὑπουργεῖου Βιομηχανίας, Β. Τυρογιάννη Ὑπουργεῖου Δημοσίων Ἔργων, Α. Θεοδοσοπούλου Τεχν. Ἐπιμελητηρίου, Ι. Κανδύλη Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν καὶ Κ. Μαλάμη Συλλόγου Χημικῶν Μηχανικῶν. Ἐγένοντο πολλαὶ συζητήσεις ἐν τῇ ἐν λόγω ἐπιτροπῇ καὶ ἔφθασεν εἰς τὸ τέρμα τῶν ἐργασιῶν της ὁμονοῦσα. Τελικῶς ὁμως, τὸ πόρισμά της, καθ' ὅλα σύμφωνον πρὸς τὴν γραμμὴν τῆς Ἐνώσεως, ὑπεγράφη ὑπὸ τῶν ἄλλων μελῶν ἐκτὸς τῶν Κ. Μαλάμη καὶ Α. Θεοδοσοπούλου. Τοῦ πρώτου μεταβαλόντος,

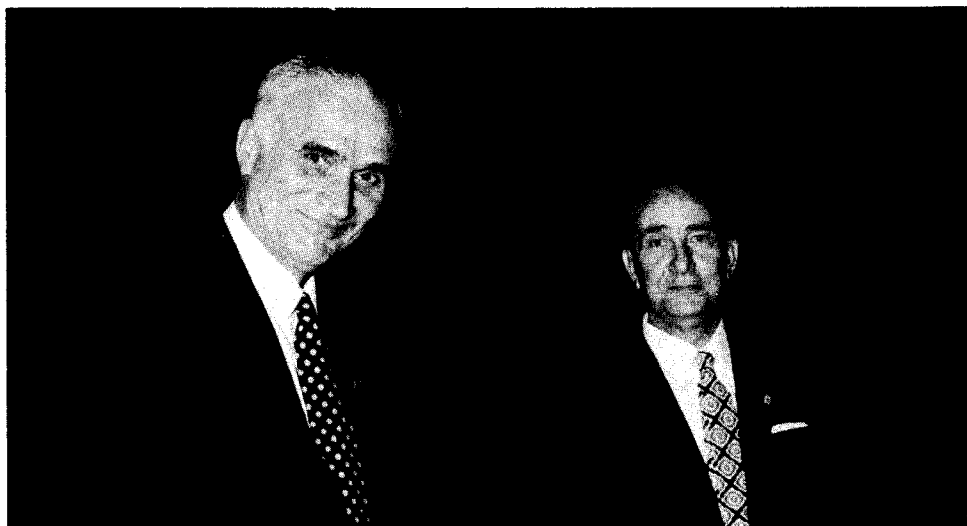
Ἐκ τῆς τρίτης συνάντησιν τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς FIAC ἐν Μαδρίτη τὸν Ὀκτώβριον 1969. Κατὰ τὴν α' συνεδρίασιν τῆς διασκέψεως τῆς 4ης Ὀκτωβρίου 1969. Ἐξ ἀριστερῶν: Dr Ant. Alamillo, Καθηγ. Dr E. Mor, Dr Ant. del Arco, Dr Izu-Munoz, Dr Gen. Dini, Πασχάλης Μόσχος, Δρ Ἰω. Κανδήλης, Dr Fed. Benzo, Καθηγ. Dr Angel Vian, Ἰω. Μερκάτης.

Ἐκ τῶν χορῶν τῶν Χημικῶν εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον «Μεγάλης Βρετανίας» τῆς 26ης Φεβρουαρίου 1970.

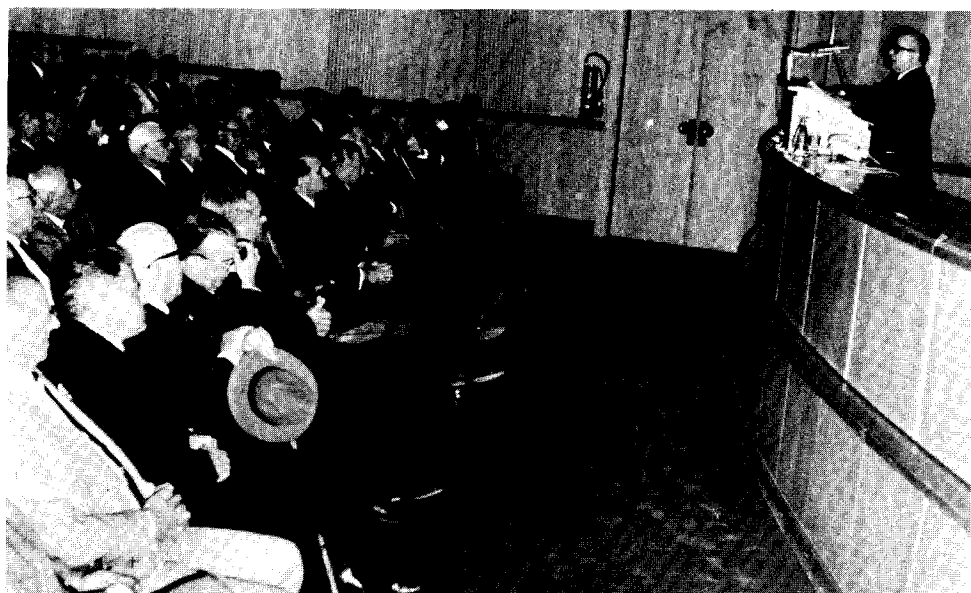
Άπό τό Δ΄ Πανελλ. Χημικών Συνέδριον. Ἡ ἐναρκτήριος πανηγυρική συνεδρία τῆς 24ης Μαΐου 1970 εἰς τό ἀμφιθέατρον τοῦ Ἰδρύματος Εὐγενίδου. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου Καθηγητής Γ. Βάρβογλης ἐκφωνεῖ τόν πανηγυρικόν.

Οἱ ἐπίσημοι, οἱ κεκλημένοι καί οἱ σύνεδροι παρακολουθοῦντες τοὺς ὁμιλητάς κατὰ τὴν ἐναρκτήριον συνεδρίαν τοῦ Δ΄ Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου (24.5.1970).

Οί συμμετασχόντες του Δ' Πανελλ. Χημικού Συνεδρίου ως κεκλημένοι της Ένώσεως, Dr Gen. Dini Πρόεδρος τών Χημικών Ίταλίας και Dr Izu-Munoz Πρόεδρος τών Χημικών Ίσπανίας.

Ί από τὸ ἐπίσημον δείπνον του Δ' Πανελλ. Χημικού Συνεδρίου, εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον «Μεγάλη Βρετανία» κατὰ τὸ ἑσπέρας τῆς 27ης Μαΐου 1970.

Από την ομιλία του Προέδρου της Ένώσεως Ίω. Κανδήλη εις τὸ Ἴδρυμα Ευγενίδου, τὴν ἐγκαινιάσαν τὴν μετὰ τοῦ Ἰδρύματος τούτου συνεργασίαν τῆς Ένώσεως (4η Νοεμβρίου 1970). Κατὰ τὴν τακτικὴν Γεν. Συνέλευσιν τῶν μελῶν τῆς Ένώσεως τῆς 7ης Μαρτίου 1971. Εἰς τὸ βῆμα ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Γ. Σταματάκης ἀναγινώσκει τὴν λογοδοσίαν.

κατά την στιγμήν τῆς ὑπογραφῆς γνώμην καὶ ὑποβαλόντος γραπτὴν διαφωνίαν καὶ τοῦ δευτέρου ἀποφυγόντος τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κειμένου. Τὸ πόρισμα τοῦτο παρεδόθη εἰς τὸν Ὑπουργὸν τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Ἰουνίου 1971.

Κατὰ τὰ ἄλλα συνεχίζονται ἀπὸ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ ἔτους αὐτοῦ αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐνώσεως μετὰ τὰς ὁμιλίαις τῶν δύο σειρῶν, εἰς τὰ γραφεῖα τῆς καὶ εἰς τὸ Ἴδρυμα Εὐγενίδου, καὶ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς τρίτης σειρᾶς, μερίμνη τῆς Ἐπισημονικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐπίσης μετὰ τὰς προετοιμασίας τῆς ἐκδόσεως τοῦ νέου Περιοδικοῦ καὶ μετὰ τὰς συνεργασίας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, εἰς κοινὰς συνεδριάσεις μετὰ τῆς παρὰ τῆς Γεν. Συνελεύσεως ὀρισθείσης Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς (7.5.1971).

Τὴν 19ην Ἰουλίου συγκαλεῖται ἐκ νέου ἡ Συμβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ εἰς κοινήν μετὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου σύσκεψιν πρὸς ἐνημέρωσίν τῆς ἐπὶ τῶν τελευταίων ἐξελίξεων τῆς πάντοτε μελετωμένης περὶ χημικῶν νομοθεσίας καὶ τῶν ἄλλων θεμάτων.

Διὰ τῆς κοινῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας ὑπ' ἀριθ. 60487/25.8.1971 συμπληροῦνται αἱ ἀπὸ ἀρκετοῦ χρόνου κεναὶ θέσεις ἐν τῷ Διοικ. Συμβουλίῳ τῆς Ἐνώσεως διὰ τῶν Πασχάλη Μόσχου καὶ Γεωργ. Παναγοπούλου. Ἐν συνεχείᾳ τῆς τοιαύτης ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, διὰ ψηφοφορίας ἐν τῷ Συμβουλίῳ, ἐκλέγονται διὰ τὰς κενὰς θέσεις αὐτοῦ ὁ Ι. Κατσούλης ὡς Ἀντιπρόεδρος καὶ ὁ Πασχάλης Μόσχος ὡς Γεν. Γραμματεὺς.

Ὁ ἐπελθὼν, λήγοντος τοῦ Αὐγούστου, κυβερνητικὸς ἀνασχηματισμὸς καὶ ἡ ἐν συνεχείᾳ αὐτοῦ δημιουργία τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, εἰς ὃ ὑπήχθησαν αἱ ἀρμοδιότητες τοῦ Ὑπουργ. Βιομηχανίας, μετὰ ἐπακόλουθον τὴν ἀποχώρησιν ἐκ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Κ. Κυπραίου, ἐπιφέρει διακοπὴν τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἐνώσεως περὶ τὰ ὑπὸ μελέτην νομοθετήματα καὶ ἔναρξιν ἐξ ὑπαρχῆς ἐπαφῶν μετὰ τῶν νέων κυβερνητικῶν παραγόντων. Τὸ πόρισμα τῆς Ὁμάδος Ἐργασίας, διὰ τὸ Νομοσχέδιον περὶ Χημικῶν, τὸ ὑποβλήθην εἰς τὸν Ὑπουργὸν Βιομηχανίας τὴν 29.6.1971 δὲν ἔχει σημειώσει πρόοδον, παρὰ τὰ κατὰ τὸ θέρος δύο σχετικὰ διαβήματα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐπιδιώκει ἤδη διὰ παρουσιάσεων τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν του εἰς τοὺς νέους Ὑπουργοὺς ὅπως ἐνημερώσῃ αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ἐπιδί- κων θεμάτων τοῦ κλάδου καὶ οὕτως ἐπιτύχῃ τὴν προώθησιν αὐτῶν. Πρὸς τοῦτο ἐπι- σκέπεται τὸν Ὑπουργὸν Προεδρίας Δ. Τσάκωναν, τὸν Ὑπουργὸν Παιδείας Γερ. Φραγκᾶτον, τὸν Ὑπουργὸν Κοιν. Ὑπηρεσιῶν Ἀντ. Μπερνάρην, τὸν Ὑφυπουργὸν Ἐθν. Οἰκονομίας (ἀρμοδιότητος Βιομηχανίας) Ἀντ. Χωριατόπουλον καὶ ἄλλους.

Οὕτως εἰσερχόμεθα εἰς τὸν χειμῶνα ἐνῶ δὲ προχωροῦν αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐπιστ. Ἐπιτροπῆς, προγραμματίζεται ἡ κατὰ τὴν νέαν περίοδον σειρά τῶν ὁμιλιῶν, μετὰ τὸν ὁμιλητὴν τὸν Καθηγητὴν Θ. Κουγιουμτζέλην, καὶ συγκαλεῖται εἰς κοινήν

μετά τοῦ Διοικ. Συμβουλίου συνεδρίαν ἢ Συμβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐνώσεως (25.10.1971).

Ἐπίσης ἀπὸ 1.11.1971 λειτουργεῖ σεμινάριον ἡμερησίως ἐπὶ τῶν θεμάτων τῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν πρὸς κατατόπισιν τῶν χημικῶν τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν τελειοφοίτων τῆς χημείας.

Τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1971, εἰς πανηγυρικὴν συγκέντρωσιν τῆς Ἐνώσεως, ἑορταστικὴν τῆς 150ετηρίδος τῆς Παλιγγενεσίας, ἀπονέμονται τὰ βραβεῖα τοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν συγγραφὴν τῶν προκηρυχθεισῶν ἱστορικῶν μελετῶν. Ταῦτα ἐπιδίδει ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν Καθηγητῆς Δ. Τσάκωνας. Οἱ βραβευθέντες εἶναι ὁ Ἐπ. Σηπλιωτόπουλος διὰ τὴν περὶ πυρομαχικῶν μελέτην καὶ ὁ Γ. Λαμψίδης διὰ τὴν περὶ γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ διατροφῆς. Μετὰ εἰσήγησιν τοῦ Προέδρου Ι. Κανδήλη, τὸν πανηγυρικὸν λόγον ἐκφωνεῖ ὁ Ὑφυπουργὸς Δ. Τσάκωνας.

Κατὰ τὴν λήξιν τοῦ ἔτους σημειοῦται ἕν σημαντικὸν γεγονός. Φροντίδι τῆς παρὰ τοῦ Ι. Ζαρνίκου, χημικοῦ μηχανικοῦ, διευθυνομένης Ὑπηρεσίας Ἐπιστημονικῆς Ἐρεῦνης καὶ Ἀναπτύξεως, τῆς πρό τινας ἰδρυθείσης, ἡ Ἐνωσις ἐπιχορηγεῖται παρὰ τοῦ Κράτους, διὰ τὸ ἔτος 1971, μὲ ποσὸν 300.000 δραχμῶν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ καλυτέρας ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς τῆς. Ἡ τοιαύτη βοήθεια, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν τὰ οἰκονομικά της μέσα ἀντιμετωπίζουν κρίσιν, τῆς ἐπιτρέπουν ὅπως συνεχίσῃ τὰς ἐπιστημονικὰς τῆς δραστηριότητας. Ἡ Διοίκησις τῆς Ἐνώσεως, συνεπῆς πρὸς τὴν ἀποστολὴν τῆς ὀργανώσεως, ἀποφασίζει ὅπως τὸ ποσὸν τοῦτο διαθέσῃ ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ ἐπιστημονικοῦ τομέως.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ Ἐνωσις εἶχε καταφύγει ἐπανεπιλημμένως εἰς τὴν χρηματικὴν βοήθειαν ὀρισμένων φιλικῶς διακειμένων Βιομηχανιῶν ὅπως καὶ εἰς τὸ ἐκ τοῦ χοροῦ ἔσοδον πρὸς συμπλήρωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς μέσων. Ἡδη ἡ κρατικὴ βοήθεια τὴν ἀπαλλάσσει ἐφ' ἑξῆς διαβημάτων μὴ ἀρμοζόντων πρὸς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ὄντοτητα ἑνὸς ἡμικρατικοῦ ὡς ἐκείνη Ὄργανισμοῦ.

Εἰς νέος θεσμὸς ἐγκαινιάζεται παρὰ τῆς Ἐνώσεως, τῆς ἐπισκέψεως μεγάλων βιομηχανιῶν, παρὰ τῶν στελεχῶν τῶν μετεχόντων εἰς τὰ Συμβούλιά της, πρὸς ἐπιτόπιον ἐξέτασιν καὶ διεξαγωγὴν χρησίμων συζητήσεων ἐπὶ τεχνολογικῶν θεμάτων. Ἡ πρώτη σχετικὴ ἐπίσκεψις γίνεται τὴν 28ην Δεκεμβρίου 1971 εἰς τὴν ἐν Δραπετσῶν Βιομηχανίαν Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων, ὡς τὴν πρώτην καὶ ἀρχαιοτέραν τῶν μεγάλων ἑλληνικῶν βιομηχανιῶν.

ΙΖ'

Ἡ ἐπιστημονικὴ δραστηριότης τῆς Ἐνώσεως ἐνισχύεται διὰ τῆς κρατικῆς οἰκονομικῆς ἐπιχορηγήσεως. Διοικητικὸν Συμβούλιον 32ον

Ἰανουάριος 1972—Δεκέμβριος 1972

Οὕτως εἰσερχόμεθα εἰς τὸ ἔτος 1972. Τὸ ἀρχόμενον ἔτος, κατὰ τὰ καθιερωμένα, ἑορτάζεται τὴν 10ην Ἰανουαρίου διὰ τῆς κοπῆς τῆς Βασιλόπιττας, ἐπὶ παρουσίᾳ κεκλημένων ἐπισήμων καὶ μεγάλου ἀριθμοῦ μελῶν τῆς Ἐνώσεως. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς αὐτῆς ἐπισκέπτεται διὰ πρώτην φοράν τὴν Ἐνωσιν καὶ ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐθν. Οἰκονομίας ἐπὶ θεμάτων Βιομηχανίας Α. Χωριατόπουλος.

Ἡ διετής θητεία τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ἣτις ἔχει ἤδη λήξει ἀπὸ τῆς 6.11.1971 διὰ τῆς κοινῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ὑπ' ἀριθ. 463/65/3.1.1972 παρατείνεται ὑπὸ τὴν ἰδίαν σύνθεσιν ἐπὶ μίαν εἰσέτι διετίαν ἀπὸ τῆς λήξεώς της. Ἐπίσης ὁ Ὑφυπουργὸς Α. Χωριατόπουλος, κατόπιν διαβήματος τῆς Ἐνώσεως, καταρτίζει ὁμάδα ἐργασίας ἐκ Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου τοῦ πρὸς μελέτην τοῦ τελευταίου πορίσματος τῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ τὸ περὶ χημικῶν Νομοσχεδίων, τὸ ὡς γνωστὸν ὑποβληθὲν καὶ ἐκκρεμοῦν ἀπὸ 29.6.1971.

Ἐπίσης τὸ Νομοσχέδιον περὶ εἰδικότητος Βιοχημείας προωθείται μέχρι τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως παρουσιάζεται διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ἐγκρίσεώς του εἰς τὸν Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως Στυλ. Παττακὸν καὶ τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργὸν Ἀντ. Μπερνάρην.

Τὴν 5ην Μαρτίου 1972 συνέρχεται ἡ ἐτησίᾳ τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως καὶ τὸ Διοικ. Συμβούλιον λογοδοτεῖ διὰ τὰ πεπραγμένα τοῦ λήξαντος ἔτους. Κατ' αὐτὴν, προκειμένου περὶ τοῦ περὶ χημικῶν Νομοσχεδίου, τὸ Συμβούλιον ἐκδηλώνει τὴν πικρίαν του διὰ τὴν ἐπὶ 4ετίαν παρέλκυσιν τοῦ θέματος καὶ καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι προκειμένου νὰ διχασθῇ ὁ κλάδος μὲ χωριστὴν νομοθεσίαν διὰ τοὺς χημικοὺς καὶ χωριστὴν τοιαύτην διὰ τοὺς χημικοὺς μηχανικοὺς, ὡς ὑποστηρίζει καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἐργάζεται μία ὁμάς τῶν τελευταίων, εἶναι προτιμότερα ἢ συνέχισις τοῦ ὑφισταμένου νομοθετικοῦ καθεστώτος.

Περαιτέρω ή προς την Συνέλευσιν λογοδοσία άπασχολείται με τὰ άφορώντα τὸ Ν. Διάταγμα περί γεωργικῶν βιομηχανιῶν, με τὰ θέματα τῶν εκπαιδευτικῶν καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων, με τὸ συνταξιοδοτικόν, με τὸ συνεχῶς παραμεριζόμενον Ν. Διάταγμα περί ειδικότητος Βιοχημείας, τὸ μισθολογικόν καὶ τὰς πρὸς διαφόρους κατευθύνσεις ἐπιστημονικῆς δραστηριότητος. Εἰς αὐτάς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἐπαγγελματικὰ θέματα, στρέφεται κυρίως ἡ ἀξιόλογος πρόοδος τῆς Ἐνώσεως, τῆς ἀπὸ αὐτῆς τῆς πλευρᾶς περιβαλλομένης ὑπὸ γενικῆς ἤδη ἐκτιμῆσεως ἀπὸ μέρους τῶν μελῶν τῆς καὶ τοῦ ἄλλου ἐπιστημονικοῦ κόσμου.

Τὴν 10ην Φεβρουαρίου λαμβάνει χώραν, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης, ἐπιστημονικὴ ἐκδήλωσις πρὸς τιμὴν τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐνώσεως Καθηγητοῦ Γ. Καραγκούνη, ὅστις καλεῖται καὶ ἀναπτύσσει τὰ θέματα τῆς τελευταίας ἐρευνητικῆς δραστηριότητός του.

Τὴν 17ην Φεβρουαρίου ὁ Ὑπουργὸς Κοινῶν. Ὑπηρεσιῶν Ἀντ. Μπερνάρης καλεῖ ὑπὸ τὴν προεδρίαν του εὐρεῖαν σύσκεψιν τῶν ἐκπροσώπων τῶν ἐνδιαφερομένων κλάδων πρὸς ἐπανασυζήτησιν τοῦ βιοχημικοῦ. Παρίσταται ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ι. Κανδήλης καὶ δίδει σκληρὰν μάχην κατὰ τῶν συμμετεχόντων ἰατρῶν πρὸς ἀντίκρουσιν τῶν ἀστηρίκτων ἐπιχειρημάτων των. Ἐν συνεχείᾳ ὑποβάλλεται καὶ σχετικὸν ὑπόμνημα,

Ὑπὸ ἡμερομηνίαν 24.4.1972 ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως δημοσιεύει εἰς τὰ «Χημικὰ Χρονικά» (τεῦχος Ἀπριλίου 1971) ἀνοικτὴν ἐπιστολὴν αὐτοῦ, διὰ τῆς ὁποίας προτείνει, ἐν ὄψει τῶν ὑπὸ συζήτησιν πολιτικῶν ἐξελίξεων, τὴν διενέργειαν εἰς τὴν Ἐνωσιν ἀρχαιρεισῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν αἰρετῆς Διοικήσεως. Ὑποστηρίζει ὅτι ἡ ἐπιδεικνυομένη σοβαρότης καὶ ἡ τυπικότης τοῦ κλάδου, ἀφωσιωμένου ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν του, δικαιολογεῖ, προκειμένου περὶ αὐτοῦ, τὴν ἄμεσον ἐπάνοδον εἰς τὸ δικαίωμα τῆς παρὰ τοῦ ἰδίου ἐκλογῆς τῆς διοικήσεώς του. Ὁ ἡμερήσιος τύπος ἐξαίρει τὴν πρωτοβουλίαν.

Διὰ τὸ «Βιοχημικόν», κατὰ τοῦ ὁποίου μάχονται αἱ ἱατρικαὶ ὀργανώσεις, ἡ Ἐνωσις δίδει τὴν 26.4.1972 συνέντευξιν τύπου, με ἐπακόλουθον μεγάλην δι' αὐτὸ δημοσιογραφικὴν συζήτησιν. Πολλὰ τῶν σχετικῶν δημοσιευμάτων ἀναδημοσιεύονται καὶ εἰς τὰ «Χημικὰ Χρονικά».

Αἱ παρὰ τῆς Ἐνώσεως ὀργανούμεναι ἐπισκέψεις μεγάλων Βιομηχανιῶν συνεχίζονται. Μεταξὺ αὐτῶν ἡ ἐπίσκεψις εἰς τὴν Βιομηχανίαν Παπουτσάνη καὶ εἰς τὴν ἐν Πάτραις «Αἰχάϊα—Clauss». Ἐπίσης διαξάγονται κανονικῶς αἱ διαλέξεις καὶ αἱ ἄλλαι ἐπιστημονικαὶ ἐκδηλώσεις.

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους αὐτοῦ ἐκδίδεται, φροντίδι τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ τὸ νέον περιοδικόν, ὑπὸ τὸν τελικῶς προκριθέντα τίτλον «Χημικὰ Χρονικά, Νέα Σειρά», καὶ σημειώνει μεγάλην ἐπιτυχίαν διὰ τὴν ἀξίαν τῶν καταχωριζομένων ἐρευνητικῶν ἐργασιῶν καὶ τὴν ἐπιμεμηλεμένην τυπογραφικὴν του ἐμφάνισιν. Ἡ ὑποδοχὴ ἐκ μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ ξένου ἐπιστημονικοῦ κόσμου εἶναι εὐνοϊκωτάτη. Τοῦτο, ἐκτὸς τῶν συνδρομητῶν του, ἀποστέλλεται εἰς ὑπερ-

τριακόσια επιστημονικά ιδρύματα, κέντρα έρευνας και βιβλιοθήκας τής Έλλάδος και του έξωτερικού.

Ο άγων διά τήν επιψήφισιν του Ν. Διατάγματος περι ειδικότητος Βιοχημείας συνεχίζεται και επίσης ή περι αυτού δημοσιογραφική συζήτησις.

Τόν Αύγουστον 1972 εις τήν κενωθείσαν θέσιν του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Έπικουρ. Ασφαλίσεως Χημικών διορίζεται ο Πρόεδρος τής Ένώσεως Ι. Κανδήλης. Τουτο ευχεραίνει τας κοινάς προσπαθείας των δύο οργανισμών, διά τήν προώθησιν του συνταξιοδοτικού των χημικών.

Το Συμβούλιον γνωρίζει εις τα μέλη, ότι κατά το 1974 συμπληροῦνται τα 50 έτη ζωής τής Ένώσεως και προγραμματίζει τον επιβαλλόμενον, ανάλογον προς το γεγονός, έορτασμόν των. Απαρχήν τής ιστορικῆς αὐτῆς αναδρομῆς αποτελοῦν αἱ δημοσιευόμεναι εις τα «Χημικά Χρονικά» προσωπικαί αναμνήσεις του Ι. Κανδήλη διά τους πρωτοπόρους του κλάδου. Τα πρώτα δημοσιεύματα αὐτά αναφέρονται εις τους Καθηγητάς Κ. Ζέγγελην (τεῦχος Ἰουλίου—Αύγουστου 1972) και Γ. Ματθαίου (τεῦχος Σεπτεμβρίου 1972). Ταῦτα, κατόπιν τῆς θερμῆς ὑποδοχῆς τῆς ὁποίας τυγχάνουν, συνεχίζονται και εις τα ἐπόμενα τεύχη και δι' ἄλλους σημαίνοντας παλαιούς χημικούς.

Τόν Αύγουστον 1972 λαμβάνει χώραν ἐν Ἀθήναις, με συμμετοχήν τῆς Ένώσεως, συνάντησις ὁμογενῶν ἐπιστημόνων ἑξωτερικού. Ἡ Ἐνωσις δι' ἀντιπροσώπων τῆς λαμβάνει ἐνεργὸν μέρος εις τὰς συζητήσεις.

Κυκλοφορεῖ τὸ Α' μέρος τῶν πρακτικῶν του Δ' Πανελλ. Χημικοῦ Συνεδρίου. Ἡ ἑκδοσις λόγω του ὄγκου τῆς ὕλης και τῆς φύσεως αὐτῆς ἔχει παρουσιάσει δυσχερείας, ἐξ οὗ και ἡ καθυστέρησις τῆς ἐμφανίσεώς τῆς.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον εις τὰ πλαίσια τῆς FIAC και τῆς συνεργασίας μετὰ τῶν Ἰσπανῶν Χημικῶν, και εις ἐκτέλεσιν παλαιότερας διατυπωθείσης ἐπιθυμίας, καλεῖ ἐν Ἀθήναις, ὡς φιλοξενούμενον τῆς Ένώσεως, τὸν Καθηγητὴν - Ἀκαδημαϊκὸν Dr Angel Vian, μέλος του Διοικ. Συμβουλίου τῆς FIAC, ὅπως δώσῃ ἐπιστημονικὴν ὁμιλίαν, ἐγκαινιάζουσαν δι' αὐτῆς τὴν σειρὰν τῶν ἐπιστημονικῶν ἐκδηλώσεων του χειμῶνος 1972 - 1973. Αὕτη, πραγματευομένη ἐνδιαφέρον βιομηχανικὸν θέμα, δίδεται εις τὴν ἰσπανικὴν, με σύγχρονον μετάφρασιν εις τὴν ἑλληνικὴν, κατά τὸ ἑσπέρας τῆς 7.11.1972, ἐπὶ παρουσίᾳ ἐπισήμων και πυκνοτάτου ἀκροατηρίου, σημειώνουσα μεγάλην ἐπιτυχίαν. Ἡ ἔλευσις του Dr Vian εις Ἀθήνας παρέχει τὴν εὐκαιρίαν δι' ἐπισκέψεις, ἀπὸ κοινου μετ' αὐτου, βιομηχανιῶν και ἔπισης εις κοινωνικὰς τινὰς, πρὸς τιμὴν του, ἐκδηλώσεως.

Ἡ πρωτόδικος ἀπόφασις διά τὴν νέαν συλλογικὴν σύμβασιν ἐργασίας δημοσιεύεται εις τὰς 17.8.1972.

Εἰς τὴν Ἐνωσιν διά τῆς Γεν. Διευθύνσεως Ἐπιστημονικῆς Ἐρεῦνης και Ἀναπτύξεως (Ἐπουργ. ἀπόφασις 4423/25.11.1972) παρέχεται διά τὴν χρῆσιν 1972 νέα οικονομικὴ ἐνίσχυσις ἐκ δραχμῶν 400.000, συνεχιζομένης οὕτω, κατόπιν τῆς βοήθειας αὐτῆς, ἀπροσκόπτως τῆς λειτουργίας τῆς.

ΙΗ'

Αί εξέλιξεις δια τὴν ἀνάδειξιν νέας αἵρετῆς Διοικήσεως τῆς Ἑνώσεως. Διοικητικὸν Συμβούλιον 32ον

Ἰανουάριος 1973—Ἰούλιος 1974

Εὐρισκόμεθα ἤδη εἰς τὸ 1973 καὶ μετὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς εἰσόδου αὐτοῦ, διὰ τῆς δεξιώσεως πρὸς κοπὴν τῆς Βασιλόπιττας, κατὰ τὴν ὁποῖαν τὴν φορὰν αὐτὴν ἢ προσέλευσις χημικῶν καὶ κεκλημένων εἶναι κατ'ἔξοχὴν πολυάριθμος, ἢ Διοίκησις ἀποδύεται ἀμέσως εἰς τὴν συνέχισιν τῶν ἀγώνων τῆς.

Οὕτως ἀπασχολεῖται μὲ τὴν συλλογικὴν σύμβασιν ἐργασίας, ἣτις καταγγέλλεται παρὰ τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων καὶ ὡς ἐκ τούτου καθίσταται ἀναγκαστικὴ ἢ προσφυγὴ εἰς τὸ Δευτεροβάθμιον Διαιτητικὸν Δικαστήριον. Τοῦτο ἔχει ἀποτέλεσμα τὴν καθυστέρησιν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νέων ἐπιμόνων ἐνεργειῶν. Ἀπασχολεῖται ἐπίσης μὲ τὴν συμπαράστασιν εἰς τὸ θέμα τῆς ἐγκρίσεως τοῦ νέου καταστατικοῦ τοῦ ΤΕΑΧ καὶ μὲ τὴν παρακολούθησιν τοῦ καθυστεροῦντος νομοθετήματος περὶ εἰδικότητος Βιοχημείας. Δι' ἀμφοτέρα τὰ θέματα ταῦτα καταφεύγει εἰς σχετικὰς παρουσιάσεις καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἄντ. Μέξην, ὅστις προθύμως συντρέχει, ἀπὸ τῆς θέσεώς του, ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ αἰτημάτων τῆς Ἑνώσεως.

Διὰ πάντα ταῦτα ἐπιδιώκει, τὴν συμπαράστασιν καὶ τῆς παρὰ τῷ Διοικ. Συμβουλίῳ Συμβουλευτικῆς τῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς κοινὴν μετ' αὐτοῦ σύσκεψιν κατὰ τὴν 29.1.1973. Ἐπίσης κατὰ τὴν 22.1.1973 συνέρχεται τὸ πρῶτον ἢ καταρτισθεῖσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἑορτασμοῦ τῆς 50ετηρίδος τῆς Ἑνώσεως καὶ λαμβάνει ὀρισμένας ἀποφάσεις.

Ἐπίσης, ληξάσης τῆς πρώτης διετίας, ἀναμορφοῦται καὶ συμπληροῦται ἡ Ἐπιστημονικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν διετίαν 1972 - 1973. Τῆς Προεδρίας αὐτῆς ἔχει ἀπὸ τίνος ἀποχωρήσει ὁ πρῶτος Πρόεδρος Καθηγητῆς Γ. Καραγκούνης, λόγῳ διαφωνίας του ἐπὶ ὀρισμένων θεμάτων ἀναγομένων εἰς τὸν μηχανισμόν τῆς λειτουργίας τῆς, ἀναπληρωθεὶς ἐπὶ τι διάστημα παρὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Ι. Κανδήλη.

Ἡ νέα σύνθεσις της, διὰ τὴν ἀρχομένην θητείαν, εἶναι ἡ ἀκόλουθος: Καθηγη-
τῆς Δ. Κατάκης Πρόεδρος, Ὑφηγητῆς Γ. Κούμouλος Γεν. Γραμματεὺς καὶ μέλη:
Καθηγητῆς Γ. Μανουσακῆς (Θεσσαλονίκης), Καθηγητῆς Ἐμμ. Ζαγανιάρης
(Πατρῶν), Καθηγητῆς Κ. Πολυδωρόπουλος (Ἰωαννίνων), Καθηγητῆς Κ. Σάνδρης
(Ε.Μ.Π.), Ὑφηγητῆς Ἀθ. Εὐαγγελόπουλος (Ἐθν. Ἰδρύματος Ἐρευνῶν), Ὑφηγη-
τῆς Εὐγ. Χατζούδης (Κ.Π.Ε. «Δημόκριτος»), Ἀδ. Δερλερῆς (Χημικῆς Βιομηχαν-
νίας), Θ. Γσατσᾶς (Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν) καὶ Πασχ. Μόσχος (Ἐνώσεως Ἑλλ.
Χημικῶν). Συνεχίζεται ἡ ἐπιμελεία αὐτῆς ἔκδοσις τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν, Νέα
Σειρᾶ» καὶ ἡ σειρᾶ τῶν ὁμιλιῶν-συζητήσεων εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἰδρυμα Ἐρευνῶν.

Τὴν 18ην Μαρτίου 1973 συνέρχεται ἡ ἐτησία τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις τῶν
μελῶν τῆς Ἐνώσεως, ἐνώπιον τῆς ὁποίας λογοδοτεῖ τὸ Διοικ. Συμβούλιον. Τὰ κυ-
ριώτερα σημεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα αὐτὴ ἀναφέρεται, εἶναι τὰ ἀκόλουθα: Τὸ νομοθετικόν,
τὸ πάντοτε σχολάζον παρὰ τῷ Ὑπουργ. Βιομηχανίας, τὸ ὁποῖον οὐδεμίαν πρόδοσιν
ἔσημείωσε, διότι ἡ παρὰ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἀντ. Χωριατοπούλου ὀρισθεῖσα ὁμάς
ἐργασίας, λόγῳ ἀσυνεννοησίας τῶν μελῶν της, δὲν κατέληξεν εἰς συμπέρασμα τι.
Ἡ ἴδρυσις Χημικοῦ Ἐπιμελητηρίου, τὸ ὁποῖον λόγῳ ἀντιδράσεως μερίδος χημικῶν
μηχανικῶν ἔχει παραμερισθῆ. Τὸ Ν. Διάταγμα περὶ «Βιοχημικοῦ» τὸ ὁποῖον καθυ-
στερεῖ ἐπὶ ὀλόκληρον ἔτος. Ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τῆς Ἐνώσεως, διὰ τὸν ὁποῖ-
ον οὐδεμία ἐντολὴ ἐδόθη. Ἡ συλλογικὴ σύμβασις ἡ εἰσέτι ἐκκρεμοῦσα. Τὸ συντα-
ξιοδοτικὸν εἶναι τὸ μόνον θέμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου, ἀπὸ πλευρᾶς Ἐπικουρικοῦ Ταμείου,
ὕπῃρξε τέλος, διὰ τοῦ ἐγκριθέντος νέου καταστατικοῦ, μικρά τις ἐπίτευξις διὰ τῆς
βελτιώσεως τῶν συντάξεων. Συγκεκριμένως διὰ τὰς μεγίστας ἢ ἀΐξεις ἀπὸ τῶν
1.340 δραχμῶν μηνιαίως εἰς τὰς 2.110 καὶ διὰ τὰς μικράς, κατ' ἐλάχιστον εἰς 1.000
καὶ 1.200 δραχμάς. Ἡ λογοδοσία ἀπασχολεῖται ἐπίσης καὶ μὲ τὰς διαφοροὺς ἐπι-
στημονικὰς ἐπιτεύξεις καὶ τὰς ἄλλας ποικίλας δραστηριότητας τῆς Ἐνώσεως.
Ἐν συνεχείᾳ αὐτῆς ὁ Πρόεδρος Ι. Κανδήλης ἀναγιγνώσκει δῆλωσιν, διὰ τῆς ὁποίας
γνωρίζει εἰς τὴν Συνέλευσιν ὅτι λόγῳ τῶν ἀγόνων ἐπὶ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ τομέως
προσπαθειῶν τὸ Διοικ. Συμβούλιον θεωρεῖ ἐπιβαλλομένην καὶ μελετᾷ ἤδη σοβα-
ρῶς τὴν ἐκ τῆς ἡγεσίας ἀποχώρησίν του.

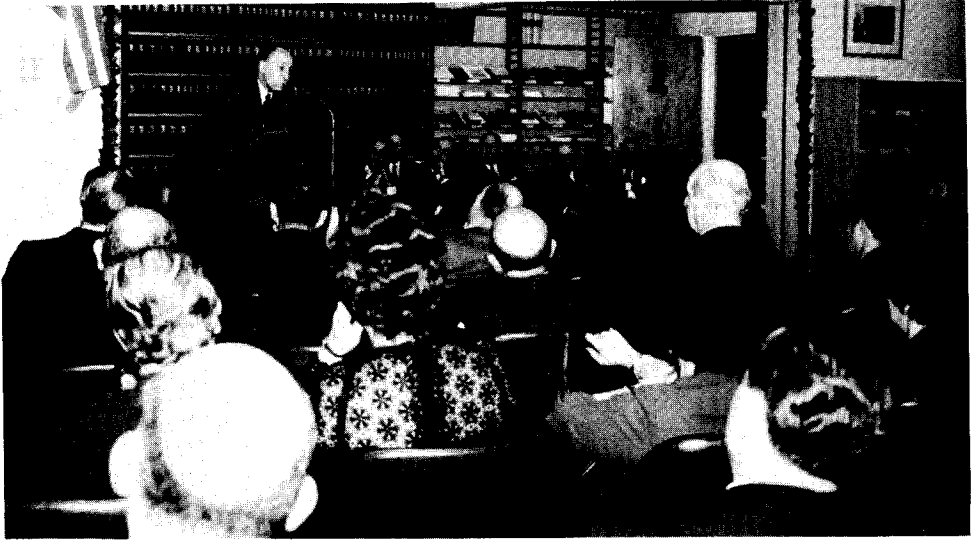
Τὴν λογοδοσίαν ἐπακολουθοῦν συζητήσεις ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τῆς Ἐνώ-
σεως μὲ ὀξεῖαν κριτικὴν ἐκ μέρους μερικῶν ἐκ τῶν παρισταμένων νέων μελῶν
αὐτῆς εἰς βάρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου της. Ἀντιθέτως ἄλλα παλαιὰ στελέχη,
ὡς οἱ Δ. Παπουτσάνης, Γ. Σταματάκης, Ἀλ. Παπαδημητρίου καὶ ἄλλοι, ἐξαίρουν
τὰς ἐνεργείας του καὶ θεωροῦν ἀπαραίτητον τὴν συνέχισιν τῶν προσπαθειῶν,
παρὰ τοῦ αὐτοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἰδίᾳ παρὰ τοῦ Προέδρου του Ι. Κανδήλη.
Ἐπὶ τῶν λεχθέντων ἀπαντᾷ διὰ μακρῶν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως παρέχων ἐξή-
γήσεις καὶ χαράσσει τὴν περαιτέρω ἐπὶ τῶν διεκδικήσεων πολιτικὴν τῆς Ὀργα-
νώσεως.

Κατὰ τοὺς μῆνας αὐτοὺς συνεχίζονται αἱ ἐπὶ μέρους ἐνεργεῖαι διὰ τὰ ἐπαγγελ-
ματικὰ καὶ αἱ ἐπιστημονικὰ ἐκδηλώσεις διὰ τῶν ὁμιλιῶν τῶν τριῶν σειρῶν. Ἐπί-

Άπό τήν συγκέντρωσιν τών τελειοφοίτων τῆς Χημείας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, πρὸς συζήτησιν καὶ ἐξέτασιν, ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἑνώσεως, τῶν ἀπασχολούντων αὐτοὺς ἐπιστημονικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν προβλημάτων (9ῆ Ἀπριλίου 1971).

Άπό τήν συγκέντρωσιν τῆς Ἑνώσεως πρὸς ἀπονομὴν τοῦ πρῶτου ἐπιστημονικοῦ ἐπάθλου αὐτῆς, τοῦ βραβεύσαντος τὴν προκριθεῖσαν πρωτότυπον ἐργασίαν, τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς τὸν εἰς μῆνην Ἀποστ. Γ. Τσιμπούκη ἐπιστημονικὸν Διαγωνισμὸν τῆς ΧΡΩΤΕΧ. Εἰς τὸ βῆμα ὁ βραβευθεὶς Δ. Μπόσκου ἀναπτύσσει τὸ θέμα τῆς μελέτης του (19ῆ Μαρτίου 1971).

Ἐκ τῆς συγκέντρωσιν τῆς Ἑνώσεως πρὸς ἑορτασμὸν τῆς 150ετηρίδος τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγε-
νεσίας τοῦ 1821 καὶ τὴν ἀπονομὴν τῶν βραβείων εἰς τοὺς συγγραφεῖς τῶν δύο προκριθεισῶν ἱστο-
ρικῶν μελετῶν (7η Δεκεμβρίου 1971).

Ἐκ τῶν ἑορτασμῶν τῆς εἰσόδου τοῦ 1972. Ἡ ἑορταστικὴ συγκέντρωσις τῆς κοπῆς τῆς Βασιλό-
πιττας τῆς 10ης Ἰανουαρίου 1972.

Ο καθηγητής Dr Angel Vian, Άκαδημαϊκός και καθηγητής της Βιομηχανικής Χημείας του Πανεπιστημίου της Μαδρίτης, αναπτύσσει από το βήματος της Ένώσεως την διάλεξίν του, την εγκαινιάζουσαν τας επιστημονικάς ομιλίας περιόδου 1972-1973. Έκφωνουμένη εις την Ισπανικήν, μεταφράζεται ταυτοχρόνως εις την έλληνικήν παρά του Γεν. Γραμματέως της Ένώσεως Π. Μόσχου. (7η Νοεμβρίου 1972).

Ἐκ τῆς ἐπίσημης δεξιῆς τῆς Ἑνώσεως, τὸ πρὸς τιμὴν τοῦ φιλοξενουμένου Καθηγητοῦ Dr A. Vian, κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 7ης Νοεμβρίου 1972 εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον «Βασιλεὺς Γεώργιος». Συμμετέχουν εἰς αὐτὸ οἱ Καθηγηταὶ Χημικῶν μαθημάτων τῶν Χημικῶν Σχολῶν Πανεπιστημίου καὶ Ε. Μ. Πολυτεχνείου καὶ τὰ μέλη τῆς Διοικήσεως τῆς Ἑνώσεως. Εἰς τὸ κέντρον διακρίνεται ὁ Καθηγητὴς Dr A. Vian.

Ἐκ τῶν ἐπισκέψεων τῶν μετεχόντων τῶν Συμβουλίων τῆς Ἑνώσεως εἰς τὰ μεγάλα βιομηχανία πρὸς ἐπιτόπιον διερεύνησιν τῶν ἀπασχολούντων αὐτὰς τεχνικῶν προβλημάτων. Ἐκ τῆς πρώτης τῆς ἐκδήλωσιν εἰς τὸ ἐν Δραπετσῶν Ἐργοστάσιον τῆς Α.Ε. Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων. Ἡ συζήτησις εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἱστορικῆς βιβλιοθήκης τοῦ Ἐργοστασίου. Ὁμιλεῖ ὁ Γεν. Τεχν. Διευθυντὴς τῆς Ἑταιρίας Ἄδαμ. Δερλερές (28η Δεκεμβρίου 1971).

σης ή συμμετοχή της Ένώσεως εις τὰς διαφόρους κοινωνικάς εκδηλώσεις εις τὰς οποίας κατὰ κανόνα προσκαλείται καὶ μετέχει.

Κατὰ τὴν 19ην καὶ 20ὴν Μαΐου 1973 συνέρχεται ἐν Ρώμῃ, εἰς νέαν συνεδρίασιν, τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς FIAC. Δεδομένου ὅτι ἔχει λήξει ἡ πρώτη κατὰ τὸ καταστατικὸν 4ετῆς θητεία του, ἡ συνεδρία αὐτὴ ἔχει κύριον ἀντικείμενον τὴν παράδοσιν τῆς Διοικήσεως εἰς τὸ διάδοχον Διοικητικὸν Συμβούλιον, τῆς ἀρχομένης δευτέρας τετραετίας. Τὸ νέον Συμβούλιον ἀπαρτίζεται ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν τριῶν Ἐνώσεων, οἵτινες εἶναι οἱ Dr Juan F. Garcia de la Banda, Dr Manuel del Val Cob καὶ Dr Calvo διὰ τὴν Ἰσπανικὴν, Prof. Dr Giovanni de Maria, Dr Ludovico de Palma καὶ Prof. Dr Emmanuele Mor διὰ τὴν Ἰταλικὴν καὶ Δρ Ἰω. Δ. Κανδῆλης, Πασχ. Μόσχος καὶ Ι.Α. Μερκάτης διὰ τὴν Ἑλληνικὴν. Πρόεδρος τῆς FIAC ὀρίζεται ὁ πρῶτος τῆς ἰσπανικῆς ἀντιπροσωπείας, Α΄ Ἀντιπρόεδρος ὁ πρῶτος τῆς ἑλληνικῆς καὶ Β΄ Ἀντιπρόεδρος ὁ πρῶτος τῆς ἰταλικῆς. Ὡς Γενικὸς Γραμματεὺς ὀρίζεται ὁ δεύτερος τῆς ἰσπανικῆς ἀντιπροσωπείας. Κατὰ τὴν συνάντησιν αὐτὴν, διὰ τὴν ἀντιπροσώπευσιν τῆς ἑλληνικῆς πλευρᾶς μετέβη εἰς Ρώμην καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὰς συζητήσεις μόνον ὁ Π. Μόσχος, ἐξουσιοδοτημένος καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα δύο μέλη τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας. Τοῦτο ἐκρίθη σκόπιμον πρὸς περιορισμὸν τῆς ἐκ τῶν ἐξόδων τοῦ ταξιδίου ἐπιβαρύνσεως τοῦ Ταμείου τῆς Ἐνώσεως. Ἡ ἐπομένη συνεδρία τοῦ Διοικητικοῦ τούτου Συμβουλίου ἀπεφασίσθη ὅπως λάβῃ χώραν ἐν καιρῷ εἰς Ἀθήνας.

Τὴν 9ην Μαΐου ἐγκαινιάζεται πανηγυρικῶς ἡ ἰδιόκτητος στέγη τῆς ἀδελφῆς ὀργανώσεως Ἐνώσεως Ἑλλ. Φυσικῶν, μεθ' ἧς στενῶς πάντοτε συνεργάζεται ἡ Ἐνωσις Χημικῶν. Κατὰ τὴν ἑορτὴν αὐτὴν οἱ χημικοὶ ἀντιπροσωπεύονται διὰ τοῦ Προέδρου καὶ Γεν. Γραμματέως αὐτῶν Ι. Κανδῆλη καὶ Π. Μόσχου.

Κατὰ Μάρτιον 1973 ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως Ν. Μακαρέζος ζητεῖ γνωμοδότησιν ἐκ μέρους τῆς Ἐνώσεως ἐπὶ τοῦ κατὰ πόσον ὑφίσταται διαφορὰ ἀπὸ θρεπτικῆς καὶ ὑγιεινῆς ἀπόψεως μεταξὺ τῆς δι' ὕδρογονώσεως τοῦ ἐλαιολάδου μαργαρίνης καὶ ἐκείνης τῆς προερχομένης ἐκ σπορελαίου. Ἡ Ἐνωσις ἀπαντᾷ ὅτι οὐδεμία διαφορὰ ὑφίσταται. Καταρτίζεται ὁμὰς ἐργασίας ἐκ τῶν ἀρμοδίων ἐπιστημόνων καὶ ὑπηρεσιῶν, συμμετεχούσης καὶ τῆς Ἐνώσεως, πρὸς πληρεστέραν μελέτην τοῦ θέματος, τὸ πόρισμα τῆς ὁποίας εἶναι ὁμόφωνον καὶ σύμφωνον πρὸς τὴν γνωμοδότησιν τῆς. Ἐπακολουθεῖ μακρὰ διαλογικὴ συζήτησις διὰ τοῦ τύπου διὰ τὸ ἐν λόγῳ θέμα.

Τὸν Ἰούλιον δημοσιεύεται τέλος ἡ ἀπόφασις τοῦ Δευτεροβαθμίου Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου διὰ τὴν συλλογικὴν σύμβασιν ἐργασίας παρεχομένων ἀυξήσεων ἐπὶ τῶν μισθῶν μέχρις 22%. Βάσει τοῦ νέου καταστατικοῦ τοῦ TEAX αἱ συντάξεις ἀκολουθοῦν τὰς ἀυξήσεις τῶν μισθῶν καὶ κατόπιν τούτου, μετὰ ὀρισμένην διαδικασίαν, ἀυξάνονται καὶ αἱ συντάξεις ἀναλόγως μὲ μείγιστον τὰς 2.440 δραχμάς.

Εἰς τὸ κατὰ Ἰούλιον ἐν Φραγκφούρτῃ Συνέδριον Χημικῆς Μηχανικῆς (Achema 1973) ἀντιπροσωπεύεται ἡ Ἐνωσις διὰ τοῦ Καθηγητοῦ Χρ. Ἰορδανίδη.

Ἀπὸ 23 - 30 Αὐγούστου 1973 συνέρχεται εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ Α΄ Παγκόσμιον Συνέδριον Ἑλλήνων Ἐπιστημόνων Ἐξωτερικοῦ μὲ ἐνεργὸν συμμετοχὴν τῆς Ἑνώσεως. Μεταξὺ τῶν τομέων αὐτοῦ καὶ ἡ τεχνολογία τροφίμων, μὲ τὴν ὁποῖαν ἀπασχολεῖται εἰδικὴ ὁμάς ἐργασίας. Εἰς τὰς συζητήσεις αὐτῆς ἡ Ἑνωσις λαμβάνει ἐνεργὸν μέρος ἀντιπροσωπευομένη ὑπὸ τῶν Ι. Κανδήλη καὶ Π. Μόσχου.

Προχωρεῖ ἡ ὀργάνωσις τοῦ ἐν Ἀθήναις συγκληθησομένου 12ου Διεθνοῦς Συνεδρίου Γεωργ. Βιομηχανιῶν καὶ Τροφίμων μὲ ἐνεργὸν συμμετοχὴν ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ του, τῇ προεδρευομένῃ παρὰ τοῦ Καθηγητοῦ Ὁρ. Στεφανοπούλου, τῆς Ἑνώσεως διὰ τοῦ Προέδρου της καὶ δι' ἄλλων χημικῶν ἐκπροσώπων αὐτῆς.

Ἡ Ἑνωσις ἀντιπροσωπεύεται καὶ πάλιν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς 38ης Περιόδου τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης, διὰ τοῦ Προέδρου της, ὡς ἐπισήμως προσκληθεῖσα.

Τὸ Ν. Διάταγμα περὶ εἰδικότητος Βιοχημείας καὶ ἤδη Κλινικῆς Χημείας, ὡς τελικῶς ὀνομάζεται ἡ εἰδικότης αὐτή, τὸ ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον κατατεθειμένον εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, δημοσιεύεται τέλος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 221/Α/21.9.1973 φύλλον τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἐπίτευξις αὕτη, μετὰ προσπαθείας ὀλοκλήρου 40ετίας καὶ τῶν νέων προσφάτων ἀγώνων, ἀπὸ τοῦ 1968 καὶ ἐντεῦθεν, προκαλεῖ γενικὴν ἱκανοποίησιν. Ἡ ἐφαρμογὴ του ὁμως παρὰ τὴν δημοσίευσιν δὲν προχωρεῖ ταχέως καὶ ὁμαλῶς. Ἡ Ἑνωσις Μικροβιολόγων Ἰατρῶν, ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῶν στενῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τῶν μελῶν της, δημιουργεῖ ἀναστάτωσιν ἐναντίον του διὰ συνελεύσεων καὶ παντοειδῶν δημοσιευμάτων. Ὁ παρ' αὐτῆς ἀρξάμενος διὰ τοῦ τύπου διάλογος εἶναι ἐπίμονος καὶ ὀξύς. Ἡ Ἑνωσις, ἰδίᾳ διὰ τοῦ Προέδρου της, ἀπαντᾷ καὶ διαφωτίζει. Διὰ τοῦ ἐν λόγω διατάγματος ἡ ἄδεια τῆς ἀσκήσεως τῆς εἰδικότητος διὰ τοὺς ἐπὶ 5ετίαν ὑπηρετήσαντας εἰς τὰ νοσοκομεῖα χημικοὺς παρέχεται εὐθὺς ἀμέσως, ἐνῶ διὰ τοὺς ἐφ' ἑξῆς ἐπιθυμοῦντας νὰ τὴν ἀκολουθήσουν, μετὰ προηγουμένην τριετὴ μετεκπαίδευσιν. Ἀνάλογα μέτρα λαμβάνονται καὶ διὰ τοὺς ἱατροὺς καὶ φαρμακοποιούς. Ἐν τούτοις ἡ βάσει τοῦ Ν. Διατάγματος ἄμεσος χορήγησις τῶν ἀδειῶν αὐτῶν εἰς τοὺς χημικοὺς συνεχῶς παρελκύεται.

Ἡ UNESCO ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς IUPAC ὀργανώνει τὸν Σεπτέμβριον 1973 εἰς Wrocław (Πολωνίας) Διεθνὲς Συνέδριον διὰ τὴν Βελτίωσιν τῆς Χημικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Τῶν ἐργασιῶν του συμμετέχει ἡ Ἐπιστημονικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως ἀντιπροσωπευομένη διὰ τοῦ Καθηγητοῦ Γ. Μανουσάκη.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ι. Κανδήλης, ἀπὸ συμφώνου μὲ τὰ ἄλλα μέλη τοῦ Συμβουλίου, καταλήγουν εἰς τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν ἀποχωρήσεως ἐκ τῆς Διοικήσεως. Πιστεύουν ὅτι ἡ ἀνάδειξις εἰς αὐτὴν νέων στελεχῶν τοῦ κλάδου θὰ ὀφελήσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ τομέως προσπαθείας τῆς Ἑνώσεως ἔκτονουμένης τῆς ὑφισταμένης δυσφορίας. Τὴν ἀπόφασιν των αὐτὴν τὴν θέτουν σαφῶς, ἅμα τῇ συγκροτήσει τῆς Κυβερνήσεως Σ. Μαρκεζίνη, εἰς τὸν νέον Ὑπουργὸν Βιομηχανίας Ν. Μομφερράτον ἐγγράφως καὶ διὰ παρουσιάσεώς των κατὰ τὴν 16ην

Ἰουλίου 1973. Ἡ ἀντικατάστασις προτείνεται ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ἀναδείξεως τοῦ διαδόχου Διοικ. Συμβουλίου δι' ἀρχαιρεσιῶν, τὴν διενέργειαν τῶν ὁποίων καὶ ὑποδεικνύουν ὡς ἐπιβαλλομένην. Εἰς αὐτάς, οἱ μετέχοντες τοῦ ὑφισταμένου Διοικ. Συμβουλίου, δηλοῦν ὅτι οὐδόλως ἐπιθυμοῦν ὅπως μετάρχουν. Ὁ Ὑπουργὸς ζητεῖ προσωρινὴν παραμονὴν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἵνα δοθῇ περιθώριον χρόνου πρὸς μεθόδευσιν τῆς ἐν λόγω διαδοχῆς.

Ἐπὶ τοῦ σχετικοῦ θέματος ἐνημεροῦται καὶ ἡ Συμβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐνώσεως καλουμένη εἰς κοινὴν σύσκεψιν τὴν 21ην Νοεμβρίου 1973. Πόρισμα τῆς συζητήσεως εἶναι ὅτι τὸ Διοικ. Συμβούλιον ὀφείλει νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν θέσιν του μέχρι τῆς διαμορφώσεως τῶν ὀριστικωτέρων πολιτικῶν ἐξελίξεων.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Ὑπουργὸς, ἵνα δοθῇ ἄνεσις χρόνου πρὸς χειρισμὸν τοῦ θέματος καὶ δεδομένου ὅτι ἡ τελευταία διετὴς θητεία τοῦ Διοικ. Συμβουλίου λήγει συντόμως, ἦτοι τὴν 6.11.1973, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 384494/20.11.1973 ἀποφάσεως του παρατείνει τὴν θητείαν του ἐπὶ 8μηνον, ἦτοι μέχρι 6ης Ἰουλίου 1974.

Ἀπὸ τῆς 25ης Νοεμβρίου 1973, κατόπιν τῆς ἐπελθούσης κυβερνητικῆς μεταβολῆς, τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας ἀναλαμβάνει ἐκ νέου ὁ Κ. Κυπραῖος καὶ τὸ Διοικ. Συμβούλιον ζητεῖ ἀμέσως ἀκρόασιν.

Ἡ Ἐνωσις λήγοντος τοῦ ἔτους εἰσπράττει τὴν τρίτην κρατικὴν οικονομικὴν ἐνίσχυσιν ἐξ ἐτέρων 400.000 δραχμῶν χορηγηθεῖσαν διὰ τοὺς ἰδίους σκοποὺς τῆς χρήσεως 1973. Ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν γνωστοποιεῖται διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5735/3.11.1973 ἐγγράφου τῆς Ὑπηρεσίας Ἐπιστημ. Ἐρεῦνης καὶ Ἀναπτύξεως.

Τὰ λοιπὰ θέματα, ἐν ἀναμονῇ τῆς αἰτηθείσης ἀλλαγῆς, παρακολουθοῦνται ὡς καὶ πρότερον ἐπιμελῶς παρὰ τῆς Διοικήσεως. Αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐκδηλώσεις τοῦ ἀρχομένου χειμῶνος 1973-1974, ἀρχίζουν κατὰ Νοέμβριον, ἐγκαινιαζομένων τῶν δύο σειρῶν ὀμιλιῶν εἰς τὸ Ἴδρυμα Εὐγενίδου καὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐνώσεως. Πρῶτος ὀμιλητὴς ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Michigan Γ. Καραμπάτσος, ἄρτι μετακληθεὶς διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς ἑδρας Ὄργαν. Χημείας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Εἰσερχόμεθα εἰς τὸ 1974 καὶ τὴν 9ην Ἰανουαρίου λαμβάνει χώραν ἡ συγκέντρωσις διὰ τὴν κοπὴν τῆς Βασιλόπιττας, με συμμετοχὴν κυβερνητικῶν ἐκπροσώπων καὶ ἄλλων ἐπισήμων καὶ πολλῶν χημικῶν.

Τὴν 18ην Ἰανουαρίου ὁ Ὑπουργὸς Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν Καθηγητὴς Δ. Τσάκωνας δίδει ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Ἐνώσεως ὀμιλίαν με θέμα τὴν τοποθέτησιν καὶ ἀποστολὴν τοῦ Ὑπουργείου, οὗτινος προΐσταται, ἔναντι τῆς καταπληκτικῶς ἀναπτυσσομένης τεχνολογίας.

Ἐν τῷ μεταξύ προετοιμάζεται ἡ σύγκλησις τῆς τακτικῆς Γεν. Συνελεύσεως ἐνημερουμένης ἐπὶ τῶν συζητηθησομένων θεμάτων καὶ τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἣτις συγκαλεῖται εἰς κοινὴν σύσκεψιν τὴν 18ην Φεβρουαρίου 1974. Διὰ τὸ θέμα τῆς διαδοχῆς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐμμένει τὸ Διοικ. Συμβούλιον, κατόπιν τῆς καθυστερήσεως τῆς ἐπιδιωκομένης μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Κ. Κυπραίου προσωπικῆς

επαφής, αποστέλλεται εις αὐτὸν σχετικὸν ἔγγραφον (ἀριθ. 276/11.2.1974). Τέλος πραγματοποιεῖται ἡ συνάντησις αὐτοῦ μετὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τὴν 8ην Μαρτίου 1974, ἥτοι δύο ἡμέρας πρὸ τῆς ἀπὸ μακροῦ καθορισθείσης Γεν. Συνελεύσεως. Ἐξηγοῦνται εἰς τὸν Ὑπουργὸν οἱ λόγοι οἱ ἐπιβάλλοντες τὴν ἀποχώρησιν τοῦ ὑφισταμένου Διοικ. Συμβουλίου καὶ τὴν διενέργειαν ἀρχαιρεσιῶν. Ἐκεῖνος ἐπιφυλάσσεται ὡς πρὸς τὰς ἀποφάσεις του καὶ ἀφήνει σαφῶς νὰ ἐννοηθῇ ὅτι καὶ τὸ νέον Διοικ. Συμβούλιον δὲν πρόκειται νὰ προέλθῃ ἐξ ἀρχαιρεσιῶν.

Ἡ Γεν. Συνέλευσις συνέρχεται κατὰ τὴν 10ην Μαρτίου 1974. Ἀναγιγνώσκειται κατ' αὐτὴν ἡ λογοδοσία τῶν πεπραγμένων, ἀναφερομένη εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ τελευταίου ἔτους ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὴν ὄλην δραστηριότητα τῆς τελευταίας δετίας. Ἐν συνεχείᾳ τῆς λογοδοσίας ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ι. Κανδήλης ἐνημερῶναι τὴν Συνέλευσιν ἐπὶ τῆς ὀριστικῆς ἀποχωρήσεως τοῦ ὑφισταμένου Διοικ. Συμβουλίου, τῶν λόγων οἵτινες ἐπιβάλλουν τὴν ἀλλαγὴν, πρὸς καλυτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ κλάδου, τῶν διαμειφθέντων κατὰ τὴν πρόσφατον παρουσίᾳσιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν Βιομηχανίας καὶ τῶν διὰ τὸ ἄμεσον μέλλον προοπτικῶν τῆς Ἐνώσεως.

Ἀναγιγνώσκονται τηλεγραφικαὶ ἐκκλήσεις τῶν ἐπαρχιακῶν συλλόγων Μακεδονίας, Ἀχαΐας καὶ Μεσσηνίας περὶ συνεχίσεως τῆς παραμονῆς τοῦ Διοικ. Συμβουλίου εἰς τὴν θέσιν του. Ἐπίσης ἀναγιγνώσκειται ἀνάλογος ἐκκλήσις τοῦ Προέδρου τῆς Συνελεύσεως Δ. Καβαγεώργη γενομένη διὰ βοῆς δεκτῆ. Διὰ τὰς ἐκδηλώσεις αὐτάς ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως εὐχαριστεῖ καὶ ἐπαναλαμβάνει τὸ ἀμετάκλητον τῆς περὶ ἀποχωρήσεως ἀποφάσεως.

Ταῦτα ἐπακολουθεῖ ἡ συζήτησις. Μετὰ τινὰς παρατηρήσεις ἐκ μέρους τῶν νέων χημικῶν, ὡς πρὸς τὰς ἐπαγγελματικὰς ἐπιδιώξεις, ἀπαντᾷ ἐπὶ ὄλων αὐτῶν καὶ συμπληρῶναι ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως. Εἰδικῶς διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἐγκατασταθσομένου διαδόχου Διοικ. Συμβουλίου ὁ Ι. Κανδήλης γνωρίζει, ὅτι διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ὑπηρεσιακῶν θεμάτων θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν θέσιν του ἐπὶ δίμηνον εἰσέτι διάστημα. Τὸ χρονικὸν περιθώριον τοῦτο τὸ θεωρεῖ ἐπαρκὲς πρὸς ἐξεύρεσιν καὶ ἐγκατάστασιν τοῦ διαδόχου Διοικ. Συμβουλίου. Ἐν περιπτώσει ἔτι μεγαλύτερας καθυστερήσεως, ἀρμοδία θὰ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἡ ὑφισταμένη Συμβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐνώσεως. Αὐτὴν ὑπέδειξεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν, ὅπως τὴν καλέσῃ καὶ τὴν συμβουλευθῇ διὰ τὰ περαιτέρω θέματα τῆς Ἐνώσεως.

Μεταξὺ 1ης καὶ 5ης Ἀπριλίου 1974 λαμβάνουν χώραν ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Καθηγητοῦ Ὁρ. Στεφανοπούλου, αἱ ἐργασίαι τοῦ 12ου Διεθνοῦς Συνεδρίου Γεωργικῶν Βιομηχανιῶν καὶ Τροφίμων μὲ προσέλευσιν πολυαριθμῶν ξένων εἰδικῶν ἐπιστημόνων καὶ μεγάλου ἀριθμοῦ ἐλλήνων χημικῶν καὶ γεωπόνων. Τὸ Συνέδριον τοῦτο ὀργανώθη ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ἐνώσεως. Διὰ τὴν ὄλην ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν του ἐπαιξε πρωτεύοντα ρόλον, συμμετασχούσα, διὰ τοῦ Προέδρου τῆς καὶ ἄλλων μελῶν τῆς, εἰς τὴν ὄλην παρουσίᾳσιν τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν διαφόρων κοινωνικῶν ἐκδηλώσεων καὶ φιλοξενήσασα ἐπὶ ἡμῶν τὴν γραμματεῖαν του.

Τὴν 29ην Μαρτίου 1974 εἰς τὴν Ἑνωσιν τιμᾶται εἰς εἰδικὴν συγκέντρωσιν, δι' ὀμιλιῶν τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Κ. Ἀναστασάκη, ἡ μνήμη τοῦ χημικοῦ μηχανικοῦ καὶ βιομηχάνου Ἀριστοβούλου Πετζετάκι διὰ τὴν μεγάλην δρᾶσιν του ὡς τεχνολόγου ἐρευνητοῦ καὶ συγχρόνως κοινωνικοῦ παράγοντος καὶ φιλανθρώπου.

Παρὰ τὴν πάροδον ἱκανοῦ χρόνου ἀπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς 10ης Μαρτίου 1974 καὶ τῆς ἐπισήμου δηλώσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου περὶ τῆς ἀποχωρήσεώς του δὲν ἔχουν γνωστοποιηθῆ εἰσέτι αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ περὶ τῆς συγκροτήσεως τοῦ διαδόχου Συμβουλίου. Τοῦτο ὑπομιμνήσκειται διὰ νεωτέρου ἐγγράφου (ἀριθ. 455/20.4.1974) καὶ μεταγενεστέρως παρουσιάσεως εἰς αὐτὸν τοῦ Προεδρείου τῆς Ἑνώσεως (10.5.1974). Δίδεται ἡ ὑπόσχεσις περὶ ταχείας τακτοποιήσεως τοῦ θέματος. Τὸ ὑπὸ παραίτησιν Συμβούλιον συνεχίζει, ὑπὸ ὑπηρεσιακὴν μορφήν, τὰ καθήκοντά του.

Αἱ τελευταῖαι ἐνέργειαι καὶ γεγονότα μέχρι τοῦ τέλους Ἰουνίου 1974 συνοψίζονται εἰς τὰ ἑξῆς:

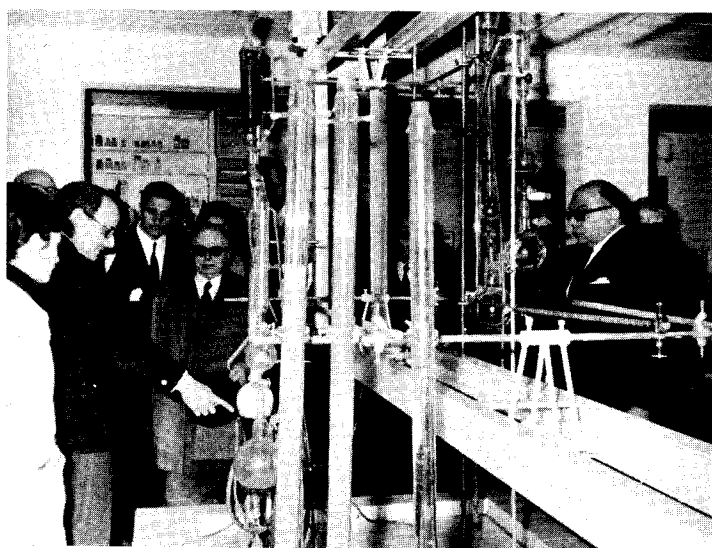
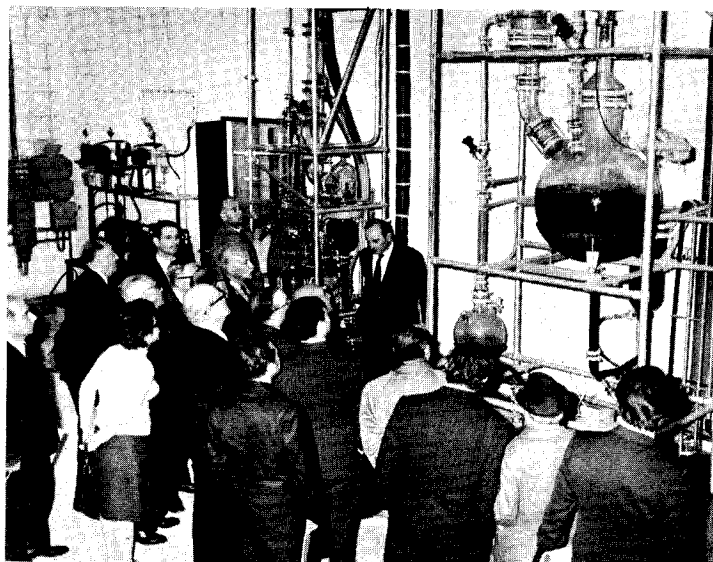
Ἡ Ἑνωσις, κατόπιν τῶν ἐπανειλημμένων νεωτέρων διαβημάτων παρὰ τῶ Ὑπουργῷ Δ. Τσάκωνα, πληροφορεῖται περὶ νέας οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως ἀναγομένης εἰς τὴν χρῆσιν 1974, ἐκ δραχμῶν 300.000 (ἀριθ. ἀποφ. 1874/17.6.74 Ὑπ. Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν). Τοῦτο ἐξασφαλίζει τὴν δυνατότητα τῆς συνεχίσεως τῆς ἐκδόσεως τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν, Νέα Σειρά» διὰ τὰ ἔτη 1974 καὶ 1975, ἦτις, ὑπὸ τὰς νέας οἰκονομικὰς συνθήκας, διεφαίνεται ὡς λυσιτελοῦσα ἀνεῦ αὐτῆς τῆς βοήθειας.

Ἀπονέμεται διὰ δευτέραν φορὰν τὸ ἔπαθλον «Ἀποστ. Γ. Τσιμπούκη», δι' ἐρευνητικὴν ἐργασίαν τῶν εἰς τὸν Καθηγητὴν Γ. Μανουσάκη καὶ τοὺς συνεργάτας αὐτοῦ Κ. Τσίπην καὶ Χρ. Χατζηκόστα. Ἡ ἀπονομὴ λαμβάνει χώραν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐν συγκεντρώσει εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἐκεῖ Συνδέσμου Χημικῶν (23.5.1974), τὴν ὁποίαν ὀργανώνει ἡ Ἑνωσις καὶ εἰς τὴν ὁποίαν συμμετέχουν ὁ Καθηγητῆς Γ. Βάρβογλης, ὡς Πρόεδρος τῆς Κριτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς τιμηθείσης μελέτης καὶ ὁ Ι. Κανδῆλης, ὡς Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως. Τὸ χρηματικὸν ἔπαθλον παραδίδεται ἐπιμεριζόμενον μεταξὺ τῶν ἐρευνητῶν Κ. Τσίπη καὶ Χ. Χατζηκόστα, τοῦ Καθηγητοῦ Γ. Μανουσάκη παραιτηθέντος αὐτοῦ. Παρίστανται ἐπίσης εἰς τὴν ἐν λόγῳ συγκέντρωσιν οἱ Καθηγηταὶ Χημείας τοῦ ἐκεῖ Πανεπιστημίου καὶ τὰ μέλη τοῦ ἐκεῖ Συνδέσμου.

Δύο ἀκόμη ἐπιστημονικοὶ διαγωνισμοὶ προκηρύσσονται διὰ τῆς Ἑνώσεως. Ὁ ἐπαναλαμβανόμενος εἰς μνήμην «Ἀποστ. Γ. Τσιμπούκη» καὶ ὁ νέος, ὁ ἀφιερωμένος εἰς τὴν μνήμην τοῦ «Ἀριστ. Πετζετάκι».

Εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν λαμβάνει ἐπίσης χώραν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκεῖ παρουσίας τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἑνώσεως, μεγάλη σύσκεψις, με συμμετοχὴν τῶν καθηγητῶν τῶν χημικῶν μαθημάτων τῆς Φυσικομαθηματικῆς καὶ τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς τοῦ ἐκεῖ Πανεπιστημίου (24.5.1974). Θέματα αὐτῆς ἢ παρὰ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν παρεχομένη χημικὴ μόρφωσις καὶ ἡ ἐπιβαλλομένη διαμόρφωσις τῆς. Ἐπίσης ἡ μεθόδευσις τοῦ ὑπὸ ἐγκαινίασιν θεσμοῦ τῆς ἐπιμορφώσεως τῶν χημικῶν καὶ τῆς ἀπονομῆς, κατόπιν συμπληρωματικῆς διδασκαλίας, τῶν ἐνδεικτικῶν ἐπαγγελματικῆς εἰδικεύσεως.

ΤΑ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ
ΤΗΣ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΙΑΝ 1924 - 1974

Άπο τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὴν βιομηχανία παραγωγῆς φυσικῶν καὶ συνθετικῶν ἀρωμάτων καὶ ἄλλων χημικῶν ἐνώσεων ΒΙΟΥΥΛ. Ὁ Καθηγητὴς Ἄλ. Σταυρόπουλος, Ἐπιστημονικὸς Διευθυντὴς τῆς βιομηχανίας, ἐπιδεικνύει τὰς ἐγκαταστάσεις καὶ ἀναπτύσσει τὸ ἐρευνητικὸν τοῦ πρόγραμματος. (20ῆ Μαρτίου 1972).

Ὁ Ἐπιστημονικὸς Διευθυντὴς τῆς Βιομηχανίας ΒΙΟΥΥΛ ἀναπτύσσει κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἐκπροσώπων τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐνώσεως (20.3.1972) τὰ τῆς λειτουργίας τῶν ἐγκαταστάσεών της.

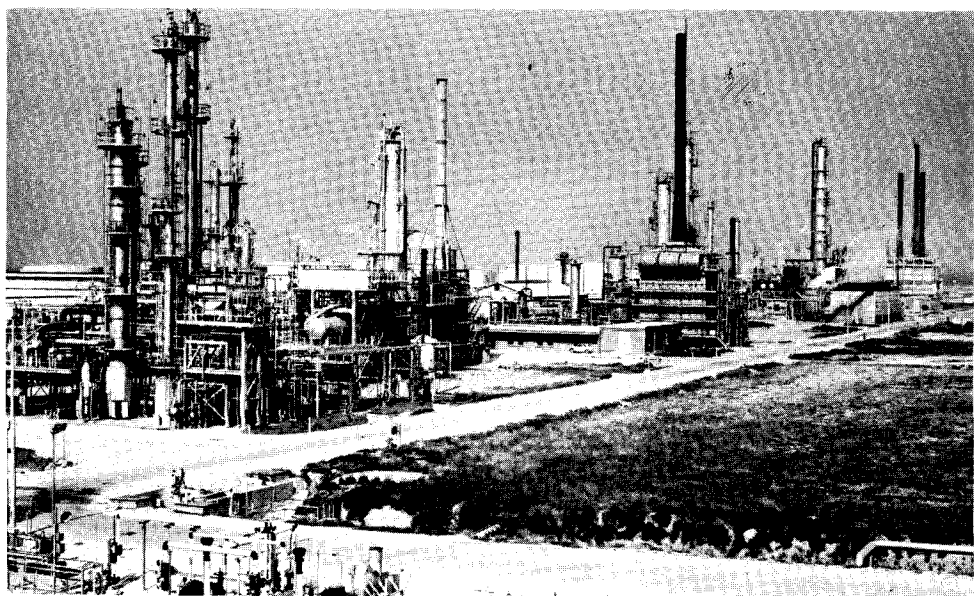
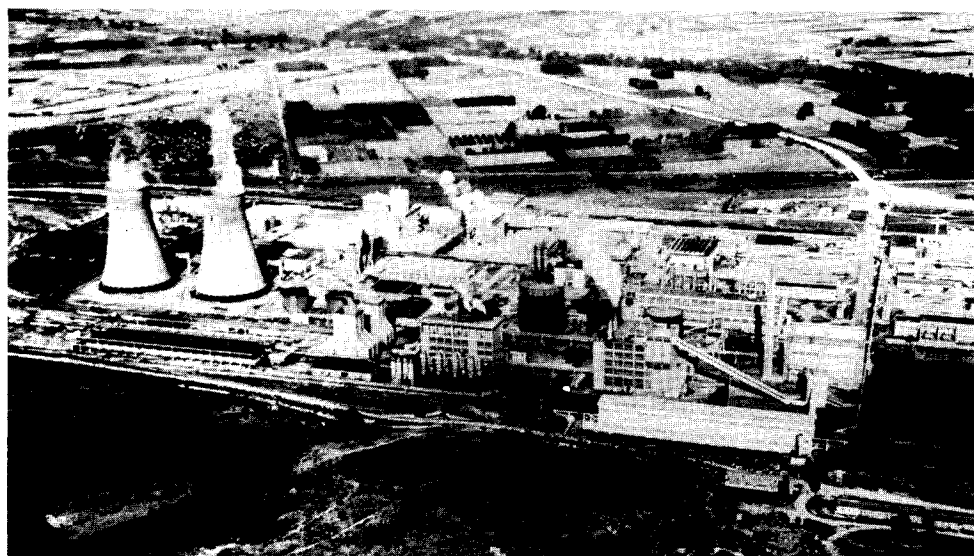

Ἐκ τῆς ἐν Ἀθήναις 12ου Διεθνῆς Συνεδρίου Γεωργικῶν Βιομηχανιῶν καὶ Τροφίμων. Ἡ πανηγυρική ἐναρκτήριος συνεδρία του, εἰς τὸ Ἴδρυμα Εὐγενίδου, κατὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1974.

Οἱ ξένοι καὶ οἱ Ἕλληνες χημικοὶ καὶ ἄλλοι ἐπιστήμονες παρακολουθοῦντες τὰς ὁμιλίας κατὰ τὴν ἐναρκτήριον συνεδρίαν τοῦ 12ου Διεθνoῦς Συνεδρίου Γεωργικῶν Βιομηχανιῶν καὶ Τροφίμων εἰς τὸ Ἴδρυμα Εὐγενίδου (1.4.1974).

Κατὰ τὴν συγκέντρωσιν εἰς τὸ ἐν Θεσσαλονίκη Ἐντευκτήριον τοῦ Συνδέσμου Χημικῶν Βορείου Ἑλλάδος (24.5.1974) πρὸς συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος τῶν Ἀνωτάτων Χημικῶν Σχολῶν. Ἐξ ἀριστερῶν καθήμενοι: Καθηγ. Ὁρ. Στεφανόπουλος, Ἰ. Κανδήλης, Καθηγ. Γ. Βάρβογλης, Καθηγ. Δ. Γιαννακουδάκης, Ἄνδρ. Μυλωνᾶς, Καθηγ. Ν. Ἀλεξάνδρου, Δ. Πιτσιγκῶνης. Μεταξὺ τῶν ἄλλων οἱ καθηγηταί: Γ. Βασιλικιώτης, Ἄν. Γ. Βάρβογλης, Κ. Σιπητᾶνος, Ἄν. Κοβάτσης, Γ. Μανουσάκης, Κ. Ἀλεξιάδης, Πρόδρ. Μπεκιάρογλου.

Ἡ γενική ἄποψις τοῦ Βιομηχανικοῦ συγκροτήματος εἰς τὴν Πτολεμαίδα Μακεδονίας, τῆς Α.Ε. Βιομηχανίας Ἀζωτοῦχων Λιπασμάτων (ΑΕΒΑΛ).

Αἱ σύγχρονοι μεγάλοι βιομηχαναὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἐν ἀπὸ τὰ διυλιστήριά μας πετρελαίου.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 1ον

Προσωρινὸν ἐκλεγέν διὰ βοῆς τὴν 4ην Αὐγούστου 1924

Πρόεδρος

Γεώργιος Θ. Ματθαίουπουλος

*Αντιπρόεδρος *Νικ. Ζάρπας,*
Ταμίας *Κλ. Φιλάρετος,*

Γεν. Γραμματεὺς *Εὐστρ. Γαλλόπουλος,*
Εἰδ. Γραμματεὺς *Γεώργ. Μποῦρλος.*

Μέλη

Κωνστ. Βέης, Κων. Δόσιος, Πέτρος Ζαλοκώστας, Εὐκλ. Σακελλάριος.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 2ον

Προελθὸν ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Φεβρουαρίου 1925

Πρόεδρος

Νικόλαος Ι. Ζάρπας

*Αντιπρόεδρος *Κυρ. Συγγρός,*
Ταμίας *Γεώργ. Κυριακόπουλος,*

Γεν. Γραμματεὺς *Κωνστ. Βέης,*
Εἰδ. Γραμματεὺς *Ἰω. Κανδήλης.*

Μέλη

Δημ. Δάλμας, Διον. Καραθανάσης, Κων. Κυριεζόπουλος, Σάβ. Πολυμερόπουλος.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 3ον

Προελθὸν ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 14ης Φεβρουαρίου 1926

Πρόεδρος

Νικόλαος Ι. Ζάρπας

*Αντιπρόεδρος *Κυρ. Συγγρός,*
Ταμίας *Ἰω. Κανδήλης,*

Γεν. Γραμματεὺς *Κωνστ. Βέης,*
Εἰδ. Γραμματεὺς *Νικ. Καρνῆς.*

Μέλη

Κων. Δόσιος, Διον. Καραθανάσης, Θεοδ. Περβαινᾶς, Δημ. Ρουσέας.

Σημ.: Τὴν 9ην Ἰουνίου 1926 ὁ Ι. Κανδήλης παραιτεῖται τοῦ Συμβουλίου διὰ λόγους υγείας.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 4ον

Προελθὸν ἀπὸ τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς 30ῆς Ἰουνίου 1926

Πρόεδρος

Γεώργιος Θ. Ματθαίουπουλος

Ἀντιπρόεδρος Ὁθ. Μοδινός,
Ταμίας Διον. Καραθανάσης,

Γεν. Γραμματεὺς Δημ. Δάλμας,
Εἰδ. Γραμματεὺς Ἀγγ. Δημητρίου.

Μέλη

Ἡλίας Ἀράρης, Ἀδαμ. Δερνίκος, Γεωργ. Ξάνθος, Θεόδ. Περβαινᾶς.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 5ον

Προελθὸν ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 22ας Μαΐου 1927

Πρόεδρος

Γεώργιος Θ. Ματθαίουπουλος

Ἀντιπρόεδρος Ἀνδρ. Χατζηκυριαῖκος,
Ταμίας Παῦλος Παπασωτηρίου,

Γεν. Γραμματεὺς Ὁθ. Μοδινός.
Εἰδ. Γραμματεὺς Διον. Καραθανάσης.

Μέλη

Κωνστ. Ἀργυρός, Κωνστ. Βέης, Μιλτ. Ζάννος, Δημ. Κισσόπουλος.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 6ον

Προελθὸν ἀπὸ τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς 4ης Μαρτίου 1928

Πρόεδρος

Γεώργιος Θ. Ματθαίουπουλος

Ἀντιπρόεδρος Ἀνδρ. Χατζηκυριαῖκος,
Ταμίας Διον. Καραθανάσης,

Γεν. Γραμματεὺς Ὁθ. Μοδινός.
Εἰδ. Γραμματεὺς Σταῦρος Παζινός.

Μέλη

Κωνστ. Ἀργυρός, Κωνστ. Βέης, Μιλτ. Ζάννος, Δημ. Κισσόπουλος.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 7ον

Προελθόν ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 10ης Αὐγούστου 1928

Πρόεδρος

Γεώργιος Θ. Ματθαίουπουλος

Ἀντιπρόεδρος Ἄνδρ. Χατζηκυριαῖκος,
Ταμίας Διον. Καραθανάσης,

Γεν. Γραμματεὺς Κωνστ. Ἀργυρός,
Εἰδ. Γραμματεὺς Μιχ. Ἀναστασιάδης.

Μέλη

Δημ. Δάλμας, Ἄγγ. Δημητρίου, Ἴω. Κανδήλης, Βασ. Κουρτάκης.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 8ον

Προελθόν ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 19ης Ἀπριλίου 1929

Πρόεδρος

Εὐστράτιος Γ. Γαλλόπουλος

Ἀντιπρόεδρος Γεώργ. Ἡσαΐας,
Ταμίας Ἄδαμ. Δερνίκος,

Γεν. Γραμματεὺς Σταῦρος Χόρς,
Εἰδ. Γραμματεὺς Κωνστ. Κυριεζόπουλος.

Μέλη

Βασ. Κουρτάκης, Γεώργ. Μπουῦρλος, Κωνστ. Σίμωνις, Χρ. Τσεκούρας.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 9ον

Προελθόν ἐκ τῶν ἀρχαιραισιῶν τῆς 25ης Μαΐου 1930

Πρόεδρος

Εὐστράτιος Γ. Γαλλόπουλος

Ἀντιπρόεδρος Βασ. Κουρτάκης,
Ταμίας Ἄδαμ. Δερνίκος,

Γεν. Γραμματεὺς Σταῦρος Χόρς,
Εἰδ. Γραμματεὺς Στυλ. Ἀρβανίτης.

Μέλη

Κωνστ. Κυριεζόπουλος, Ἄντ. Κωνσταντινίδης, Γεώργ. Μπουῦρλος, Κωνστ. Σίμωνις.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 10ον

Ἐναμόρφωσις προγενεστέρου (Δεκέμβριος 1930) κατόπιν παραιτήσεως τοῦ
Προέδρου Ε. Γαλλοπούλου.

Πρόεδρος

Κωνσταντῖνος Α. Βέης

Ἀντιπρόεδρος *Κων. Κυριεζόπουλος*, Γεν. Γραμματεὺς *Βασ. Κουρτάκης*,
Ταμίας *Ἄδαμ. Δερνίκος*, Εἰδ. Γραμματεὺς *Στυλ. Ἀρβανίτης*.

Μέλη

Ἄντ. Κωνσταντινίδης, Γεώργ. Μποῦρλος, Κωνστ. Σίμωσις.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 11ον

Προελθὸν ἀπὸ τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς 28ης Ἰουνίου 1931

Πρόεδρος

Γεώργιος Θ. Πανόπουλος

Ἀντιπρόεδρος *Παν. Παυλάκης*, Γεν. Γραμματεὺς *Βασ. Παπακωνσταντίνου*,
Ταμίας *Ἄγγ. Δημητρίου*, Εἰδ. Γραμματεὺς *Νικόλ. Οἰκονομόπουλος*.

Μέλη

Νικ. Καρνῆς, Γεώργ. Μποῦρλος, Ἰω. Παπουτσόπουλος, Κωνστ. Σίμωσις.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 12ον

Προελθὸν ἀπὸ τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς 12ης Φεβρουαρίου 1933

Πρόεδρος

Γεώργιος Θ. Πανόπουλος

Ἀντιπρόεδρος *Ἰω. Παπουτσόπουλος*, Γεν. Γραμματεὺς *Παν. Παυλάκης*,
Ταμίας *Ἄγγ. Δημητρίου*, Εἰδ. Γραμματεὺς *Στυλ. Ἀρβανίτης*.

Μέλη

Σπηλ. Καραμεσίνης, Νικολ. Καρνῆς, Ἄντ. Κωνσταντινίδης, Βασ. Παπακωνσταντίνου.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 13ον

Προελθόν ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 22ας Ἰουλίου 1934

Πρόεδρος

Γεώργιος Θ. Πανόπουλος

Ἀντιπρόεδρος *Ἰω. Παπουτσόπουλος,*
Ταμίας *Ἄγγ. Δημητρίου,*

Γεν. Γραμματεὺς *Ἰω. Κανδήλης,*
Εἰδ. Γραμματεὺς *Στυλ. Ἀρβανίτης.*

Μέλη

Ἄγγ. Μαρανῆς, Γεώργ. Μουζάκης, Ἀθ. Μπουσβάρως, Νώτης Σαμαρᾶς.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 14ον

Προελθόν ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 21ης Ἰουλίου 1935

Πρόεδρος

Νικόλαος Ι. Ζάρπας

Ἀντιπρόεδρος *Κωνστ. Σακελλαριάδης,*
Ταμίας *Παν. Λεονταρίτης,*

Γεν. Γραμματεὺς *Νικ. Καρνῆς*
Κοσμήτωρ *Μιχ. Παλαιογιάννης.*

Μέλη

Παν. Κριάρης, Ἀν. Κώνστας, Χαρ. Στεριόπουλος, Γεώργ. Τζήμας.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 15ον

Ἀναμόρφωσις τοῦ προγενεστέρου (Δεκέμβριος 1935) λόγῳ παραιτήσεως τοῦ
Προέδρου Ν. Ζάρπα καὶ τοῦ Συμβούλου Χαρ. Στεριόπουλου.

Πρόεδρος

Κωνσταντῖνος Α. Σακελλαριάδης

Ἀντιπρόεδρος *Ἀν. Κώνστας,*
Ταμίας *Παν. Λεονταρίτης,*

Γεν. Γραμματεὺς *Νικ. Καρνῆς,*
Κοσμήτωρ *Μιχ. Παλαιογιάννης.*

Μέλη

Γεώργ. Γεωργακόπουλος, Παν. Κριάρης, Κωνστ. Μακρῆς, Γεώργ. Τζήμας.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 16ον

Προελθὸν ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 21ης Μαρτίου 1937

Πρόεδρος

Ἀναστάσιος Α. Κώνστας

Ἀντιπρόεδρος *Χαρ. Μαυρειδόπουλος,* Γεν. Γραμματεὺς *Νικ. Καρνῆς,*
 Ταμίας *Μιχ. Παλαιολογιάννης,* Κοσμήτωρ *Ἀπ. Διαλυσμᾶς.*

Μέλη

Γεώργ. Γεωργακόπουλος, Διον. Καραθανάσης, Κωνστ. Μακρῆς, Κων. Φράγκος.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 17ον

Προελθὸν ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 12ης Μαρτίου 1939

Πρόεδρος

Κωνσταντῖνος Ι. Νεῦρος

Ἀντιπρόεδρος *Νικ. Καρνῆς,* Γεν. Γραμματεὺς *Διον. Καραθανάσης,*
 Ταμίας *Θεόδ. Μαυρειδόπουλος,* Κοσμήτωρ *Ἀθ. Οἰκονόμου.*

Μέλη

Ἀπ. Διαλυσμᾶς, Σπ. Πρασιώτης, Γεώργ. Τερμεντζῆς, Κωνστ. Φράγκος.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 18ον

Προελθὸν ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 10ης Μαΐου 1942

Πρόεδρος

Κωνσταντῖνος Ι. Νεῦρος

Ἀντιπρόεδρος *Νικ. Καρνῆς,* Γεν. Γραμματεὺς *Ἀγγ. Δημητρίου*
 Ταμίας *Θεόδ. Μαυρειδόπουλος,* Κοσμήτωρ *Ὁρ. Στεφανόπουλος.*

Μέλη

Γεώργ. Γεωργακόπουλος, Κωνστ. Μακρῆς, Γεώργ. Παπαδημητρακόπουλος,
Κωνστ. Φράγκος.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 19ον

Προελθόν ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 29ης Ἀπριλίου 1945

Πρόεδρος

Κωνσταντῖνος Ι. Νεῦρος

Ἀντιπρόεδρος Ἀν. Κώνστας,
Ταμίας Ἀλ. Παπαδημητρίου,

Γεν. Γραμματεὺς Γεώργ. Ἀθανασόπουλος,
Κοσμήτωρ Ὁρ. Στεφανόπουλος.

Μέλη

Δημ. Ἀδάμ, Ἀγγ. Δημητρίου, Γεώργ. Πανόπουλος, Γεώργ. Σαραντίτης.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 20όν

Προελθόν ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Ἰουνίου 1946

Πρόεδρος

Ἀγγελος Γ. Δημητρίου

Ἀντιπρόεδρος Γεώργ. Ἀθανασόπουλος,
Ταμίας Γεώργ. Στάθης,

Γεν. Γραμματεὺς Ἀντ. Λαγουδάκης,
Κοσμήτωρ Δημ. Ἀδάμ.

Μέλη

Λεων. Βενιέρης, Παν. Κατσούλης, Γεώργ. Πανόπουλος, Δημ. Σταματόπουλος.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 21ον

Προελθόν ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 10ης Ἀπριλίου 1949

Πρόεδρος

Ἀγγελος Γ. Δημητρίου

Ἀντιπρόεδρος Γεώργ. Ἀθανασόπουλος,
Ταμίας Γεώργ. Στάθης,

Γεν. Γραμματεὺς Γεώργ. Τσιρώνης,
Κοσμήτωρ Ἀθ. Χατζηκακίδης.

Μέλη

Δημ. Ἀδάμ, Γεώργ. Μάρουγκας, Δημ. Σταματιάδης, Χαρ. Στεριόπουλος.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 22ον

Προελθόν ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 8ης ᾽Απριλίου 1951

Πρόεδρος

Σπῦρος Δ. Γαλανός

᾽Αντιπρόεδρος *Βασ. Παπακωνσταντίνου*, Γεν. Γραμματεὺς *Γεώργ. Τσιρώνης*,
Ταμίας *Γεώργ. Δρίκος*, Κοσμήτωρ *Δημ. Νικολακάκης*.

Μέλη

᾽Απ. Διαλυσμᾶς, Δημ. Μαρκέτος, Σπ. Πρασιώτης, Δημ. Σταματιάδης.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 23ον

Προελθόν ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 19ης ᾽Απριλίου 1953

Πρόεδρος

Σπῦρος Δ. Γαλανός

᾽Αντιπρόεδρος *᾽Αν. Κώνστας*, Γεν. Γραμματεὺς *Γεώργ. Τσιρώνης*,
Ταμίας *᾽Αντ. Νικολάου*, Κοσμήτωρ *Μέλπω Νικολίτσα*.

Μέλη

Στυλ. ᾽Αρβανίτης, ᾽Αλ. Λούης, Κίμ. Παναγόπουλος, Κωνστ. Σακελλαρόπουλος.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 24ον

Προελθόν ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 3ης ᾽Απριλίου 1955

Πρόεδρος

Κωνσταντῖνος Ι. Νεῦρος

᾽Αντιπρόεδρος *᾽Αγγ. Μαρανῆς*, Γεν. Γραμμ. *Γεώργ. Παπαδημητρακόπουλος*,
Ταμίας *᾽Αθ. Κοντοράβδης*, Κοσμήτωρ *Χρ. Μαρκόπουλος*.

Μέλη

᾽Ινὼ ᾽Ιωαννίδου, ᾽Αλ. Μωῦσείδης, Γεώργ. Ρεγκούτας, ᾽Αναστ. Τσέτης.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 25ον

Προελθόν εκ των άρχαιρεσιών τῆς 31ης Μαρτίου 1957

Πρόεδρος

Κωνσταντῖνος Ι. Νεῦρος

*Αντιπρόεδρος *Αγγ. Μαρανῆς, Γεν. Γραμματεὺς Γεώργ. Ρεγκούτας,
Ταμίας *Αθ. Κοντοράβδης, Κοσμήτωρ Κων. Μανωλκίδης.

Μέλη

Νικ. Καρνῆς, Μιχ. Παλαιογιάννης, Δημ. Παπουτσάνης, Χαρ. Στεριόπουλος.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 26ον

Προελθόν εκ των άρχαιρεσιών τῆς 19ης Ἀπριλίου 1959

Πρόεδρος

Τρύφων Δ. Καραντάσης

*Αντιπρόεδρος Λεων. Ζέρβας, Γεν. Γραμματεὺς Γεωργ. Λαναράς
Ταμίας *Αθ. Κοντοράβδης, Κοσμήτωρ Ἰω. Ἀγιανόζογλου.

Μέλη

*Νικ. Καρνῆς, *Αγγ. Μαρανῆς, Κωνστ. Νεῦρος, Δημ. Παπουτσάνης.*

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 27ον

Προελθόν εκ των άρχαιρεσιών τῆς 16ης Ἀπριλίου 1961

Πρόεδρος

Τρύφων Δ. Καραντάσης

*Αντιπρόεδρος *Αγγ. Μαρανῆς, Γεν. Γραμματεὺς *Αθ. Εἰδαγγελόπουλος,
Ταμίας Ἰω. Ἀγιανόζογλου, Κοσμήτωρ Ἀνδρ. Κυριαζῆς.

Μέλη

Δημ. Βακατάτσης, Νικ. Κουζούπης, Παν. Παπαγεωργίου, Σπ. Παπαγεωργόπουλος.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 28ον

Προελθόν εκ των άρχαιρεσιών τής 28ης Ἀπριλίου 1963

Πρόεδρος

Γεώργιος Κλ. Τερμεντζής

Ἀντιπρόεδρος Ἄγγ. Μαρανῆς,
Ταμίας Ἴω. Χατζῆς,

Γεν. Γραμματεὺς Λάμ. Μαυρομμάτης,
Κοσμήτωρ Νικ. Καρνῆς.

Μέλη

Θεόδ. Ἀργυρίου, Γεώργ. Λυδάκης, Ἴω. Σπέης, Ἀν. Τσεκούρας.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 29ον

Προελθόν εκ των άρχαιρεσιών τής 11ης Ἀπριλίου 1965

Πρόεδρος

Γεώργιος Κλ. Τερμεντζής

Ἀντιπρόεδρος Νικ. Καρνῆς,
Ταμίας Ἄγγ. Μελέκος,

Γεν. Γραμματεὺς Θεόδ. Ἀργυρίου,
Κοσμήτωρ Εἰρήνη Δηλάρη.

Μέλη

Μιλτ. Βαρνάβας, Λάμ. Μαυρομμάτης, Στεφ. Πολυμενόπουλος, Γεώργ. Σταματάκης.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 30όν

Κατόπιν κυβερνητικοῦ διορισμοῦ (Ἐπουργ. Ἀπόφασις ἀρ. 10499/31.1.68)

Πρόεδρος

Ἰωάννης Δ. Κανδήλης

Ἀντιπρόεδρος Γεώργ. Σταματάκης,
Ταμίας Βασ. Τσατσαρώνης,

Γεν. Γραμματεὺς Στέφ. Κώνστας,
Κοσμήτωρ Γεώργ. Παπαδημητρίου.

Μέλη

Ἴω. Κατσούλης, Ἴω. Μερκάτης.

Σημ.: Γενομένων δεκτῶν τῶν παραιτήσεων τῶν Στ. Κώνστας καὶ Β. Τσατσαρώνη (26.9.1969), τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἀνεμορφώθη κατόπιν τῆς Ἐπουργ. ἀποφάσεως ὑπ' ἀριθμ. 114248/10295/6.11.1969 ὡς ἔπεται.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 31ον

Κατόπιν κυβερνητικού διορισμού (Υπουργ. Απόφ. αρ. 114248/10295/6.11.1969).

Πρόεδρος

Ἰωάννης Δ. Κανδήλης

Ἀντιπρόεδρος *Ἄδαμ. Δερλερές,*
Ταμίας *Νικ. Μπούρας,*

Γεν. Γραμματεὺς *Γεώργ. Σταματάκης,*
Κοσμήτωρ *Ἀνδρέας Κώνστας.*

Μέλη

Ἰω. Κατσούλης, Ἰω. Μερκάτης.

Σημ.: Κατόπιν τῶν κατὰ Μάρτιον 1971 ὑποβληθεισῶν παραιτήσεων τῶν Ἀδ. Δερλερέ καὶ Γ. Σταματάκη τὸ Διοικ. Συμβούλιον συμπληροῦται διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 60487/25.8.1971 ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, διὰ τῶν Πασχ. Μόσχου καὶ Γ. Παναγοπούλου. Τὴν κενὴν θέσιν τοῦ Ἀντιπροέδρου καταλαμβάνει ὁ Ι. Κατσούλης καὶ τοῦ Γεν. Γραμματέως ὁ Π. Μόσχος.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 32ον

Κατόπιν κυβερνητικού διορισμού (Υπουργ. Απόφασις ἀριθ. 463/65/3.1.1972).

Πρόεδρος

Ἰωάννης Δ. Κανδήλης

Ἀντιπρόεδρος *Ἰω. Κατσούλης,*
Ταμίας *Χρ. Ἰορδανίδης,*

Γεν. Γραμματεὺς *Πασχ. Μόσχος*
Κοσμήτωρ *Ἀνδρ. Κώνστας,*

Μέλη

Ἰω. Μερκάτης, Γεώργ. Παναγόπουλος.

Σημ.: Τοῦ Συμβουλίου τούτου ἡ διετής θητεία παρετάθη μέχρι 6.7.1974 διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 384494/20.11.1973 ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

— ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ —

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Κ. ΠΑΡΙΣΙΑΝΟΣ

Ὀδὸς 9 καὶ Σόρου 12 - Μεταμόρφωση Ἀττικῆς
Τηλέφ. 27.97.264 - 27.75.902 - 27.79.196 - 610.519

ΑΠΟΛΑΪΣΤΕ

Coca-Cola

Σήμα Κατατεθέν

ΠΑΓΩΜΕΝΗ

**ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΟΣ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ**

PAPPAS

**ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΥΜΒΟΛΗΣ
ΣΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟ ΤΗΣ ΧΗΜΙΚΗΣ
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΧΩΡΑ ΜΑΣ**

**ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΑΜΜΩΝΙΑΣ,
ΔΙΑΛΥΤΩΝ, ΑΙΘΥΛΕΝΙΟΥ, ΚΑΥΣΤΙΚΗΣ ΣΟΔΑΣ / ΧΛΩΡΙΟΥ,
ΧΛΩΡΙΟΥΧΟΥ ΠΟΛΥΒΙΝΥΛΙΟΥ (PVC)**

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

“ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ”

ΑΘΗΝΑΙ - ΚΩΛΕΤΤΗ 21 (Τ.Τ. 145) ΤΗΛ. 624.614 - 617.431

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: **Κ. ΜΑΝΩΛΚΙΔΗΣ**

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΠΟΥΔΩΝ:

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ:

ΓΙΑΝΝΕΛΟΣ Π. - ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. - ΖΗΒΑΣ Μ.
ΘΑΝΟΣ Κ. - ΠΡΩΤΟΠΑΤΑΣ Γ.

ΦΥΣΙΚΗ:

ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡ. - ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Ι. -
ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛ. - ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ ΣΤ.
ΜΑΓΝΗΣΑΛΛΗΣ ΝΙΚ. - ΠΟΥΛΑΚΗΣ ΙΩΑΝ.

ΧΗΜΕΙΑ:

ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗΣ ΝΙΚ. - ΚΟΡΕΣΗΣ ΝΙΚ. -
ΝΤΑΣΗΣ ΣΤΡ.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑ: ΚΑΡΓΑΚΟΣ ΣΑΡ.

Ό άρτίωτερος Φροντιστηριακός Οργανισμός πού περιλαμβάνει τρία ειδικά φροντιστήρια:

1
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ
ΦΥΣΙΚΟΜΑΘ/ΚΗΣ

2
ΙΑΤΡΙΚΗΣ
ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΣ

3
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΣΧΟΛΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

“ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ” ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 26 - ΤΗΛ. 261.338 Δ/ΣΙΣ: Ν. ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ

Δ/ΣΙΣ ΣΠΟΥΔΩΝ: **Κ. ΜΑΝΩΛΚΙΔΗΣ**

ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ ΝΙΚ. - ΚΟΡΩΝΙΔΗΣ ΑΘ. - ΚΡΕΝΤΖΑΣ ΧΡ.

ΛΕΣΠΟΥΡΙΔΗΣ ΠΥΘ. - ΠΑΠΑ-ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΗΜ.

ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ Κ. ΜΑΝΩΛΚΙΔΗ

- ΣΧΟΛΗ Β. ΧΗΜΙΚΩΝ
- ΣΧΟΛΗ Β. ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ
- ΣΧΟΛΗ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ - ΚΩΛΕΤΤΗ 19 Τηλ. 622.746

G.C.E SCHOOL

Έπίσημον εξεταστικόν κέντρον
του Associate Examining Board
(Κωδ. αριθ. 85/079)

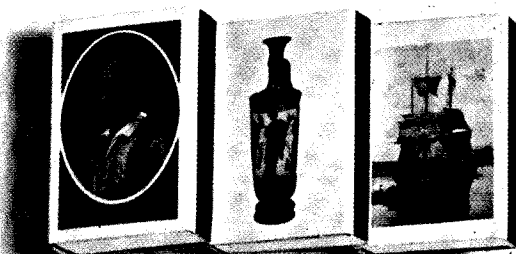
Δ/ΣΙΣ: **Κ. ΜΑΝΩΛΚΙΔΗΣ - Κ. ΠΟΤΑΡΗΣ**
ΚΩΛΕΤΤΗ 19 - ΤΗΛ. 625.381

ΤΜΗΜΑΤΑ:

- Διετούς κύκλου
- Μονοτούς κύκλου (μόνον δι' άποφοίτους)
- Προπαρασκευαστικά
- Έντατικά εξεσημνου διαρκείας (δι' ώριμα μαθηματα)

Διδάσκονται: Pure & Applied Mathematics - Physics -
Chemistry - Economics - Art - Languages.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΥΡΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΞΥΛΟΥ (ΒΕΛΠΕΞ Α.Ε.)

Μέχρι τὸ 1962 ἡ χώρα μας εἰσήγαγε πυρεῖα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἀπὸ τὸ ἔτος 1962 τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον συνεβλήθη μετὰ τῆς Ἑταιρείας ΒΕΛΠΕΞ Α. Ε. ἡ ὁποία καὶ παράγει Ἑλληνικὰ πυρεῖα, διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, εἰς τὸ ὁποῖον παραδίδει ἐξ ὀλοκλήρου τὴν παραγωγὴν τῆς.

Ἡ ΒΕΛΠΕΞ (Βιομηχανία Παραγωγῆς Ἑλληνικῶν Πυρεῖων) ἔχει στοιχεῖα καὶ πιστεύει ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ πυρεῖα εἶναι ἀνώτερα ὄλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

Αἱ σύγχρονοι ἠλεκτρονικαὶ μηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις τῆς ἐν Λαυριῷ, παράγουν ἀνὰ λεπτὸν 1500 κυττῖα πυρεῖα, ἤτοι 1½ ἑκατομ. ἡμερησίως.

Ἡ κατ' ἔτος αὔξεις τῆς παραγωγῆς συμβαδίζουσα μετὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ πολιτισμοῦ τῶν κατοίκων τῆς χώρας μας, καλύπτει ἀπὸ ἐφέτος πλήρως τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας.

* Ἡ παραγωγή τοῦ 1974, παρὰ τὰς δυσχερεῖας ἐλλείψεως πρώτων ὑλῶν (23 χημικῶν οὐσιῶν), ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἀνέλθῃ εἰς 400 περίπου ἑκατομμύρια.

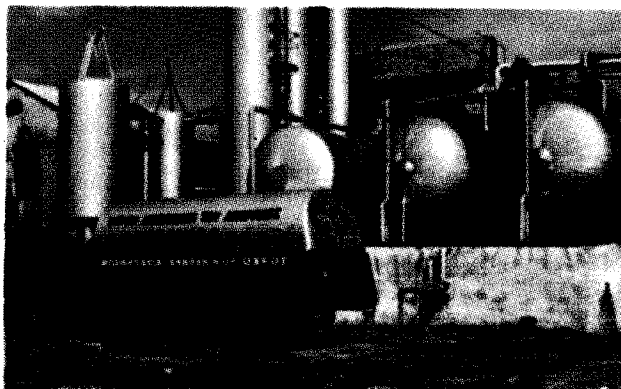
ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΥΡΕΙΩΝ

ΑΡΤΕΜΙΣ	1962	102.000.000
-	1963	89.000.000
-	1964	130.000.000
-	1965	80.000.000
-	1966	101.000.000
-	1967	150.000.000
-	1968	162.000.000
-	1969	169.000.000
-	1970	173.000.000
-	1971	175.000.000
ΗΡΩΕΣ	1972	229.000.000
ΑΝΘΗ ΚΑΙ ΑΜΦΟΡΕΙΣ	1973	265.000.000

CARBONICA Α.Ε.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΑΝΘΡΑΚΙΚΟΥ ΟΞΕΟΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΠΥΡΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

ΕΠΕΝΔΕΥΜΕΝΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ 70.000.000

ΠΑΡΑΓΟΥΜΕ:

Διοξείδιον του άνθρακος υγρό

Βάσει των προδιαγραφών της Αμερικανικής Φαρμακοποιίας (XVI έκδοση), απόλυτου καθαρότητας 99,99% με σημείον ρόσου -40°C που επιτρέπει την χρήση του σε αεριούχα ποτά, ηλεκτροσυγκολλήσεις, χυτήρια, κατάψυξη τροφίμων κλπ. χωρίς προβλήματα. Μεταφέρεται διά βυτιοφόρων σε χαμηλή πίεση και σε ποσότητες 6 τόννων, 12 τόννων και 15 τόννων.

Τα βυτιοφόρα μπορούν ν' αδειάσουν σε χρόνο λιγότερο της μίας ώρας όλη την ποσότητα των 6 τόννων (3.500 κ.μ.) ή 12 τόννων (7000 κ.μ.) ή 15 τόννων (8.500 κ.μ.) για να αντιμετωπίσουν επίσης πυρκαϊές σε κύτη, Μηχανοστάσια, Δεξαμενές, αποθήκες εργοστασίων κ.λ.π. Ίδανικός τρόπος για καθαρισμό από έκρηκτικά αέρια δεξαμενών, σωληνώσεων κ.λ.π.

Διοξείδιον του άνθρακος στερεό (Ξηρός πάγος)

Με θερμοκρασία εξαχνώσεως -79°C είναι ιδανικών μέσων για την μεταφορά και συντήρηση κατεψυγμένων.

Παρέχει επίσης εύκολο και αποτελεσματικό τρόπο για υποκατάσταση ψυκτικών συγκροτημάτων που έπαθαν βλάβη μέχρι της επίσκεψης των κλπ. Προσαρμογή αξόνων και λοιπών εξαρτημάτων μηχανών μπορούν να γίνουν με εύκολο τρόπο

με την χρήση Ξηρού πάγου.

Μέλη: της E. D. I. A. EUROPEAN DRY ICE ASSOCIATION),

Πυροσβεστήρες:

Φορητούς, τροχήλατους, ρυμουλκούμενους όλων των ειδών.

Μόνιμα Πυροσβεστικά Συστήματα:

Διοξείδιου του άνθρακος — Άφρου — Κόνης, Halon.

Περισσότερα από 100 τέτοια συστήματα κατασκευάσθησαν επί πλοίων και εις την Ξηράν.

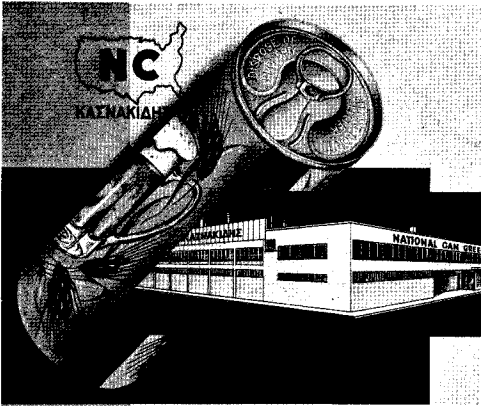
Έπίσης διαθέτουμε.

- Συστήματα άνιχνεύσεως και άναγγελίας πυρκαϊάς του διεθνούς Οίκου Walter Kidde Co.
- Συστήματα άνιχνεύσεως έκρηκτικών αερίων.
- Πυριμάχους ένδυμασίας
- Άναπνευστικές συσκευές.

Μέλη των : NATIONAL FIRE PROTECTION ASSOCIATION U.S.A.

Συνεργάται του EUROFEU - EUROALARM διά την σύνταξιν Πανερωπαϊκών Προδιαγραφών διά μέσα άνιχνεύσεως και κατασβέσεως πυρκαϊάς.

ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΗΣ
ΕΞΑΓΩΓΩΝ ΕΙΣ ΕΚΑΤΟΜ-
ΜΥΡΙΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ

NATIONAL CAN GREECE A.B.E.

Η γνώση εις την Ελληνικήν αγοράν και δια την εξαγωγήν της δραστηριότητάς της, επιθυμούν κατασκευάζει πάντας τύπους λευκοσίδηρων κατάν NATIONAL CAN GREECE A.B.EE προσφέρει τώρα εις την Ελλάδα και εις όλην την Ευρώπην ΤΟ ΚΥΤΙΟΝ ΕΑΣΥ ΟΡΕΝ ΤΟΡ δια την συσκευασάν μπιρς, αναψυκτικών και χυμών, κατασκευασόμενον δια πρώτην φοράν εις την Ελλάδα.

ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΝ ΒΟΛΩ

ΑΡΓΟΝΑΥΤΩΝ 37 - ΒΟΛΟΣ
ΤΗΛ. ΓΡΑΦΕΙΩΝ : 23.242 - 25.460 - 24.642
ΤΗΛ. ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ : 28.730 - 23.241
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ Δ/ΣΙΣ : "ΟΙΝΟΚΛΗΜΑ,,
TELEX : KLIMA 28163

ΠΡΟΪΟΝΤΑ

**ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ ΚΑΘΑΡΟΝ & ΜΕΤΟΥΣΙΩΜΕΝΟΝ
ΣΥΜΠΕΠΥΚΝΩΜΕΝΗ ΓΛΕΥΚΗ - ΑΠΟΣΤΑΓΜΑΤΑ
ΔΙΟΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΑΚΟΣ**

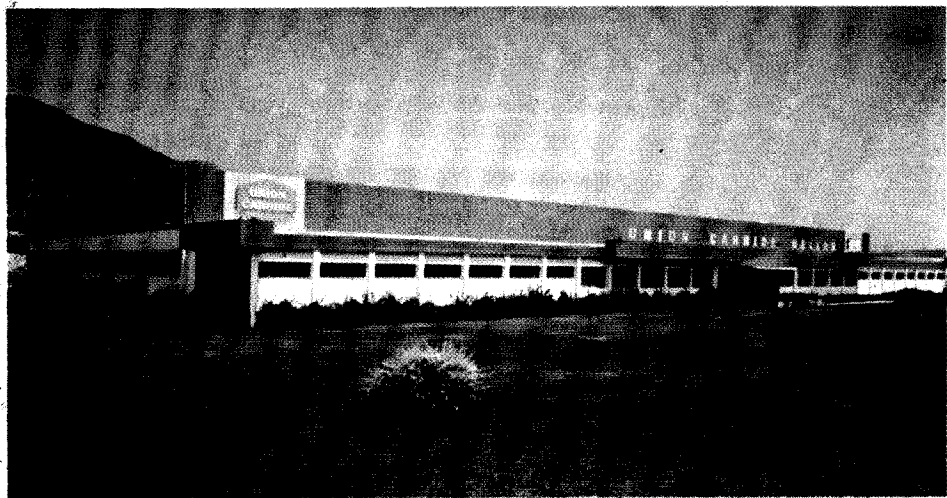
"ΕΡΚΙΣ,, Α.Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 59 - ΑΘΗΝΑΙ 103
ΤΗΛ. 88.30.911-912 814.525 814.136 814.083
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ Δ/ΣΙΣ: ΕΡΚΙΔΑ ΑΘΗΝΑΙ TELEX: ERKS GR 215844

ΠΡΟΪΟΝΤΑ

**ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ ΚΑΘΑΡΟΝ & ΜΕΤΟΥΣΙΩΜΕΝΟΝ
ΟΙΝΟΙ - ΑΠΟΣΤΑΓΜΑΤΑ - ΓΛΕΥΚΗ
ΠΥΡΗΝΕΛΑΙΑ - ΣΑΠΩΝΕΣ**

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΕΝΑ...

Το έργοσάσιό μας στην Θήβα είναι μόνο ένα από τα 500 έργοσάσια και τις άλλες μονάδες, όπως χημικές βιομηχανίες, μεταλλεία, έργοσάτρια και κέντρα έρευνών που έχουμε σε περισσότερες από 100 χώρες.

Τα προϊόντα μας άσφαλώς τα γνωρίζετε. Χημικά, πρώτες ύλες πλαστικών συνθετικές ρητίνες, σιλικόνες, πρόσθετα βοηθητικά, πρώτες ύλες άφρου πολυουρεθάνης και έλαστομερών, προϊόντα άνθρακος και γραφίτου, κρουογενικά συστήματα, συνθετικές ίνες, άγροχημικά, συστήματα για την πρόληψη ρυπάνσεως και μόλυνσεως της άτμοσφάιρας, κ.ά.

Η δραστηριότητά μας πολυσχιδή. Η τεχνολογία μας στην χημική βιομηχανία, εύρύτατη. Σάν παράδειγμα: Άπό τα 104 γνωστά στοιχεία, άσχολούμεθα με άνω των 90.

Οί έφαρμογές των προϊόντων μας, έκτεταμένες. Θά τις δούμε στις βιομηχανίες χημικών προϊόντων, άπορρυπαντικών, χρωμάτων βερνικιών και συγκολλητικών ούσιών. Στις κλωστούφαντουργίες, έπεξεργασία χάρτου, δέρματος, καλλυντικών, φαρμακευτικών προϊόντων και τροφίμων. Στις βιομηχανίες χάλυθος και ήλεκτρικών προϊόντων, σε άγροτικά και βιομηχανικά ένδιάμεσα, στην έπεξεργασία πετρελαίου και άεριών.

Έρευνούμε. Έκατομμύρια δολλαρίων δαπανούμε έτησίως σε έργαστηριακή ή άλλου είδους έρευνα. Γι' αυτό και σε τόσους τομείς είμαστε έφευρέτες.

... Και πρωτοπορούμε. Πρωτοπορούμε σε πολλές δραστηριότητές μας. Όπως στην πετροχημική βιομηχανία, βιομηχανία πλαστικών, βιομηχανία άνθρακος, γραφίτου, κ. ά.

UNION CARBIDE ΕΛΛΑΣ Α.Β.Ε.Ε.

Τὰ τελευταία χρόνια, τὴν προσοχή καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν τεχνικῶν ἐταιριῶν τῆς Εὐρώπης, ἀπασχόλησε μίᾳ ἐξαιρετικῶς ἰκανῆ ὕλη εἰς τὸν χῶρον τῶν συνθετικῶν. Τὸ γνωστὸ πλέον τῶρα LOUSSI A.B.S.

Ἡ ἐνδιαφέρουσα αὐτὴ ὕλη ἀποτελεῖ τὴν μίξιν τῶν στοιχείων AGRILONI-TRAIL, BUTTADIEN, STAIREN, τὰ ὁποῖα δίδουν κατὰ τὴν ἀνάλογον ἐνωσίν των, τὸ ἰσχυρότατον A.B.S., ποῦ χρησιμοποιεῖται δι' ἀντικείμενα καὶ ἐξαρτήματα μεγάλων ἀπαιτήσεων καὶ ὑψηλῶν συντελεστῶν ἀντοχῆς.

Ἡ «ΒΙΟΠΑΝ» Α.Ε., ἀκολουθῶντας τὴν τεχνικὴν πρόοδο τῆς ἐποχῆς, ἐχρησιμοποίησεν τὸ A.B.S. διὰ κατασκευὰς ἀντικειμένων ὑψηλῆς τεχνολογίας, ὡς καὶ διὰ Εἶδη Ὑγιεινῆς, ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν LOUSSI A.B.S., τοποθετώντας τοιοῦτοτρόπως τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν 4ην θέσιν μετὰ τὴν Ἀμερικὴν, Ἀγγλίαν καὶ Γερμανίαν, εἰς τὰς κατασκευὰς Εἰδῶν Ὑγιεινῆς ἐκ τοῦ συνθετικοῦ A.B.S.

X

ΑΠΚΟ **ΑΠΚΟ**
ΑΠΚΟ **ΑΠΚΟ**
ΑΠΚΟ **ΑΠΚΟ** **ΑΠΚΟ**
ΑΠΚΟ **ΑΠΚΟ**
ΑΠΚΟ **ΑΠΚΟ**
ΑΠΚΟ **ΑΠΚΟ**
ΑΠΚΟ **ΑΠΚΟ**
ΑΠΚΟ **ΑΠΚΟ**
ΑΠΚΟ **ΑΠΚΟ**

ύλικά
και συστήματα
συσκευασίας

πλαστικά
βιομηχανικής εφαρμογής

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 72
ΜΟΣΧΑΤΟΝ
ΤΗΛ. 48 20 911 - 19

ΑΠΚΟ **ΑΠΚΟ**
ΑΠΚΟ **ΑΠΚΟ**

ΚΑΚ UNIVAS

ΤΡΥΛΕΤ **A.B.E.E.**

ΤΑΤΟΪΟΥ 150 - ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ. 27.79.711/14
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ 26

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ

Άπορρυπαντικά, παρκετίνες, έντομοκτόνα
άποσμητικά αέρος, άποφρακτικά κ.λ.π.

reisel

RESEL ΧΗΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ Α.Ε.

- * 1) Διασκευασμένα κολοφώνια
 - α) Πολυμερισμένα κολοφώνια
 - β) Άφυδρογονωμένα κολοφώνια
 - γ) Σταθεροποιημένα κολοφώνια δι' ύδρογονώσεως
- * 2) Συνθετικά ρητίναι
 - α) Έστέρες τών ως άνω διασκευασμένων κολοφωνίων
 - β) Μαλεϊκά ρητίναι
 - γ) Ρητινικά άλατα Ζη και Ca
- * 3) Προϊόντα εκ κατεργασίας Τερεβινθελαιίου
 - α) Pine Oils
 - β) Διπεντένιον

ΓΡΑΦΕΙΑ :
Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 25
ΑΘΗΝΑΙ 102

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
26ον ΧΙΛ. ΠΑΛΑΙΑΣ ΕΘΝ. ΟΔΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ - ΚΟΡΙΝΘΟΥ
(ΕΛΕΥΣΙΝΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ)

ΤΗΛΕΦΩΝΑ α) 538.785- 532.756
ΑΘΗΝΑΙ
β) 5546.444
ΕΛΕΥΣΙΣ

ΤΕΛΕΧ : 21-4014
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. : RESELCHEM ΑΘΗΝΑΙ

Τεχνολογία Ζυμώνσεων

1.- ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΕΡΓΩΝ ΕΠΕΚΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Ζυμών αρτοποιίας, κτηνοτροφίας, βρωσίμων ζυμών εκ μελάσσης ή εκ άλλων πρώτων υλών.
(Απόσταεις ύπολειμμάτων, θειώδη ύγρα, παραφίνη κλπ.)
Έπισης ολοκληρωμένη καθαρότητα, θέσος κ.λπ.

2.- ΖΥΘΟΠΟΙΕΙΑ

Πλήρης εγκατάστασις ζυθοποιείων, ειδικών μηχανημάτων και εξοπλισμού παραγωγής ζύθου και ζυμών.

3.- ΧΗΜΙΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ

Άποστάσεις, διηθήσεις, θεκτώσεις Βιοχημικών και χημικών ουσιών έξεαρισμοί, διαυγάσεις και άποστεριώσεις θρεπτικών υγρών. Συσκευαί και τεχνολογικά σχήματα παραγωγής.

4.- ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ

Συστήματα άποστάσεων, συμπυκνώσεων & άποστεριώσεων καθώς και έξεαρισμού και διηθήσεως ίδιαιτέρως εις τόν τομέα ΑΝΤΙΒΙΟΤΙΚΩΝ.

5.- ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Τεχνολογικά σχήματα και εγκαταστάσεις διά τήν συμπύκνωσιν και άπόστασιν άρωμάτων χυμού φρούτων, Συμπύκνωσις γάλακτος, ζελατινης κλπ.

Έπισης παραγωγή έξους, μουστάρδας, ζύμης κλπ.

6.- ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΥΔΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΠΕΡΩΝ

Έξεαρώσεις και άπομακρύνσεις τού όξειδιτι και διοξειδίου του άνθρακος και πλήρης βιολογικός καθάρισμος άποπέρων εργοστασίων ζυμών, ζυθοποιίας και βιομηχανίας τροφίμων.

ΕΙΔΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ VOGELBUSCH - ΑΥΣΤΡΙΑΣ

Άντιπρόσωπος διά τήν Έλλάδα

ΕΜΜ. Δ. ΒΕΡΟΥΤΗΣ, Τεχν. Άντιπροσωπείαι

Γ' Σεπτεμβρίου 18, ΑΘΗΝΑΙ τηλ. 546.481 — ΤΕΛΕΧ 214.296 Τεχ. θυρίς 1057.

COOPER S.A.
KOOPER A.E.

**Παράγων προόδου και εξέλιξεως του
Φαρμάκου εις την Ελλάδα**

Πρώτη ή **KOOPER A.E.** εξασφάλισα συνεργασίαν με μεγάλο κύρους Οίκοις του έξωτερικού, προσέφερε εις τόν Έλληνα Ιατρόν, τήν δυνατότητα να παρακολουθῆ τήν παγκόσμιον εξέλιξιν τῆς θεραπευτικῆς.

THERAPLIX
HOUDE
BOTTU
LOGEAS

BAXTER
ELI LILLY
WARREN TEED
ARMOUR

Εἶναι τὸ συγκρότημα συνεργασίας τὸ ὁποῖον ἐθεμελίωσε ἡ **KOOPER A.E.** καὶ χάρις εἰς τὸ ὁποῖον κατόρθωσε νὰ παρασκευάσῃ ἐπιτοπίως καὶ νὰ θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν, πρώτη τὰ ἀντιϊσταμινικά **SPECIA: ANTERGAN, NEO-ANTERGAN, MULTERGAN, DOXERGAN, PHENERGAN.** Πρώτη τὰ ψυχοφάρμακα, **SPECIA. LARGACTIL, NOZINAN, SURMONTIL, NEULEPTIL, MEJEPTIL.** Πρώτη τὰς κεφαλοσπορίνας **ELI-LILLY: KEFLIN, KEFLODIN, KEFLEX.**

Ἡ **KOOPER A.E.** διαθέτουσα ὅλως συγχρονισμένης ἐγκαταστάσεις, πλήρως ἐνημερωμένον ἐπιστημονικὸν ἐπιτελεῖον, ἔμπειρον ἐργατοτεχνικὸν προσωπικὸν καὶ πλήρες δίκτυον καλύψεως πάσης τῆς Ἑλλάδος, ἔχει ἤδη ἀπὸ μακροῦ κερδίσει χάρις εἰς τὴν ποιότητα τῶν προϊόντων τῆς τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ ἐκτίμησιν, τῶν Ἑλλήνων Ιατρῶν καὶ τοῦ κοινοῦ.

RHONE - POULENE - SPECIA

Ἄριστοβούλου 64 Τ.Θ. 313 Τηλ. 362.108

ΠΟΥΛΑΜΕ ΑΕΡΑ...

Και τώρα, μάλιστα, φθηνότερο!

Έξακολουθοῦμε, βέβαια, νὰ εἶμαστε ἡ μεγαλύτερη Βιομηχανία μηχανημάτων κλιματισμοῦ, ἀερισμοῦ καὶ θερμάνσεως στὴν Ἑλλάδα.

Καὶ ἡ καλύτερη!

Μόνο τὰ δικά μας μηχανήματα ἔχουν τὴν σφραγίδα τῆς AMCA - τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ὄργανισμοῦ Ἐλέγχου Ἀποδόσεως Συσκευῶν Κλιματισμοῦ.

Τώρα, ὁμως, δὲν εἶμαστε πιά οἱ ἀκριβότεροι (πράγμα ποῦ θὰ ἦταν δυνατό νὰ δικαιολογηθῆι - μιά καὶ εἶμαστε οἱ καλύτεροι).

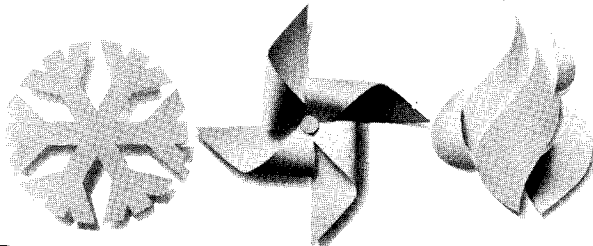
Αὐτοματοποιήσαμε ὀρθολογικά τὴν παραγωγή μας καὶ πουλάμε τὸν ἀέρα μας... φθηνότερα! Ἀέρα καθαρὸ, ὑγρὸ, ξηρὸ, θερμὸ καὶ ψυχρὸ.

Ὅσο γιὰ τὰ μηχανήματα κλιματισμοῦ, ἀερισμοῦ καὶ θερμάνσεως ποῦ παράγομε, κλιματίζουμ τὰ μεγαλύτερα καὶ νεώτερα κτιριακὰ συγκροτήματα τῆς χώρας.

Συνεργαζόμεστε, ἔχοντας ἀποκλειστικά κατασκευαστικά προνόμια (MANUFACTURING LICENSES), μὲ Ἐταιρεῖες διεθνοῦς φήμης, ὅπως: CHRYSLER, HOVAL, ILG, AIR INDUSTRIE/VELUT & DRAVO

Τέτοιον ἀέρα πουλάμε ἐμεῖς.

Βιομηχανοποιημένο ἀέρα ὑψηλῆς ποιότητος, σὲ νέες ἐλκυστικὲς τιμές.

ΙΖΑΡΗΣ - ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ Α.Ε.

ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΑΘΗΝΩΝ: Στουρνάρα 57 - Ἀθῆναι (102) - Τηλ. 525.242, 535.902, 524.960
Α' ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: Φλέμινγκ 33 - Ἄγ. Ἰωάννης Ρέντης - Τηλ. 4813.797, 4812.981
Β' ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: Μαγούλα Ἀττικῆς - Τηλ. 5555.561, 5555.562

ΓΑΛΛΙΚΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

μέ τὸ νέο σῆμα

ΧΡΩΜΑΤΑ

οἰκοδομικά - βιομηχανικά
ναυτιλίας - ὀξύμαχα - πολυουρεθάνης

ΕΠΟΞΥΔΙΚΑ

ΣΗΜ: ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΜΑΣ ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

"ΒΕΧΡΩ" Α.Ε.
Συνεργασμένη μετὰ τῆς Γαλλίας
**société
française duco**

**βιομηχανία
καὶ ἐμπόριον
βερνικοχρωμάτων**

Ἐργοστάσιον - γραφεῖα
Θεσσαλονίκης 13
Μοσχάτον Τ.Τ. 58
τηλ. κέντρον 4816.101,2,3
ἐμπορ. διεύθ. 48.16.143
τεχν. διεύθ. 48.16.124

"Ζ.Α.Α.Ε., ΧΗΜΙΚΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ Α.Ε.

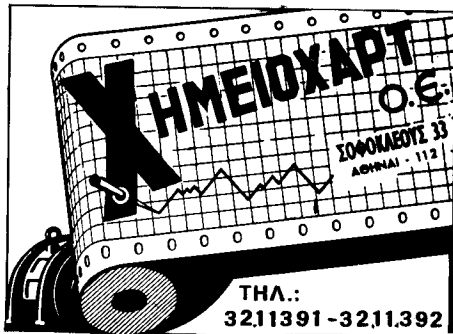
- Ἄμυλον Ἀραβοσίτου
- Ἄμυλοπρόπιον
- Δεξτρίνα
- Ἄμυλα Ὑφαντουργίας
- Ζύμη Ἀρτοποιίας
- Φρουκτολίνη

ΠΡΟ-ΪΟΝΤΑ ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Ἐργοστάσιον Πειραιῶς: Ὀμηρίδου Σκυλίτση 60, Πειραιῶς — Τηλέφωνον 475964 - 8

Ἐργοστάσιον Θεσ/νίκης: Μοναστηρίου 73, Θεσ/νίκη — Τηλέφωνον 031/517144 - 5

**ΠΑΝΤΑ
ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ
ΜΗΧΑΝΗ**

“ΧΗΜΕΙΟΧΑΡΤ”, φ.ε.
 ΧΗΜΙΚΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΧΑΡΤΟΥ
Δ. ΠΟΔΑΡΟΠΟΥΛΟΣ - Θ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ
 ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΡΩΤΗΡΙΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
 ΣΟΦΟΚΛΕΙΟΥΣ 33 - ΤΗΛ. 311.391 - 92 Π. ΡΑΛΛΗΝ 33 - ΤΗΛ. 867.852
 ΑΘΗΝΑΙ 112

ΧΑΡΤΟΤΑΙΝΙΑΙ TELEX (ΤΗΛΕΥΠΩΝ) Ν.Σ.Π.
 ΜΟΝΟΦΥΛΛΟΙ - ΠΟΛΥΦΥΛΛΟΙ: ΑΥΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ & ΜΕΤΑ ΚΑΡΜΠΟΝ

ΧΑΡΤΟΤΑΙΝΙΑΙ ΑΒΡΟΣΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΩΝ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΚΑΡΙΟΓΡΑΦΩΝ ΚΑΤΑΓΡΑΦΙΚΩΝ & ΛΟΙΠΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ	ΧΑΡΤΕΣ ΣΥΝΕΥΣΑΔΑΣ ΧΑΡΤΕΣ ΑΥΤΟΚΟΛΛΗΤΟΣ (ΕΤΙΚΕΤΩΝ) ΚΗΡΟΧΑΡΤΩΝ ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΩΝ ΠΙΣΟΧΑΡΤΩΝ ΝΤΟΥΜΠΛΕΣ ΚΑΡΜΠΟΝ ΜΙΑΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΧΑΡΤΗΣ ΚΡΕΠΗΣ
--	--

ΑΥΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΕΙΣ ΦΥΛΛΑ 70 X 100 & 80 X 86

ΑΝΤΛΙΑΙ
JABSCO - MARLOW - MONO - S.S.P.
 ΠΛΑΣΤΙΚΑΙ & ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΟΙ
 ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΙ ΔΙΑ ΤΡΟΦΙΜΑ, ΟΞΕΑ, ΠΑΧΥΡΕΥΣΤΑ ΥΓΡΑ, ΤΡΟΦΙΜΑ, ΠΙΣΙΝΑΣ,
 ΚΑΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΠΑΣΑΝ ΧΡΗΣΙΝ ΑΠΑΙΤΟΥΣΑΝ ΕΙΔΙΚΗΝ ΑΝΤΛΙΑΝ

Διαρκής παρακαταθήκη, ανταλλακτικά, Συνεργείον
Α. ΛΕΩΝΙΔΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ
 Όδος Κ. Μαυρομιχάλη 12 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΤΗΛ.: 4176.264 - 4177.568

ΕΛΒΙΕΜΕΚ ^Α_Ε

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ & ΕΜΠΟΡΙΑ ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ
ΧΡ. ΦΑΣΣΕΑΣ & ΧΡ. ΛΑΜΠΡΟΥ Α.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 13 - ΑΘΗΝΑΙ 102 ☎ 53.22.20, 52.24.41, 53.66.84, 52.10.76
TELEX: 021-4258

ΑΠΟΘΗΚΑΙ: 11η Στάσις ΑΘΗΝΩΝ - ΜΕΝΙΔΙΟΥ ☎ 24.61.443, 24.61.463

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: ΟΙΝΟΦΥΤΑ ΒΟΙΩΤΙΑΣ ☎ 0262 - 31230, 31231 TELEX: 027.158

ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΕΛΒΙΕΜΕΚ - ΑΘΗΝΑΙ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

Ἡ ΕΛΒΙΕΜΕΚ, πρωτοποριακὴ ἐπιχείρησις παραγωγῆς καὶ ἐμπορίας ἐκρηκτικῶν ἰδρύθη τὸ 1944 ὑπὸ τῶν ΧΡΗΣΤΟΥ ΦΑΣΣΕΑ καὶ ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν ἐργατικότητά καὶ τὴν οὐξυτάτη ἐπιχειρηματικὴ τους διαίτησιν κατάρθωσαν μέσα σὲ λίγο χρόνον νὰ διευρύνουν τὴν ἐπιχειρηματικὴ τους δρᾶσι καὶ νὰ ἀποκτήσουν τὸ 1951 τὸ πρῶτο σύγχρονον ἐργοστάσιον ἐκρηκτικῶν εἰς τὴν περιοχὴν Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς. Τὸ 1958 ἡ ΕΛΒΙΕΜΕΚ μεταφέρεται εἰς Οἰνόφυτα Βοιωτίας καὶ ἐπὶ ἰδιοκτῆτου ἐκτάσεως 1150 στρ. δημιουργεῖ ἓνα σύγχρονον καὶ ἄρτια ἐξοπλισμένον συγκρότημα παραγωγῆς ἐκρηκτικῶν ὑλῶν καὶ χημικῶν προϊόντων.

Ἡ ἐπιχείρησις τὸ 1960 μετατρέπεται σὲ ἄνωνύμον ἐταιρίαν ἐνῶ ἡ προσπάθεια συνεχίζεται καὶ ἰδιαίτερα στοὺς τομεις ὀργανώσεως καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ. Ἐκτοτε διευρύνεται αὕτη τὸσον ὀριζοντίως ὅσον καὶ κατακορυφῶς παράγουσα ποικιλίαν τελικῶν προϊόντων καὶ βασικὰς χημικὰς πρώτας ὕλας διὰ τὴν παραγωγὴν ἐκρηκτικῶν ἀρίστης ποιότητος.

Σήμερα μετὰ ὀπὸ 30 χρόνια δημιουργικῆς προσπάθειας ἡ ἐπιχείρησις διαθέτει προηγμένη καὶ σύγχρονη Τεχνολογία, πλήρως αὐτοματοποιημένον Μηχανολογικὸν ἐξοπλισμόν, λίαν ἱκανοποιητικὴν ἐπὶ ἀνδρωσιν μὲ ἄρτια κατηρτισμένο ἐπιστημονικὸ καὶ τεχνικὸ προσωπικὸ καὶ ρεαλιστικὴ ὀργάνωσις διὰ τὴν ὀρθὴ καὶ πλήρη ἀξιοποίησιν τῶν ὑπαρχουσῶν δυνατοτήτων παραγωγῆς καὶ ἐμπορίας, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν διέθεσιν τὸσον εἰς τὴν ἐγχώριον ὅσον καὶ τὴν Διεθνήν ἀγορὰ τελικῶν προϊόντων συνεχῶς βελτιουμένων καὶ ἀρίστων ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος, πιστότητος καὶ ἀσφαλείας.

Τὰ προϊόντα τὰ ὁποῖα παράγει καὶ ἐμπορεῦται κατὰ τὴν παροῦσαν περίοδον ἡ ΕΛΒΙΕΜΕΚ διακρίνονται εἰς τὰς ἀκολούθους τρεῖς βασικὰς κατηγορίας:

1 ΧΗΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Νιτρογλυκερίνη

ΠΕΤΝ (Τετρανιτροπενταερυθρίτης)

Δινιτρολοουόλη

Θεικὸς Σίδηρος

2 ΕΚΡΗΚΤΙΚΕΣ ΥΛΕΣ

Κονιώδεις Ἀμμωνίτιδες (μετὰ ἢ ἄνευ Νιτρογλυκερίνης)

Ζελατινοδυναμίτιδες

Εἰδικαὶ Ζελατοδυναμίτιδες

Πετραμῶν

Ἰδραμῶν

Μαρμαρίτης

3 ΒΟΗΘΗΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Θρυαλλίδες (Βραδύκαυστος κοινὴ καὶ Ἀδιάβροχος, Ἀκαριαία)

Πυροκροτηταὶ (Καψύλλια, κοινὰ καὶ ἠλεκτρικά)

Ἐνισχυταὶ βάθους, πυροδοτικὰ μηχανήματα.

LACTA PAVLIDES

Η νοστιμότερη
σοκολάτα
γάλακτος
της Εύρωπης

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΡΗΤΙΝΗΣ ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΙ

- **1893-1973**
80 Χρόνια παραγωγής Κολοφωνίου - Τερεβινθελαιίου
ΚΑΙ ΤΩΡΑ...
- **ΣΥΝΘΕΤΙΚΑΙ (ΤΕΧΝΗΤΑΙ) ΡΗΤΙΝΑΙ**
Η πρώτη Έλληνική Βιομηχανία Παραγωγής
Συνθετικών Ρητινών εις ΔΙΣΚΙΑ
- **Αποκλειστικότης χρήσεως δια την Ελλάδα**
Τεχνικών Μεθόδων Οίκου WORLEE-CHEMIE Γερμανίας

ΓΡΑΦΕΙΑ

Θεάτρου 4 Αθήναι
Διάκου 14 Πύργος

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ (ΜΟΣΧΑΤΟΝ)
ΠΥΡΓΟΣ ΗΛΕΙΑΣ (ΚΑΡΟΥΤΑ)

ΤΗΛΕΦΩΝΑ

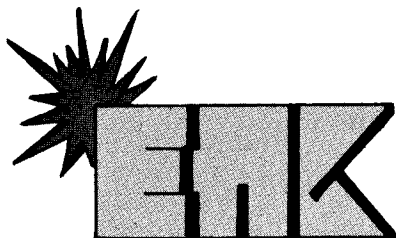
ΑΘΗΝΑΙ: 32.11.454
ΠΥΡΓΟΣ: 22.660

ΤΕΛΕΞ

213225
RESI GR

ΤΗΛ/ΜΑΤΑ

ΕΣΣΑΣ
ΑΘΗΝΑΙ

**Α. Ε. ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΠΥΡΙΤΙΔΟΠΟΙΕΙΟΥ & ΚΑΛΥΚΟΠΟΙΕΙΟΥ**

ΓΡΑΦΕΙΑ ΘΡΑΚΗΣ 2 - ΑΘΗΝΑΙ 457

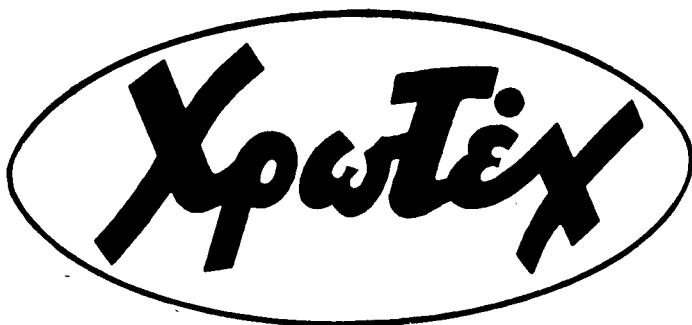
ΤΗΛΕΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ 97.13.583

ΤΗΛΕΦ. ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ 97.13.207

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ :
ΔΥΝΑΜΙΤΙΩΝ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ
ΚΑΨΥΔΔΙΩΝ ΔΥΝΑΜΙΤΙΩΣ - ΘΡΥΑΛΛΙΩΝ

X

ή επιστημονική λύσις
σέ κάθε πρόβλημα προστασίας
καί χρωματισμού έπιφανειών

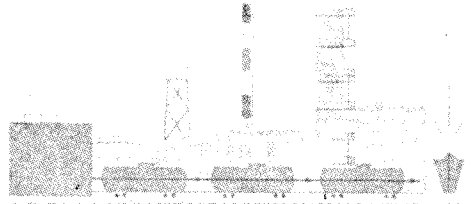
ΧΡΩΜΑΤΑ, ΥΠΟΣΤΡΩΜΑΤΑ & ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ, ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΧΡΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΒΕΡΝΙΚΙΩΝ
Β. ΝΙΚΟΛΟΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΙ Γ. ΤΣΙΜΠΟΥΚΗΣ
ΧΡΩΤΕΧ Α.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΜΑΡΗΝ 39 - ΑΘΗΝΑΙ 108 - ΤΗΛ. 533.842 - 529.901

**σ'όλο τὸ ταξίδι
ή BP είναι
πάντα κοντά σας.**

ΙΝΤΕΡΚΕΜ - ΕΛΛΑΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΔΡΑ: ΒΑΘΥ - ΑΥΛΙΔΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ (ΘΗΣΙΩΣ) 34 ΚΑΛΛΙΘΕΑ, ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 9280801-3

- ΔΙΑΣΠΟΡΑΙ ΟΞΕΙΚΟΥ ΠΟΛΥΒΙΝΥΛΙΟΥ (Ρ.Υ.Α).
- ΡΗΤΙΝΑΙ ΑΛΚΥΔΙΚΑΙ, ΑΚΡΥΛΙΚΑΙ
ΠΟΛΥΕΣΤΕΡΙΚΑΙ, ΠΟΛΥΟΥΡΕΘΑΝΙΚΑΙ
- ΔΙΑΛΥΤΑΙ

ΟΞΟΠΟΪΑ - ΚΩΝΣΤ. ΒΑΤΤΗ
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ 9-ΤΗΛ. 362-346

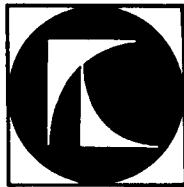

KIMAGIMEX

KIM ENTERPRISES LTD

**ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ
ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ - SERVICE**

**Έπιστημονικά - Ίατρικά - Βιομηχανικά - Χημικά
Φωτογραφικά - Μηχανήματα & Ύλικά
Πλ. Αργεντινής Δημοκρατίας 4**

KIMSERVICE

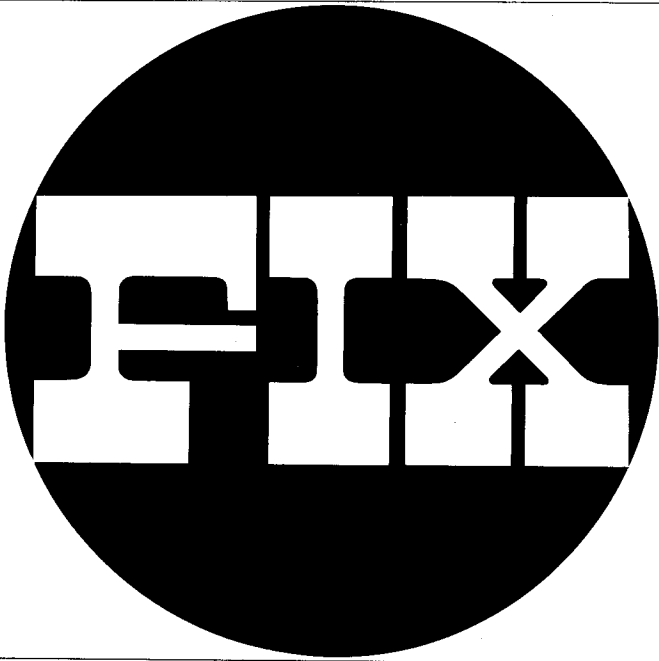
☎ 644 3105 - 6

ΧΗΜΕΞΠΟΡΤ ΕΛΛΑΣ Ε.Π.Ε.

**ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: V/O SOJUZCHIMEXPORT MOSCOW
ΧΗΜΙΚΑ - ΕΜΠΟΡΙΟΝ - ΧΡΩΜΑΤΑ**

**ΑΜΕΡΙΚΗΣ 15 - ΤΗΛ. 614.136 - 614.906
ΑΠΟΘΗΚΑΙ: ΣΠΑΡΤΗΣ 3 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 4617.519**

X

ΕΒΔΟΜΗΘΕΣ ΕΒΔΟΜΗΘΕΣ 4π 364

Τὰ
δικὰ μας
ΔΩΡΑ
είναι οἱ τιμές μας

Τὸ προτιμήσαμε ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἄλλη
ἄχρηστη καὶ χωρὶς ἀξία προσφορά μικροδῶρου.
Καθωρίσαμε τὶς τιμές μας
στὸ κατώτατο δυνατό ἐπίπεδο. Ἔτσι κάνουμε
ἓνα πραγματικὸ δῶρο στοὺς πελάτες μας.

L&A. ΠΑΤΙΣΤΑΣ Α.Ε.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ 2 καὶ 4 - ΤΗΛ. 3216677 • 3240701 • ΑΠΟ ΤΟ 1915

Κέφι...
'Απόλαυσις...
Χαρά...

..μέ τήν νέα
διεθνῆ ἐπιτυχία
τῆς φέρμας

ΚΑΜΠΑ

ΕΝΑΣ ΔΥΝΑΜΙΚΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ο ΠΡΩΤΟΣ κρίκος στην τεραστία αλυσίδα επιχειρηματικής ανάπτυξεως του Όμιλου Ίζολα-Δράκος, ήταν ένα μικρό μαγαζάκι υδραυλικών ειδών, που άνοιξε το 1906 στην οδό Πραξιτέλους ένας άνθρωπος με ευρύ επιχειρηματικό πνεύμα και πίστι στην καλή συνεργασία. Ο Παναγιώτης Δράκος.

Από το μικρό εκείνο μαγαζί, γεννήθηκε το 1930 η Ίζολα, που στην αρχή κατασκεύαζε σωλήνες « μπεργκμαν » (σωλήνες μονωτικούς) και κατόπιν χυτοσιδηρά προϊόντα. Το μεγάλο άλμα, όμως, πραγματοποιείται το 1951, σε εποχή οικονομικής αβεβαιότητας. Τότε η Ίζολα θεμελιώνει την πρώτη ελληνική βιομηχανία ηλεκτρικών συσκευών και βοηθάει τον κόσμο να καταλάβει ότι το ψυγείο και η κουζίνα δεν είναι πολυτέλεια, αλλά ο «ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ».

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΊΖΟΛΑ ΤΟ 1974

Η ΊΖΟΛΑ όμως δεν σταμάτησε... στην ΊΖΟΛΑ.

Στά θεμέλια που έβαλε ο πατέρας του, ο Γεώργιος Δράκος, ο σημερινός πρόεδρος της ΊΖΟΛΑ, με ένα επιτελείο δυναμικών στελεχών, οικοδόμησε και μεταμόρφωσε την ΊΖΟΛΑ σε ένα δυναμικό Όμιλο Έταιριών με πολύπλευρη βιομηχανική και εμπορική δραστηριότητα, που υπηρετεί:

- την οικοδομή
- το νοικοκυριό
- την γεωργία
- την βιομηχανία

ΚΑΙ περιλαμβάνει:

- 8 σύγχρονα εργοστάσια στην Καλιθέα, Θήβα, Λαύριο, Χαλκίδα, Πει-

ραία, Κορωπί, με

- 800 εκατομμυρίων δρχ. αυτοματοποιημένες εγκαταστάσεις.
- 3.300 ανθρώπινο δυναμικό, εργατοτεχνίτες, υπαλλήλους και ειδικούς επιστήμονες.
- 600 ειδικούς αντιπροσώπους σε όλη την Ελλάδα και στο εξωτερικό.
- 1000 ανεξάρτητα καταστήματα λιανικής πωλήσεως.

ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

Η ΊΖΟΛΑ, βέβαια, δεν έχασε και την ΊΖΟΛΑ. Έτσι σήμερα με 200 εκατομμύρια περισσότερα από αύξηση του μετοχικού της κεφαλαίου και 100 εκατομμύρια από ένυπόθηκο όμολογιακό δάνειο, πάνω σε 200.000 ιδιότητα τ. μ. στα Δραγώνια Θηβών, συμπληρώνει τις κτιριακές της εγκαταστάσεις για να φθάσουν:

- Σε πρώτη φάση τα 30.000 τ.μ.
 - Σε δεύτερη φάση τα 45.000 τ.μ.
 - Και με το τέλος του προγράμματος τα 55.000 τ.μ., πλην των ήδη υπάρχοντων 30.000 τ.μ. στην Καλιθέα.
- Έτσι η ΊΖΟΛΑ πρωτοπορεί στην τεχνολογική εξέλιξη βιομηχανικών εγκαταστάσεων και:
- Παράγει σε μεγάλες σειρές, με αυτόματα μηχανήματα και εγκαταστάσεις ακρίβειας, όλες τις οικιακές συσκευές, στην καλύτερη ποιότητα και στις ποσότητες που ικανοποιούν την ελληνική αγορά και τις εξαγωγικές προοπτικές της.
 - Οργανώνει καθέτως, αυτόνομες βιομηχανικές μονάδες μέσα στον ίδιο

έργοστασιακό χώρο.

- Έπιλέγει τον πιο σύγχρονο παραγωγικό εξοπλισμό.
- Έπιτυγχάνει σοβαρωτάτη αύξηση της παραγωγικότητας, διαψεύδοντας έτσι την άποψη ότι η ποσότητα και η ποιότητα των προϊόντων είναι ανάλογη με τα άσασχολούμενα άτομα.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

ΑΝΑΓΚΑΙΑ προϋπόθεσις για την εκτέλεσι ενός τέτοιου εκτεταμένου και δημιουργικού έργου, αποτελεί η ίδρυσις, η οποία επεκτείνεται προς όλους τους τομείς, αλλά, μεθοδικά, αποτελεσματικά, χωρίς πολυτέλειαι.

Η ίδρυσις στην ΙΖΟΛΑ υπήρξεν άντικείμενον ειδικών έρευνών και μελετών από δεκαετίας και πλέον. Η επιστημονική ίδρυσις της ΙΖΟΛΑ ήταν η ύποδομή για την δημιουργία ενός από τους δυναμικότερους επιχειρηματικούς όμιλους της χώρας μας.

Ο βαθμός ενημερώσεως, η επιμόρφωσις και η ικανότης των στελεχών της ΙΖΟΛΑ, την φέρνουν σίμερα στην πρώτη σειρά των μεγάλων ελληνικών επιχειρήσεων και άποτελούν την έγχειρησι για την επίτευξι των μελλοντικών της ύψηλών στόχων.

Η ΙΖΟΛΑ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΞΕΝΕΣ ΑΓΟΡΕΣ !

Η ΠΟΙΟΤΗΣ των προϊόντων της ΙΖΟΛΑ άπέσπασε την έκτιμησι και των ξένων χωρών. Τα προϊόντα της έξάγονται σε όλον τον κόσμο. Σε πέντε εκατομμύρια δολάρια άνερχένται οι έξφε-

τεινές έξαγωγές της ΙΖΟΛΑ!... Έσαι η χώρα μας έχει συναλλαγματική ύφέλεια 150.000.000 δραχμών, πέραν της ύφελειας από την άντικατάστασι των εισαγωγών, η όποια ύπολογίζεται πλέον των 500 εκατομμυρίων δρχ.

Η φήμη της ΙΖΟΛΑ, σαν πρωτοπόρου ελληνικής βιομηχανίας είναι έξαπλωμένη και στον επιχειρηματικό κόσμο του έξωτερικού. Γι' αυτό και πολ-οικονομική τους δύναμι εταιρίες του έξωτερικού συνεργάζονται ήδη μαζί μας.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΙΖΟΛΑ

ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ, η δύναμις και η άλματώδης πρόοδος που έχει σήμερα, ο Όμιλος των Έταιριών ΙΖΟΛΑ, όφείλονται κατά ένα ποσοστό στην κοινωνική και βιομηχανική πολιτική του Όμιλου. Η πολιτική της είναι στηριγμένη στο πνεύμα και την ιδέα της καλής συνεργασίας, καθώς και στον παράγοντα «άνθρωπο». Με συναισθησι της εϋθύνης άπέναντι στην ιστορία της και των ύποχρεώσεών της στον Έλληνα καταναλωτή, η ΙΖΟΛΑ φροντίζει και φροντίζει πάντοτε να του προσφέρη τα προϊόντα της σε όσο το δυνατόν καλύτερες γι' αυτόν τιμές, εν σχέσει με την ύψηλή άσυναγώνιστη ποιότητά τους. Η ιστορία της δέν της επιτρέπει παρεκκλίσεις. Είναι πρωτοπόρος και η πιο πεπειραμένη ελληνική βιομηχανία οικιακών συσκευών. Αυτό το γνωρίζει ο Έλληνας καταναλωτής, όπως γνωρίζει ότι αγοράζοντας προϊόντα της ΙΖΟΛΑ αγοράζει πειρα, ποιότητα και συνέπεια.

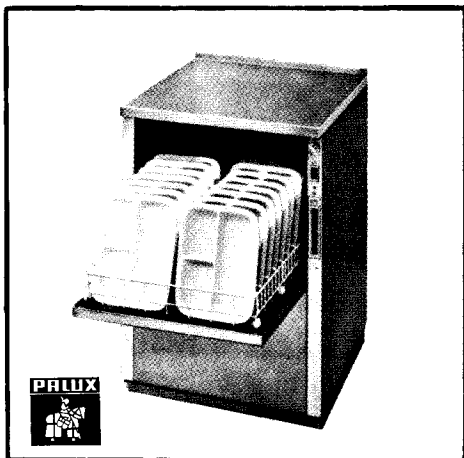

BOSCH

(ΜΠΟΣ)

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑΙ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΑΙ

ΓΙΑ ΣΙΓΟΥΡΙΑ

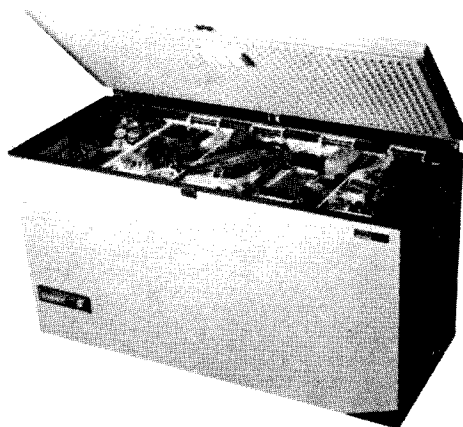

ΔΙΑ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΝ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ
ΧΗΜΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Τὰ γνήσια
Γερμανικά προϊόντα
πού ξεχωρίζουν πάντοτε
διὰ τὴν
ὑψηλὴν τους ποιότητα

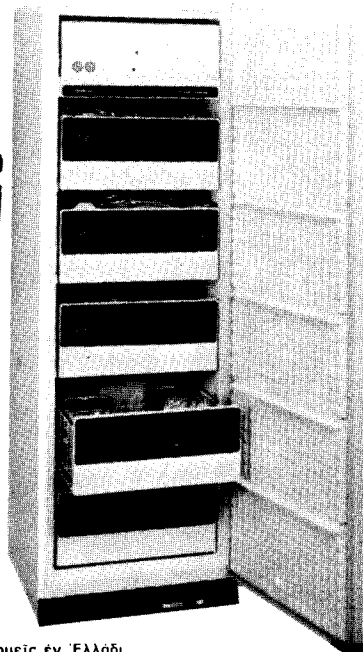
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ
ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ ΠΙΑΤΩΝ

ΔΥΝΑΜΙΚΟΤΗΣ
300 - 1.500 πιάτων ἡμερησίως

ΣΥΝΤΗΡΗΤΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΚΑΙ
ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ BOSCH
ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΙ ΚΑΙ ΚΑΘΕΤΟΙ

ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΟΤΗΣ ΑΠΟ 240 ΕΩΣ 550 ΛΙΤΡΑ

Ἀποκλειστικοὶ εἰσαγωγεῖς καὶ διανομεῖς ἐν Ἑλλάδι

Ε.Ο.Τ.Α. Α.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: Ἱερά Ὁδός 61, τηλ. κέντρ. 368.816 (10 γραμμαί)

ΒΙΟΡΥΑ

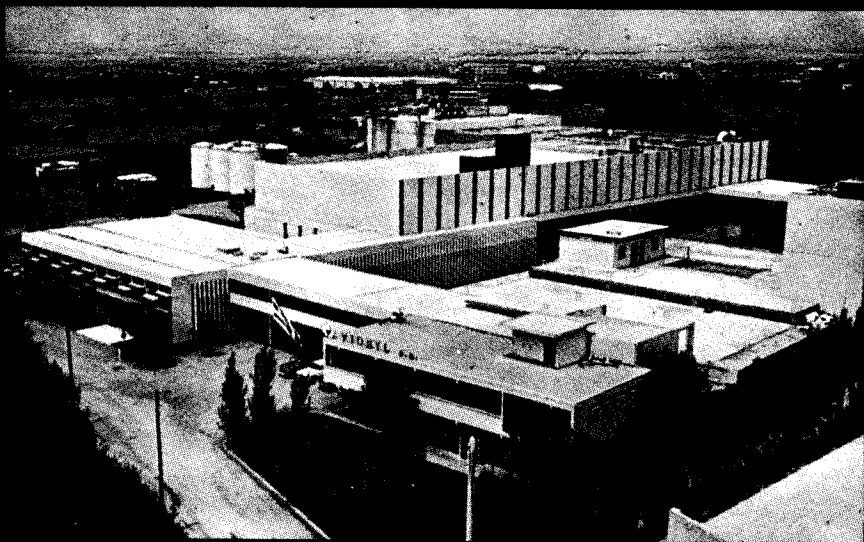

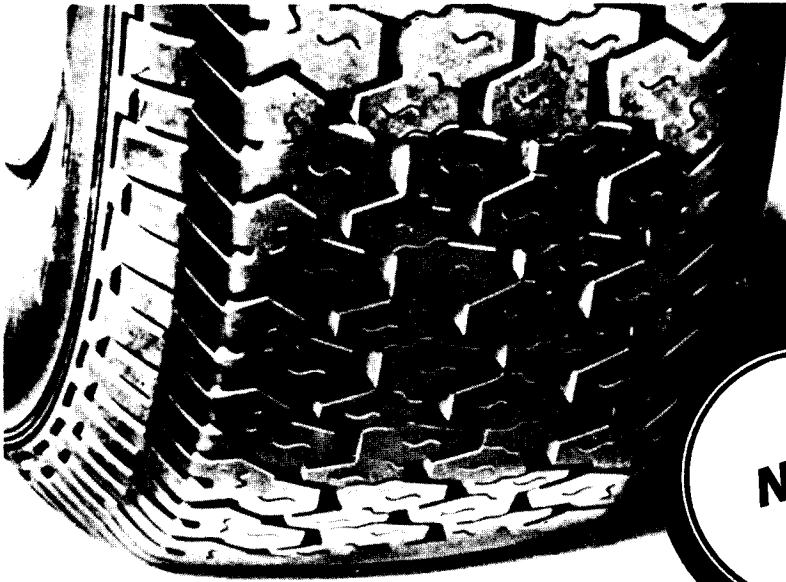
Χημική & γεωργική βιομηχανία, επιστημονική έρευνα α. ε

ΤΕΡΜΑ ΚΑΤΩ ΚΗΦΙΣΙΑΣ - ΚΗΦΙΣΙΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 8014198, 8014230, 8017002
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΒΙΡΟΛ - ΑΘΗΝΑΙ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΝ & ΜΕΣΣΗΝΙΑΝ
ΤΕΛΕΣ: 214175 VIOR GR
ΑΓΡΟΚΤΗΜΑΤΑ. ΕΙΣ ΒΕΛΙΚΑΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
ΚΑΙ ΛΑΣΣΕΑΝ ΑΡΚΑΔΙΑΣ
ΤΗΛ. 07.22.22.337 ΜΕΣΣΗΝΗΣ

ΠΡΟΪΝΤΑ

Βιομηχανικά άρώματα
αιθέρια έλαια
πρώτα ύλαι άρωμάτων
χημικά αντιδραστήρια
πρώται ύλαι άπορυπαντικῶν

V10S

un pneu... sûr

**Μεγαλύτερη ασφάλεια στις στροφές,
στην βροχή και περισσότερα χιλιόμετρα**

Τό πιο πρόσφατο προϊόν της KLEBER... Τό νέο V10S είναι ένα τέλειο λάστιχο.

Τις στροφές: Τις διαγράφει με ακρίβεια χιλιοστού. Τό πέλωμα του έγινε πιο φαρδύ, χωρίς σπά «τακούνια» ασφαλείας, και αυξήθηκε έτσι η επιφάνεια έπαφής με τόν δρόμο με αποτέλεσμα νά διατηρή πάντα σταθερά τήν τροχιά του.

Στόν βρεγμένο δρόμο: Ακόμα και όταν βρέχη δέν αντιμετώπιζει κανένα πρόβλημα. Τά σκαλιώματά του έχουν μελετηθή έτσι ώστε νά αποφεύγεται ή υδρολιώθηση. Έτσι εξασφαλίζεται μία ακρίβης οδήγηση και ένα φαινόμενο σε μικρή απόσταση. Χιλιόμετρα: Η περιφερειακή «ζώνη» τού σκελετού τού αποτελεεί «σώμα» με ένα κομτασούκ εξαιρετικής έντοχης, ικανού νά διαλύση δεκάδες χιλιάδες χιλιόμετρα σε δρόμο και σε... αυτοκινητόδρομο.

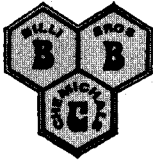
ΤΟ ΝΕΟ KLEBER V10S ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΣΙΓΟΥΡΟ ΛΑΣΤΙΧΟ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Δ. ΣΚΑΡΛΗΣ Α.Ε.**

ΛΕΟΦ. ΑΘΗΝΩΝ (ΚΑΒΑΛΑΣ) 170 ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 520.501, 520.733, 520.851

ΕΛΑΣΤΙΚΟΕΜΠΟΡΙΚΗ - Ε.Π.Ε. ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ 8 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ-ΤΗΛ 536.313

ΑΦΟΙ **ΜΠΙΛΛΗ** Ο.Ε.
ΧΗΜΙΚΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ – ΕΞΑΓΩΓΑΙ – ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ

ΧΗΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΔΙ ΟΛΑΣ ΤΑΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑΣ

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ
ΣΟΔΕΣ

ΕΔΡΑ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 23 Ν
ΤΗΛΕΦ: 516871 - 516097
ΤΕΛΕΞ: 41514 ΒΙΛΙ
ΤΗΛΕΓΡΑΦ: ΒΙΛΛΙ ΒΡΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ:

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ - ΘΕΑΤΡΟΥ 24
ΤΗΛΕΦ: 3219725

plaka

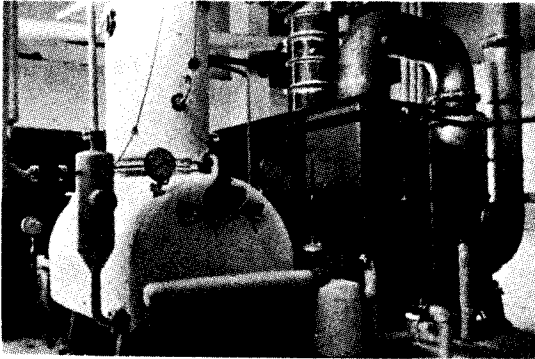
Petsina

ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΛΗΑ
ΠΛΑΚΙΩΤΙΚΗ ΓΕΥΣΗ

ΕΒΓΛΟ

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΓΛΥΚΕΡΙΝΗΣ ΚΑΙ ΛΙΠΑΡΩΝ ΟΞΕΩΝ Α.Ε.**

ΠΡΟΪΟΝΤΑ

- ΛΙΠΑΡΑ ΟΞΕΑ

ΖΩΪΚΑ
ΒΑΜΒΑΚΕΛΑΙΟΥ
ΦΟΙΝΙΚΟΠΥΡΗΝΕΛΑΙΟΥ

- ΣΤΕΑΡΙΝΗ

ΕΞ ΥΔΡΟΓΟΝΟΜΕΝΟΥ
TRIPLE PRESSED

- ΕΛΑΪΝΗ
- ΓΛΥΚΕΡΙΝΗ
- ΣΑΠΩΝΟΜΑΖΑ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 5—ΜΟΣΧΑΤΟΝ—ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛ.: 4812155 ΤΗΛ/ΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΕΒΓΛΟ ΜΟΣΧΑΤΟΝ

PETROCON

ΧΗΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΩΣ
διὰ **ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗΝ** καὶ **ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΝ** ΧΡΗΣΙΝ

Βελτιωτικά Καυσίμων — Συντήρησις Λεβήτων ἐργαστασίων —
Συντήρησις Μηχανῶν Ἐσωτερικῆς Καύσεως — Καθαρισμοὶ
Δεξαμενοπλοίων — Καθαριστικά Ὑλικά.

Ἡ PETROCON σὰς δίνει καὶ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος
διὰ τὴν μόλυνσιν τῆς ἀτμοσφαιράς.
Μία πλήρης σειρά ἀποτελεσματικῶν χημικῶν μας εἰς τὴν
διόθεσίν σας.

PETROCON : Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς **ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ** καὶ τῆς
ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ.

24ωρος παροχὴ ὑπηρεσιῶν ἀνά τὴν ὑδρόγειον.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ
NEW YORK - BALTIMORE - CALIFORNIA - NEW ORLEANS - ST. CROIX
PANAMA CANAL - B. AIRES - ANTWERP - LE HAVRE - ROUEN -
DUNKIRK - MARSEILLE - ROTTERDAM - GENOA - OSAKA - SINGAPORE.

PETROCON INTERNATIONAL (HELLAS) LTD.
Φίλωνος 111 — Πειραιεύς
Τηλ. : 45.16.478/45.13.860/45.14.768
TELEX: 21-2912 PMCC GR
CABLE: PETROCONHELLAS

MERCOLA Ε.Π.Ε. - MERCOPETROL Ε.Π.Ε. - BOSTIK U.S.M. CORP. **ΧΗΜΙΚΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ**

A. ΚΟΜΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ

Αυτοκινήτων - Ἀμαξωμάτων	Πλαστικῶν ἐν γένει
Ἀρχιτεκτονικῶν κατασκευῶν	Συσκευασιῶν ἐν γένει
Ἐπιπλοποιίας	Ὑποδηματοποιίας
Νουπηγικῆς	Χαρτοποιίας
Οἰκοδομικῆς	Λοιπῶν Τεχνικῶν Χρήσεων

B. ΜΟΝΩΤΙΚΑ ὙΛΙΚΑ

Ὑλικά σφραγίσεως ἄρμῶν διαστολῆς καὶ ἐλέγχου
Ὑλικά σφραγίσεως ἄρμῶν κρυστάλλων παραθύρων καὶ πλαισίων ἀλουμινίου
Μονωτικά ὕλικά ἀμαξωμάτων αυτοκινήτων ἐν γένει
Μονωτικά ὕλικά ναυπηγικῆς

Γ. ΒΕΛΤΙΩΤΙΚΑ ΜΠΕΤΟΝ ΜΥΡΕΞΙΝ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

Πλαστικοποιητὰ μπετόν
Ἐπιταχυντὰ πῆξεως μπετόν
Ἐπιβραδυντὰ πῆξεως μπετόν
Στεγανοποιητικά μάζης καὶ λοιπὰ μονωτικά καὶ βελτιωτικά μπετόν

MERCOLA Ε.Π.Ε. - MERCOPETROL Ε.Π.Ε. ΧΗΜΙΚΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ
ΤΗΛ. 8016669 - 8016557 - 8016876
ΤΑΧ/ΚΗ Δ/ΣΙΣ : **MERCOLA ΑΘΗΝΑΣ 8 ΑΘΗΝΑΙ 116**

«ΒΑΚΧΟΣ»

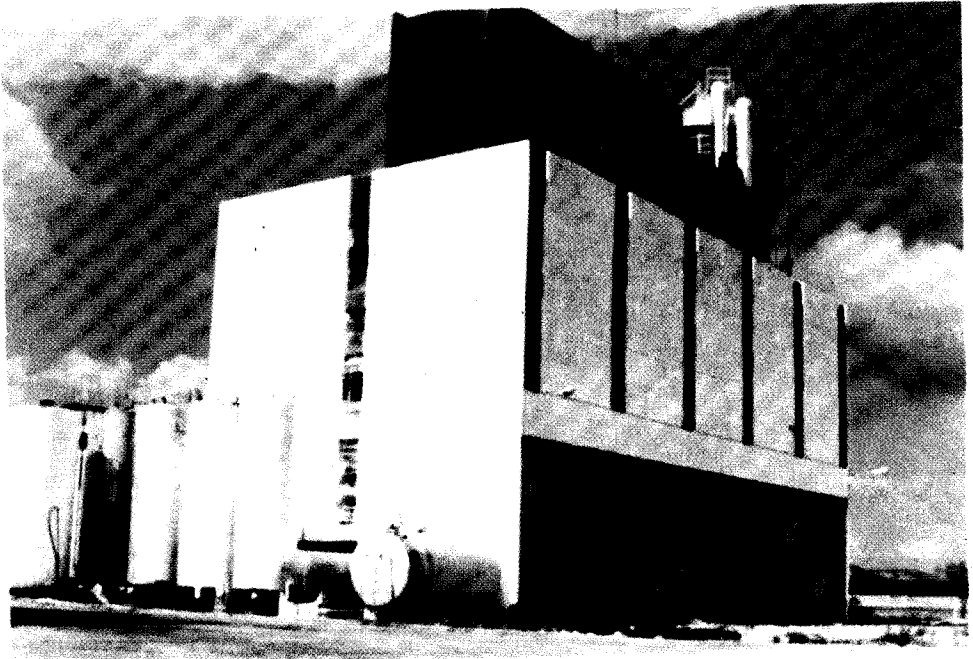
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ & ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΟΙΝΩΝ & ΧΥΜΩΝ Ε.Π.Ε.

**ΕΞΑΓΩΓΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΛΟΔΑΠΗΝ
ΟΙΝΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΤΥΠΩΝ
ΑΠΟΣΤΑΓΜΑΤΩΝ
ΧΥΜΩΝ ΕΣΠΕΡΙΔΟΕΙΔΩΝ
ΧΥΜΩΝ ΟΠΩΡΩΝ
ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ**

**ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ 21 - ΑΘΗΝΑΙ 139
ΤΗΛ. 739.913 - 739.914 - ΤΕΛΕΞ 5415**

**ΧΗΜΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ: ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ 8-ΑΘΗΝΑΙ 139
ΤΗΛ. 739.976 ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : ΒΑΚΟΒΙΝΟ - ΑΘΗΝΑΙ**

ΜΙΑ ΝΕΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ

Αυτό είναι τὸ καινούργιο ἐργοστάσιο τῆς «Αφοι Θ. ΤΡΥΦΩΝ-Π. ΚΑΣΤΡΙΝΗΣ ΑΕΒΕ» στὴν Ἄταλάντη, μιὰ σύγχρονη μονάδα γιὰ τὴν παραγωγή τῆς ὑψηλῆς ποιότητος ἀπορρυπαντικῶν τῆς ΧΕΝΚΕΛ. Στὴν μελέτη, σχεδίαση καὶ κατασκευὴ του συνεργάσθηκε ἡ 100 χρονὴ πεῖρα τῆς ΧΕΝΚΕΛ (60 ἑταιρεῖες σὲ ὄλο τὸν κόσμο-προσωπικὸ 33.200) μὲ τὴν ἀντίστοιχη τοῦ οἴκου Ballestra, τοῦ πιὸ ἐξειδικευμένου στὴν μελέτη καὶ κατασκευὴ ἐργοστασίων ἀπορρυπαντικῶν. Ἀποτέλεσμα τῆς συνεργασίας αὐτῆς, ἦταν ἡ δημιουργία μιᾶς ἐκσυγχρονισμένης βιομηχανικῆς μονάδος, συνεχοῦς παραγωγῆς, ποὺ ἐφοδιάζει τὴν ἀγορὰ μὲ τὰ γνωστὰ καὶ ἐπιτυχημένα ἀπορρυπαντικὰ DIXAN - PERSIL, καθὼς καὶ μιὰ εἰδικὴ σειρά Ἀπορρυπαντικῶν Ἐπαγγελματικῆς Χρήσεως.

AGA αερια

● ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΑΕΡΙΑ

ΟΞΥΓΟΝΟΝ
ΑΖΩΤΟΝ
ΑΡΓΟΝ
ΑΣΕΤΥΛΙΝΗ
ΥΔΡΟΓΟΝΟΝ
ΔΙΟΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΑΚΟΣ

● ΙΑΤΡΙΚΑ ΑΕΡΙΑ

ΑΝΑΠΝΕΥΣΤΙΚΟΝ ΟΞΥΓΟΝΟΝ
ΠΡΩΤΟΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΑΖΩΤΟΥ
ΜΙΓΜΑ ΑΕΡΙΩΝ

● ΕΙΔΙΚΑ ΑΕΡΙΑ

ΗΛΙΟΝ ΚΑΙ ΕΥΓΕΝΗ ΑΕΡΙΑ
ΑΕΡΙΑ ΥΨΗΛΗΣ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΟΣ
ΜΙΓΜΑΤΑ ΑΕΡΙΩΝ

● ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΣΥΓΚΟΛΗΣΕΩΣ

● ΔΙΚΤΥΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΑΕΡΙΩΝ

AGA - ΧΡΩΠΕΙ Α.Β.Ε.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ : ΜΑΡΗΝΗ 30, ΑΘΗΝΑΙ, ΤΗΛ. 545.951, 545.952, 523.527

Η Shell σκέπτεται τὸ μέλλον τῆς Βιομηχανίας Χρωμάτων

Τὸ μέλλον τῆς βιομηχανίας χρωμάτων ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ συνεχή ροή νέων ιδεῶν.

Οἱ ιδέες γιὰ νέες ἐφαρμογές, ἐποξειδικῶν ρητινῶν δὲν λείπουν. Τὰ Powder Coatings, τὰ ὕδατοδιαλυτὰ καὶ τὰ ἄνευ διαλυτῶν ὑγρὰ συστήματα, ὅλα εἶναι περιοχές ἐφαρμογῆς πού προσφέρουν οἰκολογικά, τεχνικά καὶ ἐμπορικά πλεονεκτήματα.

Οἱ ἔρευνες τῆς **Shell** π.χ. στὰ EpiKote Powders περιλαμβάνουν νέες πιθανές ἐφαρμογές αὐτῶν ὡς Primers αὐτοκινητῶν, ἐσωτερικὲς ἐπικαλύψεις λευκοσιδηρῶν κουτιῶν καὶ σωλῆνων κ.ἄ.

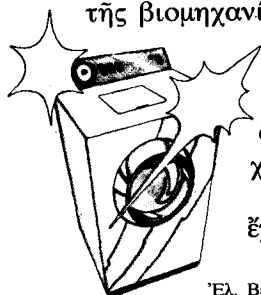

Οἱ τεχνικὲς ἀλκυδικὲς ρητίνες Cardura ἐξ ἄλλου, χρησιμοποιοῦνται εὐρέως ὡς φινιρίσματα αὐτοκινητῶν, ἐνῶ παρόμοια ἀλλὰ ὕδατοδιαλυτὰ συστήματα εὐρίσκονται

ὑπὸ ἀνάπτυξιν.

Τὰ μονομερῆ VeoVa, πού τόσο πολὺ βελτίωσαν τὰ οἰκιακὰ πλαστικὰ χρώματα, ἀναπτύσσονται τῶρα καὶ γιὰ βιομηχανικὲς ἐφαρμογές.

Τὸ ἐρευνητικὸ καὶ ἀναπτυξιακὸ μας πρόγραμμα εἶναι μιὰ ἀκόμη ἀπόδειξις τῆς ἐμπιστοσύνης μας στὸ μέλλον τῆς βιομηχανίας χρωμάτων.

Γιὰ κάθε πληροφορία γι' αὐτὲς τὲς νέες ιδέες καὶ ἐφαρμογές καὶ γιὰ ἄλλα προϊόντα πού ἀφοροῦν τὴν βιομηχανία χρωμάτων συμβουλευθῆτε τὴν **Shell**.

Τὸ μέλλον τῆς βιομηχανίας χρωμάτων ἔχει βοηθό του τὴν **Shell**.

Shell Company (Hellas) LTD
Ἐλ. Βενιζέλου 2 Καλλιθέα τηλ. 923.5555

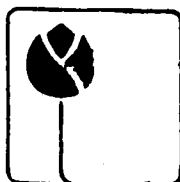
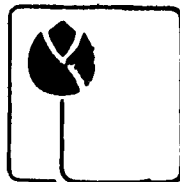

Shell Chemicals

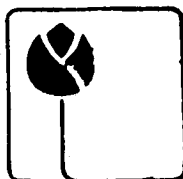

ἔμεῖς ἀνεβαίνουμε...

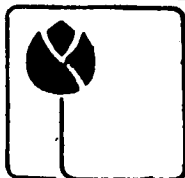
**ἀνεβῆτε καὶ σεῖς
καὶ μεγαλώστε μαζί μας**

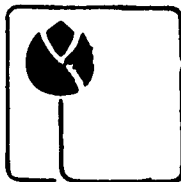
Καλλυντικά

**πρώτοι ὕλοι
καλλυντικῶν**

ἀρώματα

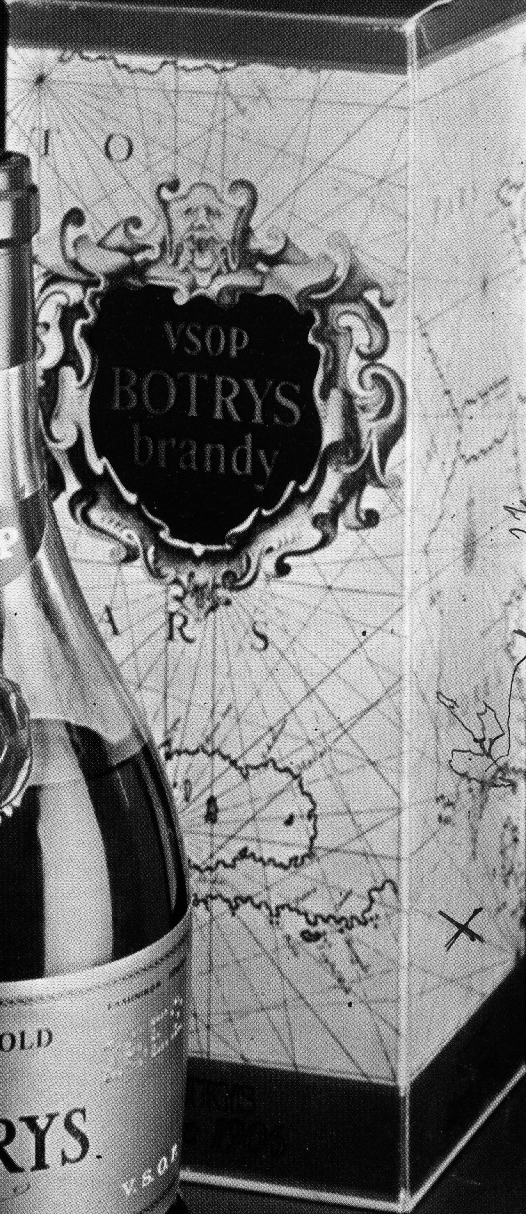
**ἐμφιάλωσις
ἀεροζόλ**

Entarco ο.ε.

ΧΗΜΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΑΡΚΟΜΑΝΗ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ - ΓΡΑΦΕΙΑ :
13ον χλμ. ἔθν. ὁδοῦ Ἀθηνῶν - Λαμίας
ΤΗΛ. 8015.163, 8015.164, 8015.593

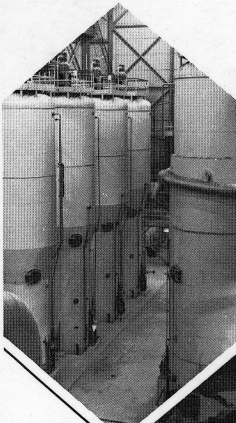
Σήμερα
ἀπολαμβάνετε
τὸ brandy
BOTRYS
τοῦ 1913

Τὸ BRANDY ποὺ ξεχωρίζει

SULZER ESCHER WYSS *Burckhardt*

old-established suppliers to the chemical industry

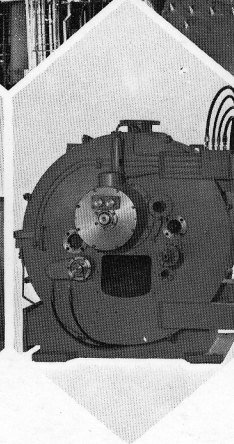
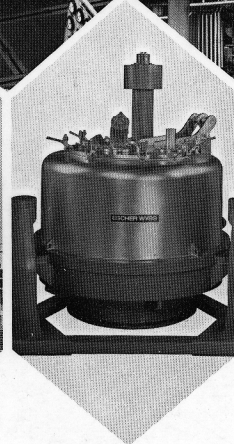
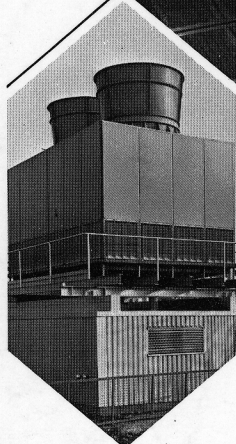
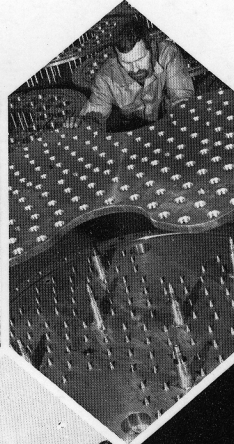
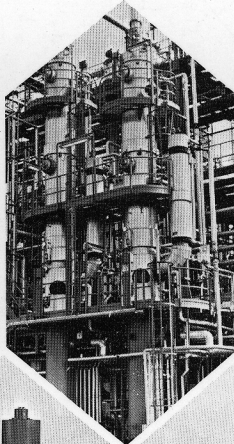
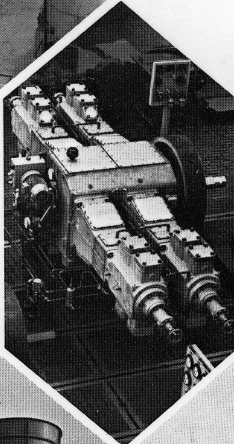
Production Programme

Evaporation and crystallization plants
Centrifuges, drying and cooling equipment
Furfural and chemical pulp plants
Vacuum rectification plants
Static mixing elements
Steam and power generating plants
Power recovery turbines
Hot-gas generators
Heat exchangers for process engineering
Air and gas compression and liquefaction
Heating, refrigerating and air conditioning plants
Cooling towers

Control valves, actuating systems and electronic components
Gamma irradiation plants for radiation chemistry, sterilization and sewage hygienization
Pumps
Industrial water treatment and purification plants
Liquid-ring vacuum pumps
Non-lubricated, lubricated and high-pressure compressors

Chemical engineering

Design, construction, procurement and erection

Nautec O.E.
Th.G. Pappas - A.A. Halkiopoulos
18, Valaoritou Street, Athens 134

- Sulzer Brothers Limited, CH-8401 Winterthur
- Escher Wyss Limited, P.O. Box, CH-8023 Zurich
- The Burckhardt Engineering Works Ltd., CH-4002 Basle